

இறக்கை: 9 இறகு: 8

காக்கைகள்

இலக்கிய மாத இதழ்

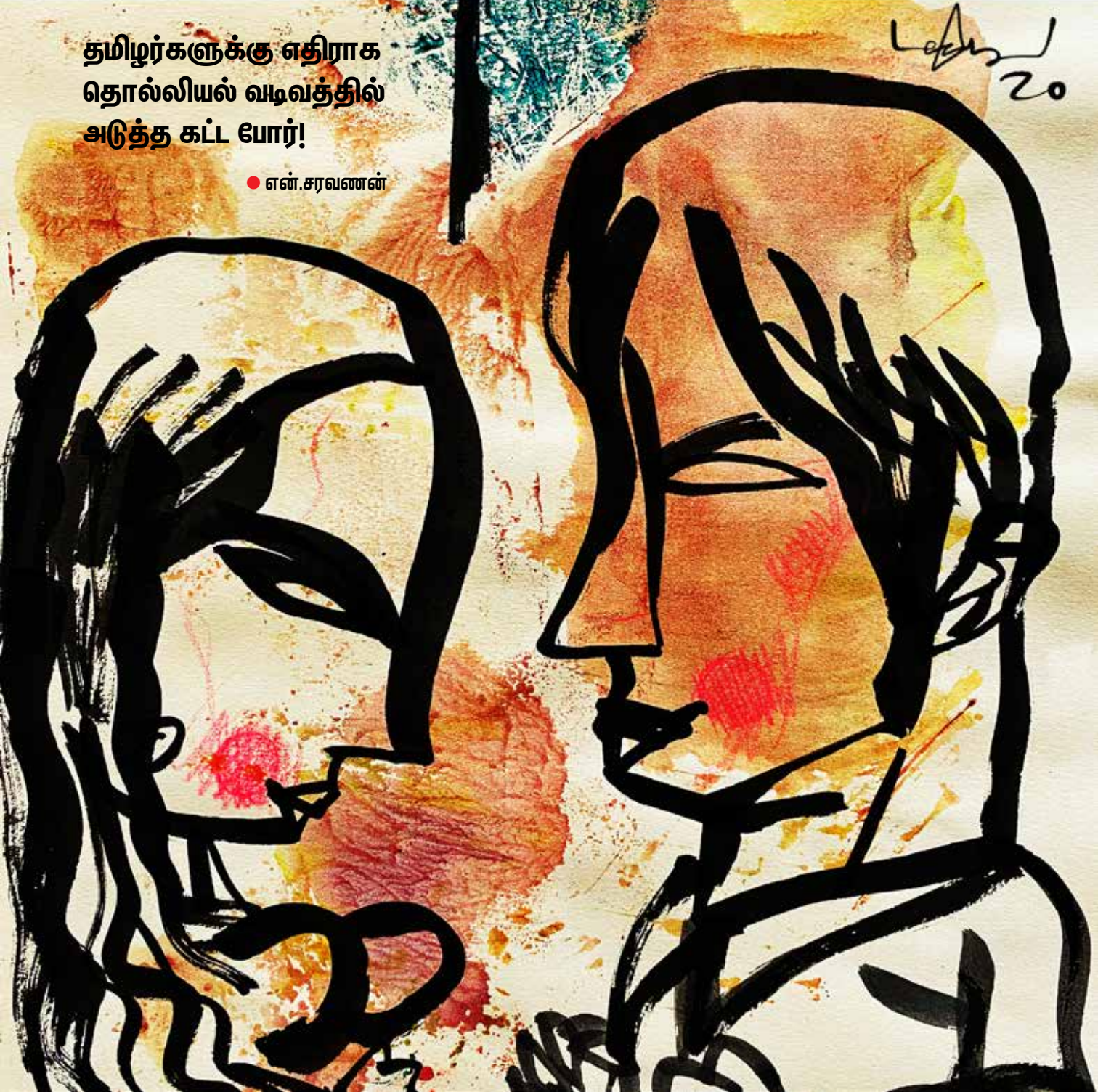
சுருதி

ஆகஸ்டு 2020

விலை
₹25

தமிழர்களுக்கு எதிராக
தொல்லியல் வடிவத்தில்
அடுத்த கட்ட போர்!

● என்.சரவணன்

**WE UNDERTAKE
PRINTING BOOK WORK
EVEN 1 TO 100 COPIES
IN POD PROCESS DONE
IMMEDIATELY**

POD technology completely evade your inventory maintenance! Today, Publishing a book is a very simple process because of Print on Demand Technology. It is more preferable because of high quality, low cost and on-demand. It reduces the large inventory of books and investment in publishing. It is suitable for self publishing authors, small publishers to large publishers

SREE DURGA *Printers*

**PRINT BOOKS
IMMEDIATELY
BASED ON THE
DEMAND!**

22, MJB Street, Triplicane, Chennai 600 005. 99404 80506 / 8248338118

eyeprinterss@gmail.com

4A, Bhoopathy Nagar, Keelkattalai, Chennai 600 117. 98848 07831 / 8248338118

vivekdushy@gmail.com

இறக்கை: 9

இறகு: 8

திருவள்ளூர்வராண்டு 2051
ஆவணி
ஆகஸ்டு 2020

ஆசிரியர்
வி.முத்தையா
9841457503

பொறுப்பாசிரியர்
க.சந்திரசேகரன்
9715146652

ஆசிரியர் குழு
இரா.எட்.வின்
முகிலன்
அமரந்தா
கசன்

தொடக்க கால நெறியாளர்கள்
கி.பி.அரவிந்தன்
வீர.சந்தானம்

நெறியாளர்கள்
டிராட்ஸ்கி மருது
க.பஞ்சாங்கம்
கே.எம்.வேணுகோபால்

புலம்பெயர் நாடுகளுக்கான
தொடர்புக்கு:

கனடா:
வி.மகேந்திரன்
V.Mahenthiran
Mahenthiran_v@hotmail.com

ஐரோப்பா:
க.முகுந்தன்
K.Mukunthan
kmukunthan@gmail.com

காக்கையில் வெளியாகும் கதை,
கவிதை மற்றும் கட்டுரைகளின்
கருத்துகள், கட்டுரையாளர்களின்
கருத்தாகும். காக்கையின்
கருத்தாகாது.

ஓவியம்: கே. கதிர்

நன்றி: இனியன் இராமமூர்த்தியின் முகநூல் பதிவு

ஒவ்வொரு மாதமும் 1ஆம் தேதி
உங்கள் கைகளில்

ஒவ்வொரு மாதமும்
29 அல்லது 30ஆம் தேதியில்
'காக்கைச் சிறகினிலே'
அஞ்சல் செய்யப்படுகிறது.
5ஆம் தேதிக்குள்
இதழ் கிடைக்கப்பெறாதவர்கள்
தொடர்புகொள்ள வேண்டிய
செல்பேசி எண்: 98414 57503

உறுப்பினர் கட்டணம்

தனி இதழ் விலை..... ரூ. 25
ஆண்டுக் கட்டணம்..... ரூ. 275
இரண்டு ஆண்டுக் கட்டணம்..... ரூ. 500
ஐந்தாண்டுக் கட்டணம்..... ரூ. 1250
மாணவர் சந்தா ..... ரூ. 200
(மாணவர்கள், கல்வி நிறுவனத் தலைவர்
அல்லது துறைத் தலைவர் சான்றிதழோடு
விண்ணப்பிக்க வேண்டும்)

காசோலைகள்,
வங்கி வரைவோலைகள் அனைத்தும்
KAAKKAI,
A/c No. 60111010005660
SYNDICATE BANK,
TRIPLICANE, CHENNAI - 5.
IFSC: Synb0006011
என்ற பெயருக்கு, சென்னையில்
மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும்.
பணவிடை (மணியார்டர்) மூலமும்
சந்தா செலுத்தலாம்.

வெளிநாட்டு உறுப்பினர் கட்டணம்

ஆண்டுக் கட்டணம்..... \$ 30
உறுப்பினர் கட்டணத்தை
KAAKKAI,
A/c No. 60111010005660
SYNDICATE BANK,
TRIPLICANE, CHENNAI - 5.
Shift Code : SYNBINBB031
என்ற பெயருக்கு, சென்னையில்
மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும்.

தொடர்பு முகவரி:

காக்கை, 288, டாக்டர் நடேசன் சாலை,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-600 005.
செல்பேசி: 98414 57503,
தொலைபேசி : 04428471890

மின்னஞ்சல்:
kaakkaicirakinile@gmail.com

முகநூல்:
www.facebook.com/kaakkai.cirakinile

சிறகுக்குள்ளே...

- ஊடகவியலாளர்கள் மீது ஏவப்படும்
மெக்கார்த்தியிசம் • சூரியதீபன் 07
- 'ஒரு நூலகம் மறைந்துபோனது'
• க. பஞ்சாங்கம் 10
- ஜார்ஜ் ப்ளோய்ட்டும் பென்னிக்கசும்..!
• இரா.மோகன்ராஜன் 12
- ஆனை ஆனை, அம்பாரி ஆனை
• சு. இராமசுப்பிரமணியன் 16
- வரலாற்று நோக்கில் மணிமேகலைக் காப்பியம்
• மு. ரமேசு 20
- தமிழர்களுக்கு எதிராக
தொல்லியல் வடிவத்தில்
அடுத்த கட்ட போர்!
• என்.சரவணன் 28
- எழுத்து, சொல், பொருள்
• வேணு மாதவன் 42
- தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் அரசியல்
• ச.தமிழ்ச்செல்வன் 46
- உண்ணாவிரதம்
• கே.நல்லதம்பி 56
- ஊர் சுற்றிக் காக்கையார் 60
- அத்துவானக் காட்டில் நீலி
• அ.கா.பெருமாள் 68
- மக்கள் கலைஞர் பொ. கைலாசமூர்த்தி
• ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் 71
- தம் உயிரைப் பறிகொடுத்து
பிறர் உயிரைப் பாதுகாத்த மக்கள்
• எம்.ஜி.இராஜமாணிக்கம் 74

2020 சுற்றுச்சூழல் வரைவு அறிக்கை (E.I.A) மக்களின் வாழ்வாதாரங்களைச் சீரழிக்கும்

- 1977ஆம் ஆண்டின் சூழலியல் அறிக்கை, மக்களைக் கலந்து முடிவெடுக்கும் உரிமையைத் தந்தது.
- 2006 ஆம் ஆண்டின் சூழலியல் அறிக்கை, மக்கள் கலந்தாய்வு முறையையே நீர்த்துப் போகச் செய்தது.
- 2020 ஆம் ஆண்டின் சூழலியல் வரைவு அறிக்கை, மக்களிடம் கலந்தாய்வே தேவையில்லை என்கிறது.

மத்திய சுற்றுச்சூழல் அமைச்சகம் கொரோனா நெருக்கடி காலத்தைப் பயன்படுத்தி மக்களுக்கும் ,சுற்றுச் சூழலுக்கும் தீராத அழிவை ஏற்படுத்தும் வகையில், சூழலியல் தாக்க வரைவு அறிக்கை-2020ஐ மார்ச் 23ஆம் தேதி வெளியிட்டது. இந்த வரைவு துறைமுகங்கள், விமான நிலையங்கள், அணைக்கட்டுகள், அனல் மின்நிலையங்கள் போன்ற கட்டுமானத் திட்டங்களுக்கான சூழலியல் அனுமதி வழங்கும் வழிமுறைகளை முற்றிலுமாக மாற்றி அமைத்துள்ளது.

இந்த வரைவு அறிக்கையின் மீதான கருத்துக்களை ஜூன் 30 தேதிக்குள் அளிக்க வேண்டும் என மத்திய அமைச்சகம் தெரிவித்தது. ஆங்கிலத்திலும், இந்தியிலும் மட்டுமே வெளியிடப்பட்ட இந்த வரைவு அறிக்கையை எதிர்த்துத் தொடரப்பட்ட வழக்கில் தில்லி உயர்நீதி மன்றம் , வரைவு அறிக்கையை 22 மாநில மொழிகளிலும் மொழிபெயர்த்து வெளியிட வேண்டும் என்றும், மக்களின் கருத்துக் கேட்பதற்கான காலத்தை ஆகத்து 12 வரை நீட்டிக்க வேண்டும் என்றும் உத்தரவிட்டது. ஆனால் இன்று வரை வரைவு அறிக்கை மாநில மொழிகளில் தரப்படவில்லை.

பொதுவாகவே, மோடி அரசு நீதிமன்றங்களின் தீர்ப்பையும் மதிப்பதில்லை; அரசியல் சாசன மீறல்கள் குறித்தும் கவலை கொள்வதில்லை. சுற்றுச்சூழல் போராளிகள் 'இந்த வரைவு, விதிமீறல்களின் தொகுப்பு' என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். இந்த வரைவு அறிக்கையின்படி சிமெண்ட் ஆலைகள், மருந்து உற்பத்தி நிறுவனங்கள், இரசாயன ஆலைகள் போன்ற மக்களையும், சூழலையும் பாதிக்கும் பல திட்டங்களுக்கு பாதிக்கப்படும் மக்களிடம் எவ்விதக் கலந்தாய்வு நடத்தத் தேவையில்லை. மேலும், சூழலியல் தாக்கம் குறித்த முன் ஆய்வுகள் எதுவும்

தேவையில்லை. எந்தெந்த திட்டங்களை அனுமதிக்கலாம் என்பதை மாநில அரசோ, பாதிப்புக்குள்ளாகும் மக்களோ இனி தீர்மானிக்க முடியாது. தில்லியைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு இயங்கும் அரசு அதிகாரிகளையும், வல்லுநர்களையும் கொண்ட ஒரு குழுதான் திட்ட அனுமதி குறித்து இனி முடிவெடுக்கும்.

பணமதிப்பிழப்பு நடவடிக்கையால், சிறு தொழில்கள் அழிந்து, கோடிக்கணக்கான மக்கள் வேலையிழந்தனர். இந்தியப் பொருளாதாரம் அதல பாதாளத்திற்குச் சென்றது. கொரோனா முடக்கத்தால் பொருளாதாரம் மேலும் சீரழிந்தது. இக்கால கட்டத்தில் வெளிநாட்டு முதலீட்டை ஈர்ப்பதற்காக, இந்த வரைவு அறிக்கை மக்கள் நலனையும், சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பையும் காவு கொடுத்துள்ளது; வளர்ச்சியையும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பையும் எதிர் எதிராக நிறுத்துகிறது. மட்டுமின்றி, வளர்ச்சிக்காக மக்களையும், சூழலையும் அழிப்பதை இவ்வரைவு நியாயப்படுத்துகிறது. திட்டங்களுக்கு விரைவாக அனுமதி அளிப்பது 'வளர்ச்சிக்கு' வழிவகுக்கும் என்ற பிம்பத்தை இவ்வரைவு அறிக்கை கட்டமைக்கிறது.

இத்தகைய திட்டங்களை ஆய்வு பூர்வமாக எதிர்ப்பவர்கள் நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு எதிரானவர்கள், தேச விரோத செயல்களில் ஈடுபடுபவர்கள் என்று அரசு கைதும் செய்கிறது. இந்த வரைவு அறிக்கைக்கு எதிராக சமூக வலைதளங்களில் பரப்புரை செய்த 'எதிர்கால இந்தியாவிற்கான வெள்ளிக்கிழமைகள்' அமைப்பினரை 'சட்டவிரோத நடவடிக்கைகள் தடுப்புச் சட்டத்தின்' கீழ் நடவடிக்கை எடுக்க ஜூலை 8-ஆம் தேதி தில்லி காவல் துறை அறிக்கை அனுப்பியது. இந்த அமைப்பு சுவீடன் நாட்டைச் சேர்ந்த பதினம் வயது சூழலியல் போராளி க்ரேடா தன்பர்கால் தொடங்கப்பட்ட உலகளாவிய இளைஞர் இயக்கத்தின் இந்தியக் கிளையாகும். காவல்துறை இந்த அமைப்பின் இணைய தளத்தில் நாட்டின் இறையாண்மைக்கும், அமைதிக்கும் ஊறு விளைவிக்கும் வகையில் செய்திகள் இருந்ததாகக் கூறி

• க்ரேடா தன்பர்க்

இந்த அமைப்பின் இணையதளமும் முடக்கப்பட்டது. இச்செயல்பாட்டிற்கு மக்களிடையே எழுந்த எதிர்ப்பால், காவல்துறை குற்றச்சாட்டை திரும்பப் பெற்றது. கார்ப்பரேட்டுகளின் கங்காணிகளாக அரசுகள் மாறியுள்ளன. புதுக் காலனீயக் காலத்தில் மூலதன விரிவாக்கத்திற்கு உதவும் வகையில் உருவாக்கப்பட்ட வழிமுறைதான் சூழலியல் தாக்க அறிக்கை. இதில் உலகப் பொருளாதார, சமூக நிலைகளுக்கு ஏற்ப சூழலுக்கு எதிரான மாற்றங்கள் செய்யப்படுகின்றன.

1977 ஆம் ஆண்டு முதலே மக்களைக் கலந்து முடிவெடுக்கும் முறை நடைமுறையில் உள்ளது. ஆனால் 2006 ஆம் ஆண்டு சூழலியல் தாக்க அறிக்கை மக்கள் கலந்தாய்வு முறையை நீர்த்துப் போக செய்தது. இதனால் பல திட்டங்களுக்கு மக்கள் பெரும்பான்மையாக தங்கள் எதிர்ப்பை. தெரிவித்த போதும், அரசு அதைக் கணக்கில் கொள்ளாமல் திட்டங்களை நிறைவேற்றியது. இந்நிலையில், 2020-ஆம் ஆண்டு வரைவு அறிக்கை பல திட்டங்களுக்கு, உதாரணமாக நாட்டுப் பாதுகாப்பிற்கான திட்டங்களுக்கு மக்களிடம்

கலந்தாய்வே தேவையில்லை என்ற நிலையை எடுத்துள்ளது. ஆனால் நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கான திட்டம் உட்பட அனைத்துத் திட்டங்கள் குறித்து அறிந்து கொள்வதும், அத்திட்டம் குறித்து தங்கள் கருத்தைத் தெரிவிப்பதும் மக்களின் அடிப்படை உரிமை. 2020-ஆம் ஆண்டு வரைவு அறிக்கை இந்த மக்களின் உரிமையை முற்றிலுமாகப் பறிக்கிறது. மட்டுமின்றி, இவ்வரைவு அறிக்கை மாநில அரசுகளின் உரிமைகளையும் பறிக்கின்றது.

இவ்வரைவுத் திட்டத்தின் இன்னொரு மோசமான விடயம்: ஏற்கனவே நடைமுறையில் உள்ள திட்டங்களின் விரிவாக்கத்திற்கும், நவீனப்படுத்தலுக்கும் மிக அதிகமான சலுகைகளை வழங்கிவிட்டது என்பதுதான். ஏற்கனவே உள்ள திட்டத்தில் 10 விழுக்காடு விரிவாக்கம் செய்வதற்கு எத்தகைய அனுமதியும் தேவையில்லை. வெறும் விண்ணப்பமே போதுமானதாகும். விதிமீறும் தொழிற்சாலைகள் தாமே முன்வந்து விதிமீறல்களை அறிவிக்க வேண்டும் என்கிறது இவ்வரைவு அறிக்கை. இது திருடர்களிடமே வீட்டின் சாவியைக் கொடுக்கும் செயல் தான். வேதாந்தா, எஸ்ஸார், ரிலையன்ஸ் போன்ற கார்ப்பரேட்டுக்கள் அவர்தம் ஆதாயத்துக்காக நாட்டின் சுற்றுச்சூழல் பாதிக்கப்படுவது குறித்தோ அதனால் ஏற்படப் போகும் மக்கள் அழிவு குறித்தோ கவலைப் படமாட்டார்கள்.

தாத்துக்குடியில் ஸ்டெர்லைட் ஆலைக்கு எதிராக அமைதிவழியில் போராடிய மக்கள் சுட்டுக்

கொல்லப்பட்டார்கள். வடகிழக்கு மாநிலங்களில் திபாங் நீர்மின் திட்டத்திற்கு எதிராகப் போராடிய உள்ளூர் மக்கள் துணை ராணுவப் படையால் வேட்டையாடப்பட்டார்கள். இந்த நீர்மின் திட்டத்திற்காக நடத்தப்பட்ட கலந்தாய்வில் 99 விழுக்காடு மக்கள் தங்கள் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்திருந்தனர். இந்த வரைவு அறிக்கை, நீர்மின் திட்டங்களுக்கு மக்களிடம் கலந்தாய்வே தேவையில்லை என்று கூறுகிறது. அமைதி வழியிலான மக்கள் போராட்டங்கள் அரசு பயங்கரவாதத்தால் ஒடுக்கப் படுகின்றன.

நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குக் கொடுத்துள்ள விலைதான் கொரோனா தொற்று. தொற்றின் தீவிரத்தை, மனித உயிரிழப்புகளைத் தடுக்க முடியாமல் 'வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளே' திணறுகின்றன. கொரோனா தொற்றால் நேர்ந்துள்ள உயிர் இழப்புகளாலும், வேலை இழப்பாலும் மக்கள் அல்லல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் காலகட்டத்தில் இவ்வரைவுச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதன் தேவையென்ன? இவ்வளவு மோசமான பேரழிவைப் பயன்படுத்தி தேசிய வளங்களை கார்ப்பரேட்டுகளுக்கு தாரை வார்ப்பதா சுதேசிய வளர்ச்சி?

தேசிய வளங்கள் அனைத்தும் அந்தந்த தேசிய இனங்களின் சொத்தாகும். எனவே, தேசிய வளங்கள் அனைத்தும் அந்தந்த தேசிய இனங்களுக்கே சொந்தமானது என்கிற சட்டம் இயற்றப்பட மக்கள் அனைவரும் போராட வேண்டும். தேசிய இறையாண்மையை வளர்ச்சி என்ற பேரில் அழிப்பதற்கே இவ்வரைவு அறிக்கை உருவாக்கப் பட்டுள்ளதால் இவ்வரைவுத் திட்டத்திற்கு எதிரான நமது கருத்தை ஆகஸ்டு 12 ஆம் தேதிக்குள் பதிவிட வேண்டும்.

கொரோனா காலகட்டத்தில் கரியமில வாயுவின் வெளியேற்றம் குறைந்துள்ளது; அதனால், சுற்றுச்சூழலில் மாசு குறைந்துள்ளது. அதோடு, சூழலியல் நெருக்கடியை எதிர் கொள்வதற்கான நல்ல படிப்பினைகளையும் தந்துள்ளது. எனவே, கொரோனாவிற்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தை இந்தப் படிப்பினைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு கட்டியெழுப்ப வேண்டும்.

ஊடகவியலாளர்கள் மீது ஏவப்படும் மெக்கார்த்தியிசம்

● சூரியதீபன்

கா

ல வளர்ச்சிக்கேற்ப தத்துவங்கள், கோட்பாடுகள் உருவெடுக்கின்றன. கோட்பாடுகளுக்கு இடையேயான தர்க்கம், விவாதம் அனைத்தும் கால வளர்ச்சியை முன்னெடுக்கும் கோட்பாடு எது என அறியும் போராட்டமாக இருந்து வந்துள்ளது. 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக வேதகால மதத்தை மதத் தத்துவத்தை சமகால சமுதாய அறிவியல் ஆய்வினடியாய் பிறந்த கோட்பாடுகளை தடுத்து நிறுத்தும் முட்டுச் சுவராகக் கண்டதுண்டா? அதைச் செய்வது மதவெறி கொண்ட இந்துத்வா கூட்டம்.

நவீன சமுதாய அறிவியல்களான, மார்க்சியம், பெரியாரியம், அம்பேத்கரியம் ஆகியவை ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் விடுதலையை முன்னிறுத்துபவை; இவற்றோடு ஒடுக்குவோரின் கைத்தடியாக பழமை அடிப்படை மதவாதத்தை நிறுத்தி மல்லுக்கட்டுவது அர்த்தமற்றது; அதேபொழுதில் இந்துத்வர்களுக்கு இது கைதேர்ந்த தொழில்.

இந்துத்துவா செயற்பாட்டாளர்களின் கருத்து என்னவாக இன்று வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது? பிரதமர் மோடிக்கு எதிரானது எதுவோ, அது பாசகவுக்கு எதிரானது; பாசக வுக்கு எதிரானது எல்லாமும் இந்துத்துவாக்கு எதிரானது. சட்டம் அடக்குமுறை வருகிறதோ இல்லையோ நாங்கள் கொடியேந்தி நேரடியாக களத்திற்கு வருவோம் என களமிறங்கினர் தமிழ்நாட்டில் இந்து முன்னணியினர். தொலைக்காட்சி நிலையங்கள், அச்ச ஊடக அலுவலகங்களின் முன் திரண்டு நேரடியாகத் தாக்குதல் நடத்தினர். அந்தப் போராட்டத்தையும் ஒளி பரப்பி தொலைக்காட்சிகள் மக்கள் முன் நீதி கேட்டன. “இனி முன் வாசல் வழி வரப்போவதில்லை, பின் வாசல் வழி நுழைந்து, எந்த விசையை அழுத்தினால் இருள் கப்புமோ அந்த விசையை அழுத்துவோம்” எனச் சூளுரைத்து சூழ்ச்சியான போர்த்தந்திர முறையைக் கையிலெடுத்தனர்.

அது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துகிற போர்த்தந்திர முறை. எதிரியின் படையை நிர்மூலமாக்கும் யுத்தகளத் தாக்குதல் சாத்தியமில்லாமல் போகையில் கரந்தடிப் போர் முறையை (கொரில்லா போர்) மோடியைக் காப்பாற்றும் அரசியல் களத்திலும் கையாளத் தொடங்கினர். ஊடகங்களின், தொலைக்காட்சிகளின் உரிமையாளர்கள், முதலாளிகளின் நுரையீரலில் கை வைத்து முச்சுத்திணறல் உண்டாக்குதல், ஆட்சியின் அதிகார அழுத்தத்தைத் தொடர்தல் என்பது - அதிலொன்று.

இந்தக் கரந்தடிப் போர்முறைக்கு

(கொரில்லாப் போர்முறைக்கு) முதலில் பலியானவர் உத்தரப்பிரதேசத்தில் இயங்குகிற ஏபிபி என்ற இந்தி தொலைக்காட்சியின் புகழ்பெற்ற நெறியாளர் புன்ய பிரசூன் பாஜ்பாய். ஏபிபி தொலைக்காட்சியில் ‘மாஸ்டர் ஸ்ட்ரோக்’ (Master Stroke) என்னும் பிரதான நேரடி (primetime) நிகழ்வின் நெறியாளரை, தொலைக்காட்சி நிறுவனத்திற்கு கரந்தடி முறையில் நெருக்கடிகள் கொடுத்து, உச்சமாய் அவரை நிறுவனத்திலிருந்தே வெளியேற்றினார்கள்.

ஒரு நாளிலோ, ஒரு சில நாட்களிலோ இவர்கள் இந்த யுத்தத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்போவதில்லை. தொடர்ந்து அரசியல், மொழி, இனம், பண்பாடு, கலை, இலக்கியம் என்று ஒவ்வொரு துறையாக விதைகளை ஊன்றி நீர் வார்த்து வளர்க்க எத்தனிக்கிறார்கள். நடுவணரசின் சிபிஎஸ்இ பள்ளிப் பாடப் புத்தகத்திலிருந்து பெரியார் சிந்தனைகளை நீக்கினார்கள்; தொடர்ச்சியாய் இட ஒதுக்கீடு, கூட்டாட்சித் தத்துவம், சனநாயகம்.

மனித உரிமைகள், எல்லைப் போராட்ட வரலாறு, திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம் போன்ற பலவற்றையும் அகற்றியிருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட இது ஒரு மெக்கார்த்தியிசம்

இவர் இடதுசாரி, இவர் பெரியாரியலாளர், இவர் மார்க்சியர் என அவர்கள் நினைத்தால் போதும், அதை நிலைநிறுத்தும் செயல்கள் அனைத்தையும் தொடங்கி விடுவார்கள். இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின் அமெரிக்காவில் ஒரு களையெடுப்பு நடந்தது. இவர்கள் கம்யூனிஸ்டு சிந்தனையாளர்கள், கம்யூனிஸ்டுகள் அரசுக்கு எதிரானவர்கள். எனவே, அமெரிக்க அரசுக்குள் இயங்குதல் கூடாது என முதலில் அமெரிக்காவின் ஹாலிவுட் நகரில் தொடங்கியது களையெடுப்பு. House committee on un American activities என்பது நடவடிக்கைக் குழுவுக்குப் பெயர். இந்தக் குழு பொய்யாக ஒரு குற்றச்சாட்டை சுமத்துவது, அதை வளர்ப்பது, பிறகு அவர்களைப் பணியிலிருந்து அப்புறப்படுத்தி விடுவது இப்படி ஆயிரக்கணக்கானோர் அமெரிக்காவில் அகற்றப்பட்டனர். மெக்கார்த்தி என்னும் சாணக்கிய சிந்தனையாளரால் முன்னெடுக்கப்பட்ட இந்தக் களையெடுப்பு அரசத்துறையில் தீவிரமாய் நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டது. இதுவே 'மெக்கார்த்தியிசம்'.

இந்தியாவில், தமிழகத்தில் அரசத்துறை மட்டுமல்ல, அரசத்துறைகளுக்கு அப்பால் இயங்குகிற தனியார் நிறுவனங்களுக்குள்ளும் ஊடுருவி இந்த மெக்கார்த்தியிசத்தைக் காட்டத் தொடங்கியுள்ளனர். குறிப்பாக, கலை இலக்கியம் இதழியல் ஊடகம் பண்பாடு மொழி என்று பலதுக்குள்ளும் முன்னெடுக்கத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள்.

2013இல் நேரத்திரி மோடி பிரதம வேட்பாளராக அறிவிக்கப்பட்டபோது சன் தொலைக் காட்சியிலிருந்து வீரபாண்டியன் வெளியேற்றப்படுகிறார்; சன் தொலைக்காட்சி அதைத் தடுத்திருக்க முடியும். "வீரபாண்டியன் தனக்கென்று தனிக் கருத்து வைத்திருக்கலாம், அதை வெளி நிகழ்வுகளில், அரங்குகளில், உரையாடலில், எழுத்தில் வெளிப்படுத்தலாம். அதில் நாங்கள் தலையிட இயலாது; எமது நிறுவனத்தில் பணியாற்றுகிற நேரத்தில் தனது பணிகளை நிறைவு செய்கிறாரா என்பதுதான் எமக்கு முக்கியம்" என்று சன் தொலைக்காட்சி முடிவு எடுத்து அறிவித்திருந்தால், இது ஒரு முன்மாதிரியாக இருந்திருக்குமென்பது மட்டுமல்ல, இன்னொரு இடத்தில் இதே மாதிரியான தலையீட்டை இந்துத்வா கூட்டத்தினர் செய்திருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் அடுத்த ஆட்சி மோடி ஆட்சியாக அமைந்துவிட்டால்? என்ற அச்சம் அவர்களை நடுங்கச் செய்தது.

வீரபாண்டியன்

குணசேகரன்

1990 வரை காட்சிஊடகங்களில் தூர்தர்ஷன் மட்டும் கோலோச்சியது. நரசிம்ம ராவ் பிரதமராக ஆன பின்னர் தனியார் மய, தாராள மயத்துக்கு இந்தியா திறந்து விடப்பட்டதில் 1991 முதல் தொலைக்காட்சிகள் தனியார்மயம் ஆகின. காங்கிரஸ் கூட்டணியில் இருந்த திமுக தலைவரான கலைஞர் குடும்பத்தின் கலாநிதி மாறன் 'சன் தொலைக்காட்சியைத்' தொடங்குகிறார். தொடர்ந்து மளமளவென்று தொலைக்காட்சிகளை பிற மாநிலங்களிலும் சன் குழுமம் தொடங்கிற்று. 2000 -ஆம் ஆண்டில் சன் செய்திகள், கலைஞர் தொலைக்காட்சி. 2009இல் திமுக பிரமுகர்களில் ஒருவரான கல்யாணசுந்தரம் ராஜ் தொலைக்காட்சியைத் தொடங்குகிறார். கல்வி வணிகத்தில் சக்கை போடு போட்ட எஸ். ஆர். எம். குழுமத்தின் பாரிவேந்தர் 2011இல் 'புதிய தலைமுறை' தொடங்குகிறார். கட்சி சாராத அதன் நடுநிலையான ஒளிபரப்பு பெரும்பான்மையான மக்களை ஈர்க்கிறது 2014இல் தந்தி டிவி; கனிமக் கொள்ளையர் வைகுண்ட வாசனின் குழுமம்(vv group) நியூஸ்7. 2016இல் முகேஷ் அம்பானியின் நியூஸ்18.

அரசியல் சூதாட்டத்தில் ஒரு காய் நகர்த்தலாக, அப்போது பாசகவின் ஆதரவாளராக இருந்த பாரிவேந்தரின் புதிய தலைமுறைக்குள் இந்துத்துவ அறிவுஜீவிகள் நுழைகின்றனர். புதிய தலைமுறையில் ஜென்ராம், குணசேகரன், கார்த்திகைச் செல்வன், தியாகச் செம்மல், போன்ற இடதுசாரி, பெரியாரியச் சிந்தனையாளர்கள் உட்கார்ந்திருப்பது இந்துத்வர்களுக்கு உறுத்தலாக மாறுகிறது. பங்கேற்றவர் ஒவ்வொருவரும் நெறியாளர்கள், நிகழ்ச்சி, செய்தித் தொகுப்பாளர்கள் நடமாட்டத்தைக் கண்காணிக்கத் தொடங்கினர். கண்காணிப்புச்

சங்கிலியின் இறுதிக்கண்ணி அவர்களை இடதுசாரி இயல் சிந்தனையாளர்களாக, பெரியாரியலாளர்களாக, தமிழ்த் தேசியர்களாக அடையாளப் படுத்திற்று. அச்ச ஊடகங்களில் இவர்கள் முன்னர் எழுதிய பதிவுகள் சேகரிக்கப்பட்டு, நிர்வாகத்தின் முன், நிறுவன உரிமையாளர் முன் குவிக்கப்பட்டன. அம்பாணி குழுமம் தொடங்கிய நியூஸ்18ல் குணசேகரன் போய்ச் சேருகிறார். இல்லையெனில் வெளியேற்றப்பட்டிருப்பார். நீ ஒரு இடதுசாரி என்ற குற்றம் சுமத்தி ஜென்ராம் 2014இல் வெளியேறிட நிர்வாகத்திற்குப்புகிறார். இன்றைய 'புதிய தலைமுறை' தொலைக்காட்சியில் இரு நெறியாளர்களின் தலைக்குமேல் கத்தி தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. முன்னர் நெறியாளராய் செயல்பட்ட தியாகச் செம்மல் முகம் திரையில் வாராத தனிமுலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஜென்ராம்

கார்த்திகைச் செல்வன்

'மாரிதாஸ் பதில்கள்' என்கிற 'யூடியூப்' முகவர், மாணவர்களையும் இளையோரையும் இந்துத்துவா, பா.ச.க.திசைநோக்கித் திருப்பி விடுகிற ஊழியம் புரிந்து வருகிறார். சிறுபான்மை கிறிஸ்துவ மதத்தினரும் பெரியாரியலாளர்களும் இந்து சமூகத்துக்கு கேடு விளைவிக்கிறார்கள் என்பதுதான் இந்த மாரிதாஸ் உதிர்க்கும் உரையாடல்கள். இவையெல்லாம் அற்பமானவை; அதீதமானவை; இட்டுக்கட்டப்பட்டவை என்று 'ஸ்குரோல்' (scroll) என்ற இணையச்செய்தி தெரிவிக்கின்றது. நியூஸ்18 தொலைக்காட்சி நெறியாளர் குணசேகரன் பற்றி, அவருடைய

தொலைக்காட்சி சகாக்கள் பற்றி குணசேகரனை மட்டுமல்ல, தொலைக்காட்சியில் பணிசெய்யும் அவரது கூட்டாளிகளையும் வெளியேற்றவேண்டும் என யூடியூப் பார்வையாளர்களை நியூஸ்18 க்கு புகார் அனுப்பச் சொன்னார் மாரிதாஸ்.

நியூஸ்18 நிறுவனம் பாஜக அழுத்தம் காரணமாக ஹாசிப் என்பவரை முதலில் வெளியேற்றுகிறது. இன்னும் குணசேகரன் இங்குதான் இருக்கிறார் என்பதைக் காட்டுவதற்காக அவரைத் தங்களுடன் வைத்திருக்கிறார்கள். செந்தில் வேலை பறிக்கப்பட்டு வெளியே அனுப்பப்பட்டு விட்டார். அதுபோல் இணையபாரதி சமூக ஊடகங்களில் பங்கேற்றார் என்ற காரணம் காட்டி அவருடைய 'சட்டியை உடைத்து' (வேலையைப் பறித்து) அனுப்பியுள்ளது நிர்வாகம். நியூஸ் 7 தொலைக்காட்சியிலிருந்து அல்ஃபோன்ஸ் சேவியர் முடக்கப்பட்டுள்ளார்; இந்துத்துவ மோடி அரசை எதிர்த்து தனிநபர்கள் உயிர்கொண்டு வாழ முடியாது என்பதை இந்த சட்டமன்றத் தேர்தலுக்கு முன்னான அறிகுறியாகக் காணமுடிகிறது.

மார்க்சிய, பெரியாரிய, அம்பேத்காரிய சிந்தனை வளத்துடன், அவைகளின் போர்க் குணச் செயல்பாட்டாளர்களுடன் இவர்களால் நேருக்கு நேர் நிற்க இயலவில்லை. இந்த மூன்று தத்துவங்களில் சாயல் கொண்டவர்களை அடையாளப்படுத்துவது, இயக்கவாதிகளாக அவர்களை சித்திரப்படுத்தி வெளியேற்றுவது என தூர்த்துத் துடைப்பதைத் தொடங்கியுள்ளனர். ஆனால் எத்தனை பேர் வந்தாலும் அசைக்க முடியாத ஒன்று பெரியாரியம். ஏனெனில் நேருக்கு நேர் நின்று அவர்களின் மூடநம்பிக்கைகளை, பகுத்தறிவை, சாதி மத புராணப் புளுகுகளை கேள்விக்குள்ளாக்குகிறது. "ராமர்கோவில் பணிகள் தொடங்கியதும் கடவுள் ராமரே கொரோனா தொற்றுநோயை அழித்து விடுவார். பிரதமர் மோடி ராமர் கோயிலுக்கு அடிக்கல் நாட்டுமபோது உலகெங்கிலும், குறிப்பாக இந்தியாவில் பேரழிவை ஏற்படுத்திய பயங்கரமான தொற்று நோயின் அழிவு ஆரம்பமாகும்" என்கிறார் பாஜக தலைவரும் மத்தியப் பிரதேச மாநில சட்டமன்றப் பேரவைத் தலைவருமான ராமேஸ்வர் ராம்.

இதுபோன்ற (?) அறிவுச்செறிவான முத்துக்கள் உதிர்க்கையில் பெரியாரியலாளர்கள் என்ன, ஒவ்வொருவரும் மனசுக்குள் கெக்கலிகொட்டித்தானே சிரிப்பார்கள். இந்நிலையில் உ.பி.யில் ஏபிபி இந்தி தொலைக்காட்சி நெறியாளருக்கு நேர்ந்ததுதான், இங்கும் ஊடகங்களில் பணியாற்றும் பெரியாரியலாளர்களுக்கு நேரும் என்று சங் பரிவாரங்கள் சொல்கின்றன. இதற்கு என்ன பொருள்?

கேட்போம் நாம்.

செந்தில்

தியாகச் செம்மல்

மன்னர் மன்னன்

புகழஞ்சலி

‘ஒரு நூலகம் மறைந்துபோனது’

● க. பஞ்சாங்கம்

drpanju49@yahoo.co.in

‘திராவிட இயக்கச் சீர்திருத்த சிந்தனைகள்’ என்று தன் தந்தை ஏந்திய தீபத்தைக் கைமாற்றித் தானும் வாங்கிக்கொண்டு ஓடிய அவருடைய வாழ்க்கைப் பயணம் அவ்வளவு எளிதாக அமைந்துவிடவில்லை. 1964இல் தந்தை இறந்த பிறகு மூன்று ஆண்டுகளில், தந்தை தன் உயிரை உருக்கி வார்த்துத் தந்த தீப்பறக்கும் கவிதை வரிகளை மேடைதோறும் முழங்கி ஆட்சியைப் பிடித்தமர்ந்த கழக ஆட்சியின் நல்வரவு காரணமாகத் தந்தை விட்டுச் சென்ற கடனோடு கூடிய பற்றாக்குறை வாழ்விலிருந்து எளிதாக வெளியேறிவிடலாம் என்ற நம்பிக்கையோடு நடக்கத் தொடங்கிய மன்னர்மன்னன் அவர்களுக்குப் பெரிதும் ஏமாற்றம்தான் ஏற்பட்டது.

வேந்தர் பாரதிதாசனாரின் ஒரே மகன் கோமதி என்கிற இயற்பெயருடைய மன்னர் மன்னன் அவர்கள், சூலை ஆறாம் நாள் பிற்பகல் இரண்டு மணி அளவில் இயற்கை எய்தினார் என்ற செய்தி கைபேசி வழியாக வந்து சேர்ந்தது. 92-வயது வரைப் (03.11.1928-06.07.2020) பெருவாழ்வு வாழ்ந்து மரபார்ந்த மொழியில் சொல்வதென்றால் ‘கல்யாணச் சாவு’ அடைந்திருக்கிறார். இந்த நெடும் பயணத்தில் அவர் எதிர்கொண்ட தடைகளும் போராட்டங்களும் எதையும் தாங்கும் இதயத்தை அவருக்குள் வடிவமைத்துவிட்டன என்றே சொல்ல வேண்டும்.

‘திராவிட இயக்கச் சீர்திருத்த சிந்தனைகள்’ என்று தன் தந்தை ஏந்திய தீபத்தைக் கைமாற்றித் தானும் வாங்கிக்கொண்டு ஓடிய அவருடைய வாழ்க்கைப் பயணம் அவ்வளவு எளிதாக அமைந்துவிடவில்லை. 1964இல் தந்தை இறந்த பிறகு மூன்று ஆண்டுகளில், தந்தை தன் உயிரை உருக்கி வார்த்துத் தந்த தீப்பறக்கும் கவிதை வரிகளை மேடைதோறும் முழங்கி ஆட்சியைப் பிடித்தமர்ந்த கழக ஆட்சியின் நல்வரவு காரணமாகத் தந்தை விட்டுச் சென்ற கடனோடு கூடிய பற்றாக்குறை வாழ்விலிருந்து எளிதாக வெளியேறிவிடலாம் என்ற நம்பிக்கையோடு நடக்கத் தொடங்கிய மன்னர்மன்னன் அவர்களுக்குப் பெரிதும் ஏமாற்றம்தான் ஏற்பட்டது. சில நன்மைகள் கிடைத்தன

என்றாலும் அவைகளும் நம் இயக்கக் கவிஞரின் வாரிசாச்சே என்று தானாக நடந்துவிடவில்லை. அலைந்தலைந்து ஓய்ந்தார். பாவேந்தரின் படைப்புகள் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட போதுகூடப் பிரச்சனை இல்லாமல் நடந்துவிடவில்லை. அத்தனையையும் தாங்கிக்கொண்டு தமிழ், தமிழினம், தமிழ்த்தேசியம் என்று தந்தையின் வழியில் வாழ்ந்து முடித்திருக்கிறார்.

தந்தையைப் போலவே தோற்றம்; ஹிட்லர் மீசை என்பன மட்டுமல்ல, அவரைப் போலவே போராடும் ஆளுமை மிக்கவர். “கெடல் செய்க” என்ற தந்தையின் கவிதைவரிக்கு ஏற்ப இயங்கியவர். 1965 இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் பங்கெடுத்து 45-நாட்கள் சிறைவாழ்க்கை கண்டார். அதுபோலவே பிரஞ்சு ஆட்சியின் கீழ் இருந்த புதுச்சேரி, இந்திய ஒன்றியத்தோடு இணைய வேண்டும் என்றே விடுதலைப் போராட்டத்திலும் ஈடுபட்டுப் போராடினார். இளம் வயதிலேயே கவிஞர் தமிழ்ஒனியுடன் சேர்த்து ‘முரசு’ என்ற கையெழுத்து ஏடு நடத்தியமைக்காகப் பிரஞ்சு அரசால் இருவரும் தண்டிக்கப்பட்ட நிலையில், இவர் மட்டும் இளையர் என்பதனால் விடுதலை அடைந்தார்.

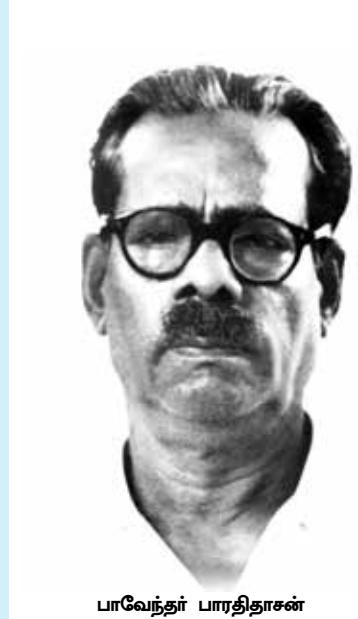
1968இல் தனது நாற்பதாவது வயதில்தான் நிரந்தரமான வருமானம் வரக்கூடிய ஓர் அரசு வேலை வாய்த்தது. நான்கு பிள்ளைகளோடு குடும்பத்தை நடத்திச் செல்ல அதுவரை என்ன பாடு பட்டிருப்பார்? புதுச்சேரி வானொலி நிலையத்தில் எழுத்தாளர் வேலை ஒன்று கிடைத்தபோது, அந்த வானொலி நிலையம் மூலமாகவும் தன் தந்தை காட்டிய கொள்கையை வளர்த்தெடுக்க முயன்றார். மேலும் வானம்பாடி, தமிழ்முரசு, வழிகாட்டி ஆகிய இதழ்களையும் தந்தை வழியில் நடத்திக் காட்டியுள்ளார்.

எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் நெருக்கமாக அவரோடு பழக வாய்க்கவில்லை என்றாலும், பல அரசு அமைக்கும் குழுவில் அவரோடு பங்காற்றியிருக்கிறேன். வழக்கம்போல் புதுச்சேரியில் வடநாட்டில் இருந்து வரும் தமிழ்மொழி அறியாத துறைச் செயலாளர்கள்தான் குழுவின் தலைமை இடத்தில் அமர்ந்திருப்பார்கள். அந்தக் குழுவில் தமிழ்மொழி நலத்திற்காக அவர் விட்டுக் கொடுக்காமல் தந்தையைப் போலவே துணிச்சலாக உரத்த குரலில் வாதாடுவதைக் கண்ணால் பார்த்திருக்கிறேன்.

அவரை நான் முதலில் பார்த்த நிகழ்வு மறக்க முடியாத ஒன்று. 1978இல் கவிஞர் மேத்தா, புதுவை வானொலி நிலையத்திற்குக் கவியரங்கில் கலந்துகொள்ள வந்திருந்தார். அவர் அழைப்பின் பேரில் நானும் வானொலி நிலையம் சென்றிருந்தேன். நிகழ்ச்சி முடிந்தபிறகு மன்னர்மன்னன் இருக்கைக்கு அழைத்துச் சென்று என் பெயரைச் சொல்லி அறிமுகப்படுத்தினார். பஞ்சாங்கம் என்ற பெயரைக் கேட்டவுடன் அவர் முகம் போகிற போக்கைப் பார்த்துவிட்டு, “அப்படியெல்லாம் கருதவேண்டாம், இவர் நம்மாளுதான்” என்கிற முறையில் ஏதோ சொன்னார். தொடர்ந்து வந்த காலங்களில் அவருடனான நட்பு எந்தப் பிசிறும் இல்லாமல் இனிதாகவே அமைந்தது.

பொதுவாக ஒரு கூற்று உண்டு; “ஒரு முதியவர் மறையும்போது, அங்கே ஒரு நூலகம் மறைந்து போகிறது” என்பார்கள். இந்தக் கூற்று மன்னர் மன்னன் அவர்களின் இறப்புக்கும் பொருந்தும். அவ்வளவு தகவல் களஞ்சியமாக விளங்கினார். பத்தாண்டு புதுச்சேரியில் வாழ்ந்த (1908-1918) பாரதியாரையும் தன் தந்தையையும் இணைத்து அவர் எழுதியுள்ள “கறுப்புக்குயிலின் நெருப்புக்குரல்” என்ற நூலும் சரி, “நிமிரும் நினைவுகள்” என்ற நூலும் சரி அவைகள் எல்லாமே வரலாற்றுத் தகவல்களை வழங்கும் ஆவணமாக விளங்குகின்றன.

இவ்வாறு ஒரு வரலாற்றுப் புத்தகம் காணாமல் போய்விட்டது என்கிற உணர்வுதான் அவர் இறப்பில் எழுகிறது. கூடவே தமிழ், தமிழினம் என்ற கருத்தாக்கத்திற்கும் பெரும் இழப்பாக இந்த இறப்பு எனக்குப் படுகிறது. தமிழ்நாட்டில் பயிற்றுமொழி தமிழாக இல்லை, தமிழ் ஒரு மொழியாகக்கூட அனைவருக்கும் கற்றுக் கொடுக்கப்படவில்லை, பாவேந்தர் பாடியது போல, “தோப்பில் நிழலா இல்லை; தென்றலில் குளிர்ச்சியா இல்லை; தணிப்பரிதாம் துன்பமிது தமிழகத்தின் தமிழ்த் தெருவில் தமிழ்தான் இல்லை” என்ற நிலைதான் நீடிக்கிறது. இத்தகைய சூழலில் தமிழுக்காய் வாழ்நாள் முழுக்கக் குரல் கொடுத்த ஆளுமைகளை இழப்பது என்பது பெருந்துக்கமாகப் படர்கிறது. அவருடைய இளைய மகன் கோ.பாரதிக்கு நான் அனுப்பிய அந்த இரங்கல் வரிகளாகிய “எதையும் தாங்கிய இதயம் கொண்ட அந்த உயிர் அமைதி அடையட்டும்”

பாவேந்தர் பாரதிதாசன்

ஜார்ஜ் ப். லோய்ட்டும் பென்னிக்கம்..!

● இரா.மோகன்ராஜன்

mohanrajan.r@gmail.com

க

டந்த மே 25 ஆம் திகதி அமெரிக்காவின் மினசொட்டா மாகாணம், மினியாபலீசில் வெட்ட வெளியில், பட்டப்பகலில் நெடுஞ்சாலை அருகே நடந்த காவல்துறை படுகொலை உலகையே இன்னும் உலுக்கிக் கொண்டுள்ளது. மினாபலீசின் நெடுஞ்சாலை அருகேயுள்ள வழக்கமாக தாம் சிகரெட் வாங்கும் பெட்டிக்கடைக்கு சென்ற ஜார்ஜ்ப். லோய்ட்டு என்ற 46 வயதான கறுப்பினத் தோழன் கொடுத்தது 20 டாலர் கள்ளப் பணம் என்பதை அறிந்த கடைக்காரர் அவரிடம் என்ன ஏது என்று விசாரிக்காமலே காவலர்களை உடனடியாக அழைத்துக் கொண்டுள்ளார். பொலீசாரும் ஜார்ஜிடம் எதுவித விளக்கமும் கேட்காமலே அவர்களது ரோந்து வண்டிக்கு இழுத்துச் சென்றனர்.

அங்குவந்தப் பொலீசாரில் தலைமைக் காவலரான டெட்ரக் சவுவின், ஜார்ஜை உடனடியாகக் கீழே தள்ளி அவரது கழுத்தில் காலை வைத்துப் பலமாக அழுத்தத் தொடங்கினார். 8 நிமிடம், 46 வினாடிகள் தொடர்ந்து கழுத்துக் குரல்வளைப் பகுதி அழுத்தப் பட்டதால் இதய நோயும், இரத்த அழுத்தமும் உடைய ஜார்ஜ் நிகழ்விடத்திலேயே உயிரிழந்தான்.

புகார் தொடர்பாக விசாரணைக்காக ஜார்ஜ் நின்ற இடத்திற்கு வந்த பொலீசார் உடனடியாக விசாரணையில் இறங்காமல் அவரைக் கீழே தள்ளி படுகொலை செய்ததற்கு காரணம் மிகவும் வெளிப்படையானது. அது நூற்றாண்டாகத் தொடரும் நிறுவெறி. கறுப்பினம், கறுப்பு நிறம் என்ற ஒன்றே போதுமானது. அதற்கு மேலே எதுவித விசாரணையும் தேவைப்படுவதில்லை. தேவைப்படாது. கறுப்புநிறமே குற்றத்திற்கான நிறம் என்பதே அமெரிக்காவின் நிறுவெறியேறிய சிந்தனையாகும்.

ஜார்ஜ் ப்ளோய்ட் கொடுத்த டொலர் கள்ளவகையைச் சேர்ந்ததா என்பதை விசாரிக்கப் போதுமான அவகாசம் இருந்தும், அவரை நீதிமன்றத்தில் நிறுத்துவதற்கான எந்த நடவடிக்கையிலும் ஈடுபடாமல் காவல்துறையினர் உடனடியாக அந்த இடத்திலேயே மரண தண்டனையை வழங்கியிருப்பதானது அமெரிக்க நீதி முறைகளையும், நீதி நிறுவனங்களையும் கேள்விக்குள்ளாக்கியிருக்கிறது.

புரையோடிப்போனக் கறுப்பின வெறுப்பும், வெள்ளை இனவெறியிலுமே இந்த படுகொலை நிறைவேறியிருக்கிறது. மனித உரிமையை, உயிர் உரிமையைப் பேணிப் போற்றிப் பாதுகாப்பதாகச் சொல்லும் அமெரிக்கா, தமது நாட்டின் குடிமகன் என்பதில் நிறுவெறியை, இனபேதத்தைக் கூடவே கொண்டுள்ளது என்பதை அது தொடர்ந்து மறைத்துக் கொள்ள முடியாது என்பதை உலகத்துக்கு வெளிச்சப்படுத்தியது.

வெள்ளை இன நிறுவெறி அரசியல் சனநாயகமே அமெரிக்கச் சனநாயக அரசியல் என்பதை இப்படுகொலை நமக்குத் தெளிவாக விளக்குகிறது. ஜார்ஜ் ஐ கீழே தள்ளிக் கொன்றக் கறுப்பு நிறம் குறித்த அமெரிக்கனின், அமெரிக்காவின் பார்வையே அமெரிக்கச் சமூக அரசியல் பண்பாட்டை வழிநடத்துகிறது என்றே உலக சமூகம் புரிந்து கொண்டுள்ளது.

நூற்றாண்டுகளாக ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டு அடிமைகளாக வெள்ளை முதலாளிகளுக்கு விற்கப்பட்டடக் கறுப்பினத்தவரின் கரும் உழைப்பிலும், வியர்வையிலும், குருதியிலுமே அமெரிக்காவின் வெள்ளை நீதி வளர்ந்து வந்துள்ளது. அமெரிக்கா என்பது அடிமை முறையை நீதிபடுத்துவது. அடிமை முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. மறுதலையாக வெள்ளைச் சுதந்திரத்தை மட்டும் ஏற்பது. வெள்ளை அறத்தை முதன்மையாகக் கொண்டது. வெள்ளை அமெரிக்காவை நிறுவுவது என்பது மட்டுமே.

எனினும் இன்றைய அமெரிக்கா பொதுவில், தனது சனநாயக சிந்தனையை வளர்த்துக் கொண்டு வந்துள்ளதையும் குறிப்பிடத்தான் வேண்டும். மக்கள் சனநாயக அமைப்புக்கள் அங்கு நீதியுடன் செயற்படுகின்றன. மக்களிடம் நீதியுணர்வும், சனநாயகப் புரிதலும் கல்வி அறிவும், பரந்த வாசிப்பும் அதைச் செய்துள்ளன. அவ்வாறே அமெரிக்க சமூக அறிவியல் சிந்தனையாளர்களின் பங்கும் கணிசமானதாக இருப்பதால் ஜார்ஜ் ப்ளோய்ட் மரணத்திற்கான எதிர் வினைகள் அந்நாட்டு அரசுக்குக் கடும்தொருக் கடிபையைக் கொடுத்துள்ளன.

வாஷிங்டன் தொடங்கி, அமெரிக்காவின் பல மாகாணங்களில் மக்கள் பெரும் ஆர்ப்பாட்டங்களில் இறங்கிக் கொண்டுள்ளனர். கடந்த இரண்டரைத் திங்கள்களாக அங்கு வன்முறை கணிசமாகக் குறைந்து அதேசமயம் நீதி

உணர்வுடன் மக்கள் பெருந்திரளில் ஆர்ப்பாட்டங்களும், பேரணிகளும் நடத்துவதைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

சில இடங்களில் வாகனங்களுக்குத் தீவைப்பது பொது சொத்துக்களைச் சேதப்படுத்துவது என நிற பேதமற்று ஈடுபடும் வன்முறை நிகழ்வுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஜார்ஜ் ப்ளோய்ட் என்ற தனி மனிதனுக்கானப் போராட்டமாக அல்லாமல், நிறுவெறிக்கு எதிரான, பாகுபாட்டுக்கு எதிரான அமெரிக்க வெள்ளைச் சிந்தனைக்கு எதிரான எதிர்வினையாகவே இவற்றை பார்க்க வேண்டியிருக்கும். இவை, வரும் நூற்றாண்டுகளுக்கு அமெரிக்கா விற்கான பெரும் உள்ளகச் சவாலாக இருக்கும். இருக்க வேண்டும்.

பெருந்திரள் ஆர்ப்பாட்டங்களில் மக்கள் கறுப்பின அடிமை நிறுவெறிக்கெதிரான முழக்கங்களை எழுப்புவதுடன், அவற்றை அடையாளப்படுத்தும் கடந்த காலத்தின் நீதியை, அரசியலை, ஏன் சிலைகளைக் கூட அகற்று கிறார்கள், அகற்ற விரும்புகிறார்கள். அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடித்த, அடிமை முறைக்குப் புது வழி கண்டுபிடித்தக் கொலம்பஸ் வெள்ளைச் சிந்தனையின், வரலாற்றின் கதாநாயகனாக இருக்கலாம், ஆனால் அடிமை முறையின், சுரண்டல் வரலாற்றின், குருதிக்கறை படிந்த அமெரிக்காவின் இன்றைய வில்லன் கொலம்பஸ், ஆம். அப்படித்தான் மக்கள் நினைக்கிறார்கள். ஜார்ஜ்க்கான நீதியின் பயணம் இப்படித்தான் செல்ல வேண்டியிருக்கும். செல்கிறது.

கொலம்பஸ் சிலை என்றில்லை நிற வரலாற்றை, அடிமை முறையை, நிறுவெறியை வெளிப்படுத்தும், நீதிபடுத்தும் எல்லா நினைவுகளையும், கலைக்க, அகற்ற விரும்புகின்றனர். சகல சிலைகளும் அங்கு மண்ணைக் கவ்வுகின்றன. வரலாற்றில் இன்னயான வாழ்வு கோரியவர்களின் சிலைகளின் தலைகள் வெட்டப்பட்டபோது கொண்டாடியவர்கள் இன்றைக்கு தமது மண்ணிலேயே அசமத்துவாதிகளின், அசமத்துவத்தின் சிலைகள் வீழ்வதுகண்டு திகைத்து நிற்கிறார்கள். காலம் ஒன்றுபோல இருப்பதில்லை. வரலாறும் ஒன்றுபோல இருப்பதில்லை என்பதையே வரலாறு காட்டுகிறது.

நிறுவெறிக்கு எதிரான போராட்டம் இன்றைக்கு அய்ரோப்பியராஜியத்திற்கும் பரவிக் கொண்டுள்ளது. அங்கும் பல இடங்களில் ஆர்ப்பாட்டங்களும், போராட்டங்களும் மிகக் கடுமையாக நடத்தப்பெறுகின்றன. கொரோனாத் தொற்று காலத்தில் அவற்றையும் மீறி மக்கள், அவர்கள் நடத்தும் போராட்டம் எவ்வளவு வலுவானது என்பதை சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை.

தமிழகத்தில் ஒரு காலத்தில் 'பிராமணாள் ஓட்டல்கள்' சாதிப் பண்பாட்டை எப்படி உறுதிபடுத்திக் கொண்டிருந்தனவோ அவ்வாறே

அமெரிக்க, ஆப்பிரிக்க மற்றும் அய்ரோப்பிய ராஜ்யங்களில் கறுப்பினத்தவர் நுழையத் தடை செய்யப்பட்டப் பகுதிகள் கடந்தக் காலங்களிலும் தற்போதும் இருக்கவே செய்கின்றன. தமிழகத்தில் இன்றைக்கும் பார்ப்பனர்கள் பெயரில் இல்லையே தவிர பல நவீனப் பார்ப்பனர்கள், இடைநிலைச்சாதிப் பார்ப்பனர்கள் அவ்வாறான உணவுக் கடைகளை நடத்தவே செய்கின்றனர். பொது இடங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் விளிம்பு நிலைமக்களுக்கான நுழைவுத் தடை என்பது சாதி மற்றும் நிறங்களின் அரசியல் இருந்தாலும் சாதியின் அரசியல் இன்னும் நுட்பமானது என்பதை புரிந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

ஜார்ஜ் புளோய்ட் நெடுஞ்சாலையில் காவலர் களால் படுகொலை செய்யப்பட்டார் என்றால் இங்கு தமிழகத்தில் தூத்துக்குடி சாத்தான் குளத்தில் தந்தை, மகன் படுகொலை. உலகை உலுக்கிய இந்த இரண்டு படுகொலைகளும் காவல் அதிகாரத்தின் கீழ் நடந்ததாகும். மட்டுமல்ல, நிற மற்றும் சாதி அடிப்படையில் நடத்தப்பட்டவையாகும். முதலாளித் துவத்தின் கீழ் நடத்தப் பெற்றதாகும்.

உலகின் கவனத்தை ஈர்த்துக் கொண்டுள்ள தமிழகத்தின் இந்த இரட்டைப் படுகொலையைக் காவல்துறையானது நீதிமன்றம், அரசு மருத்துவமனை, கிளைச்சிறை போன்றவற்றின் துணையுடனோ அல்லது அலட்சியத்துடனோ நிகழ்த்திக் கொண்டுள்ளது. எனவே இந்த படுகொலையில் அவர்களது பங்கும், தொடர்பும் அல்லது அலட்சியமும் சேர்த்து விசாரிக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

சாத்தான்குளம் காவல் நிலைய ஆய்வாளர் சிறிதர், துணை ஆய்வாளர் பாலகிருட்டிணன், ரகுசுணைசன், தலைமைக்காவலர் முருகன், காவலர்கள் வேலுமுத்து, சாமத்துரை, சேசுராசு, பாலா போன்றவர்களே பெனிக்க மற்றும் ஜெயராசு ஆகியோர் காவல்நிலையத்தில் இருந்தி வைக்கப்பட்டபோது பணியில் இருந்தவர்களாவர்; அத்துடன் தந்தை மகன் தாக்கப்பட்டதற்கு, வதை செய்தலுக்குப் பொறுப்பேற்க வேண்டியவர்களாவர். அத்துடன், காவல்நிலையத்தில் வேறு சிலரும் தாக்குதலில் ஈடுபட்டதாகப் பெனிக்கின் குடும்பத்தார் குற்றம் சாட்டிக் கொண்டுள்ளார்கள்.

குறிப்பாக ஜெயராஜ், மற்றும் பெனிக்கை தாக்கியவர்களில், தாக்குதலில் காவல்துறைக்கு உதவியவர்களில் காவல்துறை நண்பர்கள் என்று அழைக்கப்படும் வேறு சிலரும் இருந்துள்ளதாக

அவரது குடும்பத்தார் தெரிவிக்கின்றனர். காவல்துறை நண்பர்கள் அமைப்பு என்று சொல்லிக் கொள்ளும் சேவா பாரதியைச் சேர்ந்தக் கணபதி, கண்ணன், ஜேக்கப், எலிசா என்பவர்களும் இந்த படுகொலைத் தாக்குதலில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டுள்ளனர். எனவே இவர்களைப் பற்றிச் சொல்லப்படும் சர்ச்சைக் குரியச் செய்திகள், அமைப்பின் பின்னணிப் பற்றி விரிவான விசாரணை செய்ய வேண்டியிருக்கும். செய்ய வேண்டும்.

குறிப்பாகக் காவல்துறை நண்பர்கள் என்ற அமைப்பின் கீழ் சேவாபாரதி என்ற அமைப்பின் உறுப்பினர்களே செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. இவ்வமைப்புக்கும் சங்கபரிவாரங்களுக்கும் இடையிலானத் தொடர்பு வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்கிறார்கள் பொதுமக்கள். இந்தக் கூலிப்படை அமைப்பினர் எவ்வாறு காவல்துறைக்குள் ஊடுருவியிருக்கிறார்கள் என்பது பற்றியும் கேள்வியெழுப்பியாக வேண்டியிருக்கிறது. இந்தப் படுகொலையில் அவர்களது குருதி படிந்த கரங்கள் எந்தளவுக்கு உள்ளது என்பது பற்றி அறிய வேண்டியிருக்கிறது. ஏனெனில் தந்தை, மகன் கொலையில் மத அடிப்படையிலான வெறுப்புணர்வுக்கும் இடமிருக்கக்கூடும் என்றே தோன்றுகிறது. இது சாதாரணமானதல்ல.

அரசு என்பது ஓர் ஒடுக்கும் கருவி, அதில் காவல்துறை என்பது அரசின் ஓர் முன்னணி ஒடுக்கும் கருவிகளில் ஒன்றாகும். ஆளும் அரசு உயர்சாதி, அதிகாரவர்க்கத்தினுடையதாக இருக்கும் என்பதால் பிற எல்லா கீழ்க்குடிகளையும் அடக்குதலுக்கும், ஒடுக்குதலுக்கும் உள்ளாக்கும். அதிகாரவர்க்கத்தின் துணையுடன் ஆதிக்கம் செய்யும் மதம், அதன் அமைப்புகளும் அந்த ஒடுக்குமுறையில் பங்கேற்கவே செய்யும் அந்த வகையில் தமிழகக் காவல்துறையில் மத அமைப்புக்களின் பங்கேற்பு அதை மேலும் ஓர் கொல்லும் அமைப்பாகக், கொடுங் கொலைக் கருவியாகவே எதிர்காலத்தில் மாற்றக்கூடும். மாற்றும்.

சாத்தான் குளம் காவல் நிலையத்தில் விடிய விடிய தந்தை மகன் மீது நடத்தப்பட்டக் கொடூரத் தாக்குதலை நேரில் கண்ட சாட்சிகள் இருக்கவே செய்கின்றன. முக்கியமாக அதே காவல் நிலையத்தில் பணியாற்றும் ரேவதி என்ற பெண்காவலர் தாமாகவே முன்வந்து சாட்சிய மளிக்க ஒப்புக் கொண்டுள்ளார். எதுவிதக் காரணமும் இல்லாமல் நடத்தப்பட்ட அந்த தந்தை, மகன் மீதான தாக்குதல் அவரது மனச்சான்றை உலுக்கியிருக்கிறது. மனசாட்சியற்ற இடத்தில் மனச்சான்றைப் பாதுகாத்து வைத்துப் பணி

யாற்றும் ரேவதி போன்றவர்களே காவல் துறையின் மீது மக்கள் கொஞ்சமேனும் நம்பிக்கை வைப்பதற்கு காரணமாக இருக்கிறார்கள். இருப்பார்கள். கொலைகாரர்கள் சுதந்திரமாகவும், சாட்சிகள், கூண்டில் அடைபட்டும் வாழ நேரும் சமூகத்தில் ரேவதி போன்றோரின் பாதுகாப்பை அதிகாரவர்க்கம் உறுதிப்படுத்த வேண்டும். அதே சமயம் மக்கள் அமைப்புக்களும் ரேவதி போன்றோருக்கு நம்பிக்கை அளித்து அவரை பாதுகாப்பாக உணர வைக்கவேண்டியது அவசியமாகும். மறுதலையாக மூன்றாவது கண்களான ஒளிப்பதிவு கருவிகள் அழிக்கப்படும் நிலையில், உயிர்ப்புள்ள ரேவதி போன்றோரின் பாதுகாப்பை உறுதி படுத்துவதன் வழியேதான் பிற எளிய மனிதர்களின் சாட்சியையும், நம்பிக்கையையும் உறுதிப்படுத்துவதாக இருக்க முடியும்.

காவல் நிலையம் போவதென்றாலே சுய மரியாதையை காவல்நிலைய எல்லையிலேயே கழட்டிவைத்துவிட்டுப் போக வேண்டிய அளவிற்கு தனிமனிதர்களின் சுயத்தை, சுதந்திரத்தை அவமதிக்கும் அமைப்பாகவே காவல்துறையை எளிய மனிதர்கள் அறிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். அது அழிக்கவே முடியாத நிரந்தரமாகப் படிந்து விட்ட அவமானத்தின் குருதிக் கறையாகும். கால்நிலையத்தின் வாசல்படியில் கால் வைத்து விட்டாலே ஒருமையில்தான் அழைப்பார்கள். காவல் நிலையத்திற்கு வரும் எல்லோருமே குற்றச் செயலில் ஈடுபட்டவர்களாகவும், சமூக, தேச விரோதிகளாகவே முடிவு செய்துவிட்டே பேசத் தொடங்குகிறார்கள். இதனால்தான் காவல் நிலையம் பற்றிய சித்திரங்கள் பொது மனங்களில் விவரிக்க முடியாத அச்சத்துடன் இருக்கிறது.

புகார் கொடுக்கச் செல்வோரைதான் பொது மக்கள் முன்னிலையில் காவல்துறையினர் மிகக் கடுமையாகத் தாக்குவதை சில நேரங்களில் பார்க்க முடியும், இது தமது பணிச் சுமையை எளிமையாக்கிக் கொள்ள காவலர்கள் தெரிவு செய்யும் உத்தியாகும். “நமக்குள்ளிருக்கும் சுயத்தை, தன்மானத்தைப் அடித்து நொருக்கவே காவலர்கள் எடுத்தவுடன் அடிக்கத் தொடங்குவார்கள்!” என்பார் மக்கள் கவிஞர் இன்குலாப். எந்த சிக்கலென்றாலும் காவல் நிலையம் வராதே என்பதே பொதுமக்களுக்கு காவல்துறையினர், காவலர்கள் தரும் எச்சரிக்கையாகும் இதன் பின்னிருக்கும் எளிமையான செய்தியும் அது தான்.

இந்தியாவின் பிற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் தமிழகத்தின் காவல்நிலையப் படுகொலைகள் மிக எளிதாகவே நடந்தேறிவிடுகின்றன. பெரும்பாலும் விளிம்பு நிலையினர், பட்டியல் இனத்தவர் போன்றோரே எளிதில் இப்படியான படுகொலைக்கு இலக்காவதைப் புரிந்து கொள்ளமுடியும். சாதிகளைப் பிரதிநித்துவப் படுத்தும் ஆட்சியில் காவல்துறையின் அணுகு முறை மட்டும் அதற்கு அப்பாற்பட்டு இருந்துவிட முடியாது. கூடவே மத அரசியலும் சேர்ந்து

கொள்வதால் அது தீவிரப்படவே செய்யும். செய்கிறது. மிகப் பெரிய அரசியலும், பின்னணியில்லாமல் இவை நடந்தேற வாய்ப்பில்லை. காவல்துறை வெறும், அம்பு, லத்தி மட்டுமே அவற்றை இயக்கிய, இயக்கும் அரசியலே முதன்மையானதாக இருக்க முடியும். பென்னிக்கம், ஜார்ஜும் அப்படியான அரசியலுக்கே பலியாகிக் கொண்டுள்ளனர்.

அமெரிக்காவில் ஜார்ஜ் ப்ளோட்டுக்கான இடம் என்ன என்பதைக் கறுப்பு அமெரிக்கர்கள் உணந்தே இருக்கிறார்கள். தரையில் வீழ்ந்தப் பட்டதன் வலியை அவர்கள் தமது வலியாகவே அறிகிறார்கள். பிரபல ஹாலிவுட் நட்சத்திரமான ஸ்மித் தொடங்கி, ஓபாமா வரை அதற்காகக் கண்ணீர்விடுகிறார்கள். துடுப்பாட்டக்காரர்களும், துல்லிசைப்பாடகர்களும் தமது இனத்திற்காக நிலம் கடந்து ஒருங்கிணைகிறார்கள். தம்மை அந்த இடத்தில் வைத்து தமது சுதந்திரம் பற்றியும், குடி உரிமை பற்றியும் பேசுகிறார்கள். நேற்றுவரை ஓபாமா வெள்ளை மாளிகையில் இருந்தாலும், சட்டமியற்றுமிடத்தில் இருந்தாலும் ஓர் கறுப்பராக அவரால் சிந்திக்க முடியாது. கூடாது. ஓபாமா ஆட்சியல் இருந்தாலும், ஜார்ஜுன் மரணத்தை தடுத்து நிறுத்த முடியாது. அதுதான் அமெரிக்காவின் நிலைமை. ஓபாமாவின் நிலைமை. அமெரிக்கக் கறுப்பினத்தின் நிலைமை.

கறுப்பினத்தலைவன் மார்ட்டின் லூதர் கிங், தனது கனவை இப்படி வெளிப்படுத்தினார்: “வெள்ளை அமெரிக்கா, கறுப்பு அமெரிக்கா முன்பு மண்டியிட்டு அமர்ந்து தன் நூற்றாண்டு காலத் தவறுகளுக்கு மன்னிப்புக் கோரும். கறுப்பு அமெரிக்கா, கீழே குனிந்து வெள்ளை அமெரிக்காவின் தோளைத் தொட்டு உயர்த்தி வா இங்கே! என்று நெஞ்சோடு அணைத்துக் கொள்ளும். என் கனவில் வெள்ளை மனிதர் எழுந்து கறுப்பு பெண்ணுக்குத் தன் பேருந்து இருக்கையை விட்டுக் கொடுப்பார். என் கனவில் ஒரு கறுப்பர் வெள்ளையருடன் அமர்ந்து பூங்காவில் மெல்லியக் குரலில் சிரித்து உரையாடுவார். என் கனவில் ஒரு சிறுமி அப்பாவின் வெள்ளை விரல்களையும், அம்மாவின் கறுப்பு விரல்களையும் பற்றியபடி நடை பழகும். என் கனவில் தேவாலயத்தில் கறுப்பு கிறித்து புன்னகை செய்து கொண்டிருக்கிறார்!”.

“என் அமெரிக்கா வெள்ளையும், கறுப்புமாகப் பிரிந்திருக்காது அது அமெரிக்காவாக மட்டுமே இருக்கும். அதில் வசிப்பவர்கள் அமெரிக்கர்களாக மட்டுமே இருப்பார்கள்!”. என்றார்.

ஜார்ஜ் ப்ளோய்ட்டுக்காகவும், பென்னிக்கக் காகவும், போராடுபவர்களின், கண்ணீர்வடிப்பவர்களின் கனவும், எதிர்பார்ப்பும் மார்ட்டின் லூதர்கிங் கண்ட கடந்த காலக் கனவுகளின் ஒருவித நிகழ்காலத் தொடர்ச்சியே. நிலங்களைக் கடந்து அந்தக் கனவு மெய்ப்பட வேண்டும். ●

சுற்றுச்சூழல்

● க.இராமசுப்பிரமணியன்

**ஆனை
ஆனை,
அம்பாரி
ஆனை**

“நசைபெரி துடையர் நல்கலு நல்குவர்
பிடிபசி களைஇய பெருங்கை வேழம்
மென்சினை யாஅம் பொளிக்கும்
அன்பின தோழியவர் சென்ற வாறே”. (குறுந்தொகை 36)

தலைவன் செல்லும் வழியில், யா மரக்காடுகள் உள்ளன. அந்த, யா மரத்தின் மென்மையான பட்டைகளை உறித்த ஆண்யானை, கருவுற்ற தனது பிடி யானைக்கு ஊட்டும். அந்தக்காட்சியைக் காணும் தலைவனுக்கு, தலைவியின் ஞாபகம் வரும். அதனால், உடனடியாக வீடுதிரும்புவான் என்று தலைவனின் பிரிவால் வாடும் தலைவிக்குத் தோழி ஆறுதல் சொல்வதாக அமைந்த பாடல் இது..

புறநானூறு உள்ளிட்ட சங்க இலக்கியப் பாடல்களில், யானைபற்றிய பல செய்திகள் விரவிக்கிடக்கின்றன. மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே, தமிழர்கள் காட்டுவிலங்கான யானையைப் பிடித்து, வசப்படுத்தி, பல கடினமான வேலைகளைச் செய்வதற்கும், விழாக்காலங்களில் அலங்காரத்திற்காகவும், போர்க்காலங்களில் ஒரு படைப்பிரிவாகவும் பயன்படுத்தி வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அந்த பாடல்கள் வழியே புரிந்துகொள்ளமுடிகிறது.

தரையில் வாழும் விலங்குகளிலேயே அளவில் மிகப்பெரியது யானை. என்றாலும், யானைகள் நீரில் நன்றாக நீந்தக்கூடியவை. நீண்ட தும்பிக்கை, தூண்களை ஒத்த கால்கள், அகன்று விரிந்த காதுகள், அளவில் சிறுத்த கண்கள், விலை மதிப்பில்லா தந்தங்கள் என்பன யானைகளின் சிறப்பு உடற்கூறுகள். யானைகள் தங்கள் உடல் வெப்பத்தை, பெரிய அளவிலான காதுகள் வழியேதான் வெளியேற்றுகின்றன.

வெப்பமண்டலக் காடுகளிலும், புல்வெளிகளிலும் (Savannas) வசிக்கின்ற யானைகள் ஆப்பிரிக்க யானைகள், ஆசிய யானைகள் என்று இரு வகைப்படுகின்றன. ஆப்பிரிக்க யானைகள், ஆசிய யானைகளை விடவும் உயரம் கூடியவை, எடை மிகுந்தவை.

தும்பிக்கை (Trunk)

பாலூட்டி விலங்குகளில், யானைக்கு மட்டுமே சிறப்பு உறுப்பாக தும்பிக்கை வளர்ந்துள்ளது. நீண்டு வளர்ந்த மேல் உதடும், மூக்கும் சேர்ந்த கலவைதான் தும்பிக்கை. 40,000 தசைகளைக்கொண்ட தும்பிக்கை, நெகிழ்வுத்தன்மை (flexible)

கொண்டது. தும்பிக்கையின் நுனியில் நாசித்துவாரங்கள் அமைந்துள்ளன.

சுவாசித்தல், உணவு உண்ணுதல், தண்ணீர் குடித்தல் ஆகிய வேலைகளுக்கு யானைகள் தும்பிக்கைகளையே பயன்படுத்துகின்றன. புற்கள், இலைகள், மரப்பட்டைகள், பழங்கள் ஆகியவற்றை யானைகள் உணவாக உண்கின்றன. அதற்கு தும்பிக்கையே பயன்படுகிறது. தும்பிக்கை வலுமிருந்தது. அதே நேரத்தில் உணர்வு மிகுந்ததும் (sensitive) ஆகும். தும்பிக்கையால், ஒரு மரத்தை முறிக்கவும் முடியும்; தரையில் கிடக்கும் ஒரு நிலக்கடலையை எடுத்து, மேல்தோலை நீக்கி பருப்பை மட்டும் பிரித்து வாங்குள் போடவும் முடியும். சூரிய வெப்பத்திலிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்ளவும், பூச்சிக்கடியிலிருந்து தப்பிக்கவும் யானைகள் மண்ணை தும்பிக்கையால் அள்ளி தங்கள் உடலீது வீசுகின்றன.

மனிதர்களின் கையைப் போலவே, யானை தும்பிக்கையைப் பயன்படுத்துகிறது. அதனால் தான், சங்க இலக்கியங்களில் யானை, 'பெருங்கை வேளம்' என்றும், நெடுங்கை வேளம்' என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. மனிதர்கள் சந்திக்கும் போது, கைகளைக் குலுக்குவதுபோல, யானைகள் தும்பிக்கைகளைப் பிணைத்து அன்பைத் தெரிவிப்பதுண்டு. ஆபத்தை உணரும்போது, யானை தும்பிக்கையை மேல்நோக்கி உயர்த்தி, நாசித்துவாரங்களை முன்னுக்கு வளைத்து, காற்றை நுகர்ந்து 'பெரிஸ்கோப்' போல (periscope) தொலைவில் உள்ள ஆபத்தை அடையாளம் காண்கின்றது..

ஒலி எழுப்புதல் :

முனங்குதல் (growl), உறுமுதல் (snort), கர்ச்சித்தல் (roar), பிளிருதல் (trumpet) என்று யானைகள், மெல்லிய ஒலி அளவிலிருந்து, தொலைதூரம் கேட்கும் உரத்த ஒலி வரை எழுப்பக்கூடியவை. யானையின் பிளிறல் 9 கி.மீ. தூரம் கேட்கும்.. யானையின் தொண்டையில் 9 எலும்புகள், ஒரு பெட்டிபோல இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த அமைப்புத்தான், யானையின் நாக்கையும், லாரின்ஸ் (larynx) என்னும் ஒலிப்பெட்டியையும் தாங்கி நிற்கின்றது. யானையின் பலவிதமான ஒலிகளுக்கும் காரணமாக அமைவது, இந்த ஒலிப்பெட்டியும் (larynx) அதனுடன் இணைந்த 'ஓபாரிங்கேல் பையும்'தான் (pharyngeal pouch).

நீர்கொள் பை (water storage)

கோடைக்காலங்களில், அருகில் நீர்நிலைகள் இல்லாத சூழலில், யானைகள் வாங்குள் தும்பிக்கையை நுழைத்து, தண்ணீரை உறிஞ்சி எடுத்து தங்களது உடலீது பீச்சியடித்து, வெப்பத்தைத் தணித்துக்கொள்ளும். யானைகள், வயிற்றிலிருந்தே தண்ணீரை உறிஞ்சி எடுப்பதாக முன்பு நம்பப்பட்டது. ஆனால், ஒலிப்பெட்டியுடன் இணைந்திருக்கும் 'பாரிங்கேல் பை' (pharyngeal pouch) யானை எழுப்பும் ஒலிக்குக் காரண மாவதோடு, 'தண்ணீர்த் தொட்டியாகவும்' (water

tank) பயன்படுகிறது என்பதும் அந்தப்பையில் சேமித்து வைக்கப்பட்ட தண்ணீரைத்தான், யானைகள் உறிஞ்சி எடுக்கின்றன என்பதும் இப்போது தெரியவந்துள்ளது.

யானைத் தந்தங்கள்

ஆண் யானைகளுக்கு அழகைக் கொடுப்பதும், அவற்றின் அழிவுக்குக் காரணமாக இருப்பதும் அவற்றின் தந்தங்கள்தான். யானைத் தந்தங்கள், வெள்ளை நிறமும், கடினத்தன்மையும் கொண்டவை. பழங்காலத்திலிருந்தே யானைத் தந்தங்கள் அழகிய கலைப்பொருட்களை உருவாக்குவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. தந்தங்களுக்கானப் பயனாளர்கள் அதிக அளவில் இருப்பதனால், அவை உலகச்சந்தையில் அதிக அளவிலான பணம் ஈட்டித்தருகின்றன. .

நீண்டுவளர்ந்த முன்பற்கள்தான் (elongated incisors), யானைத்தந்தங்கள். ஆப்பிரிக்க யானைகளில், ஆண் மற்றும் பெண் யானைகளுக்கும் தந்தம் உண்டு. ஆனால், ஆசிய யானைகளில் ஆண் யானைகளுக்கு மட்டுமே தந்தங்கள் உண்டு. சில ஆசிய ஆண் யானைகளுக்கு தந்தங்கள் இருப்பதில்லை. அவை 'முக்னாஸ்' (muknas) என்று அழைக்கப்படுகின்றன. தற்காப்பிற்கும், தாக்குதலுக்கும், தரையைத் தோண்டுவதற்கும், உணவுசேகரிப்பிற்கும், சுமைகளைத் தூக்குவதற்கும், மரப்பட்டைகளை உரிப்பதற்கும், யானைகளுக்கு அவற்றின் தந்தங்கள் பயன்படுகின்றன.

யானைப் பற்கள்

பிறக்கும் யானைக்குட்டிக்கு, 2 அல்லது 3 பற்கள் இருக்கும். இவை பால்பற்கள். புதிதாக முளைக்கும் பற்கள் நீளமாகவும், அகலமாகவும், கனமாகவும், உறுதியாகவும் இருக்கும். ஒரு பல்லின் நீளம் 40 செ.மீ. அளவிலும், நிறை 5 கி.கி. அளவிலும் இருக்கும்.

வாழ்நாளில், யானையின் ஒவ்வொரு தாடையிலும், ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் ஆறு பற்கள் இருக்கும். 60 வயதிற்குப் பிறகு கடைசியாக உள்ள நான்கு கடைவாய்ப்பற்கள் மட்டுமே மிஞ்சும். பற்களை முற்றாக இழக்கும் யானைகள், உணவு உண்ண வழியின்றி பட்டினிகிடக்க நேர்வதால், இறந்துவிடுகின்றன.

யானைச்சாணம்

ஒரு யானை, நாளொன்றிற்கு 250 கி.கி. இலைதழைகளையும், மரப்பட்டைகளையும் உணவாக உண்ணுகின்றது. அவற்றில் 45 விழுக்காடு மட்டுமே செரித்து ஆற்றலாக மாற்றப்படுகின்றது. மீதி உள்ளவை சாணமாக வெளியேற்றப்படுகின்றது.. நாள் ஒன்றிற்கு ஒரு யானை 50 கி.கி. சாணத்தை வெளியேற்றுகிறது. யானைச்சாணத்தின் பெரும்பகுதி நாரால் ஆனது (fibre). ஒரு யானை, ஒரு நாளில் வெளியேற்றும் சாணத்திலிருந்து 115 தாட்களை (115 sheets of paper) தயாரிக்க முடியும்.

யானைகள் தாவர உண்ணி (herbivores). என்பதால், அவற்றின் செரிமானப்பகுதியைக் கடந்து, சாணத்தில் வெளியேறும் காப்பிக் கொட்டைகளின் கசப்புத் தன்மை முற்றிலும் நீக்கப்பட்டு, அவற்றிற்குப் பழ வாசனையுடன்கூடிய இனிப்பு சுவை கிடைத்துவிடுகிறது. அதனால், யானைச் சாணத் திலிருந்து பொறுக்கி எடுக்கப்படும் காப்பிக்கொட்டைகளைக் கழுவி, காயவைத்து, வறுத்து, விலைமிகுந்த, உயர்தரக் காப்பியாக விற்பனை செய்கின்றனர். தாய்லாந்து நாட்டில், அப்படிப்பட்டக் காப்பி கொட்டைகளில் தயாரிக்கப்படும் காப்பி, 'கருப்பு தந்தக் காப்பி' (Black Ivory Coffee) என்னும் பெயரில், ஐந்து நட்சத்திரத் தங்கும் விடுதிகளில் மிக அதிக விலைக்கு விற்பனை செய்யப்படுகிறது. யானைச்சாணம், இயற்கை கொசுவிரட்டியாகவும் பயன்படுகிறது. காடுகளில், பல தாவர இனங்களும், மரங்களும் யானைச் சாணத்தால் காப்பாற்றப்பட்டு வருகின்றன. யானைகள் உண்ணும் உணவில், பல தாவரங்களின் விதைகளும் உண்டு. அவை அப்படியே சாணத்தின் வழியே வெளியேறுகின்றன. சாணம் காய்ந்தபிறகு, விதைகள் வெளிப்பட்டு, புற்களாகவும், புதர்களாகவும், மரங்களாகவும் வளர்கின்றன. யானைகள் இடம் பெயர்ந்து கொண்டே யிருப்பதால், புதிய இடங்களில் இப்படி புதிய காடுகள் உருவாக் கப்பட்டு, நிலஉயிரிச்சூழல் (eco-system) காப்பாற்றப்பட்டு வருகின்றது.

யானைகளின் வாழ்வுமுறை

வயதில் மூத்த பெண்யானையால் வழி நடத்தப்படும் சிறுசிறு கூட்டங்களாக யானைகள் வசிக்கின்றன. ஆண் மற்றும் பெண் யானைகளுக்கு, ஒவ்வொரு புறமும், கண் மற்றும் காதுக்கு இடையில் ஒரு திறப்பு உள்ளது. அந்தத் திறப்பிற்கு உள்ளே, ஒவ்வொரு புறமும் ஒவ்வொரு சுரப்பி (gland) உள்ளது. அந்த சுரப்பிகளில் ஊற்றெடுக்கும் திரவம், அனைத்து வயது யானைகளுக்கும் அத்திறப்புகள் வழியே வெளியேறும்.

என்றாலும், 'மதம்' பிடிக்கும் காலத்தில், ஆண் யானைகளுக்குச் சுரக்கும் அத்திரவத்தின் பாகியல்தன்மை (viscosity), மற்ற சாதாரண காலங்களில் சுரப்பதைவிட கூடுதலாக இருக்கும். இந்த காலகட்டத்தில், ஆண் யானைகளின் செயல்கள் வெறிமிகுந்ததாக இருக்கும். இனப்பெருக்கக் காலத்தில், ஆண் யானைக்கு, காமத்திரவம் (musth) சுரப்பதைப்போல, பெண்யானைக்கு ஈஸ்ட்ரஸ் (estras) என்னும் திரவம் சுரக்கின்றது. காற்றில் இந்த திரவங்களின் வாசனையை நுகர்ந்து, ஆண் மற்றும் பெண் யானைகள் நெருங்கி, இணைசேர்கின்றன. இந்த காலகட்டத்தில், அந்த ஆண் யானைகள்,

கூட்டத்தை விட்டுப் பிரிந்து தனியே வசிக்க ஆரம்பிக்கின்றன. அப்படிப் பிரிந்த ஆண்யானைகள் சேர்ந்து ஒரு கூட்டமாக வாழ்வதும் உண்டு. இதற்கு நேர்மாறாக பெண் யானைகள், தங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் தங்களது 'தாய் வீடுகளிலேயே' தங்கிவிடுகின்றன.

தனித்தனியே வாழ்ந்தாலும், ஆண் மற்றும் பெண் யானைகள் இணைசேர்வதும், சேர்ந்து உணவு தேடுவதும், சேர்ந்து உண்பதும் உண்டு. சராசரியாக, காட்டு யானைகள் 60 வயது வரையிலும், நாட்டு யானைகள் 80 வயது வரையிலும் வாழ்கின்றன. பெண் யானையின் கர்ப்பக்காலம் 18

முதல் 22 மாதங்கள். இதன் அடிப்படையில் பார்த்தால், ஒரு பெண்யானை அதன் வாழ்நாளில் ஐந்து அல்லது ஆறு குட்டிகளையே ஈனும்.

பிறக்கும்போது, ஒரு யானைக்குட்டி, ஒரு மீட்டர் உயரமும் நூறு கிலோ எடையும் இருக்கும். பிறந்த சில நிமிடங்களிலேயே எழுந்து நடக்க ஆரம்பித்துவிடும். யானைக்குட்டிகள், தங்கள் தாயிடம் பாலை வாயால் உறிஞ்சியே குடிக்கின்றன.

யானைகளின் இடப்பெயர்வு

உணவு மற்றும் தண்ணீர் தேவையை முன்வைத்து, யானைகள் இடம்விட்டு இடம் செல்வதுண்டு. அப்படிச் செல்லும்போது, அந்த இடப்பெயர்வு வழித்தடங்களையும், அவற்றின் அருகே அமைந்திருக்கும் நீர்நிலைகளையும் யானைகள் நன்றாக நினைவில் வைத்திருக்கின்றன. ஓரிடத்தில் தரைக்கு அடியில் தண்ணீர் இருக்கிறது என்பதை அறிந்துகொள்ளும் யானை, அந்த இடத்தில் ஆழமாக ஒரு குழியைத் தோண்டுகிறது. பிறகு, அருகில் உள்ள மரப் பட்டையை தந்தங்களாலும், தும்பிக்கையாலும் உரித்து, வாய்க்குள் இட்டு பற்களால் நன்றாக அரைத்து ஒரு பெரிய பந்துபோல செய்து விடுகின்றது. தரையில் ஏற்கனவே தோண்டிய குழியை, குப்பியை மூடும் தக்கைபோல, அந்தப் பந்தால் இறுக்கமாக மூடுகிறது. அதன்பிறகு அதன்மீது மணலைப் பரப்பி விடுகிறது.. சிறிது நேரம் கழித்து, மணலையும், மரப்பட்டையாலான பந்தையும் நீக்கிவிட்டு, குழியில் ஊறியிருக்கும் குளிர்ந்த நீரை தும்பிக்கையால் உறிஞ்சிக் குடிக்கிறது. இது ஒருவிதத்தில் அறிவுமிகுதியால் கருவி செய்வதற்கு (tool making) ஒப்பாகும்.

அழிந்துவரும் யானைகள்

ஆண்டு முழுவதும் ஏதோ ஒரு தினத்தைக் கொண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த வகையில், ஆகஸ்ட் 12 உலக யானைகள் தினம்.. யானைகளுக்காக ஒரு தினத்தைக் கொண்டாடி விட்டால் போதுமா? காட்டில், அவற்றின்

சர்க்கசில்
யானைகள்

சர்க்கஸ் கம்பெனிகளில் தவறாமல் இடம்பிடிப்பவை யானைகள். பந்து விளையாடுவது, ஒரு யானை மீது மற்றொன்று என்று பல யானைகள் அணிவகுப்பது, ஒரு சிறிய ஸ்டீல்மீது ஏறி நிற்பது என்று யானைகள் பலவாறாகத் திறமைகளைக்காட்டும். விலங்குகளிலேயே யானைக்கு மட்டுமே நான்கு முழங்கால்கள் (forward knees) உள்ளன. அதுகூட, பெரிய உருவத்தைக்கொண்ட யானைகள் இப்படி சாகசம் செய்வதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம். நாட்டில் வளர்க்கப்படும் ஆசிய யானைகள், கண்ணாடிமுன் நிற்கும்போது, தங்களது பிம்பத்தை அடையாளம் கண்டுகொள்கின்றன. ஓடவோ, குதிக்கவோ முடியாது என்றாலும், யானைகளால் மணிக்கு 40 கி.மீ. வேகத்தில் நடக்க முடியும்.

வாழ்விடங்களை, நீர்நிலைகளை, நாம் பாதுகாத்திருக்கிறோமா என்றால், இல்லை என்பதுதான் பதிலாகக் கிடைக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், யானைகளின் அழிவிற்கும் மனிதர்களே காரணமாக இருக்கிறார்கள் என்பதும் கூட மிகவும் கசப்பான உண்மை. காடுகளில், வசிப்பிடம் பறிக்கப்பட்ட நிலையில், யானைகளின் எண்ணிக்கை பெரிய அளவில் குறைந்து வருகிறது. மலை உச்சிகளில், பயிர் செய்வதற்காகவும், உல்லாசவிடுதிகள் கட்டுவதற்காகவும், தொழிற்சாலைகளுக்காகவும், கனிம வளங்களைத் தோண்டி எடுப்பதற்காகவும், காடுகளை அழித்து, யானைகளின் வழித்தடங்களை மறித்ததால், யானைகள் திசைமாறி, மலையை விட்டு அடிக்கடி கீழே இறங்கும் நிலை ஏற்பட்டது.

மலை அடிவாரங்களிலும், ஆன்மிகம் என்ற பெயரில் போலிச்சாமியார்களும், கல்வி என்ற பெயரில் காற்பொரேட்டுகளும், மத்திய, மாநில ஆட்சியாளர்களின் துணையுடன் காடுகளை தங்கள் விருப்பம்போல் ஆக்கிரமித்து, கட்டிடங்களைக் கட்டிவிட்டதால், யானைகள் மக்கள் வசிக்கும் பகுதிக்குள் வரும் நிலை உருவானது. அப்படி யானைகள் ஊருக்குள் வரும்போது, யானையின் அட்டகாசம் என்று கூசாமல், கூவுகிறது இந்த மனிதச் சமூகம்.

தந்தங்களுக்காகத் திட்டமிட்டு யானைகள் கொல்லப்படுகின்றன. உலகம் முழுவதுமே கள்ளச்சந்தையில் யானைத்தந்த வணிகம் நடைபெறுகிறது. சாதாரண மனிதர்கள்கூட, பல நேரங்களில் யானைகளுக்கு எமனாக மாறிவிடுகிறார்கள். மின்வேலியில் அடிபட்டு இறக்கும் யானைகளின் எண்ணிக்கை அதிகம். அது போதாதென்று, கடவுளின் தேசத்திலேயே அன்னாசிப்பழத்தில் வெடி வைத்து, அப்பாவிக்கர்ப்பிணி யானை கொல்லப்பட்டதும், ஆற்று நீர், யானையின் செங்குருதியால் நிறம்மாறியதும், சுற்றுச்சூழல் ஆர்வலர்களை மட்டுமல்லாது, சாதாரண மக்களுக்கும் கூட அதிர்ச்சியும், வெறுப்பும், கோபமும் ஏற்படுத்திய நிகழ்வாகும்.

எது விலங்கு?

சென்னை மாநிலக்கல்லூரியில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில், (1972-73) என்னால் மறக்கமுடியாத நிகழ்வு ஒன்றுண்டு, ஒரு

நாள், திருவல்லிக்கேணி பார்த்தசாரதி கோயில் யானை, கோயிலைவிட்டு வெளியேறி, கடற்கரைச்சாலையில் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. அதனைக்கண்டு பதறியடித்து மக்கள் ஓடினார்கள். அப்படி ஓடியதில், ஒரு பெண்ணின் இருப்பில் இருந்த கைக்குழந்தை தவறி விழுந்துவிட்டது. யானை அந்த பிள்ளைக்கு நேராக ஓடிவந்தது. குழந்தையின் தாயும் மற்றவர்களும் கூச்சலிட்டார்கள். ஓடிவந்த யானை, குழந்தை அருகே சட்டென்று நின்றது. குழந்தையை, தும்பிக்கையால் பூப்போல தூக்கியது. சாலையின் ஓரத்தில் மெதுவாக இறக்கிவைத்தது. அதன்பின் மீண்டும் ஓடத் துவங்கியது. இந்த நிகழ்வு அப்போது ஆங்கில இந்து நாளிதழில் படத்துடன் பதிவுசெய்யப்பட்டிருந்தது. அந்த யானையை விலங்கு என்றும், நம்மை மனிதர்கள் என்றும் சொல்வதுதான், நகைமுரண்!

அம்பாரி ஆனை :

யானைகளின் மீது அம்பாரி அமைத்து, மன்னர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பயணம் செய்திருக்கிறார்கள். காடுகளில், வனவிலங்குகளை வேட்டையாடுவதற்கும், இந்த அம்பாரி யானைப் பயன்பட்டிருக்கிறது அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, மனிதர்கள் கூட்டுக் குடும்பங்களாக வாழ்ந்த காலத்தில், தாத்தாக்கள், பெயரன் பெயர்த்திகளை, முதுகில் சுமந்துகொண்டு, நான்கு 'கால்களில்', 'ஆனை ஆனை அம்பாரி ஆனை' என்று சொல்லிக்கொண்டே நடப்பது, யானையின் தும்பிக்கைபோல ஒரு கையை உயர்த்தி பிளிர்வது, தரையில் படுத்து, குழந்தைகளை இறக்கிவிடுவது போன்ற பாசமுடன் கூடிய விளையாட்டுகள் அனைத்து வீடுகளிலும் காணப்படும் காட்சிகளாக இருந்தன.

இன்றைய தாத்தாமார்களுக்கு, பெயரன் பெயர்த்திகளின் புத்தகப்பைகளைச் சுமப்பதற்கு மட்டுமே வாய்த்திருக்கிறது. தாத்தாக்களுக்கு மட்டுமல்ல, இன்றைய பேரப்பிள்ளைகளுக்கும் கூட இவை பெரும் இழப்புகள்தான்.. மறைந்து வருவது யானைகள் மட்டுமல்ல, பாசப் பிணைப்புடன் கூடிய யானை விளையாட்டுகளும் தான்.

(ஆகஸ்ட் 12 உலக யானைகள் தினம்)

திறனாய்வு

● மு. ரமேசு

வரலாற்று நோக்கில் மணிமேகலைக் காப்பியம்

வாசித்தலும் பகிர்தலும்

ச

மகால பயன்பாட்டு நோக்கில் குடிமைப் பண்பாட்டுச் சமூகவியல் அல்லது சமூகமனிதவியல் உள்ளிட்ட விரிந்த பொருளில் உரையாடுவதற்கும் நம்மை செழுமைப்படுத்திக் கொள்வதற்கும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் மட்டுமல்ல இந்தியத் துணைக் கண்டத்து இலக்கிய வரலாற்றிலும்கூட, மணிமேகலை காப்பியம் மிகப் பொருத்தமாக உள்ளது. ஆசியாவின் வடமேற்கில் குறைந்தது

ஆப்கானிசுத்தான் முதல் தென்கிழக்கில் உள்ள சாவகத் தீவுவரை நெடிதுயர்ந்த தொடர்பாறைகள், நீண்டடர்ந்த காடுகள், ஆழந்திறங்கும் ஆற்றுபள்ளத்தாக்குகள், அகன்றாழ்ந்த கடற்குழ் தீவுகள், மணல்குன்றுகள், குட்டிக்குட்டித் திட்டுகள் வேறுபட்டநிலப்பரப்புகளில் வாழ்ந்த மாறுபட்ட குடிகளின் பண்பாடுகளையும் தத்துவங்களையும் புத்த அறப்பரப்பின் முன்னிறுத்தி இவற்றின்மீது கட்டப்பட்டக் கதையானதால் எனது இத்தெரிவிற்கு வாய்ப்பாக அமைந்துவிட்டது. உலக உருண்டையின் கோளவட்ட வடிவிலான பேரறவியலை உணர்ந்த அசோகன் மக்களுக்கு உணர்த்த கல்லிலும் சொல்லிலும் வடித்ததனால் பேரரசனாக உயர்ந்தான் அறத்தின்புகழ் உள்ளவரை பேரரசன் அசோகன் புகழ் இருக்கும்.

பொதுநீக்கப்பட்ட சமூகமாய் சமூகம் நீக்கப்பட்ட மனிதராய், மனிதம் நீக்கப்பட்ட வெற்றுடலாய் சிதறி ஒதுங்கி உதிர்ந்து சுருங்கி எல்லைப்பட்டுப் போன அபத்தத்தை அடையாளம் என்று சொல்லும் சிறுமிதத்தைத் தவிர நம்மிடம் வேறென்ன இருக்கிறது என்று புறச்சூழலைநோக்கி அகமுகமாக உள்ளிறங்கி உள்விழிப்பை திறக்கத் தீண்டும் கதைகள் வெகு சொற்பம். அச்சொற்பத்தில் ஒன்று சாத்தனாரின் மணிமேகலை துறவு கதை. நிலங்களும் குடிகளும் ஒருங்கேபுரியும் தொடர்வினைப் பாடுகளின் வடிவம் பண்பாடாகும். உற்பத்தி நுகர்வு பகிர்வு என்பவை இதன்பாற்படுவன. அரசியல், சமூகம், சமய, வணிக, பொருளியல்

போன்ற அமைப்புகள் பண்பாடுகளை துவக்கவும் தொடரவும் மாற்றவும் திரிக்கவும் நீக்கவும் உரிமை உடையன. இவ்வமைப்புகளை உள்ளிருந்து இயக்குவதற்கு பல்வகையான தத்துவங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறாக தொல்லிந்தியாவில் அன்றைய சூழலில் உருவாகியிருந்த பத்துவகையான தத்துவங்களின் முன் நின்று சாதியொழிப்பு, மது ஒழிப்பு, ஒருங்கிணைந்த மனிதர்களின் சமூகவிடுதலை பெண்விடுதலை எனச் சூழ்ந்திருக்கும் பெருங்கனவின் களப் பணி அனுபவங்களின் பேரறப் பெருங்கூடையிலிருந்து தான் பெற்ற மனித அறங்களின் வலிமையை பறைசாற்றுகிறான் மணிமேகலை. இக்கதையிலிருந்து பயிலவும் பகிரவும்

தமிழ் இலக்கியவரலாற்றில் சிலப்பதிகாரத்திற்கு அளித்த முக்கியத்துவத்தை மணிமேகலைக் காப்பியத்திற்கு அளிக்கவில்லை. இந்திய ஒன்றியம் அரசியல் விடுதலை பெற்று எழுபதாண்டுகளுக்கு மேல் ஆண்போதிலும் சுமார் 1900. ஆண்டுகளுக்குமுன் விடுதலைக் கருத்தியலை முன்வைத்து ஆக்கப்பட்ட மணிமேகலைக் காப்பியத்தை கண்டுகொள்ளாதது வியப்பெதுவுமில்லை. இந்நிலை தமிழர் தாங்கள் சமூகவிடுதலையில் கொண்டிருக்கும் அவநம்பிக்கையைக் காட்டுகிறது.

பின்பற்றவும் மேலே சொல்லப்பட்டவற்றோடு பலக் கூறுகள் இருப்பினும் தமிழில் இக்கதை இருப்பதனாலோ என்னவோ தமிழர்கள் யாரும் இதை கண்டுகொள்ளுவதில்லை.

தமிழ் இலக்கியவரலாற்றில் சிலப்பதிகாரத்திற்கு அளித்த முக்கியத்துவத்தை மணிமேகலைக் காப்பியத்திற்கு அளிக்கவில்லை. இந்திய ஒன்றியம் அரசியல் விடுதலை பெற்று எழுபதாண்டுகளுக்கு மேல் ஆனபோதிலும் சுமார் 1900. ஆண்டுகளுக்குமுன் விடுதலைக் கருத்தியலை முன்வைத்து ஆக்கப்பட்ட மணிமேகலைக் காப்பியத்தை கண்டுகொள்ளாதது வியப்பெதுவுமில்லை. இந்நிலை தமிழர் தாங்கள் சமூகவிடுதலையில் கொண்டிருக்கும் அவநம்பிக்கையைக் காட்டுகிறது. வைதீகம் சார்ந்த தத்துவங்கள் அவற்றைப் பரப்பிய சமயங்கள் தமிழ்மண்ணில் அரசியலாற்றலாக உருவான பக்தி இயக்ககாலம் தொட்டு நவீனவருள் பரம்பொருள் சொர்க்கம் போன்ற கருத்தாக்கங்கள் தமிழர் மற்றும் அவைதீக மரபில் செல்வாக்கை செலுத்தின. நல்லவை அல்லவை, பொய்மை வாய்மை, உண்மை இன்மை போன்ற அறம்சார் உளவியல் மடைமாற்றப்பட்டு புனிதம் அல்புனிதம், மேல்கீழ் பாவம் புண்ணியம், சொர்க்கம் நரகம் என்பவைகளாக வடிவமைக்கப்பட்டது. மூவேந்தர்களுக்கு எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ள வைதீக பார்ப்பனர்களின் செய்யுள்களில் இவ்வகை கருத்தினங்கள் காணப்படுகின்றன. செய்யுள் தொகையை நோக்கும் போது இக்கருத்தினங்கள் சிலவற்றிலாயினும் அரசியல்மட்டத்தில் அவ்வப்போது அதிகார மாற்றங்களை நிகழ்த்தின என்கிற நிலையில் இக்கருத்து முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. வைதீகம் அதிகாரபீடத்தை நோக்கிய பயணத்தில் சிறிதுசிறிதாக முன்னேறிக்கொண்டிருந்த கட்டத்தில் தனிமனித ஒழுக்கத்தையும், சமூக ஒழுக்கத்தையும் அரசியல் ஒழுக்கத்தையும் நெறிப்படுத்திய அவைதீக அறவியலாளர்கள் அதிகாரத்தில் நீடித்தல் மற்றும் அரசியலாதரவு பெறுதல் என்பவை கடினமாக்கப்பட்டது.

பழந்தமிழர் பின்பற்றிய தனிமனித, சமூக, பொருளியல், அரசியல் பண்பாட்டு விழுமியங்களின்மீது வைதீகம் புதியபுதிய சூழ்ச்சிகளால் தாக்குதல்களைத் தொடுத்தன. அதனால் அவ்விழுமியங்கள் மதிப்பிழந்து போயின. இக்கருத்தை விளக்க பலவற்றை சான்றாகச் சொல்லமுடியும் புரிதலுக்காக போரியல் விழுமியங்களைமட்டும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஒத்த தகுதியை உடைய மாற்றாரோடு நேருக்குநேராக பொருதுதல், சூரியன் தோன்றி மறையும் பகல்பொழுதில்மட்டும் பொருதுதல், போரில் புண்பட்ட பகைவருக்கும் உதவுதல், ஊருக்கு புறமாக உள்ள பொது இடத்தில் களம் அமைத்து பொருதுதல் போன்றவிழுமியங்களுக்கு மாறாக மகளிரின் கருசிறைத்தல், விளைநிலங்களை பாழ்படுத்தல், பொருள்களை சூறையாடுதல், ஊர்களை தீயிட்டு கொளுத்துதல் போன்றவைதீக விழுமியங்கள் சில வேந்தர்களால் நடப்பிக்கப்பட்டது. இவை தீயசெயல்கள் என்பதை உணராதவர்கள் இல்லை. அதற்காகத்தான் பாவம் புண்ணியம் என்கிற கோட்பாட்டை பயன்படுத்துகின்றனர். ஊரை கொளுத்துதல் உள்ளிட்ட பாவங்களுக்கு கழுவாய் உண்டு. புண்ணியம் செய்யவேண்டும். தங்களால் பாதிக்கப்பட்ட சமூகங்களுக்கு மறுவாழ்வளித்தல் என்பதில்லை, வைதீக

பார்ப்பனர்களின் நல்வாழ்வை உறுதிசெய்வதே அரசனுக்குரிய புண்ணிய செயலாக நம்ப வைக்கப்பட்டது. ஊரை கொலுத்தியதனால் உண்டாகும் புகை யாகசாலையிலிருந்து வெளியாகும் புகையோடு ஒப்பிடப்படுகிறது. போரில் கிடைத்த பொருள்களை வைதீகப் பார்ப்பனருக்கு அளித்து யாகம் வளர்க்கச் செய்வதின் மூலம் தேவர்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். ரிக்குவேத கருத்துப்படி இந்திரன் உள்ளிட்ட தேவர்களுக்கு யாகத்தில் பலிகொடுத்தல் நன்றிக்கடன் செலுத்துதலாகும் இது பார்ப்பனருக்குரிய கடமையாகும். இது அரசருக்குரிய கடமையாக மடைமாற்றி எடுத்துரைக்கப்படுவதின் மூலம் பார்ப்பனருக்குரிய உணவும் உடையும் உறுதி செய்யப்பட்டது. பிரம்மதேயங்களும், வரிநீக்கப்பட்ட இறையிலி நிலங்களும் வைதீகப் பார்ப்பனருக்கும் அப்பார்ப்பனப் புலவர்களுக்கும் கொடையாக வழங்கப்பட்டது. இச்செயல்களின் மூலம் அரசன் புண்ணியம் பெறுகிறான் அல்லது அவ்வாறு நம்பவைக்கப்பட்டான்.

நிலங்கள் அதிகாரத்தின் குறியீடாகும். வளமான நிலம் ஒருவருக்கு வலிமையான அதிகாரத்தை அளிக்கும், அகலமானநிலம் ஒருவருக்கு பரந்த அதிகாரத்தை அளிக்கும். உமாபரகாடு உள்ளிட்ட ஐநூறு ஊர்களை பாலைகவுதமனார் பெற்றார். மலை உச்சியில் நின்றுகொண்டு பார்த்தால் கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரையுள்ள நிலத்தை கபிலர் பெற்றார். இவற்றை பதிற்றுப்பத்து பதிகச்செய்யுள்கள் விளக்குகின்றன. பதிற்றுப்பத்தைப் பாடி நிலக் கொடை பெற்ற அனைத்து புலவர்களும் பார்ப்பன வகுப்பைச் சார்ந்தவர் என்பது குறிக்கத்தகுபது. ஏன் இங்கு குறிப்பாக பதிற்றுப்பத்து சுட்டப்பட்டது என்றால் சேர நாடுதான் முதலில் வைதீகக் கருத்தை தழுவிக்கொண்டது என்பதனால்.

புத்தசமண சமயக் கணக்கருக்கு அல்லது தாபதருக்கு பழந்தமிழ் அரசர்களால் நிலக் கொடை வழங்கப்படவில்லையா என்றால் மலைச்சரிவுகளிலும், அடர்காடுகளிலும் இன்றும் காணக்கிடைக்கின்ற கற்படுக்கைகள் அவர்களுக்கு பள்ளிச்சந்தங்களாக வழங்கப்பட்டதுதான், போக கடிகை என்கிற கல்லூரிகளுக்கும் விகாரைகளுக்கும் அரசர்கள் நிலங்களை வழங்கினர். அவைதீகர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள அவ்வளவு நிலங்களும் அவைகுறித்த தகவல்களும் கல்வெட்டு சாசனங்களை தவிர வேறெங்கும் தென்படவில்லை; தெரியவேண்டிய தேவையும் இல்லை. ஏனெனில் அவை பொதுமக்களுக்குரியதாக ஆக்கப்பட்டநிலையில் மிகச் சிறந்த பயன்பாட்டை எய்திவிட்டது. இதுதான் அவைதீகர் போதித்த அத்வைதத்தின் சிறப்பு. ஆனால் இதனை பொதுமக்கள் எவ்வாறு அல்லது எவ்வகையில் உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அது நம்மை வேறு விவாதங்

களுக்குள் இட்டுச் சென்றுவிடும் ஆகவே இப்போதைக்கு ஒதுக்கிவைத்துவிடலாம். வைதீக பார்ப்பனர் பெற்ற நிலங்கள் அக்ரம் அல்லது அக்ரகாரங்களாகவும் கோவில்கள் அவைசார் நிலங்களாகவும் இருப்பதோடு அவை பார்ப்பன சாதிக்குரிய சொத்தாக மட்டும் உரிமை கோரப்பட்டு பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. இக்கருத்தை உறுதி செய்ய வரலாறு நெடுகிலும் பல சான்றுகள் இருப்பினும் புகழ்பெற்ற அல்லது அனைவருக்கும் தெரிந்த இரண்டேயிரண்டு எடுத்துக்காட்டுகளை தருவது போதுமானதாக இருக்கும்.

பிற்கால பாண்டிய அரசன் ஒருவனிடம் நரசிங்க கொற்றன் என்கிற வைதீகர் உனது முன்னோனான பல்யாகசாலை முதுகுடுமி பெருவழுதியால் எழுநூறு ஆண்டுகளுக்குமுன் வழங்கப்பட்ட நிலத்தை களப்பிர அரசன் எடுத்து பொதுமக்களுக்கு வழங்கி விட்டான் அதனை திரும்பவும் எங்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டவுடன் அவ்வரசனும் பொதுநீக்கி வைதீகப் பார்ப்பனருக்கு கொடுத்தான். இவ்வாறு கொடுக்கப்பட்ட ஊரின் பெயர் வேள்விகுடியாகும். வேள்விகுடி செப்பேடு இக்கொடை வரலாற்றைக் கூறுகிறது. இன்னோரெடுத்துக் காட்டாவது அண்மைக் காலத்தில் வாழ்ந்த நமக்கு முன்னோடிகளுள் ஒருவரான தமிழ்த்தாத்தா உ.வே.சா. அவர்களின் என் சரித்திரம் நூலில் காணப்படுவது. உத்தமதானபுரமும் வைதீகர்கள் குறுநில செமின் ஒருவரிடமிருந்து கொடையாக பெற்றதாகும். இங்கு எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள ஊர்கள் இன்றும் பார்ப்பனர் குடியிருப்பாக திகழுகிறது. இவ்வாறு நெடிதான வரலாற்று தொடர்புடைய அவைதீகருக்கான குடியிருப்பை காண முடியவில்லை. எதிரும் புதிருமான தத்துவங்களை உடைய இவ்விருமரபினரும் இருவேறு பின்புலத்திலிருந்து வந்து இருவேறு நோக்கங்களுக்காக பணியாற்றினர். மேய்ச்சல் நிலம் தேடி நாடுநாடாகப் பயணித்தவர்கள் அவ்வந்தநிலபூர்வகுடிகளை அண்டி பின்னாளில் அதிகாரத்தில் பங்குபெற்று படிப்படியாக பலம்பெற்று அரசை கைப்பற்றுதல், இல்லை யென்றால் ஆட்சியை நெறிப்படுத்துதல் ஆகிய நோக்கங்களை கொண்டவர்களாக வைதீக பார்ப்பனர்கள் செயலாற்றினர்.

தமிழகச் சூழலில் ஆட்சியைக் கைப்பற்றும் அளவிற்கு அவர்களுடைய பலம் உயரவில்லை என்றாலும் நிருவாகம் சார்ந்த அதிகாரத்திலும் அவர்களை பழந்தமிழ் அரசர்கள் வைத்துக் கொள்ளவில்லை. அரசுக்கு ஆலோசனைகள் வழங்கும் அறிவர் குழுவில் வைதீகப் பார்ப்பனப் புலவர்களும் இடம்பெற்றிருந்தனர். அவைதீக மரபினரின் தத்துவம், பின்புலம், நோக்கம், செயல்பாடு அவர்களிலிருந்து முற்றிலும் வேறானது. இம்மண்ணின் பூர்வக் குடிகளின் விழுமியங்களிலிருந்து மனித அமைப்புக்கான

பொருந்தாதனவற்றை நீக்கி மேம்படுத்தப்பட்ட குடிமைச் சமூகமாக வடிவமைத்து பாதுகாப்ப தற்கான தத்துவத்தை வகுத்துச் செயல்பட்டனர். அதற்காக தத்தம் அரசுப் பதவிகளை துறந்தும், பெரியவருவாய் தரக் கூடிய தொழில் முறைகளை கைவிட்டும் பூர்வக் குடிமக்கள் கி.மு. எட்டாம்நூற்றாண்டுமுதல் ஒன்று திரண்டு பர்விராசகமுறையை ஏற்றுச் செயல்படத் தொடங்கினர் புரட்சிகரமான இந்த அமைப்பின் வழியில் தங்களை இணைத்துக் கொண்ட இருபெரும் சுடர்கள்தான் கி.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய வர்த்தமான மகாவீரரும் கவுதமபுத்தருமாவர். இவர்களுடைய போதனைகள் தொடக்க கால தமிழிலக்கிய ஆக்கங்களாகவும் உட்கிடையாகவும் அமைந்துள்ளன. சங்க இலக்கியம், அற இலக்கியம், காப்பிய இலக்கியம் இலக்கணங்கள் ஆகியவை அவைதீக மரபினரால் ஆக்கப்பட்டவை. வைதீகம் ஒரு தத்துவமாக உருத்திரள்வதற்கு முன்பே இந்நிலக் குடிகளிடமிருந்த விழுமியங்களை திரட்டி தத்துவங்களைவடிவமைத்து இவற்றை பரப்புவதற்கான சங்கங்களையும் அமைத்தனர். அவைதீகமரபினரின் அமைப்புசார்ந்த தத்துவச் செயல்பாட்டை களத்தில் நேரிட்ட பிறகுதான் வைதீகர்களின் கோசாலை பரணசாலைகளாக உரு எய்திருக்கக் கூடும். தத்துவம் என்பது அரசியல் பொருளியல் பண்பாட்டு அமைப்புகளை பண்பியல்நீதியாக நிலைப்படுத்தும் சாதனமாகும். உணவு, உடை, இருப்பிடம் உள்ளிட்ட அன்றாட தேவைகளுடன் கோசாலையில் ஆடிப்பாடி கொண்டிருந்த ஆரியர்கள் தத்துவத்தின் இன்றியமையாமையை உணர்ந்து பரணசாலை அமைத்து தத்துவ உரையாடலில் ஈடுபட்டனர். இப்போதும் பூர்வகுடிகளின் நிலைகள்மீது ஆரம்பகாலத்தைபோல அல்லாமல் படைப்பரிவாரங்களுடன் கூடிய தாக்குதலை தொடுத்துக் கொண்டு வைதீகர்கள் அரசியல் வாழ்விலும் முன்னேறிக் கொண்டிருந்தனர். இந்த முறையில் சப்தசிந்துமுதல் தண்டகாருண்ணிய காடுகள் வரை அவர்கள் அரசியல் ஆதிக்கம் நிலைநாட்டியது குறித்து இராமாயணத்திலும், மகாபாரதக் கதைகளிலும் படிக்கிறோம். அவைதீகருடனான தத்துவப் போராட்டத்தினை உபநிடத, பிராமணங்களில் படிக்கிறோம். இந்நிலத்தின் பூர்வக் குடிகளான நாகர்களுடனான கடுமையான சண்டை நிறுத்தப்பட்டு நாகருடன் திருமண உறவை வைத்துக் கொண்டனர். ஆரிய ஆண்களும் அரசர்களும் நாகரிமான பெண்களை மணந்துகொண்டனர். இந்த திருப்பம் புதுவிதமான சமூக இயங்கியலுக்கு வித்திட்டது. புதுப்புது சாதிகள் தோன்றியது என்பது தனிக் கதை.

இந்த சமரசம் தத்துவபோராட்டத்திலும் நேரிட்டது. இதன் விளைவாக அவைதீகக் கூறுகள் வைதீகமரபிலும், வைதீகக் கூறுகள் சில

அவைதீகமரபிலும் கலந்தது. அவைதீக தத்துவ மரபில் ஒன்றான சாங்கியத்தில் புருசா அல்லது பிரும்மா, அல்லது ஈசுவரவாதம் 25-ஆவது தத்துவமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. வேதக் கடவுளருக்கு பதிலாக புராணக் கடவுளரை உருவாக்கியதன் வாயிலாக இத்தகைய வரலாற்று விளைவை ஏற்படுத்தமுடிந்தது. இந்த புராணக் கடவுளரை இந்நிலக் குடிகளின் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் உள்வாங்கி உருவாக்கப்பட்டவை. புத்தசமண தத்துவங்களோடு உரையாடுவதுதான் வைதீகருக்கு மிகக் கடினமாக இருந்தது. இவர்களின் கொல்லாமை, களவுசெய்யாமை, கள்ளுண்ணாமை, காமம் கொள்ளாமை பொய்யாமை ஆகிய ஐந்து கொள்கை நெறிகளையும் பெயரளவிலேனும் பழகிக் கொள்வதற்கு வைதீகருக்கு நீண்டகாலம் பிடித்தது. இவ்வைந்து கொள்கைகளால் கவரப்பட்ட பார்ப்பனர்களுள் சிலர் கூட்டம் கூட்டமாக வந்து புத்த, சமண சங்கங்களில் சேர்ந்து கடும் பயிற்சி பெற்று பிக்குகளாகவும் பிக்குனிகளாகவும், ஆச்சாரியர்களாகவும் கணக்கர்களாகவும் மாறினர். இந்தவகையிலான கொடுக்கல் வாங்கல்கள் வட்டார நிலையிலான மொழி சாதி, சமய அரசியல் பண்பாட்டுக் குழுக்களையும் ஒட்டுமொத்தமாக ஒருங்கிணைந்த வாழ்வியலை நோக்கி உந்தியது. இத்தகைய உந்துதல் ஒவ்வொரு வட்டாரம் சார்ந்தமொழிகளை சீரமைத்தல், எழுத்துக்களை வடிவமைத்தல், இவற்றின் பண்பாட்டுமாதிரிகளிலிருந்து வாய்மொழிமரபுகளுக்கு வரிவடிவம் கொடுத்தல் தத்துவங்களை முன்வைத்து புதியபுதிய இலக்கியங்களை உருவாக்குதல், தத்துவங்களுக்கு பாசியம் அல்லது உரைவரைதல் இம்மரபுகளை கற்பிக்க இலக்கணங்களை எழுதுதல் உள்ளிட்டப் பணிகளுக்கு வித்திட்டது.

இவ்வகையான பணிகளை வரலாற்றில் முந்திச் செய்தவர்கள் அவைதீகமரபினராவர். குறிப்பாக புத்த, சமண ஆக்கங்களுக்கு பின்னரே வைதீகர்கள் இப்பணிகளில் ஈடுபட்டனர். அவைதீகரின் தத்துவங்கள் உள்வாங்கப்பட்ட பிறகுதான் மகாபாரதம் இராமாயணம் எழுதப்பட்டுள்ளது. சாபாலி போன்ற அவைதீகரை இராமாயணத்தில் காணமுடிகிறது. மகாபாரதத்தில் கிருச்சுணனுக்கும் அருசிணனுக்குமான உரையாடல் புத்த தத்துவத்தின் மீதானதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து இக்கருத்தினை உறுதி செய்யமுடியும். பாரசீகம், பாலி, பிராகிருதம், தமிழ் ஆகிய ஒருங்கிணைந்த மொழிமரபிலிருந்து வைதீகர்கள் தங்களுடைய தத்துவப் பண்பாட்டு மொழியாக சமச்சிருத மொழியை செய்துகொண்டனர். தொல்லிந்திய மொழிவரலாற்றில் மிக இறையதாகவும் கடைசியாகவும் ஆக்கப்பட்ட மொழி இதுவாகத்தான் இருக்கவேண்டும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஒருங்கிணைந்த பண்பாட்டு தலைநகரங்களையும், தத்துவத் தலை

நகரங்களையும், அதிகாரத் தலைநகரங்களையும் அரசர்கள் உருவாக்கினர். சிந்து மாகாணத்தில் கிடைக்கின்ற அரப்பா, அதனை அடுத்துள்ள மொகஞ்சதாரோ, பூம்புகார் மதுரை வஞ்சி ஆகியவை பண்பாட்டுத் தலைநகரங்களாக விளங்கின. சில சந்தர்ப்பங்களில் அதிகாரத் தலைநகரங்களாகவும் இவை இருந்தன.

நந்தர்காலத்தில் அதிகாரத் தலைநகரமாக உருவாக்கப்பட்ட பாடலிபுத்திரம் மவுரியர்காலத்தில் பண்பாட்டுத் தலைநகரமாக ஆக்கப்பட்டது. பின்னாளில் இது தத்துவத் தலைநகரமாக ஆக்கப்பட்டது. தமிழகத்தில் சங்ககால சோழர்காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட தத்துவத் தலைநகரம் காஞ்சிபுரமாகும். இது பல்லவர்காலத்தில் அதிகாரத் தலைநகரமாகவும் மாற்றப்பட்டது. மதுரைக்காஞ்சி, பட்டினப் பாலை, மற்றும் மூன்று ஆற்றுப்படைகளும் இத்தகைய ஒருங்கிணைந்த பண்பாட்டுத் தலைநகரங்களை முன்னிறுத்தி விவரிக்கின்றன. ஒருங்கிணைந்தப் பண்பாட்டு நகரநாகரிகத்தை எடுத்துரைக்கும் போக்கு இந்திய துணைக் கண்ட இலக்கியமரபில் தமிழுக்குமட்டும் உரியதாகும் இந்தமரபில் கடைசியாகத் தோன்றியவை சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையுமாகும். புகார், மதுரை, வஞ்சி ஆகிய மூன்று ஒருங்கிணைந்த பண்பாட்டு நகரங்களை சிலப்பதிகாரம் விவரிக்கிறது. இவற்றில் வஞ்சி சேரநாட்டின் தலைநகரம் என்கிற நிலையில் மட்டும் விவரிக்கப்படுகிறது. சிலப்பதிகாரம் சோழரின் பூம்புகார், பாண்டியரின் மதுரை, சேரரின்வஞ்சி ஆகிய நகரங்கள் சார்ந்து கதை அமைக்கப் பட்டிருந்தாலும் பூம்புகார் மதுரை ஆகிய இருநகர விவரிப்புக்கு கொடுக்கப்பட்ட முக்கியத்துவம் வஞ்சிநகரத்திற்கு அளிக்கப் படவில்லை. வஞ்சிக்காண்டத்தில் சேரன் செங்குட்டுவனின் போர்முறை, வெற்றிச் சிறப்பு இவற்றோடு தொடர்புடைய அரண்மனை உரையாடல் இடம் பெறுகிறது. இதனால் சேரநாட்டின் உட்பகுதியில் வஞ்சிநகரம் என்கிற ஒரு நகரம் இல்லை எனவும் சோழநாட்டின் எல்லையில் உள்ள கொங்குநாட்டைச் சார்ந்த கருந்தான் வஞ்சியெனவும் சொல்லப்படுகிறது என்கிற கருத்து தமிழாய்வு உலகில் ஒரு பேசுபொருளாக ஆகியுள்ளது. இதுமட்டுமில்லை, செங்குட்டுவன் என்கிற பெயரும் சிலப்பதி காரத்தில் கதைக்குள் வரவில்லை மாறாக பதிகக் கட்டுரையில் மட்டும் வருகிறது. பதிற்றுப்பத்தின் ஐந்தாம் பத்தில் வரும் செழுகெழுகுட்டுவனே செங்குட்டுவன். தனி ஒரு அரசன் செங்குட்டுவன் என்கிற பெயரில் இல்லை. இம்மாதிரியான கருத்தும் தமிழ் ஆய்வு உலகில் பேசுபொருளாக உள்ளது. மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி போன்ற ஒருசில தகைசால் நுண்ணாய்வு அறிஞர்கள் இத் தகைய குழப்பவாதம் அல்லது திரிபுவாதங்களுக்கு தமிழ் மணிமேகலையிலிருந்து தரவுகளைத் திரட்டி பழந்தமிழ் வரலாற்று எழுத்தியலுக்கு

பொது தன்மையை வழங்கியுள்ளனர்.

புகார், மதுரை, இவற்றோடு வஞ்சி மற்றும் காஞ்சி ஆகிய நகரங்களை மணிமேகலை குறிப்பிடுகிறது. வஞ்சிமாநகர் புக்ககாதை, சமயகணக்கர்தம் திறன்கேட்ட காதை ஆகிய இரண்டு பகுதிகளும் வஞ்சிமுதாரைக் களமாக உடையவை.

‘செங்குட்டுவன் எனும் செங்கோல் வேந்தன்
பூத்த வஞ்சி பூவா வஞ்சியில்
போர்த் தொழில் தானை குஞ்சியில் புனைய
நில நாடு எல்லை தன் மலை நாடென்ன’

[26-080]

இங்கு சேரன் செங்குட்டுவன் என அரசன் பெயரை குறிப்பிடுவதோடு அவனது தலைநகரமும் இணைத்து கூறப்படுகிறது. அரசதிகார தலைநகரம் தத்துவத் தலைநகரமாக உருமாறுவதை இப்பகுதிகள் விவரிக்கின்றன. இத்தகைய சூழலில்தான் வஞ்சிமாநகரம் பற்றியதான சற்றுவிரிவான அதன் அமைப்பு சார்ந்து எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. அறவியல் தத்துவமும் அரசியல் அதிகாரமும் ஆரத்தழவி பொதுசமூகநலவாழ்வில் அக்கறைகொண்டு அமைதியாகப் பணியாற்றியதை வஞ்சிமாநகர் புக்க காதையில் படிக்கிறோம். புகார்நகரத்தையும் நாகநாட்டையும் கடல்தாக்கப் போவதை சமயக் கணக்கரின் மூலம் தெரிந்துகொண்ட சோழரசன் இளங்கிள்ளி தன் மக்களோடு தலைநகரத்தை சிறிது காலம் காஞ்சிபுரத்திற்கு மாற்றியிருந்தான். இக்காலத்தில் பஞ்சத்திலிருந்த மக்களுக்கு அச்சைய பாத்திரத்திலிருந்து உணவளித்து பசி நீக்கப்பட்டது. சோழ அரசன் இளஞ்சேட் சென்னியின் மக்களுள் ஒருவனான தொண்டைமான் இளந்திரையன் காஞ்சி மாநகரை தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டு வந்தான். இவன் கரிகால்சோழனின் சமகாலத்த வனாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அதியமான் நெடுமானஞ்சியோடும் இவன் சமகாலத்த வனாவான்.. நாகநாட்டு இளவரசியின் வாரிசு என்பதுவும் குறிக்கத்தக்கது. தொண்டையர்கரின் காலத்திலிருந்து காஞ்சி தத்துவத் தலைநகராக உருவெடுத்திருந்தது. மேலும் தொண்டையர் வீரர் போர்தொண்டைய உம்பர் எனவும் சங்கச் செய்யுள்களில் குறிக்கப்படுகின்றனர். வடக்கே மொழிப்பெயர்தேயம் வரை தொண்டையர் பரவியிருந்தனர். இவர்கள் உம்பர்கோன் எனவும் அகநானூறு கூறுவதை அமராவதி பதியிலிருந்து வந்த தேவர்கோமான் என சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும் கூறுவதோடு இணைத்துப் பார்ப்பது மணிமேகலை வரலாற்று எழுதியலுக்கு பயன்தரக் கூடியது. தொண்டையரின் ஆட்சிக்குப் பிறகு பல்லவர் ஆட்சி நிலைபெறும் வரை காஞ்சி தத்துவத் தலைநகரமாக செயல்பட்டது. பல்லவர்காலத்தில் அரசியல் அதிகார தலை நகரமாக இருந்த போதிலும் புத்தர்களின் இருப்பிடமாக தொடர்ந்தது. புத்த சமயத்தை

சார்ந்த சிற்பிகளையும், கட்டிடக் கலைஞர் களையும் கொண்டுதான் பல்லவர் கோவில் களையும், தலைநகரங்களையும் அமைத்தனர். கி.பி.14-ஆம் நூற்றாண்டுவரை புத்தசமயக் கணக்கர் காஞ்சியில் தங்கியிருந்தனர். பேரரசன் அசோகனின் குடைவரை கட்டுமானங்களால் எழுப்பப்பட்ட ச்த்தூபிகளின் வரலாற்றை அறிந்தோர்க்கே இதன் தொன்மையும் தொடர்ச்சியும் புரியும். கி.மு. நூற்றாண்டு களிலிருந்தே சாதவாகனரின் ஆட்சிக்காலத்தில் அமராவதி தலைநகரமாக அமைக்கப்பட்டது. இது புத்த தத்துவத் தலைநகரமாகவும் அதிகாரத் தலைநகரமாகவும் அவர்கள் காலத்தில் விளங்கியது. புலுமாயு என அழைக்கப்படுகிற வசிசுட்டபுத்திரசதகர்ணி சேரன்செங்குட்டு வனின் நண்பனுமாவான். இவன் தான் செங்குட்டுவனுக்கு வடநாட்டு படையெடுப்பிற்கு பேருதவி புரிந்தவன். ஏன் இதை எழுதுகிறேன் என்றால் மணிமேகலையின் காலம் கி.பி.5ஆம் 6ஆம் நூற்றாண்டு என வெல்லாம் வையாபுரிப்பிள்ளை வாரிசுகள் எழுதியும் பேசியும் வருகின்றனர். மயிலை. சீனி. வேங்கட சாமி, அவ்வை.சுதுரைசாமிப்பிள்ளை டாக்டர். இராசமாணிக்கனார், புலவர். கா.கோவிந்தன், அ.மு. பரமசிவாநந்தம் ஆகியோர் கி.பி.2ஆம் நூற்றாண்டு என்றே மணிமேகலையின் காலத்தை குறிப்பிடுகின்றனர். மேலும் திரட்டப்பட்ட புதிய பல்துறை சார்ந்த தரவுகளோடு இந்த உரையாடலை முன் நகர்த்த வேண்டியுள்ளது, இப்படியானதொரு முயற்சி இக்கட்டுரையில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது, அது தேவையான ஒன்றும்கூட.

அடிப்படைச் சான்றுகள்

மணிமேகலைக் காப்பியத்திற்கான அடிப் படைகளை தமிழ் கலை, இலக்கியப் பண்பாட்டு மரபில் மட்டுமோ அல்லது இந்தியத் துணைக் கண்டத்து கலை, இலக்கியப் பண்பாட்டு மரபில் மட்டுமோ சான்றுகளைத் தேடுவது பயனளிக்காது. மாறாக புத்தசமயம் அக்காலத்திலேயே அனைத்துலக கலை, இலக்கியப் பண்பாட்டோடு தொடர்புடையது என்பதால் அவற்றையெல்லாம் ஒருங்கு திரட்டும் ஒரு முயற்சியின் மூலம் மணிமேகலை வரலாற்று எழுதியலை சாதிக்க முடியும் அத்தகைய பெரும் முயற்சி என் அறிவுக்கு எட்டாதது. பிராகிருத, பாலி, சிங்கள, சமச்சிருத, தமிழ் மரபுகளை ஒருங்கிணைப்பதுகூட இவ்வாய்வில் சிறிது பலன்தரக்கூடியதுதான். பாரசிகம், அராபியம், பிராகிருதம், பாலி, தமிழ் போன்றமொழிகளில் பேரரசன் அசோகனது சாசனங்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் அனைத்திலும் புத்த தம் கருத்துக்கள் மக்கள் அறியும்வண்ணம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. பாறை ஓவியங்கள், ஆணைகள், குடைவரைகள், ச்த்தூபிகள், சேதியங்கள் இவை அனைத்தையும் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் தொடங்கி வைத்தவன் பேரரசன் அசோகனாவான்.

இன்றைய ஆப்கானித்தான் முதல் தெற்காசியா முழுவதும் அசோகனுடைய நேரடியான சின்னங்களோ, அவனது பாணியோ காணப்படுகின்றன. மவுரியப் பேரரசு வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு தோன்றிய சுங்கர், சாதவாகனர், வாகாடகர், குப்தர் பல்லவர் காலம் வரை அசோகனது கலை மரபு பின்பற்றப்பட்டுள்ளன. கி.மு. முதலாம் நூற்றாண்டு முதல், கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டு வரை என்று வைத்துக் கொண்டாலும் சுமார் ஒன்பது நூற்றாண்டுகள் கலை, பொருளியல் வணிகம், நிருவாகம் உள்ளிட்ட துறைகளில் அசோகமரபு பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. இக்காலப் பகுதிவரை புத்தம் பவுதீகமான வினையை அல்லது பவுதீகமான எதிர் வினையை வலுவாகப் புரிந்துள்ளது.

பேரரசன் அசோகன் காலத்திலேயே இலங்கைத் தீவுவரை புத்தம் பரவியிருந்தது. மணிமேகலை காப்பியத்தில்வரும் மணிப்பல்லவம், சமந்தமலை, இரத்தினாபுரி போன்றவை இலங்கையில் காணப்படுவதாகும். இரண்டு நாக அரசர்களுக்கிடையில் எழுந்த அதிகாரப் பூசலை பீடத்திலிருந்த புத்தர் தீர்த்துவைக்கிறார். மகாவம்சத்தில் வரும் இக்கதை மணிமேகலையிலும் வருகிறது. மகாவம்சம் இலங்கைத் தீவு வரலாற்றை விளக்கும் நூலாகும். பேரரசன் அசோகனால் தம்மவிசயத்தின்போது அனுப்பிவைக்கப்பட்ட மகேந்திரன் இலங்கை வரை சென்றார். இவைபோன்றவரலாறுகளைமகாவம்சத்திலிருந்து மதுரைக் கூலவாணிகள் சீத்தலைசாத்தனார் பெற்றிருக்கவேண்டும். மணிமேகலை காப்பிய உருவாக்கத்திற்கு ஆதாரமாக அமையக் கூடிய இன்னொருநூல் இலலித்தவித்தாரகுத்திரமாகும். இந்நூல் கி.மு. முதலாம்நூற்றாண்டுக்கும் கி.பி. முதலாம்நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்டகாலத்தில் எழுதப்பட்டது. கவுதம்புத்தரின் வரலாற்றை கூறும் முதல் சமச்சிருதமொழி நூல் இதுவாகும். 27 இயல்களைக் கொண்ட இந்நூல் கவுதம்புத்தரை ஆதரித்தும் எதிர்த்தும் வாதிட்ட சமயத் தத்துவ வாதிகளை குறித்தும் விளக்குகிறது. அந்தவகையில் பண்டைய இந்தியாவிலிருந்த பலவகையான சமயத் தத்துவக் குழுக்களையும் இந்நூல் எடுத்துக் காட்டுகிறது. சாங்கியகபிலர், அசிகதம்பலகேசாளர் என்று சொல்லப்படுகிற நறிவெருவுதலையார், கலைஓட்டுமாமுனிவர், போன்ற பலசமயத் தலைவர்களை இந்நூல் கூறுவதைப் போல தமிழ் காப்பியமான மணிமேகலையிலும் வருவது குறிப்பிடத்தகுந்தது.

இந்த சமயத் தலைவர்களின் செய்யுள்கள் பல நமது சங்கத் தொகை நூல்களில் காணப்படுகிறது. மாகதிமொழியில் தோன்றிய திரிபிடகத்திலும், சமச்சிருதமொழியில் தோன்றிய இல்லித்தவித்தாரகுத்திரத்திலும் வருகிற சமயக்கணக்கர் பலர் சங்க இலக்கியத்தில் புலவர்களாக உள்ளனர். மகாயாண நெறியை விளக்குவதற்காக தோற்றிய முதல்நூல் இலலித்தவித்தார குத்திரமாகும். இந்நூலில்

வருகிற பல மரபுகள் மணிமேகலையில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. லலித்தவித்தாரம் என்கிறபெயருக்கு என்ன பொருள் என்று தெரியவில்லை, ஆனால் நூலைப் படிக்கிறபோது புத்த தத்துவங்களை வித்தாரித்தல் வித்தாரமாக விவரிப்பதனால் இப்பெயர் வந்திருக்கலாம். வித்தாரித்தல் என்பது விரிவாக்குதல் என்பதாகும்.

லலித்தப் பட்டணம் என்கிற நகரத்தை பேரரசன் அசோகன் உருவாக்கினான் நேப் பாலத்தின் இன்றைய தலைநகரமான காட் மாண்டுதான் அது. அசோகன் கட்டிய சத்தூபியும், புத்தவிகாரும் இன்றும் பெரிய அளவில் இந்நகரத்தில் உள்ளது. இந்நகரத்திற்கும் இந்நூலுருவாக்கத்திற்கும் ஏதேனும் தொடர் பிருக்கிறதா என்பது ஆராயப்பட வேண்டியதாகும். கவுதம்புத்தரின் பரிநிப்பானத்திற்குபிறகு [மறைவுக்குபிறகு] புத்தசமயத்தில் பல்வேறு பிரிவுகள் இருப்பது உணரப்பட்டு அவற்றை விவாதித்து கவுதம்புத்தரின் கருத்துக்கள் என பொதுமுறையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவை தொகுக்கப்பட்டன. இதற்காக அவ்வக்காலத்தில் நான்கு மாநாடுகள் கூட்டப்பட்டு புத்தநெறி நூல்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இல்லித்தவித்தாரம் மகாயாண நெறிப்பட்டது. அசோகன் காலத்திலேயே மகாயாணம் ஈன யாணம் என்கிற கருத்து உருவாகிவிட்டது. மகாயாணம் என்பது பெரிய கப்பல், ஈனயாணம் என்பது சிறியகப்பல் எனப்படுகிறது. பழைய தேரவாதமரபை ஈனயாணம் என புதிய மகாயாணமரபினர் அழைத்தனர். பழைய ஈனயாணமரபு பாலிமூலத்தையும் புதிய மகாயாண மரபு சமச்சிருத மூலத்தையும் உடையவை.

இல்லித்தவித்தார சூத்திரநூலின் ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. தம்மச்சக்கர கமிட்டியால் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ள ஆங்கிலநூலொன்று உள்ளது சமச்சிருதம் தெரியாததனால் இந்நூல் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

இரிபிடகத்தில் ஒரே இடத்தில் புத்த சரித்திரம் முழுவதும் இல்லை. அது ஜாதக அட்டகதையின் நிதானகதையில் இருக்கிறது. இந்த அட்டகதை புத்தகோஷருடைய காலத்தில் அதாவது கி.பி. ஐந்தாம்நூற்றாண்டில் எழுதிய தாதல் வேண்டும். அதற்கு முந்தி இருந்த சிங்கள அட்டகதைகளிலிருந்து ஏராளமான செய்திகள் இந்த அட்டகதையில் வந்துள்ளன. இந்தப் புத்த சரித்திரம், முக்கியமாக லலித்தவிஸ்தரத்தைச் சான்றாகக்கொண்டது. லலித்தவிஸ்தரம் கி. பி. முதல் நூற்றாண்டிலோ அதற்குச் சில ஆண்டுகள் முன்போ தோன்றியதாதல் வேண்டும். அது. மகாயாணத்தைச் சார்ந்த நூல். அதிலிருந்துதான் ஜாதக அட்டகதைக்காரர் தமது புத்த சரித்திரக் கதையைப் படைத்திருக்கிறார். லலித்தவிஸ்தரமும் திகழ்காயத்திலுள்ள மகாபதான. ஸுத்தத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு எழுந்தது. அந்த ஸுத்தத்தில் விபஸ்ஸி புத்தரின் சரித்திரம் விரிவாக வருகிறது; அந்தச் சரித்திரத்தைச்

கொண்டு லலித்தவிஸ்தர ஆசிரியர் தமது புராணத்தை இயற்றினார். இவ்வாறு கோதம புத்தருடைய சரித்திரத்தில், முரணான பல செய்திகள் புகுந்தன. [பகவான் புத்தர் ப,25.]

இல்லித்தவித்தாரத்தில் கவுதம்புத்தரின் வாழ்க்கை வரலாறு சிறப்பான தருணங்களை கொண்டு விளக்குவதை போலவே மணிமேகலை காப்பியத்திலும் மணிமேகலையின் வாழ்க்கை சிறப்பான தருணங்களால் விளக்கப்படுகிறது. 30.காதைகளில் முதல் 26.காதைகள் மணிமேகலையின் பின்புலம் விவரிக்கப்படுகிறது. இல்லித்தவித்தாரத்திலும் 26.இயல்களில் புத்தரின் பின்புலம் விவரிக்கப்படுகிறது. இரசகிரகத்தில் கவுதம்புத்தர் தமது சீடர்களுக்கு தம்மச்சக்கரபுத்த விளக்கத்தை அளித்தது போல மணிமேகலையும் வஞ்சிமாநகரத்தில் பலசமயக் கணக்கருக்கும் தானறிந்த புத்த கொள்கையை விளக்குகிறார். மணிமேகலைக் காப்பியத்தின் 27.ஆம் காதையில் இந்த விவாதம் காணப்படுகிறது. கவுதம்புத்தர் அசீவகர், சமணர், பிராமணர், அரசர் உள்ளிட்ட பலருக்கும் தமது கொள்கையை விளக்குவதை இல்லித்தவித்தாரம் கூறுவதுபோல மணிமேகலையின் இத்தகைய செயல்களை இக்காப்பியம் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

பாலி இலக்கியங்கள்

திரிப்பிடகங்கள் உள்ளிட்ட பழமையான புத்தசமய இலக்கியங்கள் யாவும் பாலிமொழியில் யாக்கப்பட்டுள்ளது. புத்தசமயக் கணக்கர்கள் ஆச்சாரியர்கள் பிக்குகள் எனவரும் அனைவரும் பாலியில் சிறந்துவிளங்கினர். அந்தவகையில் தண்டமிழாசான் சாத்தனாரும் பாலியில் சிறந்தவர் என்பதை மணிமேகலைக் காப்பியத்தை வாசிப்பதன்மூலம் உணரலாம். புத்தசமயநூல்களில் காணப்படுகிற தத்துவகுறியீடுகளான கடினமான பாலிசொற்கள் பலவற்றை எளிய தமிழில் ஆக்கியளித்துள்ளார். எடுத்துக்காட்டாக நிதானம் என்பதை சார்பு என தமிழ்ப்படுத்தியுள்ளார். சார்புச் சக்கரம் என்கிற தத்துவம் புத்தத்தத்து வத்தில் மிகமிக முக்கியமானது அதனால் இங்கு தரப்படுகிறது.

சார்புச் சக்கரத்தில் பேதைமை, செய்கை, உணர்வு, அருவுரு, வாயில், ஊறு, நுகர்ச்சி, வேட்கை, பற்று, பவம், பிறப்பு, வினைப்பயன் என்ற பன்னிரண்டு நிதானங்கள் உள்ளன. அவிச்சை, சங்காரா, விஞ்ஞானகந்தம், நாமரூபம், சட்யூய்தனம் பசோ, வேதனா, உபாதானா, பவ, சாதி, சராமரணம் ஆகிய பன்னிரண்டு நிதானங்களைதான் பன்னிருசார்பு என சாத்தனார் தமிழ்ப்படுத்தியுள்ளார். பன்னிரண்டு ஆரங்களை கொண்டு சுழலும் ஒருசக்கரம்தான் வாழ்க்கை புத்தம் சொல்லும் சார்புத் தத்துவம். இதுபோன்ற பலவிதமான வாழ்க்கை தத்துவங்கள் புத்த பாலியிலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. இவை மணிமேகலைக் காப்பியத்தில் வருகின்றன.

கவிதை

உடன் வளர்ந்த ஒலி

● ரவிகுப்பிரமணியன்

காது நங்கொய்ங்...யென்றது
ஏழு வயசிருக்கும்
காறி துப்பி
அப்படி ஒரு அறை அறைந்தாள் அம்மா

அப்பா இன்னொரு அம்மாவிடம் போனதற்கும்
அவர்களை எங்கம்மாவென நான் அழைத்ததற்கும்
விழுந்த அறை

எத்தனையோ
காலணா அரையணா
கொடுத்திருக்கிறார்
குஞ்சான் செட்டி கடை பக்கோடாவும்
வெங்கட்ரமணா ஓட்டல் கொஸ்தோடு தோசையுமாய்
என்னென்னவோ வாங்கித் தந்து ஆற்றியிருக்கிறார் அப்பா

எல்லார் முன்னேயும் செருப்பால் அடித்தாள்
ஒரு முறை சூட்டுக்கோலிழுப்பு
அப்படித்தான்
விதவிதமாய்
காட்டிக்கொண்டிருந்தாள்
வெறுப்பை

ராட்சசி ராட்சசி
நீ வாடா தங்கமே
என ஆறுதலாய்
நீவுகையில்
அவள் எங்கம்மாதானே

அதே நானில்லை
செளமிய ஆண்டிலிருந்து
ரௌத்திரியையும்
கடந்திருந்தேன்

ஒரு முறை தங்கச் சங்கிலி
போட்டுவிட்டார் அப்பா

வளர்ந்து வளர்ந்து
இவ்வளவு தூரம்
வந்துவிட்டேன்

அம்மாவும் போய் சேர்ந்துவிட்டாள்
இன்னும் அதிர்வாய் அவ்வப்போது
கேட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது
அந்த நங்கொய்ங்...

ஆன்மாவைத் தின்னும் அதிகாரம்

● ஃபர்னாண்டஸ்

கறுப்புக் கழுத்தை
வெள்ளை முட்டி வெறியோடழுத்த
வெளிநிறிப்போனது கறுப்பு முகம்
நிறமற்ற ஆன்மா பிரிந்ததுவே
நிதர்சனம்.

கொரோனா கொல்லுமோ
கொடூரமாய் இப்படி?

இந்தியக் காற்று, சீனக் காற்று,
அமெரிக்கக் காற்றென
இனம் பிரிக்கப்படாதக் காற்று
இன்னும் இருக்கையில்
அமெரிக்காவில் ஆக்சிஜன் பற்றாக்குறை.
கறுப்பின
ஜார்ஜ் பிளாய்டுக்கு மட்டும்
மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது ஆக்ஸிஜன்.

முல்லைக் கொடிபோல்
முத்தமிடுவதில்லை அரசமரம்
அரசமரம் அதிகார மரம்
ஆளுமைக்குள் சிக்கிய கட்டிடம்
அலுவல்காமல் நலுவல்காமல் பிளந்துவிட
ஆணியே வேண்டாம்
அதன் சல்லியே போதும்.
அதிகாரம் ஆசனவாய்க்குள்ளும் போய்
ஆன்மாவைத் தின்னும்.

ஒவ்வொரு நாளும்
ஓலமிட்டபடி அடிக்கடிப் பாயும்
அவசர ஊர்திகள் செவிக்குள்போய்
ஆன்மாவை அதிரச்செய்கின்றன
கொரோனா புண்ணியத்தில்.

கட்டுரை

தமிழர்களுக்கு எதிராக தொல்லியல் வடிவத்தில் அடுத்த கட்ட போர்!

● என்.சரவணன்

nsarawan@gmail.com

தமிழர்களின் நிலங்களை ஆக்கிரமிக்கும் கருவிகளாக புத்தர் சிலைகளும், அரச மரங்களும், பௌத்த விகாரைகளும் தான் பேரினவாதிகளால் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன. யுத்தத்தின் பின்னர் “தொல்பொருள்” என்ற போரால் பாரிய அளவில் நேரடியாகவும், உத்தியோகபூர்வமாகவும் அரச அனுசரணையுடன் அவ்வாக்கிரமிப்புகள் பேரெடுப்பாகக் கிளம்பியுள்ளன. “கோணமலை கோவில்” அல்ல “கோகர்ண விகாரை” அது என்கிற உரிமை கொண்டாடல் அரை நூற்றாண்டுக்கும் மேலாகச் சொல்லி வருவதுதான். ஆனால் இப்போது அம் முன்னெடுப்புகள் தீவிரமாக்கப்பட்டுள்ளன.

கோணேஸ்வரம் கோவிலின் பூர்வீகம் பற்றியோ, அது பற்றிய வரலாற்றுத் தொல்லியல் தகவல்களுக்குள்ளோ இக்கட்டுரை நுழையாது. ஏனென்றால் அதைப் பற்றி தாராளமாக பல நூல்களும், பல கட்டுரைகளும் வெளிவந்து விட்டன. ஆனால் சிங்கள அரசும், சிங்கள பௌத்த பேரினவாதத் தர்ப்பும் தமிழர்களின் தேச அடையாளத்தைச் சிதைப்பதற்கு மேற்கொள்ளப்படும் முனைப்புகளில் தொல்லியலுக்கு உள்ள பாத்திரம் பற்றி கவனிக்கப்படாத / கவனிக்கப்பட வேண்டிய பகுதிகளை கவனப்படுத்துவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

ஏற்கெனவே தமிழர்களுக்கு எதிராக தொல்லியல் போர் தொடங்கியாயிற்று. அதை ஒரு பண்பாட்டு வன்முறையாகவும் அணுகத் தொடங்கியாயிற்று. இம்மாதம் ஜனாதிபதி கோத்தபய ராஜபக்ச கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழர் பகுதிகளில் தொல்லியல் ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதற்காக “தொல்லியல் செயலணி” ஒன்றை ஆரம்பித்தார். தமிழ், முஸ்லிம் மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் கிழக்கு மாகாணப் பகுதிகளில் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்வதற்கான அந்த செயலணியில் தமிழ், முஸ்லிம் சமூகத்தவர் எவரையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தாத தனிச் சிங்கள பௌத்தர்கள் 11 பேரைக் கொண்ட செயலணியாக அது உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கோத்தபய பாதுகாப்பு அமைச்சராக இருந்த காலத்திலேயே பிக்குமார் மேற்கொண்ட தொல்லியல் சாட்டில் பல்வேறு நில ஆக்கிரமிப்புகளுக்கும் கோத்தபயவைத்தான் பயன்படுத்தினார்கள். துட்டகை(முனுவுக்குப் பின்னர் இலங்கையை ஐக்கியப்படுத்திய நவீன துட்டகைமுனுவாக கோத்தபய சிங்கள பௌத்தர்களால் கொண்டாடப்படுபவர். அந்த வெற்றிக்காகவே எத்தனை அராஜகங்களையும் பொறுத்துக்கொண்டு மீண்டும் மீண்டும் வெற்றியைக் கொடுக்க தயாராக உள்ள மக்கள் சிங்கள மக்கள். அதற்கு கைமாறாக சிங்கள பௌத்த பாரம்பரியங்களை காப்பாற்றும் மீட்பனாக தன்னை தொடர்ந்து நிறுவும் முயற்சியில் ராஜபக்ச குடும்பம் ஈடுபட்டுவருகிறது. அந்த நீட்சியின் ஒரு அங்கமே கோத்தபய தொல்லியல் விடயத்தில் முழுமையான ஒத்துழைப்பை பேரினவாத சக்திகளுக்கு வழங்குவது.

கோத்தபய ஜனாதிபதியாகத் தெரிவானதும் செய்த முதல் வேளை இந்து, முஸ்லிம் விவகார அமைச்சுகளை

கலைத்துவிட்டு புத்தசாசன அமைச்சை மட்டும் வைத்துக்கொண்டது தான். ஏனைய மதங்களையும் “இலங்கையின் புத்தசாசன அமைச்சரிடமே பொதுவாக சமய விவகார அமைச்சு என்கிற பேரில் கொடுத்தாயிற்று, அந்த புத்தசாசன, சமய விவகாரங்களை பிரதமர் மகிந்த ராஜபக்சவிடமே ஒப்படைத்தாயிற்று. அது போல முன்னர் அரசகரும மொழிகள் அமைச்சையும் கலைத்து தமிழ்மொழி அமுலாக்கல் சம்பந்தமான பணிகளை முடக்கினார்.

மகிந்த ராஜபக்சவிடம்தான் கலாசார அமைச்சும் உள்ளது. அந்த அமைச்சின் கீழ்தான் தொல்லியல் திணைக்களமும் உள்ளது. “பௌத்த ஆலோசனை சபை” என்கிற ஒரு உயர் குழுவொன்று அரசாங்கத்துக்கு வழிகாட்டவென இயங்கி வருகிறது. மகாசங்கத்தினர் அனைவரும் இதில் அங்கம் வகிக்கின்றனர். இந்த சபைக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள முக்கியத்துவம் எந்தளவு என்று கூறுவதாயின், மாதாந்தம் மூன்றாவது வெள்ளி நாட்களில் ஜனாதிபதி காரியாலயத்தில் ஜனாதிபதியின் தலைமையில் இந்த சபை கூடி வருகிறது.

அப்படி மே மாதம் 22 ஆம் திகதி கூடிய வேளை அன்றைய கூட்ட நிகழ்ச்சிநிரல்படி கிழக்கு தொல்லியல் செயலணியை அமைப்பதற்கான தீர்மானமும் எடுக்கப்பட்டது. இதற்கான விளக்கங்களை விரிவாக அங்கு பேசினார் எல்லாவல மெத்தானந்த தேரர். இந்த கூட்டத்தில் இலங்கையின் பிரபல இனவாத பிக்குமார் பலரும் கலந்து கொண்டிருந்ததை அவதானிக்க முடிந்தது. அமரபுர தர்மரக்ஷித்த பிரதான சங்க நாயக்க தேரரான திருகோணமலையைச் சேர்ந்த ஆனந்த தேரரும் கலந்துகொண்டிருந்தார்.¹

செயலணியின் உருவாக்கம்

இதனைத் தொடர்ந்து அதற்கான வேலைகள் மிகவும் மும்முரமாக மேற்கொள்ளப்பட்டன. இறுதியில் இது தொடர்பான பிரகடனம் 2178/17 இலக்க வார்த்தமானிப் பத்திரிகையின் மூலம் ஜனாதிபதியின் செயலாளர் பீ.பீ.ஜெயசுந்தரவினால் யூன் 02 ஆம் திகதி வெளியிடப்பட்டது. குழுவிலுள்ள 11 பேரில் துறைசார் நிபுணர்கள் ஒரு சிலரே. மற்றவர்கள் அனைவரும் இராணுவ, பொலிஸ், புலனாய்வுத்துறை அதிகாரிகளும், அரசியல்வாதிகளும், கோத்தபயவுக்கு வேண்டப்பட்ட ஊடக நிறுவனத்தின் உரிமையாளரும் தான்.

தமிழ் பேசும் சமூகத்தவரும் இந்த செயலணியில் இணைக்கப்படவேண்டும் என்று டக்ளஸ் தேவானந்தா ஜனாதிபதியிடம் கோரியிருப்பதாகவும் செய்திகள் வெளிவந்துள்ளன. அப்படி தமிழ் பேசும் ஒருவர் தெரிவாகிவிட்டால் தமிழ் பேசும் சமூகங்களின் அபிலாசைகள் அங்கு நிறைவேற்றப்படுமா, அதற்கான பலம்தான் அவர்களுக்கு இருக்குமா என்பது வேறுகதை. சிங்கள பெளத்த நிகழ்ச்சிநிரலை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துபவர்களாகத் தான் அவர்களாலும் இயங்க முடியும் என்பது வெளிப்படையாக. இங்கு நாபர்களை நியமிப்பதல்ல முக்கியம் சிங்கள பெளத்த பேரினவாத சித்தாந்தத்தைக் கொண்ட அடிப்படை உள்நோக்கமே நமக்கு பிரச்சினையானது.

2019 ஆம் ஆண்டு மைத்திரி ரணில் அரசாங்கத்தின் போது தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி திணைக்களம் கிழக்கில் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும்போது, துறைசார் தமிழ் முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளையும் உள்ளடக்க வேண்டுமென்கிற தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருந்தது. கோத்தபய ராஜபக்ச 2019 நவம்பரில் பதவியேற்றதும் அந்தத் தீர்மானம் கைவிடப்பட்டு முற்றுமுழுதாக சிங்களவர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். சிங்கள பெளத்தர்களை மட்டுமே கொண்ட ஒரு ஆபத்தான குழு. இராணுவத் தளபதி, பிக்குமார், ஆகியோரைத் தலைமையாகக் கொண்ட அந்தக் குழு ஒரு இராணுவவாத, இனவாதக் குழுவென்பதை சொல்லித்தெரிய வேண்டியதில்லை.

“கிழக்கு மாகாணத்தினுள் தொல்பொருள் மரபுரிமைகளை முகாமை செய்வதற்கான சனாதிபதி செயலணி” என்கிற பெயரில் 11 பேர் கொண்ட அந்தக் குழு நியமிக்கப்பட்டது.

1. தொல்பொருள் சக்கரவர்த்தி எல்லாவல மேதானந்த நாயக்க தேரர்

● இவரைப் பற்றி தனியான தலைப்பில் உள்ள குறிப்பைப் பார்க்கவும்

2. பனாமுரே திலகவங்ச நாயக்க தேரர்

● வடக்கு மற்றும் கிழக்கு ஆகிய இரு மாகாணங்களின் மற்றும் தமன்கடுவ பிரதேசத்தின் பிரதம சங்கநாயக்க அரிசிமலை ஆரணியத்தைச் சேர்ந்தவர். 1980 ஆம் ஆண்டு அன்றைய தொழில் அமைச்சர் சிறில் மெத்தியு வடக்கு கிழக்குப் பகுதிகளுக்கு பெளத்த பிக்குமார்களை அழைத்துக்கொண்டு சென்று அங்குள்ள நூற்றுக்கணக்கான இடங்கள் பெளத்த தொல்பொருள் இடங்கள் என்று அடையாளம் காட்டினார். அது பற்றிய ஒரு நூலையும் வெளியிட்டார். அந்தப் பகுதிகளை கைப்பற்றுவதாயின் அங்கு பெளத்த விகாரைகளை நிறுவ வேண்டும் என்கிற திட்டத்தை வகுத்து கொடுத்தது சிறில் மெத்தியு தான். இதனை நிறைவேற்ற “அரச தொழிற்துறை பெளத்த சங்கம்”

● பனாமுரே திலகவங்ச நாயக்க தேரர்

1 ஜனாதிபதியின் உத்தியோகபூர்வமான முகநூல் பக்கத்தில் நாளாந்தம் மேற்கொள்ளும் பணிகள் படங்களுடன் விபரங்கள் பகிரப்படுகின்றன. மே 22 அன்று இந்த விபரங்கள் பகிரப்பட்டிருந்தன. தொல்லியல் தொடர்பாக ஜனாதிபதி கலந்துகொள்ளும் நிகழ்வுகள் பற்றிய பதிவுகளின் கீழ் இடப்பட்டுள்ள பின்னூட்டங்கள் கோத்தபயவை வாழ்த்துவதோடு பெரும்பாலும் மோசமான இனவாதமுடையதாகவும் காணப்படுகிறது. வடக்கு கிழக்கு பகுதிகளில் எங்கெல்லாம் கைவைக்கவேண்டும் என்கிற விபரங்களை கொடுத்து நிர்ப்பந்திக்கிற பின்னூட்டங்களை அதில் காண முடிகிறது.

(උප්පය කප්පානේ වෙද්දි සංගම) என்கிற பெயரில் ஒரு அமைப்பையும் நிறுவினார். அதன் மூலம் நூறு பெளத்த விகாரைகளை வடக்கு கிழக்குப் பகுதிகளில் சீர்திருத்தி தெற்கில் ஒரு பிரகடனமொன்றை வெளிப்படுத்தினார். அந்த நூறில் ஒரு விகாரைதான் திருகோணமலையில் கடலைஅண்டி காணப்படும் அரிசிமலை விகாரை. விடுதலைப் புலிகளின் காலத்தில் கடற்புலிகளின் தளமாக இருந்தது. 2009இல் யுத்தம் முடிந்ததன் பின்னர் அந்த விகாரையின் பிரதம பிக்குவாக வந்து சேர்ந்தவர் தான் பனாமுரே திலகவங்ச தேரர். அதனை சீர்திருத்தி பாதுகாக்கும் பணிகளை அருகில் இருக்கும் இலங்கையின் கடற்படை முகாமைச் சேர்ந்தவர்கள் மேற்கொண்டார்கள். PERL என்கிற அமைப்பு இந்த பெளத்த ஆக்கிரமிப்பு குறித்து மனித உரிமைகள் கவுன்சிலுக்கு முறைப்பாடும் செய்திருந்தது. பனாமுரே தேரர் இனவாத அணிகளோடு சேர்ந்து தமிழர் – முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான இனவாத முன்னெடுப்புகளில் தொடர்ந்து பங்களித்து வருகிறார்.²

3. மேஜர் ஜெனரல் (ஓய்வுபெற்ற) கமல் குணரத்தன (செயலாளர், பாதுகாப்பு அமைச்சு)

இறுதி யுத்தத்தில் மூர்க்கமான படுகொலைகளைப் புரிந்த 53 ஆவது படைப்பிரிவின் தளபதி. இப்படைப்பிரிவு தான் விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனின் சடலத்தை கண்டெடுத்ததாக அறிவித்தது. ஆனால் பிரபாகரனைக் கொன்றது தாமே என்று உத்தியோகபூர்வமற்றமுறையில் கூறித்திரிபவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர் தனது யுத்தகால அனுபவங்களை திரட்டி இதுவரை மூன்று நூல்களை எழுதியிருக்கிறார். அவற்றில் “போர்ப்பாதையில் நந்திக்கடல்” என்கிற 850 பக்கங்களைக் கொண்ட விலையுயர்ந்த நூல் சிங்களத்திலும், ஆங்கிலத்திலும் லட்சக்கணக்கான பிரதிகள் விற்றுத் தீர்ந்துள்ளன. கோத்தபயவை ஜனாதிபதியாக்குவதற்காக மூன்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆரம்பிக்கப்பட்ட “வியத்தமக” என்கிற இயக்கத்துக்கு தலைமை தாங்கியவர். கோத்தபய ஜனாதிபதி தேர்தலில் வென்றதுமே தான் முதலில் வகித்த அதே பாதுகாப்பு செயலாளர் பதவியை கமல் குணரத்தனவுக்கு அவர் எதிர்பார்த்தபடி வழங்கினார். போர்க்குற்றச்சாட்டு சுமத்தப்பட்ட முக்கிய இருவர் கமல் குணரத்தன, அடுத்தவர் சவேந்திர டி சில்வா. அவருக்கு இராணுவத் தளபதி பதவியை வழங்கினார் கோத்தபய. இன்றைய முக்கிய இராணுவவாத திட்டமிடல்களையும், நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்பவர்களில் முக்கியமானவர்கள் இவர்கள்.

4. கலாநிதி செனரத் பண்டார திசநாயக்க (தொல்பொருள் பணிப்பாளர் நாயகம்)

இலங்கையின் தொல்பொருள் திணைக்களத்தின் பணிப்பாளர் நாயகமாக பதவி வகித்துவரும் இவர் ஒரு துறைசார் நிபுணராக இருக்கிறார். கோத்தபய ஜனாதிபதியாகப் பதவியேற்றதன் பின்னர்தான் 2020 ஜனவரியில் இப்பதவியை ஏற்றார். இவர் பல சிங்கள பெளத்த தேசியவாதிகளின் அதிருப்தியாளராக இருந்து வருகிறார். சிங்களத் தலைவனாக இராவணனை முன்னிறுத்தும் புனைவுகள் அனைத்தையும் மறுத்து வருகிறார்; எதிர்த்தும் வருகிறார். இராவணன் வாழ்ந்ததற்கான எந்தவித தொல்லியல் சான்றுகளும் இதுவரை கிடைத்ததில்லை என்று உறுதியாகக் கூறுகிறார். இராவணன் என்பது இராமாயணக் கதா பாத்திரம் மட்டுமே என்று துணிச்சலாகக் கருத்து வெளியிட்டு வருபவர்³

5. திருமதி சந்திரா ஹேரத்

அரசு காணிப் பணிப்பாளர் நாயகம்

6. திருமதி ஏ. எல். எஸ். சி. பெரேரா

நில அளவையாளர் நாயகம், நிலஅளவையாளர் திணைக்களம்

7. பேராசிரியர் ராஜ் குமார் சோமதேவ

களணிப் பல்கலைக்கழகத்தில் சிரேஸ்ட் விரிவுரையாளராக கடமையாற்றி வருகிறார். இலங்கையில் இன்று முன்னணி தொல்பொருள் நிபுணராக கணிக்கப்படுபவர். வரலாறு விடயத்தில் கூர்மையான பார்வை உடையவர். வடக்கு மாகாண சபையின் முன்னாள் முதலமைச்சர் விக்கிணேஸ்வரன் “மகாவம்சம் ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் பாளி மொழியில் எழுதப்பட்டபோது இந்தத் தீவில் பெளத்தர்கள் இருந்தார்கள். சிங்களவர்கள் இருக்கவில்லை.” என்கிற தொனியில் விக்கிணேஸ்வரன் பேசிய பேச்சு சமீபத்தில் சர்ச்சைகளை தோற்றுவித்தது. அதை எதிர்த்து கருத்து வெளியிடுவதற்கு இனவாத தரப்பினர் ராஜ் சோமதேவவைத் தான் பயன்படுத்திக்கொண்டார்கள். பேரினவாத முகாமுடன் நேரடியாக கைகோர்க்காவிட்டாலும். ஆங்காங்கு பேரினவாதிகள் தமக்குத் தேவையான போதெல்லாம் இவரைப் பயன்படுத்திவருவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

8. பேராசிரியர் கபில குணவர்த்தன

பேராதனை பல்கலைக்கழகம் வைத்திய பீடம்

9. தேசபந்து தென்னக்கோன்

சிரேட்ட பிரதிப் பொலிஸ்மா அதிபர், கிழக்கு மாகாணம். கோத்தபயவுக்கு மிகவும் நெருக்கமானவர். அடுத்த பொலிஸ் மா அதிபர் பதவி தனக்கு கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்திருப்பவர். குற்றப் புலனாய்வுப் பிரிவின் பிரதிப்

2 பனாமுரே திலகவங்ச நாயக்க தேரரோடு பேட்டி கண்டு ஒரு கட்டுரை திவயின் பத்திரிகையில் வெளிவந்தது. அந்தக் கட்டுரை இணையத்தளங்களில் உள்ளது. <http://www.colombotoday.com/> என்கிற இணையத் தளத்தில் வெளியான “பிறந்த பூமியிலேயே அநாதரவான இனமொன்றைப் பற்றி கிழக்கில் கேட்கும் துயரக் கதை” (උප්පය කප්පානේ වෙද්දි සංගම) அக்கட்டுரையின் விபரங்களில் இருந்து தொகுக்கப்பட்டது இத் தகவல்.

3 NU1's VLOG என்கிற யூடியூப் சானலுக்காக நுவன் மேற்கொண்ட நேர்காணலில் கலாநிதி செனரத் திசநாயக்க கூறிய கருத்துக்கள். (18.05.2020)

பொலிஸ் மா அதிபராக இருந்தவர்.

10. திரு.எச்.ஈ.எம்.டப்ளிஷ்.திசநாயக்க

- இவர் கிழக்கு மாகாண காணி ஆணையாளர். சமீப காலமாக கிழக்கு மாகாணத்தில் இடபெறும் காணிப் பிரச்சினைகளின் போது தலையிட்டு சிங்களத் தரப்புக்கு சாதகமான தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி வருபவராக குற்றம் சாட்டப்படுபவர்.

11. திரு.திலித் ஜயவீர

- திலித் ஜெயவீர இந்த தொல்லியல் செயலணிக்கு ஏன் கொண்டு வரப்பட்டார் என்கிற கேள்வி அனைவருக்கும் எழுகிறது. இத்துறைசார் எந்த அறிவோ அதிகாரமோ, தகுதியோ இல்லாதவர். ஆனால் பெரும் கறுப்புப் பண தொழிலதிபர் என்று அழைக்கப்படுபவர். தெரண ஊடக வலையமைப்புக்குச் சொந்தக்காரர். தெரண தொலைக்காட்சி, இலங்கையின் முன்னணி சிங்கள ஆங்கில தொலைக்காட்சிகளில் ஒன்றாக இன்று மாறியிருக்கிறது. அவர்களின் செய்திகள் ஏனைய செய்திகளைப் பின்னுக்குத் தள்ளிவிட்டிருக்கிறது திலித் ஜயவீர ராஜபக்ச குடும்பத்துக்கு நெருக்கமானவரும் கூட. மகிந்த ஆட்சிக்காலத்தில் வருணி அமுனுகம (அமைச்சர் சரத் அமுனுகமவின் மகன்) வுடன் கூட்டுசேர்ந்து திலித் ஜயவீர தெரணவை ஆரம்பித்தார். அதற்கான (Derana Macro Entertainment (Pvt) Ltd) அனுமதியை மகிந்த இலவசமாகவே வழங்கினார் என்கிறது news.colombo.com என்கிற இணையத்தளம். ஒரு விளம்பர நிறுவனமாகவும் இந்த நிறுவனம் இயங்கிய நிலையில் திடீரென பெரும் பணக்கார நிறுவனமாக குறுகிய காலத்தில் ஆனது எப்படி என்கிற சந்தேகம் இன்றும் உண்டு. ஜனாதிபதித் தேர்தலில் கோத்தபயவின் வெற்றியில் முக்கியப் பங்கு வகித்தவர். “தெரண” ராஜபக்ச கும்பலின் முக்கிய பிரச்சார ஊடகமாகவும் மகிந்தவின் எதிரிகளையும், அரசாங்கத்தையும் தாக்குவதற்கான ஆயுதமாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. மேலும் தொல்லியல், சிங்களப் பாரம்பரியம் சார்ந்த பல நிகழ்ச்சிகளை ஒளிபரப்பி வருகிறது. இராவணனை சிங்களவர்களின் தலைவராகப் புனையும் ஒரு தொடர் நாடகத்தையும் தெரண சொந்தமாக இயக்கி வெளியிட்டு வருகிறது. தொல்லியல்சார் பணிகளை முன்னெடுப்பதற்கும் சிங்கள பெளத்தர்களை மூளைச்சலவை செய்து தூண்டி அணியேர்க்கும் வேலைக்கும் இவர்களின் ஊடக வலைப்பின்னல் அதிகமாக இந்த செயலணிக்குத் தேவைப்படலாம்.

ஜனாதிபதி செயலாளரால் யூலை 07 ஆம் திகதியன்று வெளியிடப்பட்ட “அதிவிசேட” வர்த்தமானிப் பத்திரிகையின் மூலம் இராணுவத்தைச் சேர்ந்த மேலும் ஒருவர் இந்த செயலணிக்கு இணைக்கப்பட்டார். அவர் ரியல் அட்மிரல் ஆனந்த பீரீஸ். இவர் சிவில் பாதுகாப்புத் திணைக்களத்தின் பணிப்பாளர் பதவியில் இருப்பவர். இந்த தொல்லியல் செயலணிக்கு தலைவராக எந்த அரச அதிகாரிகளோ, அல்லது துறைசார் நிபுணர்களோ நியமிக்கப்படவில்லை. மாறாக பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயலாளர் மேஜர் ஜெனரல் கமல் குணரத்தன தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார்.

திருகோணமலையை இலக்கு வைத்து

இப்போது திருக்கோணேஸ்வரர் ஆலயப் பகுதியை ஆக்கிரமிக்கும் முயற்சியில் தீவிரமாக இறங்கத் தொடங்கியிருக்கிறது சிங்களப் பேரினவாதம். ஈழப் போராட்டக் காலத்தில் சகல இயக்கங்களுமே எதிர்காலத் தமிழீழத்தின் தலைநகராக யாழ்ப்பாணத்தை முன்னிறுத்தவில்லை. மாறாக திருகோணமலையைத் தான் குறிப்பிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். வடக்கையும் கிழக்கையும் இணைக்கும் பிரதான நகரம் மட்டுமல்ல அது வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்ட பிரதேசம். கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடம். திருகோணமலைத் துறைமுகத்தை கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பவர் இந்து உபகண்டத்தை கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பதற்கு சமம் என்று மகா அலெக்சாண்டர் அப்போது கூறியதாகக் கூறுவர்.

திருகோணமலையை மையமாக வைத்தே இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையில் இந்தியா, அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, சீனா உள்ளிட்ட சர்வதேச நாடுகள் அரசியல் சதுராட்டம் நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள். தமிழர்களின் தாயகக் கோட்பாட்டை உடைப்பதாயின் திருகோணமலைக்கு ஊடாகவே துண்டாவேண்டும் என்கிற திட்டத்தை சுதந்திரம் அடைந்தபோதே சிங்கள அரசாங்கம் போட்டுவிட்டது. கல்லோயா திட்டம் உட்பட பல்வேறு குடியேற்றத் திட்டங்களை ஏற்படுத்தி சிங்களவர்களை குடியேற்றி குடிப்பரம்பலின் சமநிலையைச் சிதைத்தது. 1827 ஆம் ஆண்டு குடித்தொகை கணக்கெடுப்பின்படி திருகோணமலையில் வெறும் 1.53% வீதம் மட்டுமே இருந்த சிங்களவர்கள் 1981 ஆம் ஆண்டு அளவில் 25.4% வீதமாக உயர்ந்துள்ளனர். அதே வேளை 1827 ஆம் ஆண்டு அளவில் 81.52% வீதமாக இருந்த தமிழர்கள் 2007 ஆம் ஆண்டு 28.7% வீதத்துக்கு அதல பாதாளமாக இறங்கியுள்ளனர். திருகோணமலையில் இன்று மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் கூட தமிழர்கள் இல்லாத நிலை தோன்றியிருக்கிறது. திருகோணமலை மாவட்டத்தில் ஒரேயொரு பாராளுமன்றப் பிரதிநிதியைத் தெரிவு செய்வது கூட கடினமாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

திருகோணமலை மாவட்ட சனத்தொகை
இன ரீதியில்

	தமிழர்	சிங்களவர்	முஸ்லிம்கள்
1827	81.52 %	01.53 %	16.93 %
1881	64.84 %	04.21 %	25.88 %
1891	66.48 %	04.30 %	24.96 %
1901	60.01 %	04.22 %	29.03 %
1911	57.90 %	03.82 %	32.64 %
1921	54.48 %	04.38 %	37.65 %
1946	44.51 %	20.68 %	30.58 %
1953	44.70 %	18.22 %	34.10 %
1963	39.10 %	28.90 %	30.79 %
1971	38.15 %	28.80 %	32.05 %
1981	36.41 %	33.62 %	28.97 %
2007	28.07 %	25.40 %	45.40 %

1968-ஆம் ஆண்டில் திருகோணமலையில் திருக்கோணேஸ்வரம் கோவில் அமைந்துள்ள திருகோணமலை கோட்டைப் பகுதியை புனித இடமாக அறிவிக்கக் கோரி தமிழரசுக் கட்சி தொடர்ச்சியாகப் போராடியது. இதற்கு அப்போதைய பிரதமர் ட்.லி சேனநாயக்கா உடன்பாட்டிருந்தார். புனித நகராக ஆக்குவதை ஆராய்வதற்கென்று ஒரு குழுவையும் நியமித்திருந்தார். தமிழரசுக் கட்சி ட்.லியின் அரசாங்கத்தில் அப்போது ஒரு அங்கமாக இருந்தது. ஆளுங்கட்சியில் அங்கம் வகித்ததால் அவ் அரசில் திருச்செல்வம் உள்ளூராட்சி அமைச்சராகவும் இருந்தார்.

இதன்போது புனிதப் பிரதேசமாக ஆக்குவதை எப்படியும் தடுத்து நிறுத்தியாகவேண்டும் என்று சிங்களத் தரப்பு கடுமையாக எதிர்ப்பு வெளியிட்டது. இந்த எதிர்ப்பு அணிக்கு அப்போது தலைமை தாங்கியவர் தொல்லியல் திணைக்களத்தின் முன்னாள் ஆணையாளராக இருந்த சீ.எ.கொடக்கும்புர (C.E.Godakumbura). அங்கே இருக்கும் கோகண்ண விகாரையை ஆக்கிரமித்து நிர்மூலமாக்கும் முயற்சி இது என்று அவர்கள் பிரச்சாரம் செய்தார்கள். விசாகப்பட்டினத்தில் உள்ள இந்திய கடற்படைத் தளத்தின் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளை அவர் சுட்டிக்காட்டினார். திருகோணமலையில் ஒரு இந்து புனிதப் பகுதி அமைவதன் மூலம் இந்திய ஆக்கிரமிப்புப் படையெடுப்புக்கு வழிகோலும் என்கிற பீதியைக் கிளப்பிவிட்டார்கள்.

சிங்கள பெளத்த தரப்பின் எதிர்ப்பைத் தொடர்ந்து இறுதியில் தேசிய பாதுகாப்புக் காரணங்களைச் சுட்டிக்காட்டி தமிழர்களுக்கு வழங்கிய உறுதிமொழியை பிரதமர் சேனநாயக்க கைவிட்டார். புனித நகராக்குவதற்காக அமைக்கப்பட்ட குழுவையும் கலைத்தார். பிரதமர் ட்.லி சேனநாயக்கவின் இந்த நடவடிக்கைகளை அடுத்து அமைச்சர் திருச்செல்வம் பதவியில் இருந்து விலகினார். திருமலை துறைமுகத்தை தேசியமயமாக்குவது தொடர்பிலான விடயத்தின் போதும் திருச்செல்வம் கட்சியையும் மீறி அமைச்சுப் பதவியைத் துறக்கத் தயாரானார். ஆனால் மாவட்ட சபைகள் விடயத்தில் ட்.லி ஒப்புக்கொண்ட விடயங்களின் காரணமாக தனது விலகலைக் கைவிட்டார். புனித நகர் விவகாரத்தின்போது விலகிய வேலை கட்சியின் சம்மதத்துக்குக் கூட அவர் காத்திருக்கவில்லை. ஜே.ஆர்., சுசுததாச போன்றோர் அவரின் விலகலைத் தடுத்து நிறுத்த முயற்சித்த போதும் திருச்செல்வம் தனது முடிவை மாற்றிக்கொள்ளவில்லை.

ஆனால் தமிழரசுக் கட்சி ட்.லி - செல்வா ஒப்பந்தம் அமுலாகும் என்கிற நம்பிக்கையில் அரசாங்கத்தின் பங்காளிக் கட்சியாகத் தொடர்ந்து இருந்தது. இறுதியில் அந்த உடன்படிக்கையும் கைவிடப்பட்டதைத் தொடர்ந்து ட்.லி அரசில் இருந்து தமிழரசுக் கட்சி விலகியதையும் இங்கு நினைவுகொள்வோம். இந்த நிகழ்வு குறித்து அன்று தமிழரசுக் கட்சியின் ஏடான "சுதந்திரன்" பத்திரிகையில் இப்படி எழுதப்பட்டிருந்தது: "இந்நாட்டுத் தமிழ் மக்களின் தன்மானத்துக்கு விடுக்கப்பட்ட ஓர் சவால் என்பதில் கிஞ்சிற்றும் ஐயமில்லை. இச்செயல் மூலம் திரு ட்.லி சேனநாயக்க பெளத்தர்களுக்கும் சிங்களவர்களுக்கும் மட்டுமே தாம் பிரதமராக இருக்கத் தகுதியுள்ளவர் என்பதை ஐயந்திரிபுக்கிடமின்றி எடுத்துக் காட்டிவிட்டார்.

எனினும் பிரதமரது இந்த நடவடிக்கை ஓரளவு தமிழ் பேசும் மக்களின் உள்ளங்களில் எல்லாம் மெல்ல மெல்ல மங்கி மறைந்து வந்த சிங்கள ஏகாதிபத்தியப் பிரச்சினையின் பின் இன்று பொங்கி பிரவாக்கிக்கத் தொடங்கியிருக்கிறது. நீறு பூத்த நெருப்பாக இருந்த விடுதலைக்கனல் தமிழ் பேசும் இளைஞர்களின் உள்ளங்களிலெல்லாம் இன்று மீண்டும் வீறு கொண்டு பற்றிப் பிடித்து விட்டது.

ஈழத் தமிழ் பேசும் மக்களின் விடுதலைக் கனலை அன்றும் இன்றும் அணையாது மூட்டிவிட்ட பெருமை திருமலைக்குத் தான் சேரும். அன்று 1956ஆம் ஆண்டு இந்நாட்டுத்தமிழ் மக்கள் பாதயாத்திரை நடத்தி வெள்ளம்போல் கூடி விடுதலைத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியதும் திருமலையில் தான். அடுத்து 1957ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி 4ஆம் திகதி கொடி காப்பதற்காக குண்டடி பட்டு இன்னுயிரைப் பலிகொடுத்து ஈழத்தமிழினத்தின் விடுதலைக் காவியத்தை

இரத்தத்தினால் எழுதினான் திருமலைத் தியாகி நடராசன்.⁴

யார் இந்த எல்லாவல மெத்தானந்த தேரர்

திருக்கோணேஸ்வரர் கோவில் அங்கு ஏற்கெனவே இருந்த கோகன்ன என்கிற பௌத்த விகாரையை இடித்துத் தான் கட்டப்பட்டது என்றும் கோணேஸ்வரம் என்பது கோகன்ன விகாரையே என்றும் எல்லாவல மெத்தானந்த தேரர் யூலை மாத முற்பகுதியில் “தமிழன்” பத்திரிகைக்கு அளித்த பேட்டியில் வெளியிட்டிருந்த கருத்து தமிழ்ச் சூழலில் சலசலப்புக்குள்ளானது. அதேவேளை அவர் இக்கருத்தை புதிதாகச் சொல்லவில்லை சிங்களச் சூழலில் பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லிவந்த கதைதான் அது.⁵

சிங்களவர்களின் புனித வரலாற்று நூலான மகாவம்சத்தில் மகாசேனன் சைவக் கோவில்களை அழித்து பௌத்த விகாரைகளைக் கட்டினான் என்கிறது. அப்படி கட்டப்பட்டதில் கோகன்ன விகாரை, எறகவில்ல விகாரை, கலந்த விகாரை என்பனவற்றைக் குறிப்பிடுகிறது.⁶

தொல்லியலின் பெயரால் மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சிகளின் பின்னணியில் எல்லாவல மெத்தானந்த தேரரின் நீண்ட கால பங்களிப்பு உண்டு. இப்படிப்பட்ட நிர்ப்பந்தத்துக்கு முக்கியமான காரணகர்த்தா அவர். கடந்த 2019ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் அவர் 64 ஆண்டுகளாக மேற்கொண்டு வந்த தொல்பொருள் ஆய்வுகள், பணிகள் என்பவற்றை காட்சிப்படுத்தும் கண்காட்சியொன்று எஹெலியகொட - நாபாவல சுமங்கலாராமய விகாரையில் நடத்தப்பட்டது. அவர் கண்டெடுத்த கல்வெட்டுகள், அவரின் நூல்கள், கட்டுரைகள் என்பன மட்டுமன்றி யுத்த காலத்தில் அவர் இராணுவத்துடன் சேர்ந்து ஆற்றிய பணிகள் பற்றிய புகைப்படங்களும் கண்காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. இதுவரை இவர் தொல்லியல், வரலாறு சார்ந்து 50 க்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியிருக்கிறார். இதுவரை எவரும் கண்டுபிடிக்காத 500 க்கும் மேற்பட்ட கல்வெட்டுக்களைக் கண்டெடுத்தவர் என்கின்றனர்.

“தொல்லியல் சக்கரவர்த்தி எல்லாவல” என்று அனைவராலும் அழைக்கப்படுபவர். தொல்லியல் திணைக்களம் நூற்றாண்டு விழாவை அரசு கொண்டாடியபோது அவருக்கு தொல்லியல் சக்கரவர்த்தி என்கிற பட்டம் சூட்டப்பட்டது. இலங்கையில் அப்பட்டம் சூட்டப்பட்ட ஒரே ஒருவர் அவர் தான். அவர் இன்றைய இனவாத சக்திகளின் முக்கிய ஆயுதம். குறிப்பாக இது சிங்கள நாடு, தமிழர்கள் அன்னியர்கள், தமிழர்களுக்கு என்று ஒரு தாயகமும் கிடையாது அங்கெல்லாம் சிங்கள பௌத்த தொன்மைகளே உள்ளன என்று தொல்பொருள் ஆதாரங்களுடன் புனையும் பணியை நீண்ட காலமாக ஆற்றி வருகிறார்.

மகாவம்சத்தை இன்றும் தொடர்ந்து இயற்றுவதற்காக அரசால் நிறுவப்பட்டுள்ள சபையில் பல வருடங்கள் உறுப்பினராக கடமையாற்றியிருக்கிறார். அரசு தொல்லியல் ஆலோசனைச் சபையின் உறுப்பினரும் கூட.

மெத்தானந்த தேரர் 2003 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட “வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் சிங்கள பௌத்த பாரம்பரியம்” (නැගෙනහිර පළාත හා උතුරු පළාතේ සිංහල බෞද්ධ උරුමය) என்கிற நூல் சிங்கள பௌத்தர்களை இனவாத ரீதியில் தூண்டிவிட்ட முக்கியமானதொரு நூல். 479 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்த நூலுக்கு 2003 ஆம் ஆண்டுகான இலங்கை அரசின் சாகித்திய விருதும் கிடைத்தது. அதன் பின்னர் பல மறு பதிப்புகளையும் கண்டது இந்த நூல். இந்த நூலில் வடக்கு கிழக்கு பகுதிகளில் பல பிரதேசங்களைச் சுட்டிக்காட்டி அங்கெல்லாம் தொல்லியல் ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டதாகவும் மேலும் அவை விரிவாக தொல்லியல் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்து கிறார். இந்த நூலினை விரிவாக்கித் தான் பலரும் சிங்கள பௌத்த வரலாற்றுப் புனைவுகளைப் பரப்பி வருகின்றனர். வடகிழக்கை உரிமை கோரி சிங்களவர்கள் முன்னெடுக்கும் முயற்சிகளுக்கு உந்திய முக்கிய நூல் இது.

ஒரு முறை விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல் ஆலோசகராக இருந்த அன்ரன் பாலசிங்கம் இந்த நூலின் ஆங்கிலப் பிரதியை வாசித்துவிட்டு அது குறித்து விடுதலைப் புலிகளுக்கு அறிவித்ததாகவும் அதனால் விடுதலைப் புலிகளின் கொலைப்பட்டியலில் மெத்தானந்த தேரரின் பெயரும் இருந்ததாகவும் எல்லாவல தேரர் பற்றி கடந்த ஜனவரியில் வெளிவந்த சிங்களக் கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.⁷ அதே கட்டுரையில் இன்னொரு குறிப்பும் இருந்தது. ஒரு தடவை கிழக்கில் கொஸ்கொல்ல என்கிற பிரதேசத்தில் தொல்லியல் ஆய்வுகளை தன்னந்தனியாக சென்று தேடிவிட்டு மீண்டும் திரும்பமுடியாமல் வழிதவறி திரிந்தாராம். அப்போது புல்லுமலை பகுதியின் விடுதலைப் புலிகளின் பொறுப்பாளர் அவரை சைக்கிளில் ஏற்றிக்கொண்டு வந்து குடியிருப்பொன்றில் மக்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டுச் சென்றாராம்.

● எல்லாவல மெத்தானந்த தேரர்

4 சுதந்திரன்-29.09.68 ப.4

5 “தமிழன்” பத்திரிகை-12.07.2020

6 C.S.Navaratnam - Tamils and Ceylon – Saiva prakasa press Jaffna - 1958

7 தர்மஸ்ரீ திலகவர்தன விக்னேஸ்வரனின் கேள்விகளுக்கு 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே பதிலளித்துவிட்ட எல்லாவல தேரர். (විග්නේස්වරන්ගේ ජේග්නේසව වසර 20කට පෙර පිළිතුරු දුන් ඵල්ලාවල හාමුදුරුවෝ) – 07.01.2020

மேற்படி நூலைப்போன்ற பாத்திரத்தை அன்று சிறில் மெத்தியுவின் நூலும் ஆற்றியிருந்தது.. 1981, 1983 இனப்படுகொலைகளின் போது முக்கியப் பங்காற்றிய சிறில் மெத்தியு என்கிற இனவாதி “An appeal To Unesco to safeguard and preserve the cultural property in Sri Lanka endangered by racial prejudice un lawful occupation of willful destruction” என்கிற நூலை எழுதினார். அதில் வடக்கு கிழக்கில் உள்ள பல பிரதேசங்களை படங்கள் எடுத்து வெளியிட்டு இவை சிங்கள பெளத்தர்களுக்குச் சொந்தமானது என்று வாதிட்டார். 70களின் இறுதியிலும் 80களின் ஆரம்பத்திலும் பல சிங்களவர்களை இனவாத ரீதியில் தூண்டிவிட்ட நூல் இது. அதன் பின்னர் பீ.வீரசிங்க எழுதிய “சிங்கள சிங்களம் மன்னாரின் தொல்லியலும்” (සිංහල සිංහය සහ මන්නාරමේ පුරාවිද්‍යාව) என்கிற நூலும் அந்த வரிசையில் முக்கியத்துவம் பெற்றது.

மெத்தானந்த தேரோ ஜாதிக ஹெல உறுமயவின் முன்னாள் தலைவர். அக்கட்சியின் சார்பில் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும் இருந்தவர். பல ஜனநாயக அம்சங்களைக் கொண்ட 19வது திருத்தச் சட்டம் 28.04.2015 அன்று பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டபோது மொத்த 225 உறுப்பினர்களில் 212 உறுப்பினர்கள் ஆதரவாக வாக்களித்தார்கள். 10 பேர் சமூகமளிக்கவில்லை. அந்த 10 பேரில் ஒருவர் மெத்தானந்த தேரர். அதற்கடுத்த இரண்டு மாதங்களில் அவர் அரசியலிலிருந்து முற்றாக விலகுவதை அறிவித்து விலகினார். அவர் ஜாதிக ஹெல உறுமயவின் தலைவராக இருந்தவர். 10 வருடங்களாக பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த எல்லாவெல மெத்தானந்த தேரர் பிக்குமார் அரசியலிலிருந்து ஒதுங்கி நிற்பதே நல்லது என்று பொது அறிவுரையும் கூறி முற்றிலுமாக “சிங்கள தேசிய இயக்க”ப் பணிகளில் ஈடுபடத் தொடங்கினார். ஆனால் பின்னர் ராஜபக்ச அணியோடு சேர்ந்து இயங்கத் தொடங்கினார்.

1983 இனப்படுகொலை சம்பவங்களைத் தொடர்ந்து சிங்கள பெளத்த தேசியவாதத்தின் மீது கடும் எதிர்ப்புகள் தொடங்கியவேளை அந்த எதிர்ப்பை எதிர்த்து அதற்கு சித்தாந்த ரீதியில் நியாயம் கற்பிக்கும் முயற்சியில் தொடர்ச்சியாக பணியாற்றியவர்களாக மெத்தானந்த தேரோ, நளின் த சில்வா, குணதாச அமரசேகர, எஸ்.எல்.குணசேகர போன்றோரைக் குறிப்பிட முடியும். நளின் த சில்வா எழுதிய “அபே பிரவாத” (අපේ ජීවිතය) மெத்தானந்த தேரோ

எழுதிய “சிங்கள மீட்பன் மகாராஜா துட்டகைமுனு” (සිංහලයේ විමුක්තිදායකයා දුටුමුණු මහජනතාව) ஆகிய நூல்களில் 83 க்கான சிங்கள பேரினவாத தரப்பு நியாயம் கற்பிக்கின்ற கருத்துக்கள் பலவற்றைக் காணலாம். இவை பல புனைவுகளையும் ஐதீகங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட சிக்கல் வாய்ந்த நூல் என்கிறார் கலாநிதி நிர்மால் ரஞ்சித் தேவசிரி.⁸

ஒரு முறை செல்வம் அடைக்கலநாதன் பாராளுமன்றத்தில் ஆற்றிய உரையொன்றின் போது வடக்கு கிழக்கு பகுதிகளில் கோவில் நிலங்களை ஆக்கிரமித்து அங்கே பெளத்த சிலைகளும், விகாரைகளும் கட்டப்படுவதாக உரையாற்றியபோது அதற்கு கடும் எதிர்ப்பை எல்லாவெல தேரர் பாராளுமன்றத்தில் வெளியிட்டார்.

“கோவிலை உடைத்து பெளத்த விகாரை கட்டிய ஒரு இடத்தைக் குறிப்பிட முடியுமா? ஆனால் பெளத்த விகாரைகளை இடித்து கோவில்கள் கட்டப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான இடங்களை நான் காட்ட முடியும் என்று வாதிட்டார். பாராளுமன்ற உரைகளில் தெரிவிக்கப்படும் கருத்துக்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் சர்வதேச மட்டத்தில் கவனத்தை ஈர்க்கும். தமிழர் தரப்பில் மேற்கொள்கின்ற முறைப்படுகளையும், தர்க்கங்களையும் எதிர்த்து மறுத்து தவிடுபொடியாக்குவதற்கு மெத்தானந்த தேரர் போன்றோர் திட்டமிட்டுப் பயன்படுத்தப்பட்டார்கள்.

சமீப காலமாக வடக்கு மாகாண சபையின் முன்னாள் முதலமைச்சர் விக்கினேஸ்வரனும் மெத்தானந்த தேரரும் வரலாற்று விபரங்கள் குறித்து மாறி மாறி ஒருவரை ஒருவர் எதிர்த்தும் மறுத்தும் அறிக்கைகள் வெளியிட்டு வந்ததை அறிவிக்கள்.

இலங்கையில் 99.99% வீதமானவை பெளத்த தொல்லியல் இடங்களே

மெத்தானந்த தேரர் இந்த செயலணியின் பின்னணி பற்றி சமீபத்தில் அரசு பத்திரிகையான தினமினவுக்கு எழுதிய கட்டுரையில் இப்படி குறிப்பிடுகிறார்:

“வடக்கு கிழக்கில் தொல்லியல் பகுதிகள் நிறையவே உள்ளன. அவற்றில் 10% வீதம் கூட இன்னும் ஆராயப்பட்டதில்லை. குறைந்தபட்சம் அவற்றைப்பற்றிய ஆரம்ப அறிக்கைகள் கூட இல்லாதது வருந்தத்தக்க செய்தி. எனவே தான் நான் யுத்தம் நடந்துகொண்டிருந்த காலத்திலேயே போலீசார் மற்றும் இராணுவத்தினரின் உதவியுடன் அப்பகுதிகளுக்குச் சென்று விபரங்களை தொல்லியல் சான்றுகளை சேகரித்தேன். அன்றைய ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்சவும், பாதுகாப்புச் செயலாளர் கோத்தபய ராஜபக்சவும் இதற்கு பூரண ஒத்துழைப்பை வழங்கினார்கள். அதன் மூலம் வடக்குப் பகுதிகளில் உள்ள 98% வீதமான தொல்லியல் பகுதிகளை ஆராய்ந்து அவற்றை கட்டுரைகளாகவும் நூல்களாகவும் எழுதி வெளியிட்டேன்.

யுத்தத்தை வெற்றிகொண்ட வீரப் படையினர் நமக்கு உள்ளார்கள். யுத்த காலத்தில் முல்லைத்தீவு போன்ற

8 நிர்மால் ரஞ்சித் தேவசிரி “கருத்தியலும் அரசியலும்: 1983 க்குப் பின்னரான இலங்கையைப் புரிந்து கொள்ள ஒரு அறிவுசார் முயற்சி” (දෘෂ්ටිවාදය හා දේශපාලනය: 1983න් පසු ලංකාව තේරුම ගැනීමට මුද්ධිය වැයමක) நியூட்டன் குணசிங்க நினைவுப் பேருரை – 16.03.2015. (<https://www.colombotelegraph.com/>)

பிரதேசங்களில் இருந்த முக்கிய தொல்லியல் இடங்களுக்கு எந்த சேதமும் இல்லாமல் யுத்தத்தை முன்னெடுத்தவர்கள் அவர்கள். அவர்களின் ஒத்துழைப்பு தற்போதைய “ஜனாதிபதி தொல்லியல் செயலணி”க்கு அவசியம். வடக்கு கிழக்கு தொல்லியல் விடயங்களை அணுகும் போது பகுதி பகுதியாக அப்பிரதேசங்களைப் பிரிக்கவேண்டும். அவை ஒவ்வொன்றையும் பாதுகாப்பதற்கு இராணுவக் குழுக்களை நியமிக்க வேண்டும். இலங்கையில் காணப்படும் 99.99% வீதமான தொல்லியல் இடங்கள் பௌத்த தொல்லியல் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அப்பகுதிகளில் எல்லாம் பௌத்த விகாரைகளை கட்ட முடியாது. அது சிக்கல்களை ஏற்படுத்தும். ஆனால் தெரிவு செய்யப்பட்ட முக்கிய இடங்களில் அவ்வாறு பௌத்த விகாரைகளைக் கட்டலாம் அல்லது புனரமைக்கலாம். இந்தக் காரியத்துக்காகவே தேசப்பற்று, இனப்பற்றுள்ளவர்களைக் கொண்ட “ஜனாதிபதி செயலணி” உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது.”⁹

சாராம்சத்தில் இப்படி விளங்கிக்கொள்ளலாம்: இலங்கை முழுவதும் சிங்கள பௌத்தர்களின் நிலங்களே, ஏனையோர் அந்நியர்களே என்பதை நிறுவுவதற்கும், அதன் மூலம் நில ஆக்கிரமிப்பையும், பண்பாட்டு ஆக்கிரமிப்பையும் முழு அளவில் அரச அனுசரணையில் மேற்கொள்வதை நியாயப்படுத்தி விளக்குகிறார் மெத்தானந்த தேரர். தொல்லியல் பணிகள் இராணுவமயப்படுவதையும் நாம் விளங்கிக்கொள்ள முடியும்.

மாகாண சபை

13 வது திருத்தச்சட்டத்தில் உள்ள மாகாண சபைகளுக்கான பட்டியலில் பட்டியல் பிரகாரம் தொல்லியல் சம்பந்தமான அதிகாரங்கள் மாகாண சபைக்கு உள்ளது. ஆனால் தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நினைவுச் சின்னங்கள் மற்றும் இடங்கள் மீது மத்திய அரசாங்கத்துக்கு அதிகாரம் உண்டு. 13 வது திருத்தச்சட்டத்தின் மூலம் வடக்கு கிழக்கு மாகாண தமிழ் பேசும் மக்கள் அனுபவித்து வந்த அதிகாரங்களை இல்லாமல் செய்யும் முயற்சிகள் இப்போது மேற்கொள்வதை அறிவிக்கின்றன. 2020 பொதுத்தேர்தல் பிரச்சாரங்களில் “13, 19 ஆகிய அரசியலமைப்பு திருத்தச்சட்டங்களை நீக்குவதற்கு மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை பலத்தைத் தாருங்கள் என்று” பகிரங்கமாக சிங்கள பௌத்தர்களிடம் கோரி வருகிறார் பிரதமர் மகிந்த ராஜபக்ச. அதன்படி மாகாண சபைகள் முறை கலைக்கப்பட்டு, இல்லாமல் செய்யப்பட்டால் தொல்லியல் உட்பட குறைந்தபட்சம் இருக்கிற சகல அதிகாரங்களும் பறிக்கப்பட்டுவிடும் ஆபத்து இருக்கவே செய்கிறது.

தயான் ஜயதிலக்க இலங்கையின் மைய அரசியலில் முக்கியமான அரசியல் நிபுணராக கருதப்படுபவர். அவர் சமீபத்தில் அளித்த நேர்காணலொன்றில் இந்த செயலணி பற்றி முக்கிய கருத்துக்களை வெளியிட்டிருந்தார்.

“மூன்றில் இரண்டு பகுதியினர் தமிழ் பேசும் மக்கள் வாழும் பிரதேசத்தில் மேற்கொள்ளப்போகும் தொல்லியல் ஆய்வுகளுக்காக நியமிக்கப்பட்டுள்ள குழுவில் தமிழ் பேசும் எவரும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தாமல் இப்பணியை செய்துவிட்டதான் முடியுமா? இதுவொரு சுத்தமான இராணுவவாத நடவடிக்கை. இதுவா முன்னுதாரணம். இதன் மூலம் நாட்டை முன்கொண்டு செல்ல முடியாது. இனமத பிரச்சினைகள் இதனால் உக்கிரமடையவே செய்யும். பொருளாதாரமும் வீழ்ச்சியறும். கோத்தபயினால் இனத்துவ நிலைமைகள் மேலும் மோசமடையும்.”¹⁰

தற்போதைய ஜனாதிபதி செயலணி அமைக்கப்பட்டதன் பின்னர் பிக்குமார்களும், அதிகாரிகளும் கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ள பாரம்பரிய வணக்கஸ்தலங்களுக்கு விரைந்து அவற்றைப் பார்வையிடுவதும், மக்களுக்குத் தடை செய்வதும் தொடங்கிற்று. தமது பண்பாட்டு முதுசங்கள் ஆக்கிரமிப்புக்கு உள்ளாவதை எதிர்த்து மக்களும் ஒன்று கூடிக் கிளர்ந்தெழுந்த தொடங்கியுள்ளனர். பல இடங்களில் முறுகல் நிலை கொதிநிலையை எட்டியிருக்கிறது. இனி வரும்

9 எல்லாவல மெத்தானந்த தேரர் – பாரம்பரியத்தை பாதுகாக்கும் ஜனாதிபதி செயலணி – (தினமின 03.06.2020)

10 தயான் ஜயதிலக்க இலங்கையில் முக்கிய புத்தஜீவியாக கருதப்படுபவர். இலங்கையின் பிரசித்தி பெற்ற பத்திரிகையாளரான மேர்வின் டி சில்வாவின் புதல்வர். அதுமட்டுமன்றி ஒரு இடதுசாரியாக வளர்ந்து விரிவுரையாளராக கடமையாற்றிய காலத்தில் ஜே.வி.பியின் மாற்று இடதுசாரி அணியாக 80 களில் இயங்கிய “விகல்ப கந்தாயம்” (மாற்று இயக்கம்) என்கிற அமைப்பில் இயங்கினார். அது தடை செய்யப்பட்ட போது இரண்டு வருடங்கள் இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் தலைமறைவாக இருந்தார். இந்த காலப்பகுதியில் தமிழீழ விடுதலை இயக்கங்களுடன் நெருக்கமானார். குறிப்பாக ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப் இயக்கத்துக்கு நெருக்கமாக இருந்தார். ஜே.ஆரால் பொது மன்னிப்பு வழங்கப்பட்டதன் பின்னர் மீண்டும் விஜய குமாரணதுங்கவின் கட்சியான “இலங்கை மக்கள் கட்சி”யில் இணைந்து அதன் மத்திய குழுவில் பணியாற்றினார். இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தத்தைத் தொடர்ந்து மாகாண சபைகள் 1988 இல் அமைக்கப்பட்டபோது அந்த முதலாவது வடகிழக்கு மாகாண சபையில் திட்டமிடல், இளைஞர் விவகார அமைச்சராக நியமிக்கப்பட்டார். வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபை 1989 இல் கலைக்கப்பட்டதன் பின்னர் பிரேமதாசவின் ஆலோசகராக ஆனார். இந்தக் காலப்பகுதியில் ஆயிரக்கணக்கான ஜே.வி.பியினர் கொல்லப்பட்டதன் பின்னால் ஜயதிலக்கவின் ஆலோசனைகளும், திட்டமிடல்களும் இருந்தன என்று கூறப்படுவதுண்டு. பிரேமதாச கொல்லப்பட்டதன் பின்னர் மீண்டும் சில காலம் தலைமறைவாக இருந்து விட்டு ஒரு புலமைத்துவம் சார் பணிகளில் ஈடுபட்டார். மகிந்த ராஜபக்ச காலத்தில் 2007-2009 காலப்பகுதியில் ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் இலங்கைக்கான நிரந்தரப் பிரதிநிதியாக இருந்தார். இந்த காலப்பகுதியில் சர்வதேச ரீதியில் விடுதலைப் புலிகளை நசுக்குவதற்கான நிபுணத்துவத்துடன் தயான் பங்காற்றினார். பல்வேறு சர்வதேசப் பதவிகளை வகித்து வந்தார். யுத்தம் முடிந்தவுடன் தென்னிலங்கையில் மாகாண சபைக்கு எதிராகவும், 13 வது திருத்தச் சட்டத்துக்கு எதிராகவும் இனவாதிகள் மகிந்த அரசை நிர்ப்பந்தித்தார்கள். ஆனால் மாகாணசபை முறையை எப்போதும் ஆதரித்து வந்த தயான் ஜெயதிலக்கவின் ஐக்கிய நாடுகள் சபை பிரதிநிதி பதவியிலிருந்து நீக்கி இலங்கைக்கு வரவழைத்தார் மகிந்த. பின்னர் மகிந்த தயான் ஜெயதிலக்கவை சரிகட்டுவதற்காக பிரான்ஸ், போர்த்துக்கல், ஸ்பெயின் ஆகிய நாடுகளுக்கான இலங்கையின் தூதுவராக நியமித்தார். சில வருடங்களின் பின்னர் அதிலிருந்தும் நீக்கப்பட்டார். வாராந்தம் பல பத்திரிகைகளுக்கு எழுதிவருபவர். சர்வதேச கற்கை உள்ளிட்ட பல துறைகளில் விரிவுரையாளராகவும் இருந்து வருகிறார். அவரின் உரைகளும், கருத்துக்களும் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு சக்திகளால் எப்போதும் உள்ளிப்பாக்க கவனிக்கப்பட்டு வருபவை.

காலங்களில் இந்நிலை மோசமடைய வாய்ப்புகள் உண்டு. யூலை 4ஆம் திகதி கிழக்கில் வேத்துசேனை பகுதியில் பிக்குமார் இராணுவத்தினருடன் வந்து அங்கிருந்த புளியடி வைரவர் ஆலயத்தையும் அதன் சூழலையும் காட்டி தொல்லியல் பகுதியாக அறிவிக்க தலைப்பட்டார்கள். மக்கள் கூடி எதிர்ப்பு தெரிவித்து அவர்களை விரட்டியடித்த செய்தி ஊடகங்களில் வெளிவந்தன. ஆனால் அப்பிரச்சினை இன்னமும் முடிவுக்கு வரவில்லை. சிங்களத் தரப்பில் கர்ஜனைகளைக் காண முடிகிறது. இனி அவர்கள் வேறு அராஜக வடிவத்தில் நிச்சயம் மீண்டும் வருவார்கள் என்பது உறுதி. இதுபோல 2014 ஆம் ஆண்டு புல்மோட்டை அரிசிமலையில் புனிதபூமித் திட்டத்தின் கீழ் தோட்டக் காணிகளை அபகரிக்க முற்பட்டபோது எதிர்ப்புத் தெரிவித்த மக்களை கைது செய்து வழக்கு தொடர்ந்தனர். கைது செய்யப்பட்டவர்கள் பிணையில் தான் விடுதலையானார்கள். சென்ற ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 24 ஆம் திகதியன்று தான் அனைவரும் திருகோணமலை நீதிமன்றத்தினால் விடுதலையானார்கள்.

தமிழ் மக்களின் பூர்விக வழிபாட்டுப் பகுதியான கன்னியா வெந்நீருற்றுப் பிரதேசத்தை எப்போதோ ஆக்கிரமிக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள். அது பௌத்த பிரதேசம் என்று உரிமைகோரி ஒரு பௌத்த பிக்கு 2009 இல் இருந்து அங்கேயே பலாத்காரமாக தங்கியிருக்கிறார். அங்கு பௌத்த தாதுக்கோபுரம் ஒன்றை அமைக்கும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டபோது அங்கு பெரும் சர்ச்சை ஏற்பட்டிருந்தது. அங்கே ஒரு விகாரையும் கட்டப்பட்டு தொல்லியல் இடமாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு வெந்நீருற்றை பார்வையிட வருபவர்களிடம் டிக்கட் கொடுத்து பணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. அந்த டிக்கட் கூட சிங்களத்தில் தான் இருக்கிறது.

இன்று பேசுபொருளாக இருக்கும் திருகோணமலை, கோணைஸ்வரம் கோவிலில், நிர்மாணிக்கப்பட்டு வந்த சகல கட்டுமானங்களையும், தொல்பொருளியல் திணைக்களம் 2015 ஆம் ஆண்டு முதல் தடுத்து வருகிறது. 1981 ஜனவரி 16 இலக்கம் 124ஐக் கொண்ட வர்த்தமானி அறிவித்தலின் மூலம் வெளியிடப்பட்ட தொல்லியல் கட்டளைச் சட்டத்தின் பிரகாரம் அப்பிரதேசம் தொல்லியல் பகுதியாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு 372 ஏக்கர் நிலப்பரப்பை தொல்லியல் திணைக்களத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வந்தார்கள்.

தொல்லியல் திணைக்களத்தின் திருகோணமலை மாவட்ட உத்தப் பணிப்பாளர் W.H.A.சுமனதாச “இந்தக் கோவில் பகுதியில் கட்டப்பட்டுள்ள 99 வீதமானவை சட்டவிரோதமானவை. நுழைவாயில் கட்டப்பட்டுள்ள பிரமாண்டமான சிவனின் சிலையும் கூட சட்டவிரோதமானது தான்.” என்கிறார்.¹¹ குறிப்பாக இந்தக் கோவில் வளாகத்தில் இருக்கின்ற கட்டுமானங்களில் 99 சதவீதமானவை, சட்டவிரோதமான முறையில் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளன என்றும் அந்த இடம் பௌத்த மதத்திற்கு உரியது என்றும் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அதே போல பிரதேசப் பெருவாக்கத்தில் இருந்த கன்னியா வெந்நீர் ஊற்றுக்கள் மகிந்த ராஜபக்ச ஆட்சிக் காலத்தின் போது மத்திய அரசின் தொல்லியல் திணைக்களத்துக்கு கீழ் கொண்டு வரப்பட்டு இருந்தன.

தமிழர் வாழ்வியலையும் தொன்மையையும் சிதைக்கும் நோக்கத்துடன் முன்னெடுக்கப்படும் இந்தக் கொடூரங்கள் கோத்தபய ராஜபக்ச ஆட்சி காலத்தில் உக்கிரம் பெறத் தொடங்கி இருக்கின்றன. மரபுரிமைச் சின்னங்களை அகற்றுவதன் மூலமும், சிதைப்பதன் மூலமும் பண்பாட்டுப் பெறுமதியை மதிப்பிழக்கச் செய்யும் கைங்கரியம் காலத்தைக் கட்டுப்படுத்து முடியும். புணைய முடியும். இருட்டடிப்பு செய்ய முடியும். எதிர்காலத்தில் அச் சமூகத்தின் அடையாளங்களை இல்லை என்றும் வாதிட முடியும். ஈற்றில் அரசியல் அதிகாரத்துக்கு தகுதியற்றவர்கள் என்கிற வாதத்துக்கும் அவர்களால் வர முடியும். இந்த அணுகுமுறை ஏற்கெனவே தொடங்கியாயிற்று. தேச நீக்க சதி என்பது திடீரென்று எழுவதல்ல. அதற்கென்று பல்முனை, பல்வடிவ, பல்பண்புளைக் கொண்ட, பல கட்ட நீட்சியுள்ளது. தொல்லியல் அதில் முக்கியமான அங்கம்.

சிங்கள நிகழ்ச்சிநிரலின் அங்கம்

சிங்கள பௌத்தர்களை ஓரணியில் திரட்டி மையப்படுத்தி வாக்கு திரட்டும் சூத்திரத்தை சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஒரு பெரிய மாநாட்டைக் கூட்டி விரிவாக விளக்கப்படுத்தியவர் ஞானசார தேரர். நாடு முழுவதும் உள்ள பௌத்த விகாரைகளை அதற்கான மையங்களாக ஆக்க முடியும் என்று கூறியவரும் அவர் தான். 2019 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் ஜனாதிபதித் தேர்தலில் அச்சூத்திரத்தை பிரயோகித்து பரீட்சார்த்தமாக வெற்றி கண்டவர் கோத்தபய. 2020 ஆகஸ்ட் பொதுத்தேர்தலுக்கும் அதே சூத்திரத்தைத் தான் விரிவுபடுத்தியது ராஜபக்ச அணி.

வெவ்வதற்கு சிங்கள பௌத்த வாக்குகள் தாராளமாக தமக்குப் போதும் என்கிற முடிவுக்கு வந்திருப்பதை இனங்கான முடிகிறது. இல்லையென்றால் இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்காக இந்தியாவும் இலங்கையும் சேர்ந்து 1987 ஒப்பந்தத்தின் மூலம் கொண்டுவரப்பட்ட மாகாணசபை முறையையே நீக்கிவிடுகிறோம் வாக்கை எங்களுக்குத் தாருங்கள் என்று சிங்கள பௌத்தர்களிடம் கேட்கத் துணிய முடியுமா?

அப்படி சிங்கள பௌத்தர்களின் வாக்குகளை கவர்ந்திழுப்பதற்கும், அவர்களை திருப்திபடுத்துவதற்குமான நடவடிக்கையின் ஒரு அங்கமே இந்த தொல்லியல் செயலணியின் உருவாக்கம்.

ஜனாதிபதியின் அதிகார மீறல்

அரசியலமைப்பின் 33 வது பிரிவின் கீழான அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி ஜனாதிபதி செயலணி அமைக்கப்பட்டதாக வர்த்தமானி அறிவித்தலில் கூறப்பட்டாலும் அப்படியொரு அதிகாரம் ஜனாதிபதிக்கு சட்டரீதியில் வழங்கப்படவில்லை என்று “நில உரிமைகளுக்கான மக்கள் கூட்டணி” என்கிற வெகுஜன அமைப்பொன்று சமீபத்தில் ஊடகங்களுக்கு அறிக்கை வெளியிட்டிருந்தது.

“நமது அரசியலமைப்பின் 33 வது பிரிவுக்கு ஜனாதிபதி செயலணியை நிறுவுவதற்கு திட்டவாட்டமான அதிகாரம் எதுவும் இல்லை. மாறாக, 1978 மற்றும் 2009 ஆம் ஆண்டின் விசாரணைச் சட்டம், ஆணைக்குழுக்களை அமைக்க ஜனாதிபதிக்கு சிறப்பு அதிகாரம் அளிக்கிறது. ஒரு செயலணியை அமைக்கும் விசேட அதிகாரங்கள் எதுவும் ஜனாதிபதிக்கு இல்லை.”

அரசியலமைப்பின் படி இதுபோன்ற அனைத்து செயல்களையும் நிறைவேற்ற ஜனாதிபதி 33.2 (h) பிரிவின் விரிவான வரைவிலக்கணம் வாய்ப்பை வழங்குகிறது என்று எவரும் நம்பக்கூடும் என்று நில உரிமைகளுக்கான மக்கள் கூட்டணி அறிவித்திருந்தது. தொல்லியலின் பேரால் எந்தவொரு மக்களும் தமது நிலங்களில் இருந்து அப்புறப்படுத்தப்படுவதை நியாயப்படுத்திவிட வாய்ப்பு இதனால் திறக்கிறது என்றும் சிறுபான்மைச் சமூகங்களின் நிலங்களின் மீது கை வையாதே என்றும் எச்சரித்தது அவ்வமைப்பு.

இவ்வமைப்பு நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் வாழும் சமூகங்களின் காணி தொடர்பான பிரச்சினைகளைக் கண்டறியும்முயற்சியாக ஒரு விசாரணைக் குழுவை அமைத்து அமர்வுகளை நடத்தியது. முல்லைத்தீவில் இடம்பெற்ற அமர்வின் போது, அங்கு பேசிய ஒருவர் “தொல்பொருளியல் திணைக்களத்தினைச் சேர்ந்தோர் இரவு வேளைகளில் வருவார்கள். அப்போது எதையாவது புதைத்து விட்டுச் செல்வார்கள். அடுத்த நாள் அதனைக் கிண்டி எடுத்துவிட்டு, அந்தப் பிரதேசம் பௌத்தர்களின் புனித பூமி என்று சொல்லுவார்கள்.” என்று கூறுகிறார்.

ஆக்கிரமிப்புக் கருவியாக தொல்லியல்

2009 ஆம் ஆண்டு யுத்த முடிவின் பின்னர் தமிழர்களை பலவீனப்படுத்திவிட்டதாக நம்பும் சிங்களத் தரப்பு முஸ்லிம் சமூகத்தை ஒடுக்குவதற்காக இலக்கு வைத்து நகர்வதை அவதானிக்க முடிகிறது. அதற்கு சாதகமாக கடந்த வருட ஈஸ்டர் குண்டுமொழிப்பு சம்பவங்களை ஆக்கிக்கொண்டது. அச்சம்பவங்களைக் காரணம் காட்டி தொடர்ச்சியாக முஸ்லிம் மக்களை ஒடுக்குகின்ற பணிகள் தொடர்ந்து வருகின்றன. கிழக்கில் தொல்லியல் செயலணி தமிழ் மக்கள் மீது மட்டுமல்ல முஸ்லிம் மக்கள் மீதும் அதே அளவு பாதிப்பை ஏற்படுத்த வல்லவை. செயலணி அமைக்கப்பட்டதும் முதல் நடவடிக்கையாக அம்பாறை மாவட்டத்தில் உள்ள பொத்துவில் கடற்கரையை அண்டிய பகுதியைச் சூழ உள்ள காணிகளை அபகரிக்கும் பணிகள் தொடங்கப்பட்டுவிட்டன.

அங்கே முகுது விகாரை (கடல்விகாரை) உள்ள பகுதியில் கடந்த மே 14 ஆம் திகதி சென்ற பாதுகாப்பு செயலாளர் மேஜர் ஜெனரல் கமல் குணரத்ன பாதுகாப்பு அதிகாரிகளைக் கூட்டி அவ்விகாரைப் பகுதியின் பாதுகாப்பை ஸ்திரீப்படுத்துமாறு ஆணையிட்டுவிட்டுச் சென்றார். பதிதாக அமைக்கப்பட்ட தொல்லியல் செயலணியின் முதலாவது கூட்டம் யூன் 10 ஆம் திகதி கூட்டப்பட்டபோது அங்கே உரையாற்றிய கமல் குணரத்ன முகுது விகாரைப் பகுதியில் நிரந்தர கடற்படை துணைத்தளம் ஒன்றை ஏற்படுத்திவிட்டதாக அறிவித்தார்.

இலங்கையின் தொல்லியல் என்பது மானுவலியல் சார் தேடலுக்குப் பதிலாக மதத்தின் வாயிலாக வரலாற்றை நிறுவ முனையும் தொல்லியல் தேடல்களாக கருங்கிவிட்டிருக்கிறது. அதுவும் பௌத்த மதத் தேடலுடன் மாத்திரம் அது வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இலங்கையில் பௌத்தம் பரவுவதற்கு முன்னர் சைவ சமய நம்பிக்கைகளைக் கொண்டவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். வேறு இயற்கை வழிபாட்டு முறைகளைக் கொண்ட இனத்தவர்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் ஆனால் இலங்கை அரச அனுசரணையுடனான தொல்லியல் ஆய்வுகள் அவற்றை புறக்கணிக்கின்றன. அதன் மூலம் ஏனைய மத நம்பிக்கை கொண்டவர்களின் வரலாறுகளை உத்தியோகபூர்வமாக புறந்தள்ளிவிடுகிறது. வடக்கு கிழக்கில் பௌத்த எச்சங்களைத் தேடும் அரசு வடக்கு கிழக்குக்கு வெளியில் உள்ள சைவ எச்சங்களைத் தேட எத்தனித்ததுண்டா. அல்லது தமிழ் தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள் அதனை மேற்கொள்ள வழி தான் விடுவார்களா என்ன?

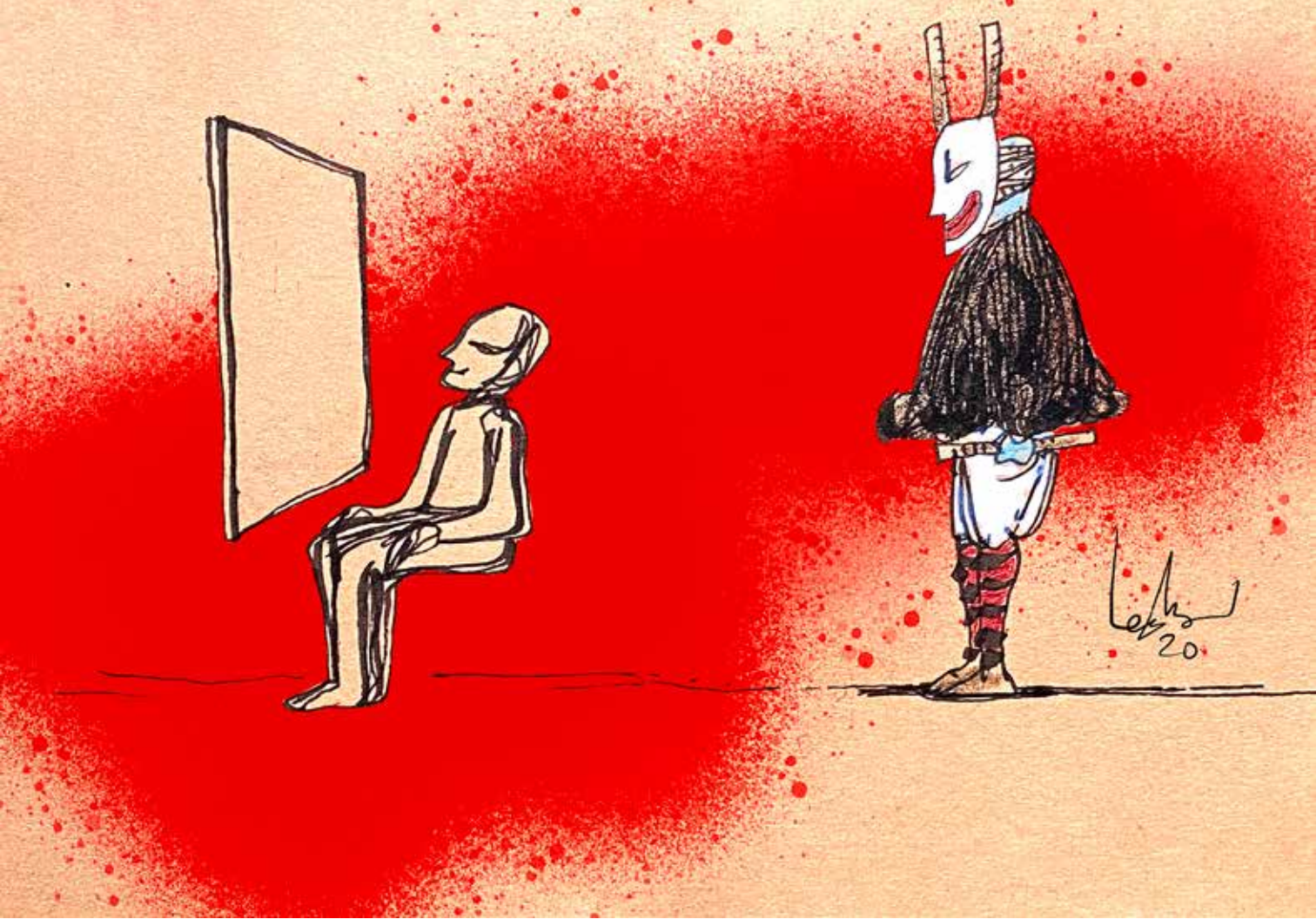
இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை தமிழ் - சிங்கள பிரச்சினையோடு மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. மாறாக “சிங்கள - பௌத்த” x “தமிழ் - சைவ சிக்கலாகவே” அடையாளங்கொண்டு இருந்து வந்திருக்கிறது. தமிழர்களையும் சைவர்களையும் ஆக்கிரமிப்பு சமூகமாகவே சிங்கள தரப்பு புனைந்து பரப்பி வந்திருக்கிறது. சைவத்துக்கு எதிராக பௌத்தத்தை முன்னிறுத்துவதும் தமிழர்களுக்கு எதிராக சிங்களவர்களை முன்னிறுத்துவதும் சமாதாரமாகவே மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்திருக்கிறது.

தற்போது, சிங்களப் பேரினவாதத்தின் நிகழ்ச்சிநிரலில் தொல்லியல் புனைவுகளும் அதன் வழியான ஆக்கிரமிப்பும் முதன்மை இடத்தில் உள்ளன. எனவே சிறுபான்மைச் சமூகங்களின் அச்ச உணர்வு தலைதூக்கியுள்ளது. கிழக்கில் பௌத்த தொல்லியல் இடங்கள் உள்ளன என்பது மறுப்பதற்கில்லை. அவை இலங்கையின் பண்பாட்டு, மரபுரிமைக்கு உரியது என்பதும் உண்மையே. ஆனால் அவை ஆக்கிரமிப்பு வடிவத்தில் நுழையத் தொடங்கியுள்ளன. ஆக்கிரமிப்பின் சூழ்ச்சியாக நுழைகின்றன. கடந்த கால அனுபவங்கள் இந்த முஸ்தீபுகள் மீது ஐயம்கொள்ள வைக்கின்றன.

கூடவே இன்றைய சைவத் தமிழர் தரப்பு, பௌத்தம் தம்முடையது அல்ல என்று பார்ப்பதால் அவற்றை சிங்கள பௌத்தர்கள் கொண்டோடி விடுகின்றனர். “எங்கள் தமிழ் பௌத்த மூதாதையரின் தொல்லியல் சான்றுகளே இவை என்கிற வாத்ததை எங்கேயும் காணோம். இங்கே தமிழர்கள் சைவர்களாகவும், பௌத்தர்களாகவும் வாழ்ந்தார்கள் என்பதை ஒப்புக்கொள்ள மதப்பெருமீதம் இடங்கொடுக்குதில்லை. இது சிங்கள பௌத்தர்களுக்கு சாதகமாக அமைந்து விடுகிறது. அந்த பௌத்தர்கள் நாங்கள் தான் என்று சிங்கள பௌத்தர்கள் தமது மரபுரிமையாக பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டு செல்லும் போது அதை மறுப்பதற்கோ, எதிர்ப்பதற்கோ தார்மீகமற்றவர்களாகவும், கையாலாதவர்களுமாக தமிழர் ஆகிவிடுகின்றனர்.

கலைத்துறை: இனி எதைப் பேசும்? எப்படிப் பேசும்?

● ஓவியர் டிராட்ச்கி மருது

மா

ர்ஷல் டிஜ்சாம்ப் (Marcel Duchamp) என்கிற நவீன ஓவியர் கடந்த நூற்றாண்டின் முன்பாதியிலேயே ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதாவது ஈசல் பெயிண்டிங் ஈஸ் டெட் (Easel Painting is dead) என்றும் ஒரு ஓவியனுடைய கலைக்கூடத்திலிருந்து வருகிற ஓவியம்தான் மாற்றம் செய்யப்படாத கடைசி மூலப்பிரதியாக கருதப்படும் என்றும் கூறியுள்ளார். சினிமா, நாடகம், நாவல், டெலிவிஷன் ஷோ, போட்டோகிராபி போன்ற கலைவடிவங்கள் தன் மூலப்பிரதியிலிருந்து உருமாற்றம் பெறுவதிலேயே முழுமை பெறுகின்றன.

நவீன உலகம் சமகாலத்தில் நாள்தோறும் கோடிக்கணக்கான படிமங்களை சமகாலத்து மனிதன் முன் கொண்டு வந்து கொட்டுவதோடு, அவனை காண்பியலீதியாக தொடர்பு நிலையிலேயே வைத்திருக்கிறது. இதன் மூலமாக பல நூற்றாண்டுகளாக வார்த்தைகளின் வழியே கற்று, அறிந்து கொள்ள முடிந்த அணுகுலங்களை (Privileged Position) இது கேள்விக்குள்ளாக்கி விட்டது. இன்று இந்த வழிமுறை உலக மக்களிடம் ஜனநாயகப்படுத்தப்

பட்டுவிட்டது.

தொழிற்புரட்சியால் அச்ச இயந்திரத்தோடு மோட்டார் இணைக்கப்பட்ட வுடன் கருப்பு வெள்ளை புரட்சி வந்ததுபோல் தொடர்ந்து சினிமா, புகைப்படம், டெலிவிஷன் இவற்றோடு கணினியும், இணையதளமும் இணைந்தவுடன் கலைநுகர்வுக்கும் கலாப்பூர்வமான செயல்பாடுகளுக்கும் மிகப்பெரிய கலைவெளியை கலைஞர்களுக்கு உருவாக்கித் தந்துவிட்டது.

உலகப் பொதுவெளியில் இருக்கும் மக்களுக்கு மில்லியன் கணக்கான படிமங்கள் தொடர்புநிலைக்கு தேவை என்பதால் படிமங்களிலேயே பேச வேண்டியிருக்கிறது. சமகாலத்தில் இப்போது படிமங்களின் வழியிலேயே பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். படிமங்கள் வழியிலேயே பேச வேண்டியும் வந்துவிட்டது.

சுமார் 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே எழுத்துக்களால் எழுதப்பட்ட நாவலை வார்த்தைகளும் சித்திரங்களும் கொண்ட புதிய வடிவமான கிராபிக் நாவல் அச்சுறுத்துவதாக வளர்ந்த சமூகம் உணர்ந்தது. இப்படியான சூழலில் இன்று, 25 ஆயிரம் பக்கங்களில் நாவல் எழுதினால் அதை யார் படிப்பது? காலாவதியான அந்த வடிவம் சமகாலத்துப் பார்வையாளனுக்கு எதற்கு? 25 ஆயிரம் பக்கங்கள் எழுதினாலும் கடைசியில் சினிமாவின் பக்கத்தில்தான் நிற்க வேண்டியிருக்கிறது. சிற்பம் செதுக்கப்படும்போது எழும் சப்தமும் அம்மி கொத்தும்போது எழும் சப்தமும் ஒன்றுதான். அப்படியென்றால் அம்மி கொத்தும் சப்தமும் கீபோட்டு சப்தமும் ஒன்றுதானே. இப்போது உலகம் 'short film has to be short' என்பதையே வலியுறுத்துகிறது. உலகம் மீம்ஸ்களிலேயே பேசுகிறது. வடிவேலு பொதுச் சித்திரமாக மாறிவிட்டார்.

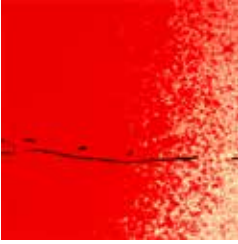
பழைய நம்பிக்கைகளை 'கொரோனா' சிதைக்கிறது. புதிய பாதையையும் உங்கள் கண்களுக்கு புலப்பட வைக்கிறது. உலகம் முழுமையிலும் நூற்றாண்டுகளாக அச்சிடப்பட்ட பத்திரிகைகள் தள்ளாடுகின்றன. உலகம் முழுவதும் வாரப் பத்திரிகைகள் இணையத்துக்குள் சென்றுவிட்டன. காய்கறி வியாபாரமே இணையத்துக்குப் போய்விட்டது. செல்பேசியோடு தொடர்பில்லாத எந்த தொழிலும் இனி செத்துவிடும்தான்.

100 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒரு கிராமத்தில் ஒரு வீட்டின் திண்ணையில் இருவர் காதும் காதும் வைத்ததுபோல பேசிய திண்ணைப் பேச்சை இப்போது உலகம் கேட்கிறது. பொதுவெளியில் முக்காடிட்டு புரட்சியும் செய்யலாம் புறமும் பேசலாம் அதற்கும் வழிவந்துவிட்டது. கலாச்சாரம், அரசியல் சார்ந்து தெளிவாக இயங்கும் தோழர்களை ஒருங்கிணைக்கவும் வழி பிறந்துவிட்டது. பொய் பேசி மக்களை திசை திருப்பி ஆட்சியை தக்கவைத்துக்கொள்ள முடியும் என்றும் நம்புகிறார்கள். இப்படியான நிலையில் முன்பே நான் கூறியதுபோல ஓவியம், சிற்பம், புகைப்படம், தொடர் சித்திரக்கதை, சினிமா இவை எதைப் பேசும்? எப்படிப் பேசும்? எந்தவழியில் பேசும்?

செய்தித்தாளில் செய்திக்கு அருகிலிருந்த புகைப்படம் இணையத்தள செய்தி இதழில் காணொளியாக மாறிவிட்டது. கல்விமுறையோ ஆசிரியர் கூறக் கேட்டு, படித்து வந்த நிலையிலிருந்து மாறி, காணொளி மூலம் கற்கும் நிலைக்கு வந்துவிட்டோம். நிறைவு செய்யப்பட்ட ஓவியப் பிரதியில் அதே ஓவியம் மாற்றங்களோடு பல பிரதிகளை செய்யும் வாய்ப்பு கலைஞர்களுக்கு வரப்பிரசாதமாகக் கிடைத்துவிட்டது. 50 அடி உயர சிற்பமோ, கற்பனைக்கு எட்டமுடியாத வடிவத்தில் மாபெரும் கட்டிடத்தை கட்டுவதற்கான கனவுவோ செயல்வடிவம் பெறவோ, 300 கோடி ரூபாயில் தயாரிக்கப்படுகிற சினிமாவோ இனிமேல் கணினி இல்லாமல் நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலக் கட்டத்திற்குள் செயல்வடிவம் பெறாது.

சில அறிவுஜீவிகள் 'அறிவியல் அறிவு வேறு; கலை வேறு' என்ற உளறுகிறார்கள். 600 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அறிவியல் வளர்ச்சியை அதேகாலத்தில் உள்வாங்கியதால்தான் சித்திரத்துக்குள் 'Perspective' ஞானம் புகுந்தது. பின்வந்த தொழிற்புரட்சியையும் உள்வாங்கியதால் தனது தளத்தை விரித்துக்கொண்டது கலைஉலகம். இயங்காதவர்கள் படுத்துக்கொண்டே பழங்கதைகள் சொல்லுவார்கள்தான்.

இப்போது ஆர்ட் ஸ்நாப்புகளும் (art snob) பெருகியிருக்கிறார்கள். தங்களுடைய பேச்சில் ஓவியம், சிற்பம், இசை, நாடகம், சினிமா போன்ற வற்றை ஒரு தூய்மைவாத மனநிலையிலேயே பேசுவார்கள். தனக்குத் தெரிந்ததே சரி என்றும் நிறுவ முயற்சிப்பார்கள். ஆனால் உலகின் போக்கை அதற்கும் முந்தைய வரலாறு பல நேரங்களில் அவர்களைப் பிழைப்புவாதியாகவோ, கவனம் பெற வேண்டியோ, ஒளிவட்டம் கிடைக்க வேண்டியோ செயல்பட்டவர்கள் என்று எடுத்துக்காட்டுகிறது.

கடந்த 600 ஆண்டுகால ஐரோப்பிய ஓவிய, சிற்ப வரலாற்றையும் இந்திய ஓவிய சிற்ப வரலாற்றையும், சீன ஐப்பானிய ஓவிய வரலாற்றையும் ஊன்றி கவனித்தால் தெரியும். இவற்றைப் பண்டைய காலத்திலிருந்து குறிப்பாக 600 ஆண்டுகளில் மனிதன் கடலையும் மலையையும் கடந்து, கண்டங்களை அறிவால் இணைத்த பிறகு கலாச்சாரச் சுவர்கள் எல்லாம் உடைபடுகின்றன. இப்படியான வழியில் கடந்த 150 ஆண்டுகளுக்குள் ஓவியம், புகைப்படம், சினிமா, தொடர் சித்திரக்கதை ஆகிய அனைத்தையும் இணைந்த முழு வடிவமாக கண்டுணரப்பட்டு மிகப்பெரிய வீச்சில் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

காண்பியல் தொடர்பான இன்னும் பல விடயங்கள் எனக்குப் புலப்படுகிறது. கடந்த 35 ஆண்டுகளில் அனிமேஷன் ஸ்டூடியோக்களில் சேர்ந்து வேலைசெய்த இளம் ஓவியர்களின் உழைப்பை சில போலிகம்பெனிகள் கொள்ளையடித்தும் ஓவியர்களின் பங்களிப்பை வளர்த்தெடுக்கத் தெரியாமலும் கம்பெனியை நடத்தும் வழி தெரியாமலும் ஒரேநாளில் மூடிவிட்டனர். சென்னை ஒரு அனிமேஷன் ஹப்பாக வளர்ந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அந்த நிலைமை மாறிவிட்டது. நமது இளம் கலைஞர்கள் பெங்களூரு, ஐதராபாத், மும்பை போன்ற வேற்று மாநிலத்திற்குச் சென்று திரும்ப முடியாமல் அங்கேயே தங்கிவிட்டனர். இத்துறையின் வேலைவாய்ப்பும் இங்கு இல்லாமல் அருகியதால் மற்ற மாநிலங்கள் சிறப்பும் பொருளாதார உயர்வும் பெற்றுவிட்டன.

தினமும் எட்டு மணி நேரம் ஓவியராக தொடர் உழைப்பைத் தந்த அந்த இளம் கலைஞர்களிடமே செய்நேர்த்தி இருக்கிறது என்று நான் அறிகிறேன். எப்போதாவது சில சித்திரங்களோ, ஓரிரண்டு சிற்பங்களோ செய்துவிட்டு பேசித் திரிந்தவர்கள் பிழைக்கவும் முடியாமல் தேர்ந்த ஓவியராக இயங்கவும் முடியாமல் அருப ஓவியம், தூய்மைவாதம் போன்றவற்றுக்குள் ஒளிந்து கொள்ளநேர்ந்தது. ஆகையினால்தான் அருபஓவிய வெளியிலும் உண்மையாக இயங்குகிற கலைஞர்கள் போலிகளால் மறைக்கப்படுகிறார்கள்.

கடந்த 15 ஆண்டுகளாக சென்னை ஓவியக் கல்லூரியின் நோக்கம் சிதைக்கப்பட்டதோடு தமிழகம் முழுவதும் உள்ள மற்ற கல்லூரிகளில் வந்திருக்கிற காண்பியல் தொடர்பான படிப்பிலும் (விஷுவல் கம்யூனிகேஷன்) சமகாலத்தை உணர்ந்த பாடத்திட்டம் இல்லாததால் இது தொடர்பான கல்வியே தேங்கிப் போய்விட்டது.

தற்போதைய சூழலில் தனித்த தேடுதல் ஒவ்வொருவருக்கும் அவசியம் என்பதைச் சொல்லுகிறது. கல்லூரிக்கு வந்து இத்தனை ஆண்டுகள் தங்கிப் படிப்பது, வேலை செய்கிறவன் தொடர்ந்து வேலை செய்யும் இடத்துக்கு வர வேண்டும் என்பது, நகரத்தில் தங்கிப் பணிபுரிய வேண்டும் என்பது எல்லாம் கேள்விக்குள்ளாகிறது.

அழகியல் ஞானமும், கணினிப் பயன்பாட்டுத் தெளிவும் வேறு வேறு என்றாலும் இனிமேல் கணினியின் பயன்பாட்டைத் தவிர்க்க முடியாது. இன்றைய மென்பொருள் அறிவு கலாபூர்வமாக, தீவிரமாகச் செயல்படுகிற ஒரு ஓவியனுக்கும் ஒரு திரைப்பட இயக்குநருக்கும் ஒரு சிற்பிக்கும் அத்தியாவசியமானது, தவிர்க்கவே முடியாதது. இல்லையென்றால் சமகாலத் தலிருந்து விலகி நிற்க நேரிடும். இப்போதைய சூழலில் 'கணினி ஒன்றும் முக்கியமில்லை' என்று சொல்ல வேண்டுமென்றாலும்கூட அதையும் கணினிக்குள்ள்தான் வந்து சொல்லவேண்டிய நிலை இருக்கிறது என்று எல்லோரும் அறிவர்.

தொடர்ந்து புகைப்படம், திரைப்படம் போன்றவற்றையும் பேசுவோம்.

இறந்த காலம்

நீங்கள் இறந்துவிட்டீர்கள்.

நீங்கள் நினைவு இழந்து வெகுநேரமாகிறது;
உங்களிடம் பேச்சு மூச்சு இல்லை;
உடலில் எந்த அசைவும் இல்லை;
கண்களை மூடி மௌனமாக இருக்கிறீர்கள்.

உங்களுக்கு இனிமேல் மருந்து, சிகிச்சை தேவையில்லை;
உயிர்ப் பரிசோதனையும் முடிந்து விட்டது.

இனி, நீங்கள் விரும்பினாலும் வீட்டில் இருக்க முடியாது;
நீங்கள் போக வேண்டிய நேரம் வந்து விட்டது.

புதைத்தால் மக்கி மண்ணாகிவிடுவீர்கள்;
எரியுட்டினால் சாம்பலாகிவிடுவீர்கள்.

எரித்தாலும், புதைத்தாலும்
உங்களுக்கு வலி எதுவும் தெரியாது.

விரும்பினால் உங்களது உடலை
தானமாகக் கொடுத்துவிடலாம்;
உங்களது கடைசி ஆசை தெரியவில்லை.

உங்கள் கஷ்டங்கள் முடிவுக்கு வந்துவிட்டன
மறுபிறவி இல்லை; கவலை வேண்டாம்!

நீங்கள் இறந்துவிட்டீர்கள்.

சர்க்கரை போல இனிக்குமா?
உப்பு போல கரிக்குமா?
காரமா? கசப்பா?
சாவு எப்படி இருக்கும்
கேட்கிறீர்கள்!

நான் இறந்து பார்த்து
சொல்கிறேன்
விவரமாக.

சாவில் பிறந்த கதை

தெரியாதவர்கள் கேட்டால் கூட
தாத்தா பெயரை தானே சொல்லமாட்டார் பாட்டி;
பக்கத்தில் இருப்பவர்களைச் சொல்லச் சொல்வார்.
`அவங்க்தான் என்று யூகமாகச் சொல்லி வெட்கப்படுவார்

திருமணமான கொஞ்ச நாளிலேயே
தாத்தாவுக்கும் பாட்டிக்கும் இடையே
ஒன்றுக்கும் இல்லாத சின்ன விஷயத்தில் சண்டை.
கோபித்துக் கொண்டு
அம்மா வீட்டுக்குப் போய்விட்டார் பாட்டி.

தாத்தா வரட்டும் என்று பாட்டி காத்திருந்தார்;
பாட்டி வரட்டும் என்று தாத்தா காத்திருந்தார்.

பாட்டி ஊருக்குத் திரும்ப வந்தபாடில்லை;
பாட்டியைக் கூப்பிட தாத்தாவும் போகவில்லை.

இரண்டு பேருக்கும் வீம்பு.

திடீரென்று ஒரு நாள்
தாத்தா செத்ததாக
பாட்டி வீட்டுக்குச் சேதி வந்தது.

ஊரே அலறி அடித்துக் கொண்டு
தாத்தா வீட்டுக்கு வந்தது
பாட்டியுடன்.

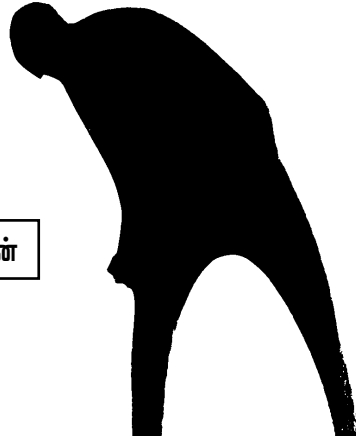
ஊருக்கு வந்து பார்த்தால்
கல்யாண வீட்டில்
பாயாசம் கிண்டிக் கொண்டிருந்தார் தாத்தா.

கரண்டியும் கையுமாக தாத்தாவை நேரில் பார்த்ததும்
ஏமாந்து போன ஊர்காரர்களுக்குக் கோபம்.

‘பிழைச்சுப் போகட்டும் சின்ன பய’ என்று
பெருந்தன்மையாக ஊர்காரர்கள் கிளம்பினார்கள்.

மீசையைத் தடவிக் கொண்டு
பாட்டியைப் பார்த்து வீராப்பாகச் சிரித்தார் தாத்தா.

அதிலிருந்து தாத்தா பெயருக்கு முன்னால்
`செத்த’ என்ற அடைமொழி
தானாகச் சேர்ந்து கொண்டது
சாகும் வரையும் அதற்குப் பிறகும்.

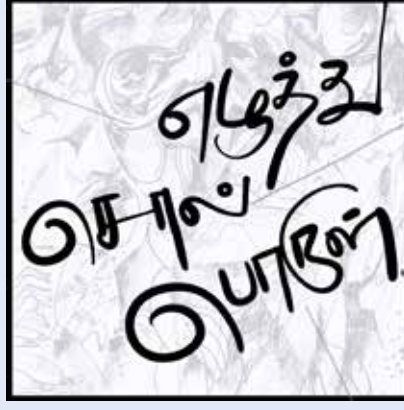

● பொன். தனசேகரன்

பத்தி

● வேணு மாதவன்

venumadhavan2020@gmail.com

“இனியும் முடியாது! என்னை மூடும் கனவில் நானொரு கனவாய்க் கரைவது

இனியும் முடியாது! எனது குழந்தையின் அழகுரல் கேட்டும் அணைப்பில் அடங்குவது

இனியும் முடியாது! என்னைக் கேட்கும் கேள்விக்கு முன் நான் ஊமையாய் நிற்பது”

- இன்குலாப்

மன்னர் மன்னன் இயற்கை எய்திவிட்டார். அவர் புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசனின் ஒரேமகன். தமது தந்தையாரைப் போலவே திராவிட இயக்கத்தின்பால் பற்றுகொண்ட அவர், ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதிய தமிழறிஞர் என ஊடகங்கள் புகழாரம் சூட்டியிருந்தன. ‘கறுப்புக் குயிலின் நெருப்புக் குரல்’ என்னும் அவர் எழுதிய ஒரேயொரு நூலை மட்டுமே நான் படித்திருக்கிறேன். பொதுவாகவே வாழ்க்கை வரலாறுகளையும் தன்வரலாறுகளையும் நான் விரும்பிப் படிப்பவன். அந்நிலையில், அரிமா போன்று செம்மாந்து வாழ்ந்த தமிழ்க்கவிஞர் ஒருவரின் வாழ்வை அவர்மைந்தர் வாயிலாக அறிய நினைத்ததே அதற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கலாம்.

ஆனால், நான் சொல்லவந்த செய்தி இதுவல்ல. விகடன்.காம் மன்னர் மன்னன் மறைவு குறித்த செய்தியில் “தந்தையின் முகச்சாயலை அச்சுஅசலாகப் பெற்றிருந்த மன்னர் மன்னன், தனது மீசையையும் தந்தையைப் போலவே வடிவமைத்துக்கொண்டவர். பாரதிதாசன்மீது ஈர்ப்புக் கொண்டவர்கள் இவரை நேரில் சந்திக்கும்போது சிலிர்ப்புக்குள்ளாவார்கள். பாரதிதாசன் மறைந்து 56 ஆண்டுகள் கடந்துவிட்ட பின்பும், அவரைத் தனது தோற்றத்தின் மூலம் பதுச்சேரியின் வீதிகளில் நடமாடச்செய்தவர் மன்னர் மன்னன்” என்று குறிப்பிட்டிருந்தது. தந்தையாருக்கும் தனயருக்கும் இடையிலான இந்த உருவஒப்புமை சார்ந்த என் நினைவுப்பதிவு ஒன்றினையே இப்போது நான் உங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ளப்போகிறேன்.

எட்டாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக்காகக் ‘காற்றின் பெயர் பாரதிதாசன்’என்னும் ஆவணப்படம் ஒன்றினைக் கவிஞர் இளையபாரதி தமிழக அரசின் நிதியுதவி பெற்று இயக்கித்தந்தார். அந்த ஆவணப்படத்தில் நான் இணைஇயக்குநராகப் பணியாற்றினேன். அதன் படப்பிடிப்பிற்காக இயக்குநர் இளையபாரதி, ஒளிப்பதிவாளர் ராஜசேகர், நான், மற்றும் சிலருடன் பதுச்சேரிக்குச் சென்றோம்.

புரட்சிக்கவிஞரின் நினைவகம், அவரது சமாதி, மேலும் அவர் தொடர்பான சில இடங்கள் போன்றவற்றைப் படம்பிடித்த பின்னர், கவிஞரின் மைந்தரான மன்னர் மன்னன் இல்லம் சென்று அவரையும் சந்தித்துப் பல தகவல்களைச் சேகரித்தோம்.

மன்னர் மன்னன் ஒரு பார்வையில் புரட்சிக்கவிஞரின் சாயலைக் கொண்டிருந்தார். எனவே, அவரை அந்திப்பொழுதில் கடற்கரைக்கு அழைத்துச்சென்று, காலரா நடக்கவிட்டு நிழலுருக்காட்சியாகப் (silhouette)பதிந்துகொண்டோம். மன்னர் மன்னன் எங்கள் வேண்டுகோளுக்கு இன்முகத்துடன் இணங்கி ஒத்துழைத்தார்.

அதன்பின்னர், சென்னை திரும்பி பாரதிதாசன் குறித்து ஓரிருவரைப் பேசவைத்தோம். அவற்றுள் ஜெயகாந்தன் பேச்சு மகுடம். பாரதிதாசனுடன் பழகிய நாட்களுக்கு அவர் உயிர் கொடுத்தார். இருவரும் திருவல்லிக்கேணி பைகிராப்ட்ஸ் சாலையில் நடந்துசென்று கொண்டிருந்தபோது, ஏதோ தோன்ற அங்கிருந்த பாண்டியன் ஸ்டுடியோவுக்குச் சென்று இணைந்து புகைப்படம் எடுத்துக்கொண்ட நிகழ்வு அவற்றுள் ஒன்று.

ஜெயகாந்தன் பாரதிதாசனின் கவிதைவரிகளை ஆற்றொழுக்காகத் தமது கம்பீரமான குரலில்

பாவேந்தர் பாரதிதாசன்

மன்னர் மன்னன்

சொல்லிக்கொண்டேபோக, அவரது நினைவாற்றலையும் புரட்சிக்கவிஞரின்பால் அவர் கொண்டிருந்த நேயத்தையும் நேரில் கண்டு நான் வியந்துபோனது என்னவோ உண்மை. அடுத்து, படத்தைத் தொகுக்க லெனின் வந்திருந்தார். அவரது உதவியாளர் ஏற்கெனவே ஒருவாறு காட்சிகளை நிரல்படுத்திவைத்திருந்தார். அதில் இறுதிக் காட்சியாகப் பாரதிதாசனின் சமாதி காட்டப்பட்டிருந்தது.

ஜெயகாந்தனின் பேச்சை லெனின் ஓடவிட்டுப் பார்த்தார். “பாரதிதாசன் சென்னைப் பொதுமருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டு, சிகிச்சை பலனளிக்காமல் இறந்துவிட்டதாக எனக்குத் தகவல் வந்தது. ஆனால், எனது ஆருயிர் நண்பரை ஓர் உயிரற்ற உடலாகப் பார்க்க நான் விரும்பவில்லை. எனவே, நேரில் செல்லவில்லை. அவரைக் கடைசியாக நான் உயிருடன்தான் பார்த்தேன்; இன்னும் என் நெஞ்சில் அவர் உயிருடன்தான் இருக்கிறார்...” என்று ‘ஜேகே’ உணர்ச்சிகரமாகப் பேசியிருந்தார். அந்த இடம் வந்ததும் லெனின் காட்சியை நிறுத்திவிட்டு எங்களை ஏறிட்டுப்பார்த்தார். அவரது உள்ளக்குறிப்பை நாங்கள் புரிந்துகொண்டோம். “இந்த இடத்திலேயே படத்தை முடித்துவிடலாம். இதற்கு மேல் அவரது சமாதியைக் காட்டினால் அபத்தமாக இருக்கும் அல்லவா?” என்றோம். லெனின் புன்னகைத்தார்.

மன்னர் மன்னன் கடற்கரையில் நடந்துசென்ற காட்சியை இங்குப் பொருத்தினோம். பாரதிதாசனே உயிர் பெற்று எழுந்ததுபோல் தோற்றியது அக்காட்சி. “துன்பம் நேர்கையில் யாழெடுத்து இன்பம் சேர்க்க மாட்டாயா?” என்னும் பாடல் பின்னணியில் ஒலித்துத் தேய்வுற “காற்றின் பெயர் பாரதிதாசன்” நிறைவுற்றது. மன்னர் மன்னன் எங்கள் நினைவுகளில் வாழ்கிறார்; என்றும் வாழ்வார்.

1949ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 18ஆம் நாள் சென்னை ராபிசன் பூங்காவில் கொட்டும் மழையில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்று அக்கட்சியினர் அவர்களின் மேடைகளில் அடிக்கடிச் சொல்வதுண்டு. அப்போது பெரியாரிட மிருந்து விலகி அண்ணாவுடன் கைகோர்த்தவர்களில் நெடுஞ்செழியன், ஈ.வெ.கி. சம்பத், கே.ஏ.மதியழகன், என்.வி.நடராசன் ஆகியோர் முதல் வரிசைத் தலைவர்களாக ‘ஐம்பெரும் தலைவர்கள்’ என்று சிறப்புடன் விளங்கினார்கள். அண்ணாவின் மறைவிற்குப் பின்னர் கழகத்தைக் கட்டியாண்ட கருணாநிதி அந்த வரிசையில் இல்லை.

ஐம்பெரும் தலைவர்களில் நெடுஞ்செழியன் ‘நாவலர்’ என்றும், சம்பத் ‘சொல்லின் செல்வர்’ என்றும் அண்ணாவால் முன்மொழியப்பட்டு கழகத்தினரால் வழிமொழியப்பட்டனர். கண்ணியமான ஓர் அரசியல்வதியாக வாழ்ந்து மறைந்த நாவலர், பிறந்து இந்த ஆண்டுடன் நூறாண்டு நிறைவடைகிறது.

நாவலருக்குச் சென்னையிலுள்ள அரசு விருந்தினர் மாளிகையில் வெண்கலச் சிலை நிறுவப்படும் என்றும், அவருடைய தன்வரலாற்று நூல் நாட்டுடைமையாக்கப்படும் என்றும் இந்த ஆண்டு முழுதும் நூற்றாண்டுவிழா கொண்டாடப்படும் என்றும் முதலமைச்சர் அறிவித்துள்ளார். மகிழ்ச்சி.

நாவலர் தம்இறுதிக்காலத்தில் தங்களை விட்டு விலகி அதிமுகவில் அடைக்கலமானார் என்பதை மனம்கொள்ளாமல், அண்ணா அறிவாலயத்தில் அவருடைய நூற்றாண்டைத் திமுகவினர் கொண்டாடித் தங்கள் அரசியல் நாகரிகத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி.

அண்ணா 1956இல் நடந்தேறிய திருச்சி மாநில மாநாட்டில் நாவலரைத் தலைவராக உயர்த்தி, “தம்பி, வா! தலைமையேற்க வா” என்று விளித்து உரையாற்றியது அந்நாளில் பெரிதும் பேசப்பட்ட நிகழ்வு. அண்ணாவின் பெருந்தன்மைக்கும் நாவலரின் தகுதிக்கும் அது சான்று. தமது இறுதிலுச்சு வரையில் அண்ணா தமக்கு அடுத்த நிலையிலேயே அவரை வைத்திருந்தார். ஆனால் அண்ணாவின் மறைவிற்குப் பின்னர் முறைப்படி அமைச்சரவையில் இரண்டாம் இடத்திலிருந்த நாவலர் முதல்வர் ஆகமுடியாமல் போனதுக்கும் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சராக மட்டுமேயிருந்த கலைஞர் கருணாநிதி முதலமைச்சர் ஆனதுக்கும் கலைஞருக்கு எம்.ஜி.ஆர். கொடுத்த ஆதரவே காரணம் என்பதை ஊரறியும். மனம் கசந்துபோன நாவலர் ஒருவாறு இணங்கியதால், கலைஞரின் தலைமையை ஏற்று இரண்டாவது நிலைக்கு இறக்கப்பட்டதும், அதற்குப் பிறகு தனிக்கட்சி கண்டு தோற்று, எம்.ஜி.ஆருக்கும் ஜெயலலிதாவுக்கும் அடுத்த நிலையில் என்றும் இரண்டாமவராகவே நீடித்ததும் அவரது அரசியல் வாழ்வுக்கு நேர்ந்த களங்கள்.

நாவலர் இரா. நெடுஞ்செழியன்

அவரது வாழ்வின் மேடுபள்ளங்கள் ஒருபுறமிருக்க, நாவலர் அவருக்கு வழங்கப்பட்ட பட்டத்திற்கேற்ப சொற்பொழிவாற்றுவதில் தனிக்கென அமைத்துக்கொண்ட பாணி என் போன்றோரைக் கட்டிப்போட்டிருந்தது என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலாவது பதிவு செய்தாக வேண்டும். நீட்டி முழுக்கிப் பேசுவது, நகைச்சுவை கொப்பளிக்க உரையாற்றுவது, பாரதிதாசனை மேடைதோறும் ஏற்றஇறக்கத்துடன் கம்பீரமாக உலவவிடுவது போன்றவை ரசிக்கத்தக்கதாக இருக்கும். அரசியல் கூட்டமா, இலக்கியக் கூட்டமா என்ற மனமயக்கத்தைச் சமயத்தில் அவர் ஏற்படுத்திவிடுவார். அதுகாரணம் பற்றியே திமுகவினர் அவரை ‘நடமாடும் பல்கலைக்கழகம்’ என்றுப் போற்றினர்.

இதற்கெல்லாம் அப்பால் நாவலரை நான் நினைவில் கொள்ளும் நிகழ்வு ஒன்றுண்டு.

அவசரநிலைக் காலத்தில் திமுகவினர் பலரும் சிறைவாழ்ப்பட்டுச் சித்திரவதைகளுக்கு இலக்கான செய்தி கசிய,

அக்கட்சியினர் மட்டுமல்லாமல், ஜனநாயகத்தின் மாண்பைக் காக்க நினைத்தோர் யாவருமே கவலையுற்றனர். அந்நேரத்தில், சென்னை மண்ணடியிலுள்ள ஜீல்ஸ் தெருவில் ஒரு கூட்டம் நடைபெற்றது. நாவலர் சிறப்புப் பேச்சாளர். அன்றைய பேச்சில் வழக்கத்திற்கு மாறாக நாவலர் பேச்சில் அனல் தெறித்தது. தொடக்கம் முதல் இறுதிவரை தீப்பிழம்பாக அவர் உருமாறினார். “சிறையில் நம் தோழர்களைத் தாக்கியவர்களில் ஒருவர் ‘அன்பு’ என்ற பெயரைக் கொண்டவர்; இன்னொருவர் ‘கல்விக்கடல்’ என்ற பெயரைக் கொண்டவர் என்று கலைஞர் சொல்லி யிருக்கிறார். இதில் புதிர் போட்டுச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நான் நேரடியாகவே சொல்கிறேன். என்ன செய்கிறார்களென்று பார்க்கலாம். ‘கயூம்’ என்பவர்தான் அந்த ‘அன்பு’; ‘வித்யாசாகர்’தான் அந்தக் ‘கல்விக்கடல்’ ” என்றார். அவரது உணர்வைக் கூட்டத்தினர் உள்வாங்கிக்கொண்டனர்.

நினைவிலிருந்து எடுத்து எழுதுவதால் செய்தி சற்று முன்பின்னாக இருக்கலாம், ஆனால் சாரம் இதுதான். ‘சாது மிரண்டால் காடு கொள்ளாது’ என்பதை நாவலர் அன்று மெய்ப்பித்தார். அந்த நிகழ்வையும் அவரையும் எப்படி மறக்க முடியும்?

கவிஞர் இன்குலாப்

எழுபதுகளில் ஜெயகாந்தன் “குமுதம்”இதழில் வாரந்தோறும் ஒரு பக்கக் கட்டுரைகளை எழுதி வந்தார். அவற்றுள் ‘தைலி நீ மாறவே இல்லை’ என்னும் கட்டுரை இன்னும் என் நெஞ்சை விட்டு நீங்காதது. அதற்கான காரணம் சுவாஸ்யமானது.

‘அறிவு வழி’ இதழின் ஆசிரியராக இருந்த தோழர் ‘செஞ்சட்டை’ பஞ்சாட்சரம் ஏற்பாடு செய்த ஒரு கூட்டம் அது. மக்கள் கவிஞர் இன்குலாப் பேச எழுந்தார். அப்போது கூட்டத்திலிருந்த ஒருவர் மனமையை நோக்கி விரைந்து வந்து, கவிஞரின் கையிலிருந்த ஒலிவாங்கியைக் கேட்டு வாங்கிக் கொண்டார். வரைபடம் காட்டாத ஏதோ ஒரு குக்கிராமத்தின் பெயரையும் தன் பெயரையும் சொல்லிப் பரவசத்துடன் பேசினார்:

“இன்குலாப் ஐயாவை நானும் எங்க தோழர்களும் இப்போ தான் நேரில் பார்க்கிறோம். ஆனா, அவங்க எழுதின் ‘மனுசங்கடா... நாங்க மனுசங்கடா’ பாட்டை எங்க காலனில் மட்டுமில்லே, பட்டிதொட்டியெல்லாம் போய்ப் பல வருஷமாப் பாடிட்டு வர்றோம். ஐயா கிட்ட அனுமதி வாங்காம பாடினதுக்கு அவரு எங்க மன்னிக்கணும்” என்றார் கைகுவித்தபடி.

இன்குலாப் அவருகே வந்து புன்முறுவலுடன் கைகொடுத்து அவரை அணைத்துக்கொண்டார்.

“என் அனுமதி பெறாமல் ‘மனுசங்கடா...’ பாடலைப் பட்டிதொட்டியெங்கும் போய்ப் பாடி வருவதற்காக இந்தத் தோழர் என்னிடம் மன்னிப்பு வேண்டினார். ஏதறிந்தவர்கள், எழுத்தறிந்தவர்கள் மட்டுமே அறிந்த அந்தப் பாடலைக் குணசேகரன் போல, மக்களிடையே

கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பித்து வருவதற்கு இவர்களுக்கெல்லாம் நான் நன்றி அல்லவா சொல்ல வேண்டும்? என் கவிதைகள் எதற்காக எழுதப்படுகின்றனவோ அந்த நோக்கம் இவர்கள் மூலமே நிறைவேறுகிறது. அப்புறம் ஒரு விஷயம்... இந்தத் தோழர்களுக்கு மட்டுமல்ல, எல்லோருக்குமாகச் சொல்கிறேன். நான் எழுதும் எந்தக் கவிதையும் எழுதும்வரைதான் என் கவிதை; எழுதி முடித்தபின் அது உங்கள் கவிதை” என்றார் இன்குலாப்.

கூட்டம் நெகிழ்ந்தது.

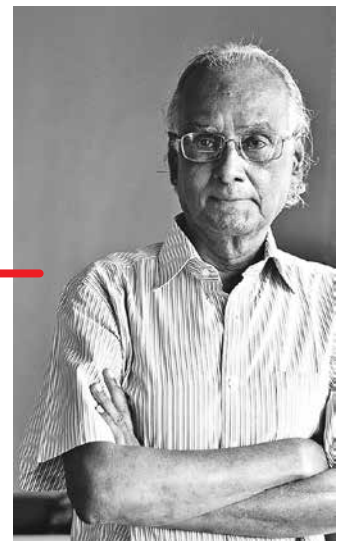
‘ஆனந்த விகடன்’ இதழ் ஒருமுறை ஒளிப்பதிவாளர் பி.சி. ஸ்ரீராம் எடுத்த ஒரு புகைப்படத்தைப் பிரசுரித்திருந்தது. பேய்க் காற்றில் அலைவற்று நிலை குலைந்த ஒரு மரத்தின் படம் அது. அதற்கு இசைவாகக் கவிதை ஒன்றை எழுதித் தரும்படிக் கவிஞர் ஈரோடு தமிழன்பனிடம் அந்த இதழ் கேட்டிருந்தது. அந்தக் கவிதை இப்படித்தான் ஆரம்பமானது.

‘இது மரத்தின் படமல்ல,
ஒரு மரத்தின் மடியில் அமர்ந்து
காற்று எடுத்துக்கொண்ட படம்...’

இவ்விதம் எடுத்த எடுப்பிலேயே களை கட்டியது அக்கவிதை. எவர் படைப்பிலும் இப்படியோர் “உச்சநிலை” எப்போதும் வாய்ப்பதில்லை. அரிதாகவே சித்திக்கும் அத்தகு தருணம்.

வாசித்ததும் மனம் பரபரத்தது. புலர்ந்தும் புலராத அதிகாலை என்றும் பாராமல் கவிஞரைத் தொலைபேசியில் அழைத்துப் பாராட்டினேன்.

“நன்றி. நான் விகடனை இன்னும் பார்க்கவில்லை. உங்கள் பாராட்டுதான் எனக்கு இன்று வந்திருக்கும் முதல் அழைப்பு. மகிழ்ச்சி” என்றார் தமிழன்பன்.

கவிஞர் ஈரோடு தமிழன்பன்

அந்தக் கவிதையை ஈன்றபொழுதினும் அப்போது கவிஞர் பெரிதும் உவந்திருப்பார் என நினைத்துக் கொண்டேன். அந்தக் கவிதைக்கும் நினைவுக்கும் இப்போது வயது இருபத்தைந்து.

கோவை ஞானி மறைந்துவிட்டார் என்று அறிந்ததும் மனம் கனத்தது.

வானம்பாடி, வேள்வி, பரிமாணம், நிகழ், தமிழ்நேயம் எனப் பல சிற்றிதழ்களின் பெருந்தூண் அவர். 28 திறனாய்வு நூல்கள், 5 கட்டுரைத் தொகுதிகள், 11 தொகுப்பு நூல்கள், 3 கவிதைத் தொகுப்புகள் ஆகியவற்றை எழுதிக் குவித்தவர். மார்க்சியத் தத்துவத்தில் ஆழ்ந்தவர். ஆயினும், எந்தப் பொதுவுடைமை இயக்கங்களுடனும் தம்மைப்

பிணைத்துக்கொள்ளாதவர். இறுதியில் ஒருவாறு தமிழ் மார்க்சியத்தில் நிலைகொண்டவர். புதுமைப்பித்தன் விளக்கு விருது, கனடா தமிழ் இலக்கியத் தோட்ட விருது, எஸ்.ஆர்.எம். தமிழ்ப் பேராயத்தின் பரிதிமாற் கலைஞர் விருது ஆகியவற்றைப் பெற்றுச் சிறப்பித்தவர். முப்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகக் கண்பார்வை இழந்திருந்த நிலையிலும் படிப்பதையும் எழுதுவதையும் இறுதி மூச்சு வரையில் கைவிடாத அவரது ஆன்ம பலம் இளைய தலைமுறையினருக்கு ஒரு பாடம். அவர் நீங்கள் அறிந்த ஞானி.

1973ஆம் ஆண்டில் ஒரு நாள் அவர் என்னைப் பார்க்க வந்தார். அப்போது நான் 'சிவந்த சிந்தனை' என்னும் கவிதை இதழை நடத்திக்கொண்டிருந்தேன். அதில் இருந்த வடசென்னை முகவரியைத் தேடிக்கண்டுபிடித்து எங்கள் வீட்டுக்கு வந்திருந்தார். 'ஞானி' எனத் தம்மை அறிமுகப்படுத்திக்கொண்டார். 'மூன்றாவது அணி' இதழ்களுக்கு முன்னோடியான 'புதிய தலைமுறை' இதழை புலவர் ஆதியுடன் இணைந்து நடத்தியவர் என்ற வகையில் அவரை அதற்கு முன்பே அறிந்திருந்தேன். வந்தவர் 'பளீர்' என்ற வெண்மை பொலிந்த வேட்டி, சட்டையில் மிடுக்காகத் தெரிந்தார். என்னுடைய இலக்கிய நண்பர்கள் என் குடும்பத்தாருடன் அவ்வளவாகப் பேச்சு வைத்துக்கொண்டதில்லை. ஆனால், ஞானி என் அம்மாவிடம் நன்றாகப் பேசினார். அம்மா அவரை மதியம் உணவருந்துமாறு அழைத்தார். அவரும் மறுப்பேதும் சொல்லாமல் உண்டார்.

பின்னர், நாங்கள் இலக்கியம், அரசியல் எனக் கொஞ்ச நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தோம். "நீர் சாவதாயிருந்தாலும் / வைரம் சாப்பிட்டல்லவோ/சாகிறீர்!" என்று நான் தொகுத்த 'புறப்பாடு' தொகுப்பிற்காக ஞானி எழுதித்தந்த கவிதை, "வானத்தைக் கீறி / வைகறையைப் பறித்தெடுப்போம்" என்ற அவரது இன்னொரு கவிதை ஆகியவற்றின் பக்கம் பேச்சு திருப்பியது. மார்க்சியத்தை அறிமுகப்படுத்தும் வகையில் 'சிவந்த சிந்தனை'யில் தொடர் ஒன்று எழுதித்தருமாறு கேட்டுக்கொண்டேன். பின்னர், அவ்வாறே அவர் எழுதியும் தந்தார். "எனக்குப் பசிக்கிறது, ஆகவே நான் கம்யூனிஸ்ட் என்று யாராவது உணர்ச்சி மேலிடக் கூறினால் அவரை நம்பாதீர்கள், ஏனெனில் அவர் தனது பசி தீர்ந்தவுடன் கம்யூனிஸ்டாக இருக்க மாட்டார்" எனத் தொடங்கிய அந்தத் தொடர் வாசகங்களிடையே பெருத்த வரவேற்பைப் பெற்றது தனிக் கதை.

கோவை ஞானி

பேச்சுக் கச்சேரி முடிந்ததும் வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டோம். "திருவல்லிக்கேணி வரை போய் சி.சு.செல்லப்பாவையும், ஞானக்கூத்தனையும் பார்த்துவிட்டு வரலாமா?" என்று ஞானி என்னிடம் கேட்டார். நானும் அவருடன் கிளம்பிச் சென்றேன். 'இடதுசாரியான ஞானி ஏன் வலதுசாரியினரான இவர்களைத் தேடிப்போகிறார்' என்ற எண்ணம் அப்போது எனக்குள் எழாமலில்லை. ஞானியுடன் சி.சு.செல்லப்பா வீட்டுக்குப் போய் அவரைப் பார்த்தோம். போகும்வழி நெடுக செல்லப்பாவின் 'எழுத்து' இதழ் நவீனத் தமிழுக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பைப் பற்றி ஞானி விதந்தோதி வந்தார்.

"பழைய 'எழுத்து' இதழ்கள் இருந்தால் கொடுங்கள், வாங்கிக்கொள்கிறேன்" என்றார், அவர் செல்லப்பாவைப் பார்த்தவுடன். செல்லப்பாவும் வயதுக்கு மீறிய உற்சாகத்துடன், அந்த மெலிந்த உடலை வைத்துக்கொண்டு கட்டிலுக்கு அடியில், பரண் மீது, அங்கே இங்கே என்று ஒருவாறு தேடி எடுத்துவந்து ஞானியிடம் கொடுத்தார். பின்னர் இதழ்களை எண்ணிக் கணக்கிட்டு, ஞானியிடம் ஒரு தொகையைச் சொன்னார். இதழ் ஒன்றுக்கு விலை நான்கு அணா என்று நினைக்கிறேன். அவர் சொன்னது அதற்குப் பல மடங்கு. ஞானி "கொஞ்சம் குறைக்கக் கூடாதா?" என்று எதார்த்தமாகக் கேட்டார். செல்லப்பாவுக்குக் கோபம் தலைக்கேறிவிட்டது. "ஏன்யா, நான் வேஸ்ட் பேப்பர் கடையா வெச்சிருக்கேன்? எப்பவாவது, யாராவது வந்து இப்படி வாங்கிக்கிற காசிலதான் நாங்க பொழப்ப ஓட்டணும். இந்த லட்சணத்தில நீங்கெல்லாம் வாத்தியாரா, எழுத்தாளரா வேற இருக்கீங்க" என்று பொரிந்துதள்ளிவிட்டார். எனக்குத் தர்மசங்கடமாகிவிட்டது. ஞானி எதுவும் நடக்காததுபோல் அவரிடம் காசைக் கொடுத்துவிட்டு, "ரொம்ப நன்றிங்க. வாரோம்" என்று சொல்லி விடைபெற்றார்.

வெளியே வந்ததும் நான் ஞானியிடம் "என்ன இருந்தாலும் நீங்க சாதாரணமா கேட்டதுக்கு, அவர் அப்படி பேசியிருக்கக் கூடாது"என்றேன். உடனே ஞானி "இல்லைங்க, நான்தான் தவறாக் கேட்டுட்டேன். அவர் 'ரியாக்ட்' பண்ணினது சரிதான்" என்றார்.

அவரே நாணிந்த ஞானி.

● ச.தமிழ்ச்செல்வன்

தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் அரசியல்

இன்குலாப் சிறுகதைகளை முன்வைத்து...

'தமிழ்ச்சிறுகதைகளின் அரசியல்' என்கிற தலைப்பில் வெளியாகும் 'பாரதி - புக டே' இணையத் தொடரிலிருந்து நன்றியுடன் வெளியிடப்படுகிறது.

-ஆர்.

இன்குலாப் சிறுகதை எழுதியிருக்கிறாரா என்கிற வியப்புத்தான், அவரது கதைத் தொகுப்பான "பாலையில் ஒரு சுனை" யைப் பார்த்ததும் மனதில் எழுந்தது. அன்னம் பதிப்பகம் 1992இல் வெளியிட்ட முதல் பதிப்பை தாமதமாகவே வாசிக்க வாய்த்தது.

**"எழுதியதெல்லாம்
மொழிபெயர்ப்புத்தான்.
இளைஞர் விழிகளில்
எரியும் சுடர்களையும்
போராடுவோரின்
நெற்றிச் சூழிப்புகளையும்
இதுவரை கவிதையென்று
மொழிபெயர்த்திருக்கிறேன்."**

என்று தன் கவிதை எதைப் பேசுகிறது என்று பிரகடனம் செய்த இன்குலாப் சிறுகதையிலும் அதையேதான் செய்திருக்கிறாரா என்று பார்க்கும் ஆர்வமும் குறுகுறுப்பும் இயல்பாகவே ஏற்பட்டது. தவிர, போராடும் மக்களுக்கு உத்வேகம் ஊட்டக்கூடிய அவரது கவிதைகள், பிரகடனங்களையும் அறை கூவல்களையும் சற்றுத் 'தூக்கலான' தொனியிலும் மொழியிலும் பேசியவை. கவிதைகளுக்கேயுரிய இயல்பு அது. பிற்காலக்கவிதைகள் "நீளும் கைகளில் தோழமை தொடரும் நீளாத கையிலும் நெஞ்சம் படரும்" என நிதானம் கொண்டன என்றாலும் மண்ணிலிருந்து சற்று மேலெழும்பிய தன்மை பொதுவாகக் கவிதைக்கு உண்டு. ஆனால் சிறுகதைக் கான மொழி முற்றிலும் வேறாயிற்றே? மண்ணோடு மண்ணாகத் தரையில் நின்றே பேசும் மொழி சிறுகதைக்கு அடிப்படை அல்லவா? அது மகத்தான கவியான இன்குலாப்புக்கு வாய்த்திருக்கிறதா என்று பார்க்கும் ஆவலும் ஏற்பட்டது.

நவீன தமிழ் இலக்கியத்தில் கவிஞர்கள் சிறுகதை எழுதுவது புதிதல்ல. பாரதி ஆரம்பித்து வைத்தான். ந.பிச்சுமார்த்தி, கு.ப.ரா. ரகுநாதன் (திருச்சிற்றம்பலக் கவிராயர்) சுந்தரராமசாமி (கவிதைக்குப் 'பசுவய்யா') வண்ணதாசன் (கவிதைக்குக் 'கல்யாண்ஜி')

வண்ணநிலவன், மு.சுயம்புலிங்கம், கந்தர்வன், உதயஷங்கர் என கவிதை, சிறுகதை இரண்டையும் ஒரே நேரத்தில் படைத்தவர்கள் உண்டு. நீண்ட காலம் கவிதை மட்டுமே படைத்துவிட்டுப் பின்னாட்களில் நாவல், சிறுகதைக்கு வந்தவர்கள் எனச் சில ஆளுமைகள் உண்டு. சுகுமாரன், கலாப்ரியா, விக்கிரமதித்தயன், சமயவேல் போல. இந்த இரண்டாவது வரிசையில் வருபவர் இன்குலாப். 70களிலிருந்து கவிதை படைத்து வரும் இன்குலாப் தன் முதல் சிறுகதைத்தொகுப்பை 1992இல்தான் வெளியிடுகிறார்.

இன்னொரு வரிசையிலும் இன்குலாப் இடம் பெறுவார். ரகுநாதன், கு.சின்னப்பாரதி, டி.செல்வராஜ், பொன்னீலன், கந்தர்வன், பா.செயப்பிரகாசம் போல ஒரு இடதுசாரி அமைப்புடன் தன்னை இணைத்துக்கொண்டு இயங்கிய, அமைப்புசார் படைப்பாளிகள் வரிசையிலும் இன்குலாப் இடம் பெறுவார். ஆகவே, இலக்கிய உலகின் "தர வாதிகள்" வீசுகின்ற "இவர்கள் இலக்கியக் கால் நனைப்புக் கொண்ட அரசியல் வாதிகள்" என்கிற வசை இவர்கள் எழுதுவது இலக்கியமே அல்ல என்கிற பாராட்டு இவரீழும் விழும். விழுந்தது.

இதுபோக, கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் மண்வாசனையோடு எழுதியவர்கள் என ஒரு பட்டியல் உண்டு. கந்தர்வன், வேல.ராமமூர்த்தி (கருவக்காட்டு எழுத்து எனத் தன் கதைகளை அடையாளப் படுத்தியவர்), அகாலத்தில் மறைந்து விட்ட இளம் படைப்பாளி தவசி (சேவல்கட்டு தொகுப்பு) இப்போது எழுதத்துவங்கி இருக்கும் சா.துரை, அதிருபன் என்கிற அந்தப் பட்டியலிலும் இன்குலாப் இடம் பெறுவார்.

எந்த வரிசையில் வைத்துப் பார்க்கும்போதும் ஏமாற்றாத சிறுகதைகளை இன்குலாப் படைத்துள்ளார் என்றே குறிப்பிட வேண்டும். கவிஞர் மீராவின முன்னுரையோடு வெளியான இத்தொகுப்பில் 12 சிறுகதைகளும் ஒரு நெடுங்கதையும் இருக்கின்றன.

கவிதை, கட்டுரை வாயிலாக உங்களைச் சந்தித்த நான் இப்பொழுது கதைகளோடு வந்து நிற்கிறேன். இதிலுள்ள அனைத்தையும் கதைகள் என்று சொல்ல முடியாது. கதை மாதிரி கொஞ்சம்.

என் அனுபவங்களைக் கதை வடிவத்தில் சொல்ல முயன்றேன்

முயற்சிகள் இவை. இவற்றில் நான் நேரடியாகவும் வருகிறேன். ஒளிவு மறைவாகவும் வருகிறேன். இந்தக் கதைகளில் முன்னிலையில் மட்டுமல்லாமல், ஏதோ ஒரு மூலையிலேனும் நான் நின்று கொண்டிருக்கிறேன்.

என்னுள் பாதிப்பை ஏற்படுத்திய சமூக மனிதர்களை அறிமுகப்படுத்த விரும்பினேன்; இயற்பெயராலும், புனை பெயராலும் அவர்கள் உங்கள் முன் நிற்கிறார்கள்.” என்று தன் சிறுகதைகள் குறித்த தன் பார்வையை ‘என்னுரை’யில் வைத்துவிடுகிறார்.

எல்லாக்கதைகளுமே இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் கடற்கரை ஓரக்கிராமங்களில் வாழும் இஸ்லாமியர்களுக்கும் பங்களிப்பில் நிலைகொண்டு நம்மோடு பேசுகின்றன. சென்னையில் நடக்கும் ஒரே கதையான ‘கொரில்லாக்கள்’ கூட அந்தக் கரம்பை மண்ணின் வாசத்தோடுதான் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. மண்வாசனை, இஸ்லாமிய அடையாளம் என ஏதும் இல்லாமல் போராட்ட வாசம் வீசும் அவரது கவிதைகளின் மொழிக்குச் சற்றும் தொடர்பற்ற, வெகு யதார்த்தமான சித்தரிப்புகளுடன் நேரடியான இராமநாதபுரம் வட்டார மொழியில் இந்தப் 13 கதைகளும் எழுதப்பட்டிருப்பது இக்கதைகளின் பலம்.’ இந்த வடிவத்துக்கான மொழி இதுதான்’ என்கிற முழுத்தன்னுணர்வுடன் அவர் இயங்கியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த மொழியைப் பற்றி “உம்மாவோட முகம்” என்கிற கதைக்குள்ளேயே அவர் எழுதுகிறார்.

“இப்போது எழுதும் போது திருத்தமாக எழுத முயற்சி செய்கிறேன். ஆனால் இது ரொம்பவும் செயற்கை என்று தெரிகிறது. அம்மாவை நான் ஒரு போதும் அம்மா என்று கூப்பிட்டதில்லை. உம்மாதான் எனக்குப் பழக்கப்பட்ட சொல். இப்பொழுது அம்மா என்று எழுதுகிறேன்.

எங்கோ இருக்கும் என் வயசான உம்மாவைப்பற்றி எழுதும் போதுதான் நான் எவ்வளவோ செயற்கையாக மாறிப் போய் விட்டேன் என்பது தெரிகிறது. இந்த எழுத்துகள் என் தாய்மொழியில்லை. என் தாய்மொழி ரொம்ப ரொம்ப இயற்கையானது. அதை நான் மறந்து விட்டேன். பள்ளியில் படிக்கும்போது கொஞ்சம் மறந்தேன். கல்லூரியில் படிக்கும்போது இன்னும் கொஞ்சம் மறந்தேன். இப்பொழுது தமிழ் கற்பித்துப் பெரும்பாலும் மறந்துபோய் விட்டேன்.

என் உம்மாவைப் பத்தி எழுதும்போது உம்மா எனக்குச் சொல்லித்தந்த சொல்லுலேதான் சொல்லணும். அதுதான் நான் அலங்களுக்குச் செய்யும் மரியாதை. வேறெ எந்த மரியாதையையும் நான் இது வரைக்கும் செய்யலை. அலங்களும் இதுவரைக்கும் எதையும் எதிர்பார்க்கலே.. இந்த எழுத்துதான் நான் சாம்பாதிச்சுக் கொடுக்கிறது. அதைத்தான் அலங்களும் விரும்புணாங்க. அதத்தான் சொல்லத் தொடங்குகிறேன். இனி அலங்க சொல்லித்தந்த சொல்லுலேயே சொல்லுகிறேன்.

உம்மா பக்கத்துலே அலங்க முந்தானியைப் பிடிச்சபடி.. ஓறக்கம் அவ்வளவு லேசிலே வராது.. எனக்கு மட்டுமில்லே உம்மா வுக்குந்தான்..” என்று அந்தக் கதை ஊரில் விட்டு வந்த தன் தாயையும் ‘தாய் மொழி’யையும் பற்றித் தொடர்கிறது. தன் வட்டார மொழியைத்தான் ‘தாய் மொழி’ என்று இன்குலாப் குறிப்பிடுவதை இங்கு கவனிக்க வேண்டும். பள்ளிகளும், கல்லூரிகளும், பண்டிதர்களும் கொண்டாடும் ‘பொதுத்தமிழை’ அவர் தாய் மொழி எனக் கொள்ளாது தன் ஊரின் மொழியையே தாய்மொழி எனக் குறிப்பது முக்கியமான மொழி அரசியல்.

நகர்மயமாக்கலின் ஒரு முக்கியமான கூறாக இந்த ‘ஊர்ப்பேச்சை மறத்தல்’ என்பது நம் எல்லோர் வாழ்விலும் இருக்கிறது. ஊர்ப்பேச்சை மறத்தல் என்பது ஊரின்-கிராமத்தின் பண்பாட்டு அசைவுகளையெல்லாம் மறத்தல் அல்லது துறத்தல் என்பதன் குறியீடுதான். இந்த மறத்தல் குறித்து வண்ணதாசன் தன்னுடைய ‘சில வாழை மரங்கள்’ என்கிற கதையில் அழுத்தமாக இப்படிப்

பதிவு செய்திருப்பார்:

“ஊர் ஞாபகம் வந்தால் நேராக சைலப்பன் வீட்டிற்கு வந்துவிடுவேன். அவனும் என்னைப் போல இந்தப் பட்டணத்தில் வந்து எலிப்பத்தயத்தில் மாட்டினது மாதிரித் திணறித் கொண்டுதான் இருக்கிறான். என்னைவிட அவன் கூடக் கொஞ்சம் கஷ்டப்படுகிறான் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அதில் என்ன விசேஷம் என்றால், இவ்வளவு கஷ்டத்திற்கு இடையிலும் அவன் பேச்சு இன்னும் எங்கள் ஊர்ப்பேச்சாகவே இருக்கிறது.

எனக்கென்னவோ ஊர் என்பது மனிதர்கள் மூலமாகவும், மனிதர்கள் என்பவர்கள் தங்களது பேச்சு மூலமாகவும் பளிச் பளிச்சென்று அடையாளம் காட்டிக் கொள்வது போலத் தோன்றுகிறது.

வனாந்திரங்களில் அடைக்கலாங் குருவிச்சத்தம் கேட்டது மாதிரி, திரும்பத் திரும்ப, இந்தப் பேச்சும் சொற்களும் நகரத்தின் புழுதிகளுக்குள் புதையுண்டு போய்க் கொண் டிருக்கிற எங்களுடைய ஊர்த்தெருக்களையும், காரை வீடுகளையும் காப்பாற்றித் தருகிறது போல இருக்கிறது.”

இன்னும் தொடர்ந்து வரும் இவ்வாசகங்கள் உண்மையிலேயே நம்மை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்குபவைதாம்:

“பாட்டிலிலே தண்ணி விக்கிற மாதிரி, இன்னங் கொஞ்ச நாளில் இந்த மாதிரிப் பேச்சு எல்லாம் கூட டேப்புல வந்திரும்னு நினைக்கேன். அந்த ஊர்ப் பேச்சு, இந்த ஊர்ப் பேச்சு, அப்பா கூடப் பேசுகிறது, மகன் கூடப் பேசுகிறது. பெண்டாட்டி கூடப் பேசுகிறது என்று அது அதுக்கு டேப் வந்திரும். உத்தேசமாக நீ என்ன என்ன எல்லாம் பேசுவியோ, அதுக்குப் பதில் பேச்சு அதிலேயே இருக்கும். ஸ்விட்சைப் போட்டு, காதில் மாட்டிக் கிட்டே பேச வேண்டியதுதான்” ஏதோ விளையாட்டாக ஆரம்பித்து விட்டேனே தவிர, பேச்சுக்கு ஆளற்றுப் போவோம் என்ற நிலைமை எனக்கே கஷ்டமாகத்தான் இருந்தது.”

இன்குலாப் இந்த மொழி இழப்பில் ஊடாடும் கல்வியின் அரசியலையும் சுட்டிக்காட்டுவது சிறப்பான ஒன்று. கிராஜநாராயணன், வண்ணதாசன், இன்குலாப் உள்ளிட்ட பல படைப்பாளிகள் இந்த ‘மொழிப்பிரச்சனை’ குறித்த பிரக்ஞையுடன் பேசுகிறார்கள். பேச்சு வழக்கை எழுத்தில் வம்படியாகக் கொண்டுவந்து கலக்கதை ஆரம்பித்து வைத்த ‘நைனா’ கிராஜநாராயணனின் பாட்டையில் இன்குலாப்பின் எல்லாச் சிறுகதைகளும் நடைபோடுவது ஒன்றைச் சுட்டுவதாக இருக்கலாமோ என்கிற சந்தேகம் வருகிறது. 30 ஆண்டுகாலம் ‘நல்ல’ தமிழில் கவிதைகள் எழுதிய இன்குலாப் அவிழ்த்துவிடப் பட்ட கன்றுக்குட்டி தாய்மடியை நோக்கிக் கதறிக்கொண்டு ஓடுவதைப்போலச் சிறுகதைகளில் தன் ‘தாய்மொழி’க்குத் தாவி ஓடியிருக்கிறார் எனலாமா?

நாடறிந்த மக்கள் எழுத்தாளரான இன்குலாப்பின் கதைகள் என்ன அரசியலைப்பேசும் என்பதை ஆராய்ந்து சொல்ல வேண்டிய அவசியமின்றி அது பளிச்செனத் துலங்கும்படியாக ஒவ்வொரு கதையிலும் வெளிப்படுகிறது. உழைக்கின்ற எளிய மக்களின் வாழ்வை அவர்களின் பக்கம் நின்று உரக்கப்பேசும் அரசியலே இன்குலாப் சிறுகதைகள் முன்னெடுக்கும் அரசியல்.

அத்தோடு நேரடியான கட்சி அரசியலைச் சொல்வதற்காகவென்றே ஓரீரு கதைகளை எழுதியிருக்கிறார்.

அதில் ஒன்றுதான் ‘புதிய மனிதன்’ என்கிற கதை. இன்குலாப் சார்ந்திருந்த நக்சல்பாரி இயக்கத்தின் உயர்வைச் சொல்ல இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியையும் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மார்க்சிஸ்ட்) யையும் மட்டம் தட்டி எழுதப்பட்டகதை. இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி “அப்பராணிக் கட்சி. அது மூட்டைப் பூச்சியைக் கூட நகக்காது” அவ்வளவுதான். மார்க்சிஸ்ட் கட்சி இந்திராகாந்தியை ஆதரிக்கலே அவ்வளவுதான். மற்றபடி அதுவும் இதுவும் ஒண்ணுதான். நக்சல்பாரி இயக்கம்தான் வெண்மணிக் கொலையாளியைச் சரியாகப் போட்டுத்தள்ளிய சரியான இயக்கம் என்கிற பெருமையைச் சொல்லும் கதை. அருளானந்தன், சந்திரன், வாசன் என்கிற மூன்று வேறு பட்ட கட்சித் தோழர்களைக் கதாபாத்திரங்களாக வாந்தது, ஒரு குடும்பக்கதைபோல ஆரம்பித்து கட்சி அரசியலைப் பேசுகிறார். வெண்மணியில் கோபாலகிருஷ்ண நாயுடு கொலைக்குப் பிறகு இந்த ‘அழித்தொழிப்பு’ அரசியல் பாதை தவறானது என்று நக்சல்பாரி இயக்கமே அதைக் கைவிட்டு விட்டது வேறு கதை. அவர் கட்சியை அவர் புகழ்கிறார். அது பிரச்சனை இல்லை. அது கலையாகி நிற்கிறதா என்றுதான் நாம் பார்க்க வேண்டும்.

இக்கதையை விட, கடத்தல், மறுபடி வருவார்கள் என்கிற இருகதைகள் நக்சல்பாரி இயக்கத்தோழர்களின் தியாகத்தைப் பிரச்சாரமின்றிப் போற்றும் கதைகள். இவை இரண்டுமே அரசியல் தொடர்பில்லாத இரு குடும்பப்பெண்களின் பார்வையில் சொல்லப்படுவதால் உயிர்ப்புள்ள கதைகளாக மிளிர்கின்றன. கட்சி அரசியலைக் கதைக்குள் கலையமைதி கெடாமல் கொண்டு வர விரும்பும் எக்கட்சி எழுத்தாளர்களும் அவசியம் வாசிக்க வேண்டிய கதைகள் இவ்விரண்டும்.

இம்மூன்று கதைகளைத்தவிர, பிற 10 கதைகளும் இராமநாதபுரம் மாவட்ட கிராமப்புற மக்களின் இன்னும் குறிப்பாக கிராமப்புற இஸ்லாமிய மக்களின் வாழ்வில் நிகழ்ந்து வரும் மாற்றங்களையும் சிதைவுகளையும் அம்மண்ணின் மொழியில் நுட்பமாகச் சொல்லுகின்றன.

கிராமத்திலிருந்து கிளம்பி பிழைப்புக்காகப் பெரு நகரம் சென்று நடுத்தர வர்க்கமாக மாறி வாழ்கிறவர்களுக்கு ஒரு ஊர்ப்பாசமும் ஊர் நினைவும் எப்போதும் அலையடித்துக் கொண்டிருக்கும். அப்படி அலையடிக்கும் நினைவுகளோடு நீண்ட காலத்துக்குப் பிறகு ஊர் செல்லும் மனிதர்கள் “ஊரு முன்னே மாதிரி இல்லை. ரொம்பக்கெட்டுப் போச்சு” என்று அறிந்து துயருறும் மனிதலையைப் பலரும் கதைகளில் வரைந்துள்ளனர். இன்குலாப் தன்னுடைய ‘பாலையில் ஒரு சுனை’ மற்றும் ‘விபத்து’ ஆகிய இரு கதைகளில் தன் பழைய ஊரைத் தேடிப்போகிறார்.

உச்சி வெயிலில் மெயின் ரோட்டில் இறங்கி கிராமத்துக்கு வறண்ட பாலை மணல் வெளியில் நடக்கும் தகப்பன் , தாய், மகள் மூன்று பேரும் பேசிக்கொண்டே நடக்கிறார்கள். தாய் இதே போல ஒருநாள் சிறு வயதில் தான் செருப்பில்லாமல் நடந்து போகையில் எதிர்ப்பட்ட ஒரு கிராமத்து மனுஷி தன் செருப்பைக் கழற்றி தனக்கு அணிவித்த நிகழ்வைச் சொல்லி அந்த மதிரி ஈரமுள்ள மனுசங்களைப் பார்க்கத்தான் இன்று கிராமத்துக்கு வந்ததாகக் கூறுகிறாள். அந்த ஈரம் இப்போதும் இருக்குமா என்கிற கேள்வி இயல்பாக எழுகிறது. கதை இப்படி முடிகிறது:

“மூவரும் மணல் மேட்டின் உச்சியை நெருங்கினோம். அங்கு ஒரு மூதாட்டி தலையில் சுள்ளிக்கட்டைச் சுமந்தபடி நடந்து வந்தாள்.எங்களைப் பார்த்துவிட்டு இந்த வேணாத வெயில்லே ஏன் நடந்து போறீங்க..பஸ்ஸுலே போகக்கூடாதா?என்று கேட்டபடி நடந்தாள்.”

சக பயணிகளான மனுசர் மக்கள் மீது கொள்ளும் இந்த அக்கறைதான் பாலையிலும் ஒரு சுணையாக நம்மை நனைப்பதாக இன்குலாப் எழுதுகிறார்.

அதன் மறுபக்கமாக ‘விபத்து’ கதையில் ஊரின் சமூக மனநிலையில் ஏற்பட்டுள்ள வீழ்ச்சியை வரைந்து காட்டுகிறார்.முன்பெல்லாம் யார் வீட்டுத்திண்ணையில் உட்கார்ந்தாலும் கொறிப்பதற்கு வேர்க்கடலையோ கொண்டைக்கடலையோ தட்டுகளில் நீளும்.கடிப்பதற்கு முறுக்கோ சேவோ இருக்கும்.குடிப்பதற்குச் சாயாவோ சர்பத்தோ தயாராகும்.எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக “வா” என்ற சொல்லிருக்கும்.

இப்பொழுதும் எல்லா வீடுகளிலும் மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள்.ஆனால் முன்பிருந்த முகங்களும் இல்லை.சொற்களும் இல்லை.”

தண்ணீருக்குத் திண்டாடும் இராமநாதபுரம் மண்ணின் வெக்கையை வற்றாது நிற்கும் சாதிக்கிறுக்குடன் பிணைத்துச் சொல்லும் கதை ‘கிணறு’

“கடைசிச்சொட்டுத்தண்ணியையும் வெயில் குடிச்சிருச்சு”

“கொக்கு நிறங்கூட மாறிப்போயிருச்சு”

என்கிற வரிகளில் வறண்டுபோன நீர்நிலைகளைப் படம் பிடிக்கிறார்.

‘சின்ன வானத்தில்’ கதை சினிமாப்பைத்தியம் பிடித்த இளைஞர்கள் அவர்களின் கதாநாயகர்களை நேரில் காணச் சென்று அவமானப்பட்டுத் திரும்புவதைச் சொல்கிறது.கிணறு,சின்ன வானத்தில் இரு கதைகளும் எதிர்பார்த்த முடிவை நோக்கி நம்மை அழைத்துச் செல்கின்றன.

“மம்முராம்சா காக்காவின் ஜனநாயக அனுபவம்” என்கிற கதை நக்சல்பாரிக் கண்ணோட்டத்தில் பாராளமன்ற ஜனநாயகத்தைக் கேலி செய்யும் கதை.நக்சல் அரசியலின் பிரச்சாரக் கதைதான். ஆனாலும் பிரச்சார நெடி தூக்கலாக இல்லாமல் சொல்ல முன்ற கதை. மம்முராம்சா என்கிற அப்பாவி மனிதரின் குணாதிசயம் நுட்பமாகச் செதுக்கப்பட்டிருப்பதால் இது சாத்தியமாகியுள்ளது. பாராளமன்ற அரசியலை நம்புவர்கள் எல்லோருமே அப்பாவிகள் என்கிற நக்சல் அரசியலை அவர்மூலம் குறியீடாகச் சொல்வதில் வெற்றி பெற்ற கதை.

கொரில்லாக்கள் கதை சென்னை கடற்கரையில் முறுக்கு விற்கும் இராமநாதபுரத்துச் சிறுவர்களின் வாழ்வைப் பேசும் கதை. சரியாக முறுக்கு விற்பனை ஆகாவிட்டால் ‘முதலாளி அடிப்பார்’ என்று சொல்லும் ராமநாதபுரம் மாவட்டத்துப் பையன்களின் துயரத்தை மட்டும் சொல்லி நம் பரிவைக் கோராமல் அடிப்பதை எதிர்த்துப் பையன்கள் ஒன்றுகூடக் குரல் கொடுக்கும் கதையாகப் படைத்ததில்தான் இன்குலாப்பின் அரசியல் வெளிப்படுகிறது. சில நுட்பமான,கவித்துவமிக்க வரிகளில் அந்தப் பையன்களைப்பற்றி எழுதியிருப்பார்:

“நீயும் பரமக்குடிப் பக்கந்தானா” என்றேன்.

அவன் ஆச்சரியத்தோடு என்னைப்பார்த்து “ஆமாம்

சார்.உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்”என்றான்.

“அந்த ஊருக் கரம்பை மண்ணு இன்னும் உங்க மூஞ்சியிலே ஓட்டிக்கிட்டிருக்கே” என்றேன்.

முறுக்கு விற்கும் பையனை அறிமுகம் செய்யும் ஒரு பத்தியும் கூட கவித்துவமாக இருக்கும்

“இராமநாதபுரம் மாவட்டம் ஒன்றும் வளமான பகுதியில்லை.ஆயினும் அங்கும் கொஞ்சம் பசுமை ஓட்டிக்கொண்டிருந்தது. இப்பொழுது அந்தப் பசுமையும் களவு போய்க்கொண்டிருப்பதைக் காண முடிகிறது.அந்த ஊரிலிருந்து ஒரு மனிதத்துளி சென்னைக் கடற்கரையை நோக்கி வீசப்பட்டிருக்கிறது.”

இத்தொகுப்பின் மிகச்சிறந்த கதைகளாக “செடிக்கும் கொஞ்சம் பூக்கள்”,“தனிமையில் ஒரு தோழமை”, மற்றும் “மதம்” நெடுங்கதை ஆகிய மூன்றும் அமைந்துள்ளன.

“புகையில் பாதியாய்ப்

பொருமலில் பாதியாய்

கசியும் உனது

கண்களைத் துடைத்துக்கொள்”

என்று கவிதையில் சொல்லிவிடுவது எளிதுதான். அனைத்துலக மகளிர் நாளை ஓட்டி என் துணைவியாரை நோக்கி என்கிற அடைப்புக்குள்ளான வாசகத்தோடு இன்குலாப் எழுதிய கவிதை வரிகள்தாம் இவை. ஆனாலும் நம் பெண்கள் ‘விலகி வீட்டிலோர் பொந்தில்’ (இது பாரதியின் வரி) எவ்விதம் இந்தக் கசடுகளையும் சுமைகளையும் சுமந்தும் வாழுகிறார்கள் என்பதை “இதோ பாருங்கள் இப்படித்தான்” என விளக்கும் கதைகள் செடிக்கும் கொஞ்சம் பூக்கள் மற்றும் தனிமையில் ஒரு தோழமை.

கணவர், குழந்தைகளை எழுப்பிக் குளிக்க வைத்து உணவு தயாரித்து எனப் பரபரக்கும் காலைப்பொழுதுகள்.

“கிளைகளை விட்டுப் பறவைகள் பறந்து விட்டன. இனி, நொடிமுள்ளுடன் போட்டியிட வேண்டியதில்லை. சாப்பிட்டுப் போட்ட பாதிரங்கள்,குளித்துப் போட்டு விட்டுப் போன துணிமணிகள் மதியச் சாப்பாட்டுக்கு வேண்டிய காய்கறிகள். பாதிரங்களைத் தேய்த்துக்கொண்டிருந்தவள் திறந்து கிடந்த கதவுக்கு அப்பால் தற்செயலாகப் பார்த்தாள். பூனையொன்று அவளைப் பார்த்துவிட்டு ஓடியது.

“ராக்ஸ்கோல், நீதான் ராத்திரி வந்து குப்பை வாளியைக் கொட்டிவிட்டாயா?மறுபடி வந்துபாரு ..உன்னை என்ன செய்யுறேன் தெரியுமா?”என்றான்.

இந்தப் பூனையோடு அவளுக்கு ஒரு தோழமை உருவாகிற கதைதான் இது.

தனக்குத்தானே பேசிக்கொள்ளும் புலம்பல்கள்,குடும்பத்தாருடன் போடும் சண்டைகள்,சிறு சிறு சச்சரவுகள், கணவனோடு கொள்ளும் ஊடல்கள்,கெஞ்சல்கள்,கொஞ்சல்கள்,பிள்ளைகள் மீது கொள்ளும் பாசமும் கோபங்களும் என இவையெல்லாம்தான் நம் பெண்கள் பேசும் மொழி. இந்தக் கேடுகெட்ட வாழ்வையும் சகித்துக்கொள்ள இந்த மொழியே கைத்தாங்கலாக அவர்களுக்கு உதவுகிறது. இந்தப் புலம்பல்கள் ,பெருமூச்சுகள்,கொஞ்சல்கள் போன்றவை ஒரு மொழியாக மட்டுமின்றி தங்களுக்குத் தேவையானதைச் சாதித்துக்கொள்ளும் போராட்ட வடிவங்களாகவும் அமைகின்றன. அவர்களின் குடும்ப ஆயுதங்கள். இவற்றால் எல்லாம்தான் பெண்கள்

வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த வரிசையில் ஒரு பூனையை அவளுக்குத் தோழமையாகக் கொண்டு நிறுத்துகிறார் இன்குலாப். அப்பூனையொடு அவள் நடத்தும் உரையாடல்கள் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகாலத்துப் பெண்ணின் தனிமையை அதன் அழுத்தத்தை நமக்கு உணர்த்திவிடுகின்றன. உணர்ச்சிகரமான அதிர்வுகளை ஏற்படுத்தும் கதை இது.

இதே அலைவரிசையில் ராவியத்து என்கிற இளம் பெண்ணின் இன்னொரு கதை செடிக்கும் கொஞ்சம் பூக்கள். வயதுக்கு வந்ததால் படிப்பை இழந்த அவள் பூந்தோட்டத்தில் உழைத்து உழைத்துப் பூக்க வைக்கும் பூக்களை விற்றுக் குடும்பப் பொருளாதாரத்துக்கு உதவுகிறாள். விருந்தினராகச் செல்லும் நகரத்து மனுசர்கள் பார்வையில் கதை விரிகிறது. கதை இப்படி முடியும்:

“ஒவ்வொரு செடியிலும் ஒன்றிரண்டு பூக்கள் வெள்ளையாய்ச் சிரித்தன. ஆயிசாவும், மைமூனும் போய் அந்தப் பூக்களைப் பறித்து முகர்ந்து பார்த்தார்கள். வாசனையால் முகங்கள் மலர்ந்தன.

“இந்த மொட்டையெல்லாம் பறிக்காம உட்டுட்டியலே, இவ்வளவு பூவு செடியிலயே மிஞ்சிடுச்சே” என்றாள் ஆயிசா.

“ஆமாக்கா, நான் பார்க்காம உட்டுட்டேன்” என்றாள் பரகத்து.

“நான் ஒண்ணுரண்டு பூவைப் பறிக்காமயே உட்டுறுவேன்” என்றாள் ராவியத்து.

“ஏன்?” மைமன் கேட்டாள்,

“காலலே அந்தப் பூவு செடியிலேயே மலர்ந்திருக்கும். மைமூன்குட்டி செடிக்கும் கொஞ்சம் பூ வேணாமா?” என்று ராவியத்து சிரித்துக் கொண்டாள்.”

அந்தக்கதையில் ஒரு பூனை எனில் இக்கதையில் செடிக்கும் கொஞ்சம் இருக்கணும் என்கிற ராவியத்தின் அறம்.

“மதம்” என்கிற நெடுங்கதை அல்லது குறுநாவல் 78 பக்கங்களில் 80களில் தமிழகத்தில் இந்து முன்னணி காலான்றுவதற்காக முன்னெடுத்த சதிவேலைகளின் முகத்தைக் கிழித்துக்காட்டும் கதை. அதே காலத்தில் இஸ்லாமியரிடையே மதப்பகை உணர்வை

விசிறிவிட்ட இஸ்லாமியத் தீவிரவாத அமைப்புகளையும் தோலுரிக்கும் கதையாகவும் அமைகிறது. வேலாயி என்கிற கிராமத்துப் பெண் பாலியல் வல்லுறவு செய்யப்பட்டுக் கொலையுறுகிறாள். இந்துப் பெண்ணான அவளைக் கெடுத்துக் கொலை செய்தது மூன்று முஸ்லீம்கள் என்கிற வதந்தியை மூலதனமாகக் கொண்டு முன்னணி அவ்வட்டாரத்தில் இந்து-முஸ்லீம் பகையையும் கலவரத்தையும் எப்படித்தூண்டு கிறது என்பதை யதார்த்தமாகவும் நடுநிலையோடும் மக்கள் ஒற்றுமை என்கிற மேடையில் நின்று மதச்சார்பற்ற கண்ணோட்டத்தில் இன்குலாப் எழுதியிருக்கிறார். ஒரு நாவலாக விரிந்திருக்க வேண்டிய கதை.

இஸ்லாமிய வாழ்வுக்குள் நின்று மதச்சார்பற்ற கண்ணோட்டத்துடன் வலுவாகப் பேசுகிற ஒரு குரலை இழந்துவிட்டோமே என்கிற ஏக்கத்தை ஏற்படுத்தும் கதை இது. இக்கதையில் இந்து முன்னணி பயன்படுத்தும் பார்முலாவைத்தான் இந்தியா பூராவும் இன்று பயன்படுத்தி மதவெறி அரசியலை வெற்றிகரமாக நடத்திக்கொண்டிருப்பதை நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு அசலான கலைஞனாக, சமகால அரசியலையும் நிகழ்வுப்போக்குகளையும் நிதானத்துடனும் கலையழகுடனும் படைத்தவராக இன்குலாபை இந்தப் பதின்மூன்று கதைகளும் அடையாளம் காட்டுகின்றன.

பா.செயப்பிரகாசம் சொன்னது போல “கதைக்குள்ளேயே தீர்வைச் சொல்லிவிட வேண்டும் என்கிற இடதுசாரிப் படைப்பாளிகளின் ‘மன நோய்’” ஒரே கதைகளில் இன்குலாப்பிடமும் வெளிப்படுகிறது. பொதுவான விவாதத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டிய படைப்புப் பிரச்சனை இது.

ஏழு நாவல்கள், ஒரு நூறு சிறுகதைகள் எழுதி, சாகித்ய அகாடமி விருது உள்ளிட்ட பல விருதுகளும் பெற்ற இடதுசாரிப் படைப்பாளியான பூமணி 70 வயதுக்கு மேல் இப்படிப் பேசுவதை நாம் உற்று நோக்க வேண்டும்:

“இப்போது எனக்கு குற்றவுணர்ச்சியே இருக்கிறது. அருமையான கதைகளை எழுதியுள்ள கு.அழகிரிசாமியின் எழுத்து கிராமங்களில் காலையில் ஆலங்குச்சியால் நிதானமாக ஒவ்வொரு பல்லாக விளக்குவதைப் போன்ற எழுத்து. புறவயமான சூழ்நிலைச் சித்திரத்தை அகவயப்படுத்தி அந்தக்கதையின் ஓட்டத்துக்கு இசைவாகவோ, கூடுதல் வெளிச்சம் தருகிற மாதிரியோ இருக்கிறது அவருடைய கதைகள். அவரையெல்லாம் விட்டு விட்டு காடு கரை என்று எதை எதையோ எழுதியாச்சு..”

“புறவயமான சூழ்நிலைச் சித்திரத்தை அகவயப்படுத்தி அந்தக்கதையின் ஓட்டத்துக்கு இசைவாகவோ, கூடுதல் வெளிச்சம் தருகிற மாதிரியோ” இடதுசாரிப் படைப்பாளிகள் எழுத வேண்டும் என்கிற பூமணியின் முன்வைப்பு ஆழ்ந்து உள்வாங்கி உரையாட வேண்டிய ஒன்று.

இப்படிப் பல விவாதப்புள்ளிகளை நோக்கி நம்மை அழைக்கிறதாக இன்குலாப் அவர்களின் சிறுகதைகள் அமைந்திருப்பதே அவரது கலையின் வெற்றி. தொடர்ந்து கதைகள் எழுதாமல் போனாரே என்கிற ஏக்கத்தை இக்கதைகள் ஏற்படுத்துகின்றன.

கதவடைப்பு ● அரிஅரவேலன்

காலடி மண்ணும்
கண்ணுக்குத் தெரியக்கூடாதென்று
சுற்றுக்கல் பாவிய வீட்டின்
வலசைக் கதவை எக்கிப் பிடித்து
தோளில் மண்வெட்டி தொங்க
தோட்டவேலை கேட்கிறார்
70 அகவை முதியவர்

அக்கதவின் தாழ்ப்பாளை
ஆட்டி அழைத்து
ஒரு கட்டு அகர்பத்தியை
ஓர் உருபாய்க்காவது வாங்கும்படி
கம்மிய குரலில் இரைஞ்சுகிறார்
கைக்கோலை தரையில் தட்டியே
பத்து கிலோமீட்டர் கடந்தவந்த
50 அகவை விழியற்ற கிழவர்

ஒரு கையில் 3 அகவைச் சிறுமியும்
மறுகையில் கொஞ்சம் காசுகளும்
சூல்கொண்ட வயிறுமாய் வந்து
அக்கதவினைத் தட்டிய குடும்பத்தலைவி
பொங்கும் கண்ணீரோடு கேட்கிறார்
பிழைப்பிற்கு வீட்டுவேலையும்
பிள்ளைக்கும் நோயுற்ற கணவனுக்கும்
இன்று ஆக்கிக்கொடுக்க
கொஞ்சம் அரிசியும் கிழங்கும்

அக்கதவை நெருங்கி
குரல் கொடுக்கக் கூசிய பாட்டி
தெருவில் ஊர்ந்துகொண்டே
கதவிடுக்கில் கண்களால் துழாவுகிறார்
யாரேனும்
தனது நிலையைக்கண்டு இரங்கி
சில நாணயங்களேனும்
தருவார்களா என்று

தம்பிக்கும் தங்கைக்கும்
தின்பண்டம் வாங்கிக்கொடுக்க
அக்கதவில் தாளம்போட்டு
வேலைகேட்கிறார்
நேரலை வகுப்பில்
பாடங்கற்க வாய்ப்பற்ற
11 அகவைப் பள்ளிச்சிறுவர்

அக்கதவின் அப்பக்கம்
வீட்டிலிருந்து
நாளும் 12 மணிநேரம்
உழைப்பதால் கிடைக்கும்
வெட்டுவிழுந்த சம்பளத்தில்
வீட்டுக்கடன் தவணை
மின்சாரக்கட்டணம்
பெற்றோருக்கு மருந்து
பிள்ளைக்குக் கல்வி
ஐவருக்கும் அரைவயிற்று உணவு
ஆகிய அனைத்திற்கும்
ஒதுக்கிய பின்னர்
மீந்த பணத்தை
கதவடியில் கேட்கும் குரலுக்கும்
கதவிடுக்கில் நுழையும் பார்வைக்கும்
பகிர்ந்துகொடுக்கும்
அவளும் அவனும் பார்த்த
தொலைக்காட்சியில்
பேசிக்கொண்டிருந்தார்
நாட்டின் தலைமை அமைச்சர்
“கைதட்டி, விளக்கேற்றி, பூத்தூவி
மகுடைப் பெருந்தொற்றை
நாங்கள் வெல்வதைக் கண்டு
வியக்கிறது உலகு!”

பயணங்களும் நுண்ணுயிர்க்கிருமிகளும்

● பேராசிரியர் KETIL STØRDAL
'குழந்தைகள் & சிறுவர்' மருத்துவம்

தமிழில்: ரூபன் சிவராஜா

பிளேக் அல்லது கொலரா

1817 - 1823 காலத்தில் பரவிய முதலாவது பெரிய கொலறாத் தொற்று. ஆசிய எல்லைகளைத் தாண்டிப் பரவவில்லை. சுந்தரவதன ஆறுகளிலிருந்து (*Sundarbans river*) அடுத்த அலை கிளம்பியது. 1826 இலிருந்து மூன்று ஆண்டுகள் பெருஞ்சாலைகளினூடாக ஊடுருவிப் பரவிய பக்ரீரியாக்கள் ரஸ்யாவிற் குள் நுழைந்தன. பிரித்தானியாவில் 1931 இல் ஏற்பட்ட முதலாவது பாரிய தொற்றுப்பரம்பலுக்கான தடயமாக பால்டிக் (*Baltics*) இலிருந்து சென்ற கப்பல் குறிப்பிடப்படுகின்றது. கனடாவிற் கும் அமெரிக்காவிற் கும் 1832 இல் முதற்தடவையாகக் கொலாரா பரவியது. அடுத்த பத்தாண்டுகளில் பல கொலரா பெருந்தொற்றுக்கள் ஏற்பட்டன. வணிகப் பாதைகள் மற்றும் படைத்துறைக் கப்பல்களின் ஊடாகக் கிருமிகள் காவப்பட்டுப் பரவின.

நூறாண்டுகளுக்கு மேலாக கொலரா வைச் சந்திக்காத நாடாக ஹைத்தி (*Haiti*) இருந்தது. ஆனால் 2010 இல் ஏற்பட்ட பூமியதிர்வினை அடுத்து, தொற்றுக்கிருமி மீண்டும் வெளிவந்தது. நேபாலிலிருந்து சென்ற ஐ.நா படையினரின் கவனக்குறைவினால் கிருமி காவிச் செல்லப்பட்டது. சுகாதாரக் குறைபாட்டுடன் பூமியதிர்வும் கொலரா பெருமெடுப்பில் பரவுவதற்கான புறநிலையை ஏற்படுத்தியன. 200 000 பேர் வரை வைத்தியசாலைகளில் அனுமதிக்கப்பட்டு சிகிச்சையளிக்கப்பட்டனர். 6000 பேர் உயிர்களை இழந்தனர்.

பக்ரீரியாக்களின் மரபணுக்கள் அவற்றின் தோற்று வாயை உறுதிப்படுத்தின. சுந்தர்வனக் கழிமுகம் கொலரா தொற்றுக்களின் மையம். ஆனால் இப்பொழுது கொலாரா சர்வதே விமானமெனும் கடல்களுக்கு மேலான வெளிகளின் ஊடான நவீன பாதையைத் தேர்ந்துள்ளது. பக்ரீரியாக்கள் பதிய தன்மையைப் பெற்றுள்ளதாக அவற்றின் மரபணுக்கள் தெரியப்படுத்துகின்றன: அதாவது 'Antibiotic - நுண்ணுயிர் எதிர்ப்பி' மருத்துவத்திற்கு

மெதுவான பயணப்பாதை

கறுப்புச்சாவுத் தொற்றுக் (*Black Death*) சீனாவின் *Hubei* மாநிலத்தில் 1331 இல் பரவத் தொடங்கியது. ஒட்டக வணிகம் நிகழ்ந்த பட்டுப்பாதை ஒரு மெதுவான பயணவழிப் பாதையாக இருந்தது. கிரிமியா குடாவில் (*Crimean Peninsula*) இத்தொற்று 1347 இல் பரவியது. இப்பெருந்தொற்றானது, கருங்கடல் மற்றும் மத்தியதரைக் கடல் வழியாகவும் ஜிப்ரால்டால் (*Gibraltar* - கடல்கடந்த பிரித்தானிய மண்டலம்) ஊடாகவும் ஐரோப்பியக் கண்டத்தின் வடபகுதிகளுக்குப் பரவியது. கடற்போக்கு வரத்து சாத்தியமான பயண வழிமுறையாக இருந்தது.

1349 பின்கோடைகாலப் பகுதியில் பிரித்தானியக் கப்பல் ஒன்று நோர்வேயின் பர்கன் துறைமுகத்தை வந்தடைந்தது. இந்த வரலாறு பரவலாக அறியப்பட்ட தொன்றாகும். கப்பல் பணியாளர்களின் உடல் முழுவதும் கொப்பளங்கள் காணப்பட்டன. கறுப்புச்சாவுத் தொற்று நோர்வேயை வந்தடைந்திருந்தமை கண்டறியப்பட்டது. நுண்ணுயிர்க் கிருமிகளின் பயணம் பர்கனிலிருந்து ஏனைய கரையோர நகரங்களுக்கு பரவுவதற்குரிய புறநிலை இருந்தது. நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளுக்குள் தொற்று மெதுவாக நகர்ந்தது. அண்ணளவாக நாளொன்றுக்கு இரண்டு கிலோமீற்றர் பகுதிகளை ஆக்கிரமித்தது. அதேவேளை குறிப்பிட்ட சில தொலைதூரப் பிரதேசங்கள் தொற்றிலிருந்து தப்பித்தன.

800 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நுண்ணுயிர்க் கிருமித் தொற்று மத்தியதரைக்கடலை அண்டிய நாடுகளை வேட்டையாடியது. ஆனால் கி.பி 541-542 காலப்பகுதியில் ஐரோப்பாவை ஆக்கிரமித்த ஜஸ்டினியன் தொற்று (*Plague of Justinian*) நோர்வேயைத் தாக்கவில்லை. அக்காலத்தில் பயண வழிமுறைகள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தமை அதற்கான காரணம்.

எதிரான எதிர்ப்பு சக்தியை (Antibiotic resistance) அவை பெற்றுள்ளன.

மொழிபெயர்ப்பாளர் குறிப்பு: Resistance என்பது எதிர் நடவடிக்கையைக் குறிப்பது. Antibiotic resistance என்பது அன்றிபயோரிக் மருந்தினை எதிர்த்து, அதன் தொழிற் பாட்டைத் தடுத்து மீறிப் பரவுகின்ற பக்ரீரியாக்களின் தன்மையைக் குறிக்கின்றது. மருந்தினை மீறி தொடர்ந்தும் உயிர்வாழும் அவற்றின் தன்மையைக் குறிக்கின்றது.

அன்றிபயோற்றிக் எதிர்ப்பும் (Antibiotic resistance) சுற்றுலாப்பயணமும்

உலகளாவிய பயணிகள் பயணப்பெட்டிகள் நிறைய நினைவுகளுடன் திரும்புவர். இருப்பினும் பலர் புதிய 'அன்றிபயோற்றிக்கா எதிர்ப்பி பக்ரீரியாக்களையும்' தம்மோடு எடுத்து வருகின்றனர். ஆபிரிக்கா மற்றும் ஆசிய நாடுகளுக்கு பயணம் சென்று திரும்புவோரில் அரைவாசிப் பேர் நுண்ணுயிரக்கருமி எதிர்ப்பு மருந்திற்குக் (Pencillin) கட்டுப்படாத குடல்பக்ரீரியாக்களுடன் திரும்புவதாக ஆய்வு ஒன்றிலிருந்து தெரியவந்துள்ளது. ஆயினும் வெகு சிலரே அதற்குரிய அறிகுறிகளைக் கொண்டிருக்கின்றனர். இதில் உள்ள பிரச்சனை என்னவெனில் எதிர்ப்புமரபணுக்கள் வேறுவகை பக்ரீரியாக்களுக்கும் தொற்றக்கூடியவை. பயணம் சென்று திரும்புவார்களிலிருந்து அவர்களின் குடும்ப உறவுகள் மற்றும் நண்பர்களுக்கும் தொற்றக்கூடியவை.

வீரியமான பக்ரீரியாக்கள் சூழலுக்கேற்ப தம்மைத் தகவமைத்துக் கொள்ளக்கூடிய தன்மையுடையவை. அவை நாடுகளுக்கிடையிலான எல்லைகளைப் பொருட் படுத்துவதில்லை. நுண்ணுயிரக்கிருமி எதிர்ப்பு மருந்தின் பாவனை நோர்வையைக் காட்டிலும் தெற்கைரோப்பாவில் மும்மடங்கு அதிகம். இத்தாலி அன்றிபயோரிக் எதிர்ப்பில் சிவப்பு வலயமாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. நோர்வேயிலும் பொறுப்பற்ற முறையிலான அன்றிபயோரிக் பாவனை மற்றும் சுத்தக் குறைபாடு ஆகிய இரண்டினதும் கலவையான விளைவு அன்றிபயோரிக் எதிர்ப்புச் சூழலை அதிகரித்துவருகின்றது.

வெளிநாடுகளில் மருத்துவ மற்றும் சுகாதார நிறுவனங்களில் சிகிச்சை பெறுவது ஆபத்தினை அதிகரிக்கின்றன. பால்டிக் அல்லது தாப்லாந்தில் பெறக்கூடிய குறைந்த செலவிலான அழகூட்டல் அறுவைச் சிகிச்சை, அல்லது ஹங்கேரியில் கிடைக்கக்கூடிய பற்சிகிச்சைகள் சவால் நிறைந்தவை. ஆதலால் நோர்வேயின் மக்கள் சுகாதார மையம் வெளிநாடுகளில் மலிந்த விலையில் சிகிச்சை பெறுவதை எச்சரிக்கின்றது.

'எதிர்ப்பி பக்ரீரியாக்களினால்' ஒவ்வொருண்டும் உலகளவில் 700 000 பேர் சாவடைகின்றனர். ஐரோப்பாவில் 25 000 பேர் சாவடைகின்றனர். முன் கணிப்புகள் எத்தகைய தெளிவற்றவை என்பதைக் கொரோனா பெருந்தொற்று நிரூபித்துள்ளது. ஆயினும் 2050 காலப்பகுதிக்குள் உரிய விளைவுத்தாக்கம் மிக்க செயற்திட்டங்கள் அமுல்படுத்தப்படாதுவிடின் 10 மில்லியன் வரையானவர்கள் அன்றிபயோரிகா 'எதிர்ப்பி' காரணமாக இறக்க நேரிடுமென நிபுணர்கள் கருதுகின்றனர். கொரோனா பல மதாங்கமாக தலைப்புச் செய்தியாய் தொடர்ந்து வந்திருக்கின்றது. அதேவேளை எதிர்ப்பி சார்ந்த செய்திகள் அரிதாகவே தலைப்புச் செய்தியாகின்றன.

இன்புளுவன்சா, ஸ்பானிஸ் காய்ச்சல்

1918 பனிக்காலத்தில், கன்சஸ் மாநிலத்தின் (முத்திய அமெரிக்காவில் அமைந்துள்ளது) படைத்தளம் ஒன்றில் மிகக் கடுமையான இன்புளுவன்சா தொற்றுப் பரவியது. சில வாரங்களின் பின்னர் அரை மில்லியன் அமெரிக்கப் படையினர் கப்பல்களில் அட்லாண்டிக் கடல் வழியாக மேற்கு நோக்கி அனுப்பப்பட்டனர். அதே ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் பிரான்சின் துறைமுக நகரங்கள் இன்புளுவன்சா பரவலுக்கு உள்ளாகின.

ஸ்பெயின் நாட்டில் முதற்கட்டமாக இந்நோய்த் தொற்றுக்கு உள்ளானவர்களில் அந்நாட்டு மன்னரும் ஒருவர். ஒரு நடுநிலையான ஸ்பெயினில் இந்தப் பதிய தொற்றுத் தொடர்பான தகவல்களை ஊடகங்கள் சுதந்திரமாக வெளியிட்டிருக்க முடியும். ஆனால் ஊடகச் சுதந்திரம் அதற்குரிய விலையைக் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. பெயரிடல்கள் பல்வேறு விதிவிலக்குகளைக் கொண்டுள்ளன. ஆனால் 'ஸ்பானிஸ் காய்ச்சல் - spanish flu' நிச்சயமாக ஸ்பெயினில் தோன்றியதல்ல. 'அமெரிக்க வைரஸ்' என்று அழைக்கப்பட்டிருப்பதே சிலவேளைகளில் பொருத்தமானதாக இருந்திருக்கும்.

முதலாம் உலகப் போர் முடிவையொட்டிய வெகுசனக் கொண்டாட்டங்கள் அபாயகரமான விளைவுகளை உண்டாக்கின. வீடுகளுக்குத் திரும்பிய இராணுவ வீரர்கள் துரித கிருமிக்காவினாக இருந்தனர். போர்க் காலத்திலும் பார்க்க ஐந்து முதல் பத்து மடங்கான உயிர்கள் நோயினால் காவுகொள்ளப்பட்டன.

1918இல் ஸ்கொட்லாந்திலிருந்து நோர்வேக்கு இந்நோய் முதன்முறையாக பரவியமை உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. நாளாந்தம் பர்கள் மற்றும் துரொன்ஹைம் நகரங்களின் நீண்ட தொடருந்துப் போக்குவரத்துகள் மூலம் பரம்பல் விரிவாக்கம் கண்டது. கோடைகாலத் தொற்று விரைவில் தணிந்தது. ஆனலும் தொடர்ந்து அதே ஆண்டு இலையுதிர் காலம் புதிய பெரும் அலையாகத் திரும்பியது. விரைவுத் தொடருந்துப் போக்குவரத்து ஊடாக வட நோர்வேக்குப் பரவியது. விரைவுத் தொடருந்துகளிலிருந்து உள்ளூர் படகுப்போக்குவரத்திற்கும், அங்கிருந்து 'இடுக்கேரி'ப் (Fjord) பகுதிகளுக்கும் பரவியது. 1920 பனிக்காலப்பகுதியிலேயே முதன்முதலாக தனிமைப் படுத்தப்பட்டிருந்த பகுதிகளுக்கு வைரஸ் பரவியது.

பாடசாலைகளை மூடுமாறும் பெரிய அளவில் மக்கள் ஒன்றுகூடுவதைத் தவிர்க்குமாறும் அரசாங்கம் அறிவுறுத்தியது. கையாளப்பட்ட உபாயங்கள் பெரிதும் பரிட்சயமானவை. 'Cognac' வகை மதுபானம் ஸ்பானிஸ் காய்ச்சலுக்கான மருந்தாக மன்னரின் அதிகாரபூர்வ அறிவிப்பு மூலம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. சிலர் தாரிலிருந்து வெளியரும் புகையைச் சுவாசித்து நோயிலிருந்து விலகியிருக்க முயன்றனர். இவை இன்றைய காலத்தில் மக்கள் நல சுகாதார அரசியலாக ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத மருத்துவமுறைகள். 1,2 முதல் 2,6 மில்லியனுக்கு இடைப்பட்ட எண்ணிக்கையில் நோர்வேஜியர்கள் ஸ்பானிஸ் காய்ச்சலினால் பாதிக்கப்பட்டனர். 15 000 பேர் உயிரிழந்தனர். இவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் நடுத்தர வயதினர்.

வெளிநாட்டு வைரஸ்

'Syphilis (சிபிலிசுஃகிரந்தி) என்பது நுண்ணுணர்வு மிக்க விடயம். இந்நோய்க்கு பல பெயர்கள் இருந்திருக்கின்றன. முக்கியமாக வெளிநாட்டவர்களைக் குறிக்கும் நோக்கத்தை அடியொற்றி இருந்திருக்கிறது: பிரான்ஸ் நாட்டவர்கள் 'Syphilis இணை 'இத்தாலிய நோய்' என்றழைத்தனர். இத்தாலி, ஸ்பெயின், ஜேர்மன் ஆகிய நாடுகளில் இந்நோய் 'பிரெஞ் நோய்' என வழங்கப்பட்டது. அப்படியானால் போலந்தில்? அங்கு 'ஜேர்மானிய நோய்' எனப்பட்டது.

ஜனாதிபதி டிரம்ப் உலகமயமாதலுக்கெதிரான தனது சந்தேகத்தை வலுப்படுத்த கொரோனாவை எப்படிக்கையாள்வதென்பதைத் தெரிந்து வைத்திருக்கின்றார். ஊடகச் சந்திப்புகளிலும் ரிவிற்றர் பதிவுகளிலும் 'வெளிநாட்டு வைரஸ்' என அல்லது மேலும் தீவிரமாக 'சீன வைரஸ்' அல்லது 'வுஹான் வைரஸ்' போன்ற சொல்லாடல்களால் கொரோனாவை அவர் விளித்து வந்துள்ளார். பிளேக் நோய்க்கிருமித் தொற்றுக்கு யூதர்கள் மீது பழி போடப்பட்டது போல், கொலராத் தொற்றுக்கு ஐரிஸ் கத்தோலிக்கர் மீதும், பெரியம்மைக்கு சீனக் குடியேற்றவாசிகள் மீதும் பழிசுமத்தப்பட்டது போன்று இன்றைய நாடுகளின் தலைவர்கள் அந்நியர்கள் மீதான அச்ச உணர்வை மக்கள் மத்தியில் ஊட்டுவதனூடு வெளிநாட்டவர்கள் மீது பழிசுமத்துகின்ற ஒரு கவர்ச்சிவாத அணுகுமுறையைக் கைக்கொண்டுள்ளனர்.

ஆபிரிக்க சாலையோரங்களில் பொருளாதார அபிவிருத்தியை நோக்காகக் கொண்டு ஆபிரிக்க நாடுகளில் குறுக்கும் நெடுக்குமாக சாலை விரிவுபடுத்தல்கள் இடம்பெறுகின்றன. சாலைகளின் வழியாக வணிகம், நுகர்வுப் பொருட்கள், மனிதர்களின் போக்குவரத்துகள் நடைபெறுகின்றன. அத்துடன் 'எச்.ஐ.வி' யும் காவப்படுகின்றது. கண்டத்தின் பெரிய போக்குவரத்துப் பாதைகளின் வழியாக எச்.ஐ.வி தொற்றும் பரவுகின்றது. எல்லைக்கடம்புகளுக்கான காத்திருப்புகள், படகுத்துறைகள் பல்வேறு சந்தைகளைத் திறந்து விடுகின்றன. பாலியல் வியாபாரத்திற்கு போக்குவரத்தும் ஒரு காரணியாகுகின்றது.

1976 இல் முதன்முறையாக 'எபோலா' தொற்றுக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதிலிருந்து மிக மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவிலும் குறுகிய புவியியல் எல்லைக்குள்ளே அது பரவி வந்துள்ளது. மக்கள் சிதறி வாழும் பகுதிகளிலும் பயன்பாடு குறைந்த பாதைகளைக் கொண்டுள்ள பகுதிகளிலும் தொற்று விரைவில் நீங்கிவிடுகிறது. 2014இல் ஆபிரிக்காவின் வேறொரு திக்கில் தொடங்கிய 'எபோலா' தொற்றுப்பரம்பல் இல்லாமல் போனது. அதேவேளை, கினி, சியெர்ரா லியோன், லிபேரியா ஆகிய நாடுகளின் தலைநகரங்களில் நெடுஞ்சாலைகளின் கார் போக்குவரத்து மூலம் பெருமளவில் பரவியது. மீனவர்கள் மூலமாக கடல்வழியாகவும் எபோலா பரவியது. உலகம் முன்னர் காணாத வகையில் பரம்பல் விஸ்தரித்திருந்தது.

சார்ஸ் & மெர்ஸ் (Sars & Mers)

கொரோனா வைரசை எம்மில் பெரும்பாலானோர் முன்னர் எமது உடல்களில் கண்டிருக்கின்றோம். தீவிரம் குறைந்த அதன் வடிவங்களை சாதாரண தடிமன், காய்ச்சல் மூலம் அனுபவித்திருக்கின்றோம். சார்ஸ் மற்றும் மெர்ஸ் தொற்றுக்கள் முறையே 2003 மற்றும் 2012 ஏற்பட்டன. ஒவ்வொன்றும் 800 வரையான சாவுகளுக்கும் 100 000 பேருக்குத் தொற்றினை ஏற்படுத்தவும் காரணமாக இருந்தன. இவை இரண்டினது தொற்றுப்பரம்பலும் தடுப்பூசியின் உதவி இல்லாமலே விரைவில் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. ஏன்? தொற்றுக்குள்ளான அனைவரும் நோய்வாய்ப்பட்டனர் என்பதும் வைரசுகள் அத்தீத சீற்றத்துடன் வெளிப்பட்டன என்பதும் இதற்கான ஒரு விளக்கம். தவிர எதிர்வினையும் துரிதகதியில் நிகழ்ந்தது. நன்கு திட்டமிட்ட தொற்றுக்கண்காணிப்புடன், பயணத்தடைகளும் பயனளித்தன. இருப்பினும் சார்ஸ் 37 நாடுகள் வரை பரவியது. இன்றைய காலத்தில் எம்மிடமுள்ள மிகப்பயனுள்ள போக்குவரத்து ஊடகமான விமானப் போக்குவரத்தின் வழியாக சார்ஸ் வைரஸ் பரவியது.

சுற்றுலாச் சுழல்

2019இல் நாளாந்தம் 5 மில்லியன் மக்கள் தாம் விமானமேறிய நாட்டை விட வேறொரு நாட்டில் தரையிறங்கியுள்ளனர். சர்வதேச விமானப் போக்குவரத்து எண்ணிக்கையின் வரைபடம் செங்குத்தாக மேல்நோக்கி இருந்தது. இறுதி இருபதாண்டுகளில் சர்வதேச விமானப்பயணம் எண்ணிக்கையில் இரட்டிப்பாகியுள்ளது. அதிகம்பேர் பயணிப்பதற்குரிய பொருளாதார வசதியைக் கொண்டுள்ளனர். விமானப்பயணிகளை ஈர்ப்பதற்கு ஏற்பட்டுள்ள

கடுமையான போட்டியின் விளைவானது, மலிந்த விலையில் விமானச் சீட்டுக்களைக் கிடைக்கச் செய்திருக்கின்றது. இதனால் ஏற்படும் சூழலியல் விளைவுகள் நாம் அறிந்தவை. ஆனால் 2020 இல் ஏற்பட்ட இந்தத் திடீர் அபாயகரமான விளைவானது, 'உலகளாவிய வைரஸ் போக்குவரத்து' எனும் 'ரேடார் (Radar) கணிப்புக்குள்' அகப்படவில்லை.

உற்சாகமான நுண்ணுயிரிகளுக்கு விமானம் ஒரு பரிபூரண தங்குமிடமா?

பல மணிக்கணக்காக நூற்றுக்கணக்கான பயணிகள் சுழற்சியற்ற ஒரே காற்றைச் சுவாசிப்பதென்ற எண்ணம், அச்சக்கோளாறினை (Phobia) தூண்டக்கூடியது. ஆனால் வெகு அரிதாக அறியப்பட்ட நோய்களே காற்றோட்டக் கருவி மூலம் பரவக்கூடியன. காற்றினூடாகக் கடத்தப்படுவதற்கு அவற்றுக்கு துணிக்கைகள் அவசியப்படுகின்றன. அத்தோடு பரவுவதற்குரிய ஆரைஃதூரம் (radius) என்பது ஆகக்கூடியது சில இருக்கை வரிசையின் தூரம். அமெரிக்காவின் கிளீவ்லாந் நகரிலிருந்து டல்லாஸ் நகருக்கு விமானத்தில் பயணித்த தாதி ஒருவருக்கு எபோலா தொற்றுக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அந்த விமானத்தின் பணியாளர்களுக்கோ அல்லது அதில் பயணித்த 132 பயணிகளில் வேறு எவருக்குமோ நோய் தொற்றவில்லை. காற்றின் ஊடாகத் தொற்றுகின்றதாக இருந்திருப்பின் இதன் தொற்றுவிளைவு வேறுவிதமாக இருந்திருக்கும்.

அருகில் உள்ளவர்களுடன் நெருக்கமாக அமரக்கூடிய வேறு எந்தவொரு இடத்திற்கும் இருக்கக்கூடிய அதேயளவு தொற்றுச் சாத்தியக்கூறுகளே விமானத்தில் பயணிக்கும் போதும் உள்ளது. பேருந்து, தொடருந்து, ட்ராம் அல்லது ஒரு 'கபே'யில் நெருக்கமாக அமரும் போதும் தொற்றக்கூடியது போன்றதே.

ஆயினும் சுற்றுலாப்பயணச் சமூகம் என்பது நுண்ணுயிர்களுக்கு கருப்புச்சாவுக் காலத்தை விடப் பன்மடங்கு வேகத்தைக் வழங்கியுள்ளது. பிளேக் மற்றும் கொலரா மெதுவான கப்பல்களிலும் கால்நடையாகவும் பயணித்தது. அடுத்த துறைமுகத்திற்கு செல்வதற்குமுன் கப்பல் பணியாளர்களுக்குத் தொற்றியிருந்தால் அது கண்டறியப்பட்டு தனிமைப்படுத்தல் கொடி பறக்கவிடப்பட்டுவிடும். இன்றைய நாட்களில் பெரும்பாலான நுண்ணுயிரிகளின் 'அடைகாப்பு'க் காலத்திலும் குறைந்த நேரத்தில் பூமியின் ஒரு நுணியிலிருந்து இன்னொரு மூலைக்குப் பயணித்து விடலாம்.

பின்-கொரோனா காலம்

கொரோனாவிற்குப் பின்னான சர்வதேச பயணங்கள் முன்னர் போல இருக்கப்போவதில்லை என்பதில் எதுவித சந்தேகத்திற்குமிடல்லை. மிகக்குறுகிய காலத்திற்குள் பயணங்கள் வெகுவாக வீழ்ச்சியடைந்துள்ளன. பெருந் தொற்று முற்றாக நீங்கப்பெற்ற நீண்ட காலத்தின் பின்னர்தான் பயணத்துறை மரணப்படுக்கையிலிருந்து குணமடையும் நிலை உருவாகும். முன்னரைப் போன்று பயணிகளின் எண்ணிக்கை இருக்குமென்ற நம்பிக்கை விமானப்போக்குவரத்துத் துறையினர் மத்தியில் இருக்கப் போவதில்லை. அத்தோடு முதியவர்கள் மற்றும் நோய் எதிர்ப்பு சக்தி குறைந்தவர்கள் பயணங்களைத் தவிர்த்து வீடுகளில் இருப்பர்.

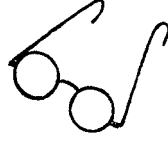
விமான நிலையங்களின் சோதனை நடவடிக்கைகள்

2021இல் வேறுமாதிரியாக இருக்கும். எடுத்துச் செல்வதற்குத் தடைசெய்யப்பட்ட சிறிய போத்தல்கள் மற்றும் பின்னல் ஊசிகள் போன்றவற்றின் மீதான கவனம் குறைந்திருக்கும். அதேவேளை இருமல், காய்ச்சலுடைய வாக்கள் விமானங்களுக்குள் அனுமதிக்கப்படாத நிலை ஏற்படும். அரசாங்கங்கள் பல, மஞ்சள் அங்கிகளை அணிந்த கடவுச்சீட்டுச் சோதனைகள், உடல் வெப்ப அளவிட்டு நடவடிக்கைகளைத் தீவிரப்படுத்துவது தமது செயற்திறனை வெளிப்படுத்துவர். கலைத்துவமான மூக்குவாய்க் கவசம் புதிய நாகரீக ஆடையாக மாறலாம். புர்க்கா தடைக்கு மாற்றீடாக இவ்வகை மறைப்புச் சார்ந்த அமுலாக்கம் கொண்டுவரப்படலாம்.

ஆனால் தொற்றுக் கண்டறிதல் வேட்டை என்பது வெடிகுண்டுகளைக் கண்டறிவதை விடக் கடினமானது. கொரோனா பெருந்தொற்றுக்கான முதற்கட்ட நடவடிக்கைகள் உட்கருங்கியனவாக இருந்தன. ஒவ்வொரு நாடும் தத்தமது எல்லைகளை மூடி, தமது சொந்த மக்களின் நலன்களையே முதன்மையாகக் கவனித்தன. உள்ளகப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் கவனம் செலுத்தின. ஆனால் படிப்படியாக சர்வதேச கூட்டுச்செயற்பாடுகள் அதிகரிக்கத்தொடங்கியுள்ளன. சீன விமானம் ஒஸ்லோ கார்ட்முவனில் தரையிறங்குகிறது, இத்தாலியில் தொற்றுக்கட்டுப்பாட்டு உபகரணங்களை இறக்குகிறது. இத்தாலியிலும் பிரான்ஸிலும் நிரம்பிவழியும் மருத்துவ மனைகளுக்கு ஜோர்மன் மருத்துவப்பணியாளர்கள் சென்றுள்ளனர். கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளுக்கு நோர்வே மருத்துவக்குழுவினை அனுப்புகின்றது. உலக சுகாதார அமைப்பு பாரிய அளவிலான மருத்துவ ஆய்வுகளை ஒருங்கிணைக்கின்றது. உலகின் எதிர்பாப்பிற்குரிய தடுப்பூசி உருவாக்க கூட்டுச்செயற்பாடு ஒஸ்லோவிலிருந்து ஒருங்கிணைக்கப்படுகின்றது (மொழிபெயர்ப்பாளர் குறிப்பு: நோர்வேயின் பொதுச் சுகாதார மையம், உலகளாவிய தொற்றுத் தடுப்பு மருந்து அபிவிருத்திக்கான தலைமையகமாக இயங்குகின்றது. (The Norwegian Institute of Public Health is the headquarter of the global Coalition for Epidemic Preparedness Innovations -CEPI). உலகளாவிய சுகாதாரப் பிரச்சனை உலகளாவிய கூட்டின் மூலமும், சர்வதேச சிரமதானத்தின் மூலமும், அரசுகளுக்கிடையிலான நம்பிக்கையின் மூலமுமே தீர்க்கப்படக்கூடியது.

கணிப்புகளுக்கு அப்பாற்பட்ட இப்பெருந்தொற்று 2020 முழுவதும் பாதிப்புகளைக் கொண்ட ஆண்டாக இருக்கப்போவதை இறுதி மாதங்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. பெருந்தொற்றுக்கு அப்பால், நுகர்வுப் பொருட்கள், சேவைகள், முதலீட்டு வாய்ப்புகள், மனிதர்களுக்கான பெரும் நடமாட்ட சுதந்திரம் கொண்டிருந்த நாம் அறிந்த இந்த உலகத்தின் பெறுமதியை நாம் எந்த அளவிற்கு உணர்ந்துகொண்டுள்ளோம் என்ற கேள்விகள் எழுகின்றன. இந்நான்கு சுதந்திரங்கள், அவற்றின் அடிப்படைப் பெறுமதிகள் ஐரோப்பாவிற்குள்ளும் அதற்கு வெளியேயும் விவாதப் பொருள்களாக ஆகத்தான் போகின்றன. சூழலியல் மற்றும் கொரோனா சார்ந்த அச்சங்கள் பயணநடைமுறைகளில் நிரந்தரமான மாற்றங்களைத் கொண்டுவரத்தான் போகின்றன.

பயணநுண்ணுயிரிகள் உலகமயமாக்கலின் குருட்டுப் பயணிகள்!

உண்ணாவிரதம்

● கே.நல்லதம்பி

செல்லாத்தாவை
திருமணம் செய்துகொண்டு
வந்து தன் குடிசையின்
புட்டி விளக்கு ஒளியில்
முதல் முதல் அவள்
புன்னகைத்ததைப்
பார்த்தபோதுகூட அவள்
இப்படி மயங்கியதில்லை.

அன்று விடிகாலை எலும்பைக் குடையும் குளிர். சபர்மதி ஆறு கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை. பனி போர்த்தி இருந்தது. ஆனாலும் பறவைகள் விடியாத இருட்டில் எழுந்து அந்தக் கிழவனின் வருகையை பாடக் காத்திருந்தன. வானிலை எப்படி இருந்தாலும் கிழவன் சட்டை செய்யமாட்டார், குறித்த நேரத்திற்கு வருவார் என்று அந்தப் பறவைகளுக்கு நன்றாகத் தெரியும். நேரத்தைக் கடைப்பிடிப்பதில் அப்படி ஒரு கட்டுப்பாடு.

கிழவனை விடவும் உயரமான தடியை ஊன்றி விடுவிடுவென்று அவர் நடைபயிற்சி செய்யும் அந்த அழகே தனி. வேகமான நடையில் இலக்கை விரைவாக அடைய வேண்டுமென்ற எண்ணமும், காலை அழுத்தி ஊன்றி நடப்பதில் தன் சிந்தனைகளைப் பற்றிய உறுதியும் தெரியும். அதைப் பார்ப்பவர்கள் கண்களில் இனம் புரியாத ஊக்கத்தையும், உற்சாகத்தையும் ஏற்படுத்தும். அந்தக் கிழவனின் பொக்கை வாய்ச் சிரிப்பின் அழகை ரசிக்க நதிக்கரையில் சூரியன் மெல்ல எழ வானம் சிவந்தது.

இன்றைய நடைப்பயிற்சியில் கிழவன் தனியாக இல்லை. கிழவனின் நடைக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாமல் ரொனால்ட் டங்கன் என்ற வெள்ளையன் ஓட்டமும் நடையுமாக துணை இருந்தான். இங்கிலாந்திலிருந்து அந்தக் கிழவனைச் சந்திப்பதற்காகவே வந்தவன். கிழவன் எதிர்த்துப் போராடும் கூட்டத்தில் ஒரு நண்பன். ரோண்டா நிலக்கரிச் சுரங்கப் போராட்டத்தில் பங்கேற்றவன். அகிம்சைப் போராட்ட வழிமுறையையும் தனிமனித நேர்மையின் முக்கியத்துவத்தையும் அறிந்தவன் டங்கன். அன்று நிலவிய அரசியல் போக்குக்களையும் தனது நேரடி அனுபவப் புரிதலையும் ரோண்டா நிலக்கரி தொழிலாளர்களின் அகிம்சைப் போராட்டத்தையும் ஒரு சிறிய பிரசாரமாக அச்சடித்து தன் நகரத்தில் வழங்கியது மட்டுமல்லாமல் உலக அளவில் முக்கியமான எல்லாத் தலைவர்களுக்கும் அதை அனுப்பி வைத்தான். அந்தப் பிரசாரத்திற்கு அப்படி யாரும் எதிர்வினை புரியாதபோது காந்தியிடமிருந்து மட்டுமே ஒரே ஒரு பதில் டங்கனுக்கு வந்தது. அகிம்சைக் கொள்கைகளைப் பற்றி எழுந்த ஐயங்களுக்கு விளக்கம் கேட்டு திரும்பத் திரும்ப எழுதிய எல்லாக் கடிதங்களுக்கும் காந்தி சலிக்காமல் தாமதிக்காமல் தவறாமல் பதில் எழுதினார். அகிம்சை அவருடைய உயிர் மூச்சாயிற்றே. அதை அடுத்தவர்க்கு விளக்குவதின் வழியாக தன்னைத் தானே மேலும் தெளிவுபடுத்திக்கொள்ளும் முயற்சியும் இருந்தது. கடிதப் போக்குவரத்தின் இடைவெளியைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியாத டங்கன் காந்தியை வந்து சந்திப்பதாகக் கூறி அவர் அனுமதியையும் பெற்று வந்து சேர்ந்தான்.

நதிக்கரையிலிருந்து ஆசிரமத்திற்குத் திரும்பும் வழியில் அடர்த்தியாக வளர்ந்திருந்த அழகான கரும்பு வயல்களைக் கடந்து வந்தார்கள். வயல்களைக் கடந்து குடிசைப் பகுதிக்குள் சென்றார்கள். அங்கிருக்கும் குடிசை வாசிகள் கடன் வாங்கி வட்டியும் கட்டமுடியாமல் அசலையும் திருப்பிக்கொடுக்க முடியாமல் கடனளித்தவனுக்கு கொத்தடிமைகளாக வேலைக்கு வந்து சேர்ந்தவர்கள் என்று டங்கனுக்கு விளக்கினார் காந்தி. குடிசைக்கு சிறுது தொலைவில் சில பேர் உட்கார்ந்து மலம் கழித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதைப் பார்த்த டங்கனுக்கு அதிர்ச்சியாக இருந்தது. காந்தி துயரமும் இரக்கமும் படிந்த முகத்துடன் அமைதியாக இருந்தார்.

அவர்களைப் பழிக்கவோ அறிவுரை சொல்லவோ இல்லை. அவர்கள் மலம் கழித்து எழுந்ததும் அந்த மலக்குவியலுக்கு அருகே பள்ளம் தோண்டி, மலத்தைத் திரட்டி அதற்குள் தள்ளினார். இதைப் பார்த்து வியந்து நின்ற டங்கன் தானும் அந்தச் செயலில் ஈடுபட்டான். இதைப் பார்த்த குடிசைவாசிகளும் அந்த வேலையில் சேர்ந்து கொண்டார்கள். அறிவுரைகள் கூறாமல் தன் செயலால் மட்டுமே மக்களை ஈர்க்கும் ஆளுமையைக் கண்டு வியப்பில் ஆழ்ந்த டங்கனுக்கு பல கேள்விகளுக்கான விடைகள் அங்கே கிடைத்தன.

அங்கே கொத்தடிமையாக வந்து சேர்ந்து அந்தக் குடிசைப் பகுதியில் வசிக்க வந்தவன் கருப்பன். காந்தியின் தொண்டர்கள் வந்து அந்தக் குடிசைப் பகுதியில் சேவை செய்யும் போது காந்தியைப் பற்றிக் கேள்விப் பட்டிருந்தான். ஏதோ கிழவன் வெள்ளையனுக்கு எதிராகப் போராடி சுதந்திரம் பெற்றுத் தரும் மிகப் பெரிய மனிதன் என்று மட்டுமே தெரியும். காந்தியின் அந்தச் செயலைப் பார்த்து வியந்து வெள்ளையனே அவருக்கு உதவியாக நின்றதைப் பார்த்து அதிர்ந்து போனவன் இவர் உண்மையாகவும் பெரிய மனிதன் தான் என்று நினைத்தான். அடுத்தவர் அறியாமையை அவமதிக்காமல் போக்குவதுதானே பெரிய மனிதனின் அடையாளம். அன்றிலிருந்து காந்தி அந்தக் குடிசைப் பகுதிக்கு வரும் முன்பே மற்றவர்களையும் தன்னுடன் சேர்த்துக் கொண்டு மலத்தை குழி தோண்டி தள்ளி முடிவிடுவான். காந்தி பிறகு அங்கே வரும்போதெல்லாம் கண்கள் ஒரிர பொக்கைவாய்ச் சிரிப்பை உதிர்த்துப் போவார். அந்தச் சிரிப்பை மறைவில் நின்று பார்த்து மனம் குளிர்வான் கருப்பன். ஒரு கிழவனின் சிரிப்பில் இவ்வளவு வசீகரமா என்று

வியந்து போவான். காந்தி ஊரில் இல்லாத நாட்களில் தவறவிடும் அந்தச் சிரிப்பிற்காக ஏங்குவான். அன்று முழுவதும் அவனுக்கு எந்த வேலையிலும் மனம் ஈடுபடாது.

செல்லாத்தாவை திருமணம் செய்துகொண்டு வந்து தன் குடிசையின் புட்டி விளக்கு ஒளியில் முதல் முதல் அவள் புன்னகைத்ததைப் பார்த்த போதுகூட அவன் இப்படி மயங்கியதில்லை. தன் மகனை முதல் முறை கையில் ஏந்திய போது தன் கருத்த மீசையைப் பார்த்து அவன் கண் மலர்ந்து பொக்கை வாயைத் திறந்து சிரித்த சிரிப்பு கூட இந்தக் கிழவனின் சிரிப்புக்கு ஈடாக கவர்ந்த தில்லை என்றே அவனுக்குத் தோன்றியது.

ஒருநாள் காந்தி அந்தக் குடிசை வழியாக வரும்போது கருப்பன் குழியில் மலத்தைத் தள்ளிக் கொண்டிருந்தான். மற்றவர்கள் எல்லாம் அப்போது தான் அங்கிருந்து குடிசை களுக்குத் திரும்பியிருந்தார்கள். கருப்பன் வேலையை முடிக்கும் வரை அருகே நின்றிருந்த காந்தியைக் கவனிக்கவில்லை. தலை நிமிர்ந்ததும் காந்தியை தனக்கு வெகு அருகில் பார்த்த மகிழ்ச்சியில் நடுங்கினான். வியர்த்தான். தலையில் கட்டி இருந்த கிழிந்த துண்டைக் கழற்றி கோவணத்தை மறைத்துச் சுற்றிக்கொண்டு வெற்றுடம்புடன் கையைக் கட்டிக்கொண்டு நின்றான். என்ன செய்வதென்றே அவனுக்குப் புரியவில்லை. காந்தி அவனைப் பார்த்து புன்னகைத்தார். அவனால்

‘யார் இந்த காந்தி? எப்போது பார்த்தாலும் தடியைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு கனவில் வந்து கெடுக்கிறார் - உன் அப்பன் கருப்பன் என் நண்பன் என்று பொக்கைவாய் திறந்து சிரிக்கிறார். ஒருநாள் அவன் தோள் மீது கைபோட்டு குடிக்காதே என்று சொன்னார்.

அதை நம்பமுடியவில்லை.

காந்தி அவன் தோள் மீது கைவைத்ததும் கருப்பன் கூச்சத்தில் குறுகினான். உடல் நடுங்கியதால் அந்தக் குளிரிலும் வியர்த்தான். காந்திக்குத் தெரிந்த தமிழில் அவனைப் பற்றி விசாரித்தார். அவர் பேசுவது முழுமையாகப் புரியாவிட்டாலும் அந்தத் தொடுதல் அதை அவனுக்குப் புரிய வைத்தது. அதற்கு ஏற்ற பதில்களைச் சொன்னான். தன் கடன் தீர்ந்ததும் சொந்த கிராமத்திற்குத் திரும்பிப் போவதாகவும், தன் கிராமத்தை சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ள மக்களுக்கு உணரவைப்பதாகவும் சொன்னான். காந்தி குடிக்கக் கூடாது என்றதற்கு உடனே வாயைப் பொத்திக்கொண்டு வெட்கித் தலை குனிந்தான். அவரிடம் சொல்லாவிட்டாலும் இனி குடிப்பதில்லை என்று அப்போதே முடிவெடுத்தான், ஏதோ மந்திரத்திற்குக் கட்டுண்டவன் போல. கிராமத்திற்குத் திரும்பியதும் அங்கே யாரையும் குடிக்க விடக்கூடாது என்று தீர்மானித்தான். அந்தப் பல்லல்லாத சிரிப்பிலும் அந்த சுருங்கிய தோலின் தொடுதலிலும் அப்படி என்ன இருந்தது!

கிராமத்திற்குத் திரும்பிய கருப்பன் முதலில் செய்த வேலை தன் ஐந்து வயது மகன் காத்தப்பனை அழைத்துக் கொண்டு சேரியில் இருந்த மாரியம்மன் கோவில் பூசாரியை அழைத்து தன் மகனின் பெயரை காந்தி என்று மாற்றச் சொன்னது. மற்றது, தான் குடிப்பதை நிறுத்தியது. பக்கத்துப் பட்டினத்திலிருந்து ஒரு காந்தி தொண்டரை தன் கிராமத்துச் சேரிக்கு அழைத்து வந்து மது விலக்குப் பிரச்சாரம் செய்ய வைத்தான். கிராமத்தில் பலர் எதிர்த்தார்கள், சிலர் கேலியும் கிண்டலும் செய்தார்கள். சில சொந்தங்கள் அதற்குப் பிறகு சரியாகப் பேசுவதில்லை. செல்லத்தா மட்டும் எப்போதோ ஒரு நாள் வீட்டில் பொங்கும் வெள்ளரிசி சோற்றுப் பருக்கையைப்போல தினமும் சிரித்தான். தங்க மூக்குத்தி மின்ன கீழே உதட்டில் நிரந்தரமாக நிலைத்துவிட்ட செல்லத்தாவின் சிரிப்பிற்கு மற்ற சேரிப் பெண்கள் பொறாமைப் பட்டார்கள்.

காலம் கடந்ததே தெரியவில்லை. கருப்பனின் மகன் காந்திக்கும் திருமணம் நடந்து முடிந்தது. அவனுக்கும் ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தாள். தாத்தா பெயர் குட்டினார். மீரா. காந்தியை தன் தோளில் தாங்கும் மீரா. எத்தனை புண்ணியம் செய்தவள்.

கருப்பனுக்கு கவலையைக் கொடுத்த ஒரே விஷயம் மகன் காந்தியுடைய குடிப்பழக்கம். எதற்காக தன் மகனுக்கு அந்தப் பெயரை வைத்தேனோ என்று வருந்தினான். ‘விடப்பா காந்தி மவனே குடிக்கலியா, காந்தியால திருத்தவா முடிஞ்சுச்சு, உன் மவன் என்ன உசத்தியா’ என்ற ஊர் நக்கலுக்கு ஆளானபோது துயரத்தில் மூழ்கினான். ‘என்னைப் போலவங்களை எல்லாம் திருத்தின காந்திக்கு தன் மவனையே திருத்த முடியலையே, இனி நாமல்லாம் எம்மலாத்திரம்’ என்று ஆறுதல் சொல்வதுபோல குத்திக்காட்டினார்கள். ஒருநாள் பேத்தி மீராவை மாப்பில் போட்டுக்கொண்டே காந்தியிடம் கருப்பனும் போய்ச் சேர்ந்தான்.

ஒரு நடு இரவில் வியர்வை ஒழுக காந்தி தூக்கத்திலிருந்து எழுந்தான். அவன் உடம்பெல்லாம் சாராய வாசம். இரவு பக்கத்தில் படுத்திருந்த மனைவியும் பிள்ளையும் எப்போது எழுந்து விலகிப் படுத்தார்கள் என்று குழம்பினான். மெல்ல எழுந்து குடிசை மூலையில் மணலில் புதைத்து வைத்திருந்த மண் பாணையிலிருந்து தன்னரை முகந்து குடித்தான். ‘யார் இந்த காந்தி? எப்போது பார்த்தாலும் தடியைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு கனவில் வந்து கெடுக்கிறார் - உன் அப்பன் கருப்பன் என் நண்பன் என்று பொக்கைவாய் திறந்து சிரிக்கிறார். ஒருநாள் அவன் தோள் மீது கைபோட்டு குடிக்காதே என்று சொன்னார். அன்று வெட்கித் தலை குனிந்தவன். பிறகு இந்த காந்திக்காக எப்போதும் நிமிர்ந்தே இருந்த அவன் தலை மறுபடிக் குனிந்தது உன்னால் காந்தி’ என்று சொல்கிறார். கையில் கம்பு வைத்துக்கொண்டு கெஞ்சும் உலகின் ஒரே மனிதன்.

கள்ளக்கடையில் ‘பேர மாத்தி வைடா, காந்தின்னு வைச்சுக்கிட்டு குடிக்க வர்ற’ என்று குடிக்கார நண்பர்களின் அறிவுரை. சில நண்பர்களோ இவனோடு சேர்ந்து குடிப்பதே இல்லை. ‘மச்சி, உங்கோட குடிச்சா ஏதோ மனசு உறுத்துதுடா’ என்று விலகியே உட்கார்ந்து குடித்தார்கள். இதனால் தனியாகவே குடிக்கவேண்டிய கட்டாயம். கஷ்ட சுகங்களை சொல்லிக்கொள்ளக் கூட கள்ளக்கடையில் துணை இல்லை. கடைக் கல்லாவில் இருப்பவனும் ‘தம்பி, வாங்கிட்டு வீட்டில் போய் குடிப்பா இங்க நீ இருந்தா மத்தவங்களுக்கு சிரமம்’ என்ற பரிந்துரை வேறு. ‘அண்ணே வீட்டில் மீரா இருக்கா, முடியாது’ என்றால் ‘ஆம்பா மீரா இருந்தா முடியாது’ என்ற ஏளனம்.

தொழிற்சாலையிலும் அப்படித்தான் இவன் அதிகாரி இவனை ஒருமையில் அழைக்கமாட்டார். ‘காந்தி இங்க வாங்க, காந்தி அந்த வேலையை முடிச்சிட்டவங்களை’ என்ற மரியாதை கலந்த பேச்சு. ஆனால் அவர் மற்றவர்களிடம் அப்படி இல்லை. மற்ற நண்பர்களும் ‘காந்தி வாப்பா, போப்பா’ என்றுதான் பேசுவார்கள். இந்த மரியாதைகள் எல்லாம் தனக்கல்ல, காந்தி என்ற பெயருக்கு என்பது அவனுக்கும் தெரியும். அந்தப் பெயரில் அப்படி என்ன மாயம்.

வீட்டில் மாட்டி வைத்திருக்கும் காந்தி போட்டோவுக்கு தன் பத்து வயது மகன் மீரா

தினமும் தெருவோரப் புதர்களில் மலர்ந்த பூக்களைப் பறித்து வந்து வைத்துக் கும்பிடுவாள். தன் தோழிகளிடம் பள்ளியில் இருக்கும் காந்தி போட்டோவைக் காட்டி 'இவரு எங்க தாத்தா பிரண்டு', 'எங்க தாத்தாவும் இந்தத் தாத்தாவும் தோள் மேலே கைபோட்டுக்கிட்டு ஒண்ணா நடப்பாங்க தெரியுமா?' என்று அவள் பெருமையாகச் சொல்லும்போது மீரா சிரிக்கும் ஓசை காற்றில் மிதக்கும். 'இவரு பிரண்டு ஆன பிறகுதான் எங்க தாத்தா, பாட்டிக்கு தங்கத்தில மூக்குத்தி செஞ்சு கொடுத்தாராம். அதைப் பாத்து சேரில இருக்கற பொம்பளைங்க எல்லாம் பொறாமைப் படுவாங்களாம். எங்க பாட்டி இது அடிக்கடி சொல்லும். அப்ப அது முகத்தைப் பாக்கணும், அப்படி ஒரு வெக்கம், பெருமை. அப்பத்தான் எங்க பாட்டி காந்தி போட்டோவை ஒரு தொண்டர்கிட்ட இருந்து வாங்கி வீட்டில் மாட்டிச்சு.'

ஒரு நாள் மீரா அவளுடைய நெருங்கிய தோழியிடம் 'எங்க அம்மா முகத்திலேயும் என்னைக்காவது அப்படி ஒரு சிரிப்பு, வெட்கம், பெருமையைப் பாக்கணும்டி. எங்கம்மா மட்டுமல்லடி நம்ம சேரிப் பொம்பளைங்க எல்லாம் அப்படி சிரிப்பும் பெருமையுமா இருக்கணும்டி. நாம நல்லாப் படிச்ச வேலைக்குப் போயி அதை செய்வோம்டி.' என்று ஏதோ பெரிய மனுஷியைப்போல சொல்ல, அவள் தோழியும் 'ஆமாம்டி' என்று தலை அசைத்தாள். போட்டோவில் இருந்த காந்தி சிரித்துக் கொண்டிருந்தார்.

அன்று காந்தி பிறந்தநாள். பள்ளி விடுமுறை. ஆனாலும் பிள்ளைகளை வரச் சொல்லி இருந்தார்கள். காந்தி தொண்டர்கள் பள்ளிக்கு வருவதாகவும், காந்தியைப் பற்றி கதைகள் சொல்வதாகவும் சொல்லி இருந்தார்கள்.

மீரா தெருவோரப் புதர்களில் மலர்ந்திருந்த பூக்களை பறித்துக்கொண்டு பள்ளிக்குப் போனாள். அங்கே மேசை மீது வெள்ளைத் துணி விரித்து வைத்திருந்த காந்தி படத்தின் முன் அந்தப் பூக்களை வைத்தாள்.

அங்கே வந்திருந்த முதிய தொண்டர் ஒருவர் மீராவைப் பார்த்து 'நீ கருப்பன் பேத்தியா?' என்று கேட்க இவள் உதட்டில் மீரா சிரித்தாள். 'உங்க தாத்தாவுக்கு காந்தியைத் தெரியும், தெரியுமா?' என்று அவர் கேட்க 'ஓ, தெரியுமே, எங்க பாட்டி சொல்லி இருக்காங்க' என்று பெருமையாகச் சொன்னாள்.

'ஆனா உங்க அப்பந்தான்.....' என்று எதையோ சொல்ல வந்தவர் தொடர்ந்து பேசமுடியாமல் சொல்ல வந்த சொற்களை தனக்குள்ளேயே விழுங்கிக்கொண்டார். வாக்கியம் முடியாவிட்டாலும் அவர் என்ன சொல்ல வந்தார் என்பது மட்டும் அந்தப் பிஞ்சுக்குத் தெரிந்து விட்டது. அவள் முகம் சிறுத்தது. முதியவரின் முகம் கறுத்தது.

நிகழ்ச்சி தொடங்கியது. பல நிகழ்வுகளுக்குப் பிறகு ஒரு தொண்டர் காந்தியின் உண்ணாவிரதப் போராட்டங்களைப் பற்றி கூறத் தொடங்கினார். "காந்தி தேச விடுதலைக்காகவும், சமூக நீதியை வலியுறுத்தியும் பதினேழு முறை உண்ணாவிரதப் போராட்டங்களை நடத்தியதாகவும் தன் வாழ்நாளில் மொத்தம் 139 நாட்கள் உண்ணாநிலைப் போராட்டங்கள் நடத்தியதாகவும், அதில் மூன்று முறை 21 நாட்களின் தொடர் உண்ணாவிரதப் போராட்டங்கள்" என்றும் "தன்னை வருத்திக் கொண்டு, அறவழியில் நியாயங்களை வலியுறுத்தி நல்ல மாற்றங்களை வேண்டி நடத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டம்" என்றும் விளக்கமளித்துப் பேசி

னார்.

மீரா பள்ளியில் இருந்து வீடு திரும்பும்போது அந்தத் தொண்டர் பேசிய பேச்சுக்களை அசைபோட்டுக் கொண்டே வந்தாள். அவளுக்கு புரிந்தும் புரியாதது போலவும் இருந்தது. தாத்தா இருந்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும் அவரிடம் விவரமாகக் கேட்டுத் தெரிந்திருக்கலாம் என்று நினைத்தாள்.

வீட்டுக்கு வந்ததும் பள்ளியில் நடந்ததை பாட்டி கேட்டாள். அப்போது மீரா காந்தியின் உண்ணா விரதத்தைப் பற்றி தொண்டர் சொன்னதைச் சொன்னாள். 'ஓ அதுவா...' என்று குரலை இழுத்த பாட்டி செல்லாத்தா, "உங்க தாத்தாவும் மூணு நாளு உண்ணாவிரதம் இருந்திருக்காரு, தெரியுமா" என்று தொடர்ந்தாள்.

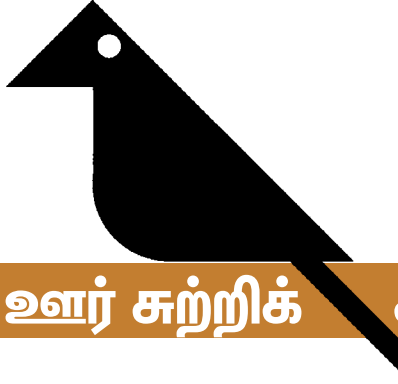
"ஏதோ குசராத்தாமே அங்க காந்தி ஆசிரமத்துக்குப் பக்கத்தில் உங்க தாத்தா இருந்தாரு. அப்பத்தான் காந்திக்கும் அவருக்கும் பழக்கம். அங்க தினமும் சாயந்திரம் காந்தி ஆசிரமத்துக்குப் போவாராம். அங்க ஏதோ பிரார்த்தனையாமா, அங்க பாட்டெல்லாம் பாடு வாங்களாமா, உங்க தாத்தாவுக்கு அது ஒண்ணும் புரியலைன்னாலும் 'அதைக் கேட்டா மனசு காத்துல பறக்கும் செல்லாத்தா, நீயும் அங்க இருந்திருந்தா ரொம்ப சுகமா இருந்திருக்கும்' அப்படின்னு சொன்னவரு, உடனே 'நீ இல்லாதது நல்லதாப் போச்சு, அந்த சுகத்தை அனுபவிக்காட்டியும் பரவால்லை, என்னோடு சேந்து அங்க கஷ்டப்படாம இருந்தயல்ல அது போதும்' ன்னு கண்ணீரு விட்டாரு. 'அவருக்கு என்ன தெரியும் புள்ள, அவருகூட நானும் அங்க இருந்திருந்தா அந்த சிரமம் எல்லாம் தூக்கு சமமுன்னு' என்று எதையோ சொல்ல வந்தவன் முந்தானையால் கண்ணைத் துடைத்துக் கொண்டாள்.

"அங்க இருந்து திரும்பி வந்தாரா, இங்க பக்கத்தில் பட்டணம் போயி, காந்தி தொண்டர்கள் ஒரு பத்துப் பேர ஒருநாள் கூட்டிக்கிட்டு வந்தாரு. வந்தவங்களோட சேந்து, சேரில கொஞ்சப் பேத்த சேத்திக்கிட்டு கள்ளுக் கடைக்கு முன்னால போயி மூணு நாலு முழுக்க சோறு தண்ணி இல்லாம உக்காந்து, கள்ளுக்கடையை மூடணும்னு உண்ணாவிரதம் இருந்தாங்க. அந்த மூணு நாளு அங்க கள்ளுக் குடிக்க ஒரு பயல உள்ள விலல. சண்டை தகராறு எல்லாம் நடந்தது. ஆனா இவங்க மசியலை. ஊருல ஒரு பயலும் அந்த மூணு நாளும் கள்ளுக் குடிக்கலை" என்று தன் கணவனின் சாகசக் கதைகளை பேத்திக்குச் சொன்னாள். பக்கத்திலேயே உட்கார்ந்திருந்த மருமகளுக்கு மாமியார் மாமானாரைப் பற்றி சொன்னதைக் கேட்டு ஒரே மகிழ்ச்சி. அப்படிப் பட்ட அப்பாவுக்கு இப்படி ஒரு பிள்ளையா என்று வருத்தமும் கூடவே வந்தது. மாமியாரின் மூக்குத்தி மின்னுவதைப் பார்த்தாள். பொறாமையாகவும் இருந்தது.

அன்று இரவு பாட்டி, அம்மா, பேத்தி என்ன யோசித்தார்களோ தெரியவில்லை. மறுநாள் காலையிலிருந்து வீட்டில் அடுப்பு எரியவில்லை. ஆனால் மற்ற வேலைகள் எல்லாம் எப்போதும்போல நடந்து கொண்டிருந்தன.

தூங்கிக்கொண்டிருந்த காத்தப்பன் விழித்துக் கொண்டான். மீரா புதர் செடிகளிலிருந்து பறித்து வந்த பூக்களை அம்மா மாலையாகத் தொடுக்க, பாட்டி காந்தி படத்திற்கு அந்த மாலையை சூட்டினாள்.

காந்தி சிரிப்பதை மீரா பார்த்தாள்.

புலம்பெயர் தமிழர்களின் கலை ஆற்றுகை

பேராசிரியர் மௌனகுரு அவர்கள் யூரியூப் காணொலித் தொகுப்பில் வழங்கிய செவ்வியில் இடம்பெற்ற ஒரு பகுதி உரையாடலின் எழுத்து வடிவம்.

▶ புலம்பெயர் நாடுகளில் கலைகளைத் தொடர்பவர்களைப் பார்த்து நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆனால் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? அங்கே பூர்வீக மண்ணில் செய்தவற்றை இங்கு மீளச் செய்கிறார்கள். அதாவது பிரதி எடுக்கிறார்கள். 'கலை என்பது கைவினை ஆகாது!' கைவினை என்பது பிரதி எடுத்தல் அல்லது ஒன்றைப் போல் மீளவும் செய்தல். இப்போது நடைபெறும் சுப்பர் சிங்கர் நிகழ்வு பிரதி எடுத்தலே. ஒருவர் பாடியதைப் போலவே இன்னொருவர் பாட வைக்கப்படுகிறார். இது ஒரு பிரதியிடல். இங்கே படைப்பு உருவாக்கம் நடைபெறவில்லை. எனவே இது கலை இல்லை.

படைப்பு உருவாக்கம் நம்மிடம் குறைவாக இருப்பதேன்? ஆமைக்கு அதன் முதுகில் அடித்தால் அது உடனே தனது ஓட்டினுள் சுருங்கிவிடும். இது ஏன்? தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள இப்படி நிகழ்கிறது. எங்களுக்கும் மேல் பல்வேறு பிரச்சனைகள், சவால்கள் அடுத்தடுத்து சுமத்தப்படும்போது நாம் பாரம்பரியத்தினுள் சுருங்கிப் போகிறோம். ஆனால், நாம் முயல் மாதிரித் துள்ளிப் பாய வேண்டும்.

நான் புலம்பெயர் தமிழர்களிடம் எதிர்பார்ப்பது 'நீங்கள் எங்களைப் போல் கலையாற்றுகைகளைப் போட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டாம். புகலிட நாடுகளில் கலை நுண்கலைசார் கற்கை நெறிகளைத் தேடிப் படியுங்கள். இங்கே, புதிய தொழில்நுட்பம், புதிய கோட்பாடுகள், நாடக அரங்கங்கள், உடற் பயிற்சிகூடங்கள், கூட்டிசை எனப் பல இருக்கின்றன. இங்கெல்லாம் சென்று படியுங்கள். இந்தக் கற்கையுடன் எமது கலைகளை இணைத்து புதியன புனையுங்கள். இது மாபெரும் கலைஞர் இப்பின் வாழ்ந்த பூமி. நம் பாரதி என்ன சொன்னான்? 'சென்றிடுவீர் எட்டுத் திக்கும் கலைச்செல்வங்கள் யாவுங் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்!' என்றுதானே.

***

▶ பணி ஓய்வு பெற்றதிலிருந்து தற்போது நான் 'அரங்காற்றுகை பரிசோதனைகூடம்' (Theatre Lab)

ஒன்றை ஆரம்பித்து நடாத்தி வருகிறேன். இங்கு பிள்ளைகளை புதியன புனையும் படைப்பாக்க மனங்கள் (Creative Mind) கொண்டவர்களாக ஊக்குவிக்கிறோம். இங்கே பல்வேறு பரிசோதனைகளைச் செய்து புதுப்புது ஆற்றுகை வடிவங்களைக் கண்டடையும் பணிகளைத் தொடர்கிறோம்.

தற்போது நமது பள்ளிக்கூடங்களிலும் பல்கலைக்கழகங்களிலும் என்ன செய்கிறோம்? திறன்களைக் (Skill) கற்பிக்கிறோம். திறன்களில் மேலான திறன் 'ஆக்கும் திறன்'. ஆக்கும் திறன் சொல்லிக் கொடுப்பதில்லை. அது உள்ளுக்குள் உறைந்திருக்கிறது. இதை நாம் தட்டிக் கொடுத்து மேலெழ வைக்கிறோம்.

எங்கள் கல்வி முறைமை திறன்களைச் சொல்லிக் கொடுப்பது மட்டுமாகவே இருக்கிறது. படைப்பாக்க மனதை ஊக்கப்படுத்தும் கல்வி முறைமை இல்லை. படைப்பாக்கல் மனதை ஊக்கப்படுத்தும் கல்வி முறைமை இல்லாததால் நாம் இயந்திரங்களை உருவாக்குகிறோம். நாம் சிந்திக்கும் சிந்தனாவாதிகளை உருவாக்கவில்லை. நம்மிடம் சிந்தனாவாதிகள் கிடையாது. நம்மிடம் அரசியல்வாதிகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசியல் ஞானிகள் கிடையாது. ஞானிகளால்தான் தலைமை ஏற்கவும் மேலெடுத்துச் செல்லவும் முடியும்.

நமது கல்வித் திட்டம் இப்படியானவர்களால் உருவாக்கப்படுவதில்லை. இதனால் எம்மால் முடிந்தவரை நம் பரிசோதனைக்கூடத்தில் சில பயிலரங்குகள் நடாத்தி ஒரு சில ஆற்றுகைகளை வெளிக் கொணர்கிறோம்.

இவ்வகையில் இராவணேசன், காண்டவ தகனம், அப்பா, நொண்டி போன்ற நவீன அரங்காற்றுகைகளை வெளிக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். தற்போது 'வர்மத்தின் இரத்த வாடை' எனும் நாடகத்தைத் தயாரித்திருக்கிறேன். இதில் இராவணேசன் அமெரிக்காவிலும் சிங்கப்பூரிலும் அரங்கம் கண்டது. இத்தகைய அரங்காற்றுகைகளின் பின் நான் அதே கலைஞர் தோற்றத்துடன் அரங்க மொழி உரையாடலைத் தொடர்வதை வழக்கமாக்கியுள்ளேன். இதனை உலக இரசிகர்கள் விரும்பி ஏற்கிறார்கள்.

***

நான் புலம்பெயர் நாடுகள் பலவற்றுக்கு போயிருக்கிறேன். கனடா, அமெரிக்கா, ஜெர்மனி, பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து, நோர்வே, பெல்ஜியம், நெதர்லாந்து, உள்ளிட்ட பல நாடுகளுக்குச் சென்றுள்ளேன். எங்கெங்கு தமிழர்கள் வாழ்கிறார்களோ அங்கெல்லாம்

நான் போயிருக்கிறேன். எனக்குப் புலம்பெயர் மக்களைப் பற்றித் தெரியும். இப்போதில்லை என்னுடைய இந்தப் பயணம் 2000 ம் ஆண்டு ஆரம்பம் ஆகியது,

20 வருடமாக நான் புலம்பெயர் தமிழர்கள் மத்தியில் சுற்றிக்கொண்டு வருகிறேன். அந்த சுவாத்தியங்களுக்கு நான் பழக்கப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கேதான் என்னுடைய மகனும் என்னைத் தொடர்கிற மாதிரி இருக்கிறார். 'புலம்பெயர் தமிழர்கள் மத்தியில் தொடர்கின்ற திருமண உறவுகளை' பற்றி தனது கலாநிதி (PhD)பட்ட ஆராய்ச்சியில் புத்தகம் போட்டிருக்கிறார். அந்த புத்தகத்தின் வெளியீடு கனடா மற்றும் அமெரிக்காவில் நடந்துள்ளது, கூடிய விரைவில் நோர்வேயில் நடக்கவுள்ளது. அது புலம்பெயர் தமிழர்கள் மத்தியில் திருமணங்கள் எப்படி இருக்கின்றன? என்பதை ஆய்வுக்கு எடுத்திருக்கிறார். அதில் அவர் இப்போது என்ன நிரூபிக்க வருகிறார் என்றால் 'மாறிவரும் சூழலுக்கமைவாக ஓர் உயிரி தன்னை எப்படும் தகவமைத்துக்கொண்டு மாறிவிடும் தன்மை கொண்டது. புலம்பெயர் தமிழர்களும் தங்கள் மத்தியில் பண்பாட்டு மூலமாக தங்களை மீளமைத்துக்கொண்டு இருக்கப் பார்க்கிறார்கள்' என்பதைத்தான் சொல்ல வருகிறார்.

நான் என்ன சொல்ல வருகிறேன் என்றால் நான் எல்லாக் கலை நிகழ்ச்சிகளையும் அவதானித்திருக்கிறேன். அதில் நான் கண்ட ஒரு நேர்மறை என்னவென்று சொன்னால் அவர்கள் தங்களை தக்க வைத்துக்கொள்ள எங்கட ஊரில் இருக்கிற அந்த தாயகக் கலைகளை அப்படியே மீள் பிரதிகளாகப் போடுகிறார்கள். பூர்வீகத்தில் எங்களுக்கு கிடைக்கிற அந்த அடிப்படை வசதிகள், ஆட்கள், திறமையாளர்கள் அவர்களுக்கு அங்கே கிடைப்பது குறைவு. ஆனபடியால் அவர்களின் வெளிப்பாடுகளில் சில குறைகள் இருப்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்று. இரண்டாவது புலம்பெயர் தமிழர்கள் மத்தியில் பரதநாட்டியம் ஒரு வழக்காக வளர்ந்துள்ளது.

இங்கு என்ன நடக்குது? ஓர் அரங்கேற்றத்துக்காக இந்தியாவில் இருந்து வரவழைத்த பாடகர், மிருதங்கம், வயலின் கலைஞர்களை ஒழுங்கு செய்து எங்களுடைய பிள்ளையை ஆட வைக்கிறார்கள். வருகை தந்த கலைஞர்கள் பிரமாதமான ஆட்கள், கெட்டிக்காரர்கள். அவர்களின் திறமையில் இந்தப் பிள்ளை எழும்பிடும், ஆனால் பிள்ளைக்கு ஒன்றும் தெரியாது. பரதநாட்டிய அரங்கேற்றம் புலம்பெயர் நாடுகளில் இப்படித்தான் அதிகம் நடக்கிறது, எல்லாவற்றையும் நான் செல்லவில்லை, சில அப்படித்தான் நடக்கிறது. காரணம்

பணம் இருக்கிறது. பணத்தால் எல்லாம் செய்யப் பார்க்கிறார்கள்.

இதனை நான் இரண்டு விதமாகப் பார்க்கிறேன், ஒன்று பரதநாட்டியத்துக்குள்ளால் பரதநாட்டியத்தை விளம்பரப்படுத்தி வேறு வழி இல்லாமல் எங்களுக்கு எல்லாம் இருக்கிறது எனக் காட்டிக்கொண்டு வருவது. இரண்டாவது, வெளியிலே தாயகத்தில இருக்கிற கூத்துக்களை கொஞ்சம் சிரமப்படுத்தி அல்லது நளிணமாக போட்டுக்கொண்டு இருக்கிற போக்கு.

நாடகங்களில் ஒன்றிரண்டு கனடாவில் நான் கண்டிருக்கிறேன், நல்ல நாடகங்கள். எல்லாமே எனக்கு பெரிய சந்தோசத்தைத் தரவில்லை, இப்படிச் சொன்னால் எல்லோரும் என்னைக் கோவிப்பார்கள். ஆனால் நான் ஒன்று சொல்கிறேன், பாலேந்திரா நல்ல வேலை செய்கிறார் வெளியில். அது மாதிரி கனடாவில் விக்கினைஸ்வரன் நல்ல காத்திரமாக செய்கிறார். இரண்டு பேர்தான் என்னை ஈத்தது. இந்த தியேட்டருக்குள்ளால் அடுத்தது தாசியஸ் மூன்றாவது. சவிட்சர்லாந்தில் பொன்றாஜா போன்ற ஆட்கள் இருந்து சில காரியங்கள் செய்யப் பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் கட்டியம் என்று நல்ல ஒரு புத்தகமும் கொண்டு வந்தவர்கள். இதெல்லாம் நம்பிக்கை தரக்கூடியது. இப்படி ஒன்று இரண்டு பேரைத்தான் காண்கிறேன்.

ஆனால் இங்காலே தொழில்நுட்ப ரீதியாக சில ஆட்கள் திரைப் படங்கள் எடுத்து மேலே வரப் பார்க்கிறார்கள். நான் சொல்ல வருவது என்னவென்றால் இவ்வளவு அனுபவத்துடனும் இத்தனை வயது அனுபவத்துடனும், புலம்பெயர் நாடுகளில் இருக்கிற கலைஞர்கள் இதில் ஈடுபட்டு ஆட்கள் முதல்ல நீங்கள் உங்களை அந்த நாடுமயப்படுத்துங்கள். நீங்கள் தனித்து ஒரு குழுவாக இருக்க வேண்டாம். அந்த நாட்டு தேசிய மக்களுடன் கலக்க வேண்டும், அந்த நாட்டு தேசியக் கலைகளை அறிய வேண்டும். அந்த நாட்டில் இருக்கிற தொழில் நுட்பத்தைப் புரிய வேண்டும்.

இப்போது இங்கே நமக்கான நாடகம் செய்பவர்கள் நோர்வேயில் நாடகம் இருக்கிறது, நிறைய தியேட்டர் இருக்கிறது, குழுக்கள் இருக்கின்றன என்பதை நன்கு அறிந்திருப்பார்கள். இப்பின் பிறந்த நாடு இது என்றால் சும்மாவா? எத்தனை பயிற்சி எடுக்கலாம், எத்தனையோ பேர் போய் பயிற்சி எடுக்கிறார்கள். நோர்வேயைப் பொறுத்த மட்டில் ஒன்று இரண்டு பேர் இருப்பினும் அந்த செறிவை தமிழினம் பெற வேண்டும். நீங்கள் இப்பினுக்கூடாக உள்வாங்கி எங்களைதையும் கலந்து எங்களுக்கு புதுசாய் தாருங்கோ. எங்களுக்கு இங்கே

வந்து படிக்கக் கூடிய நேரமும், வசதியும் இல்லை. புலம்பெயர் நாட்டில் இளைஞர்களிடம் நான் எதிர்பார்ப்பது இதைத்தான்.

நீங்கள் இருக்கிற நாட்டில் உள்ள புது விடயங்களை, புது தொழில்நுட்பங்களை, புது சிந்தனைகளை உள்வாங்கி எம் வயப்படுத்தி எங்களையும் கலந்து எங்களுக்கான ஒன்றை தாருங்கோ, நவீனமாக இருங்கோ. ஆனால் இங்கே அப்படி இல்லையே! நாட்டில் செய்ததை இங்கும் செய்ய வேண்டாம். நான் முற்று முழுதாக நிராகரிக்கவில்லை, சில ஆட்கள் செய்கிறார்கள்.

எனக்கு உண்மையிலேயே ரொம்பக் கவர்ந்தது கவிதா லக்ஷ்மியின் நடனம். இதனை நேரில் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் பிரான்சில் கிடைத்தது. எனக்கு அவரை யாரென்றே முதலில் தெரியாது, என்னை நாட்டியம் பார்க்க சிறப்பு விருந்தினராக கூப்பிட்டார்கள். அவர் சங்க இலக்கியங்களை கவிதையாக நடனமாக்கினார். கனகி புராணம் என்கிற யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கனகி என்கிற ஒரு தாசி பற்றிய புராணம், அதை நடனமாகப் போட்டார். இப்படி சிந்திக்கும் ஆட்கள் இருக்கிறார்களா என்று எனக்கு ஒரே ஆச்சரியம், அதற்குப் பிறகு எனக்கு கவிதாவுடன் உறவு ஏற்பட்டது. அதற்குப் பிறகு பார்த்தால் அவருடைய ஞானரதம் பாரதி புது வீச்சுகள் முழுவதும். அப்படியான ஆட்களுக்கு புலம்பெயர்ந்த மக்கள் ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் என்ன செய்வார்கள், விமர்சிப்பார்கள், மரபிலிருந்து மாறுகிறார்கள், பரதநாட்டியத்தைக் கெடுக்கிறார்கள் என்பார்கள்.

எனக்கும் தானே கூத்தை கெடுக்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். நான் கேட்பது என்னவென்றால் கூத்தை நான் எப்படி கெடுப்பது என்றுதான், கூத்து பெரிய ஆறு. அது ஓடுது எனக்கு தேவையான அளவுக்கு ஒரு கை தண்ணீர் அள்ளி எடுக்கிறேன். நான் அள்ளும் தண்ணீரால் அந்த ஆறு வற்றிப் போகும் என்றால் அந்த ஆறுக்கு என்ன மதிப்பு இருக்கிறது? முதலில், சரி ஆறு என்று கூட இல்லை ஈழத்து கூத்து கடல், நான் எனக்குரியதை எடுக்கிறேன். இதனால் கடல் வற்றியா போகும்? அதே மாதிரி கவிதாவும் தனக்குரியதை எடுக்கிறார். இப்படியான ஆட்களை இனங்கண்டு ஆதரவு வழங்கும் மனநிலை எங்களுடைய தமிழ் சமூகத்துக்கு தேவை. இப்படி புதுசு செய்கிற புது முயற்சிகளில் ஈடுபடுகிற கலைத்துவமாகக் காட்டுகின்ற ஆட்களை இனங்கண்டு அவர்களை ஊக்குவிக்கும் முயற்சியில் புலம்பெயர் சமூகம் ஈடுபட வேண்டும், அப்போது தான் நம் கலை வளரும். இத்தகைய கலைகளால் நான் சொல்கிற விடுதலைக்கான தளைச் சங்கிலிகளை அறுத்து

ஏறிய வேண்டும். ஆயிரம் தளைகள் இருக்கின்றன. இரண்டு மூன்று தளையையத்தான் அறுக்கிறோம் நாங்கள் பல தளைகளை அறுக்க வேண்டி இருக்கிறது.

நன்றி :

- செவ்வி கண்டு தொகுத்து வழங்கிய கவிஞர் வாகீசன் (நோர்வே)
- காணொலிப் பதிவாக்கிய மனோ தீபன் (நோர்வே)
- இதனை கூகிள் இயந்திரச் செயலி உரையாடல் வழி தட்டச்சாக்கிய இளம் ஓவியர் கீர்த்திகா ஸ்ரீபன் (பிரான்சு)
- காணொலி
<<https://www.youtube.com/watch?v=v5t-iH9YZ0E>>

▶ இத்தொகுப்பு மூன்று பகுதிகளாக யூரியூப் இணைய வழங்கியில் பகிரப்பட்டிருக்கிறது. எமது தாயகத்தில் இருந்து சென்ற அக்டோபர் 2019இல் நடைபெற்ற நோர்வே தமிழ்ச் சங்கத்தின் 40வது ஆண்டு விழாவுக்கு வருகை தந்திருந்த வாழ்நாள் பேராசிரியரை அடுத்த நாளை கவிதா வீட்டில் அன்பாலே கைது செய்தோம். 77 அகவை நிரம்பிய துடிப்பான ஓர் இளைஞரை, ஆழமான ஒரு கலைக்கடலை அவருடைய அலைகளில் மிதந்து கொண்டே நோர்காணல் செய்தேன். எனப் பதிவு செய்கிறார் கவிஞர் வாகீசன்.

▶ 2017 சனவரி 14 அன்று பாஃசு பெருகர 20வது வட்டார நகரசபை வளாகத்தில் சிலம்புச் சங்கத்தினால் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட 'புலம்பெயர் தமிழர் திருநாள் 2017' நிகழ்வரங்கில் பங்கேற்றிருந்த கவிதா லக்ஷ்மி குழுவினரோடு சிறப்பு அதிதிகளாக வருகை தந்திருந்த மதிப்புக்குரிய பேராசிரியர் மெனன்குரு மற்றும் தமிழின் அடையாள ஓவியர் மருது இணையர்.

குஞ்சரம் ?

சித்தார்த்தன் ஆய்வு நூல்

எதிர்காலத்தை நோக்கிய திருமணங்கள்: யுத்தத்தின் நிழலில் இலங்கைத் தமிழர் திருமணங்கள் *Marrying for a Future: Transnational Sri Lankan Tamil Marriages in the Shadow of War* ஆய்வுநூல் கூறும் பொருளும் இந்நூல் பற்றி அத்துறையில் புலமைத்துவம் மிக்க வல்லுனர்களின் அபிப்பிராயங்களும் இலங்கை அரசுக்கும் போராளிகளுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற 30 வருடகால உள் நாட்டு யுத்தம் 2009 இல் முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தது; அந்த 30 வருட கால யுத்தச் சூழல் இலங்கைத் தமிழர்களின் பெரியதோர் புலப் பெயர்வுக்குக் காரணமாயிற்று. புலம் பெயர்ந்தோர் இந்தியா, கனடா, நோர்வே, ஐரோப்பிய நாடுகளான இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, சுவீட்சலாந்து, இத்தாலி மற்றும் அவுஸ்திரேலியா போன்ற பல நாடுகளுக்குக் குடி பெயர்ந்தனர்.

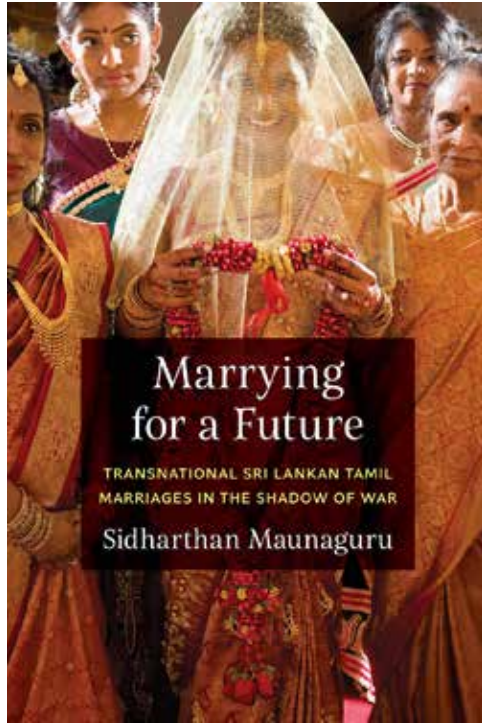
பாரம்பரிய சமூகம் ஒன்று உள் நாட்டிலும் வெளி நாடுகளிலும் துண்டாடப்பட்டது. வெளி நாடுகளில் துண்டாடப்பட்ட இச்சமூகம் திருமணத் தொடர்புகளை தம் சொந்த நாட்டுடன் வைக்கிறது. இத் திருமணங்களினூடாக எவ்வாறு தம் சமூகத்தை துண்டாடப்பட்ட இச்சமூகம் மீளருவாக்குகிறது; எதிர்காலத்தை நோக்கிய

நம்பிக்கையினை முன்னெடுக்கிறது. மீண்டெழுகிறது என்பதனை அத் திருமணங்கள் சார்ந்த நிழற்படங்கள், சட்டபூர்வமான ஆவணங்கள், விசா விண்ணப்பங்கள், திருமணச் சடங்கு முறைகள், தரகர்களின் தகவல்கள் ஆகிய ஆவணங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு சித்தார்த்தன் இவ்வாய்வில் வெளிப்படுத்துகிறார்.

இந்நூல் பற்றி அத்துறையில் புலமைத்துவம் மிக்க வல்லுனர்களின் அபிப்பிராயங்கள்

▶ *The Life on the out side, The Tamil diaspora and Long distance Tamil Nationalism* ஆகிய நூல்களின் ஆசிரியரும் நோர்வேயின் ஓஸ்லோ பல்கலைக் கழக மாநிடவியல் பேராசிரியருமான ஓர்வினட் பூக்லரட் இவ்வாறு கூறுகிறார்:

“தமிழர் புலப் பெயர்வின் முக்கிய ஓர் பகுதியினை இந்த ஆய்வு கொண்டிருப்பது மாத்திரமன்றி பொதுவான இடம் பெயர்வு முறைகளையும் அதனுள் பலவந்தப்படுத்தப்பட்டு நீண்டகாலம் நடந்தேறிய குடிப்பெயர்வுகளையும் இந்நூல் கூறுகிறது”

▶ “*The right Spouse, Preferential marriages in Tamil Nadu* ஆகிய நூல்களின் ஆசிரியரும் பிரின்ஸ்டன் பல்கலைக் கழக மாநிடவியற் பேராசிரியரான இஸ்பெல்லா கிளார்க் டீஸிஸ் இவ்வாறு கூறுகிறார் :

“இது ஒர்புதுமையானதும் சிந்தனையைத் தூண்டுவதுமான ஆய்வு..மனமகனோ அல்லது மனமகனோ புலம் பெயர் ஆளாக இருப்பின் அவர்கட்கு ஏற்படும் துயர் மிகுந்த இரண்டும் கெட்டான் நிலை கலியாணத் தரகர்கள் வகிக்கும் பாத்திரம் கலியாணத்திற்கான வரையறைகள் என்பனவற்றையாவாளர் இதிற்கொணர்கிறார்”

▶ அமெரிக்காவின் ஜோன் ஹொப்ப்கின்ஸ் மாநிடவியற் பேராசிரியரும் பல சிறப்பு வாய்ந்த மாநிடவியல்

நூல்களின் ஆசிரியருமான பேராசிரியை வீணாதாள் அவர்கள் இவ்வாய்வு பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

“போரினாலும் மோசமான வன்முறைகளினாலும் சிதைந்த வாழ்க்கையிலிருந்தும் நிச்சயமற்றுப் போயிருந்த வாழ்க்கையிலிருந்தும் எவ்வாறு நம்பிக்கையான புதிய வாழ்வு முறை திருமணங்கள் மூலம் எழுகிறது என்பதனை இந்நூல் ஆராய்கிறது, துணிகரத்தோடும் பெரு விருப்போடும் செய்யப்பட்ட ஓர் வேலை இது”

நூலை வெளியிட்டோர் வாசிங்டன் பல்கலைக் கழக வெளியீட்டுத் துறையினர்

-பேராசிரியர் மௌனகுரு (இலங்கை) 21.03.2019

குஞ்சரம் 3

சுவர் மணிக்கூட்டுகள் அப்பா பத்திரப்படுத்திய

தொப்புள் கொடிகள் கிடைக்கவே இல்லை!

படத்தில் உள்ளது போன்ற சுவர் மணிக்கூட்டு ஒன்று எமது வீட்டில் இருந்தது. அப்பா அதற்கு சாவி கொடுப்பார். ஸ்கிரீஸ், ஸ்கிரீஸ் என சாவி கொடுக்கும்போது உண்டாகும் சத்தம் கேட்க அருமையாய் இருக்கும். ஒவொரு அரை மணிக்கு ஒருதரம் அது ஒலி எழுப்பும். ஐந்து மணியென்றால் ஐந்து தரம் அதன் பெண்டிலும் அடித்து ஒலி எழுப்பும். அந்த ஒலி நாலு வீடுகளுக்கு அப்பாலும் கேட்கும்.

கொஞ்சம் வளர்ந்தபின் மணிகூட்டுக்கு நான் சாவி கொடுக்கத் தொடங்கினேன். ஒருநாள் சாவி கொடுக்கும் போது, மணிக்கூண்டின் உள்பெட்டிக்குள் கருப்புநிறமான, இடையில் நூல் கட்டிய சில பொருட்கள் இருக்கக் கண்டு அது பற்றி அம்மாவிடம் கேட்டேன்.

அம்மா “அது உனதும் அக்காவினதும் தம்பியினதும், உதிர்ந்து விழுந்த தொப்புள்கொடிகள். நீங்கள் வளர்ந்து பிரபலமான ஆட்களாகவரும்போது உலகம் உங்களை கொண்டாடும். அப்போது ஞாபகச் சின்னமாக இந்த தொப்புள் கொடிகள் உலகத்தால் பேணப்படும் என்று அப்பா இதை பத்திரப்படுத்தி வைத்துள்ளார்” என்றார்.

எனக்கு மயிர்க்கூச்செறிந்தது. தமது பிள்ளைகளைப் பற்றி அப்பா அம்மா எவ்வளவு கனவுகளை வைத்திருந்

திருக்கிறார்கள். 1995 ஜூன் மாதம் எனக்கு மகன் பிறந்தபோது அவனின் தொப்புள்கொடியையும் இந்த மணிக்கூட்டு பெட்டிக்குள் நான் பத்திரப்படுத்தி வைத்தேன்.

1995 ஒக்டோபர் மாதம் சூரியகதிர் இராணுவ நடவடிக்கையின்போது நாம் கையில் அகப்பட்ட பொருட்களுடன் சாவகச்சேரிக்கு இடம்பெயர்ந்தோம். 1996 மே மாதம் திரும்பக் கோப்பாய்க்கு வந்த போது வீடு துவைத்துப் போடப்பட்டிருந்தது. எனது சேகரத்தில் இருந்த புத்தகங்கள், எனது எழுத்துப் பிரதிகள் எல்லாம் வெளியே கொட்டப்பட்டு மழையில் நனைந்து கறையான பிடித்திருந்தன.

சுவர் மணிக்கூட்டு முன்வளவில் அடித்து நொறுக்கப் பட்டிருந்தது. நான் பதற்றத்துடன் அதை எடுத்து தொப்புள்கொடிகளை தேடினேன். எதுவும் கிடைக்க வில்லை. நான் எழுதிப் பிரபலமான ஆளாக வந்தால் எனது ஞாபகச் சின்னமான தொப்புள்கொடி இல்லாமல் உலகம் எவ்வளவு கவலையுறும் என்ற பெரு நோக்கில் நான் எழுதுவதை அத்துடன் நிறுத்திக்கொண்டேன்.

எழுத்தாளர் இயற்கை வள ஆர்வலர் வடகோவை வரத ராஜன் (இலங்கை) 15பூவை 2020

தொகுப்பு : க.முகுந்தன்

சென்ற இதழில் தவறுதலாக விடுபட்ட தகவல்: கறுப்பின ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான எழுச்சி! (பக்கம் 39)

இங்கிலாந்து பிரதமருக்கு கண்டன மடல் மற்றும் கையெழுத்து இயக்கம் முன்னெடுத்த இருவர் இவர்களது ஆக்கம் சுருக்கமாகத் தரப்படுகிறது. நாள் 03/06/2020 தன்னியல்பான சமூகக் கரிசனை முன்னெடுப்போராக கவனம் கொள்ளப்படும் இத்தகைய சிறார்களுக்கு வாழ்த்துகள்! இவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும் பெற்றோர் ஆசிரியர் நண்பர்கள் பாராட்டுதலுக்குரியர்கள்.

பெயர்கள்: கோபிகா மோகன் (பிரதமருக்கான மடல்) எழிலி அருள்மொழி அருள்குமார் (கையெழுத்து இயக்கம்)

-ஆசிரியர்

கட்டுரை

● பொ.திராவிடமணி

அகநானூறு வழி அறியலாகும் ஆதித்தமிழரின் விளையாட்டுகள்

பொ

முதுபோக்கு என்பது மனிதனின் அன்றாட வாழ்வில் இன்றியமையாத ஒன்று . உழைத்துக் களைத்த மனிதன் தன் சோர்வை நீக்கவும், புத்துணர்ச்சி பெறவும் பல்வேறு வழிமுறைகளைக் கையாள்கிறான். அவற்றில் சுட்டத்தக்கது விளையாட்டு. மனித இனம் தோன்றிய காலத்திலேயே இவ்விளையாட்டு முகிழ்த்திருக்க வேண்டும். மனிதனுக்கு மகிழ்ச்சி தரும் விடயங்களையெல்லாம் மீண்டும் மீண்டும் செய்து மகிழ்ந்தான். நாளடைவில் அதற்கு ஒரு ஒழுங்கையும் கட்டுப்பாட்டையும் கொண்டுவந்திருக்கிறான் என்பதையும் உணரமுடிகிறது. சங்க காலத்தில் விதிகளற்ற, விதிகளுடன் விளையாடப்பட்ட விளையாட்டுகள் மிகுதியாக இருந்துள்ளதைச் சங்க இலக்கியங்களின் வழி அவதானிக்கமுடிகிறது. அக்காலத்தில் குழந்தைகள், ஆடவர், மகளிர், பெரியவர் என்று பேதமின்றி அனைவரும் தன்னை விளையாட்டில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டு விளையாடி மகிழ்ந்துள்ளனர். பண்டையத்தமிழனின் வாழ்வியலைப் பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கும் கீழடி அகழாய்வில், தோண்டி எடுக்கப்பட்ட அகழாய்வுப் பொருட்களில் விளையாட்டுப் பொருட்கள் பல இடம்பெற்றிருந்ததும் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

சங்க இலக்கியங்களில் 4 அடி சிற்றெல்லையையும் 31 அடி பேரெல்லையையும் உடைய அகநானூறு, பண்டைத் தமிழர் வாழ்வியலைப் படம்பிடித்துக்காட்டுவதாக விளங்குகிறது. அவ்வகையில் அகநானூறு சுட்டும் விளையாட்டுகளைப் பற்றிக் காண்போம்.

சிற்றில் இழைத்தல்

மணலைக் கண்டால் போதும் சிறார்கள் உடனே மணல் வீட்டைக் கட்டி விளையாடி மகிழ்வதை இன்றும் காணமுடியும். இவ்விளையாட்டைச் சங்க காலத்துப் பிள்ளைகளும் விளையாடி மகிழ்ந்திருக்கின்றனர். இதனை அகநானூற்றில் (110, 156, 230,250) பல பாடல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

“மெஈர் ஒதி வான்நுதல் குறுமகள்!

விளையாட்டு ஆயமொடு வெண்மணல் உதிர்த்த

புன்னை நுண்தாது பொன்னின் நொண்டு

மனைப்புறந்த தகுதி ஆயின், எனையதூஉம்

இம்மனைக் கிழமை எம்மொடு புணரின்

தீதும் உண்டோ”

(அகம்-230)

மதுரை அறுவை வாணிகன் இளவேட்டனார் எனும் புலவன்

பாடியுள்ள இவ்வகப் பாடலில் தலைவி தன் தோழியருடன் சிற்றில் இழைத்து, தன் இல்லம் நாடிவரும் இரவலர்க்கு ஈவதைப்போல புன்னை யின் நுண்தாதினைப் பொன் எனப் பாவித்து தன் தோழியருக்கெல்லாம் கொடுத்து மகிழ்ந்து விளையாடினாள் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். மற்றொரு அகப்பாடலில் நெய்தல்நிலத் தலைவி கடலில் நீராடி மகிழ்ந்த பிற்பாடு சிற்றில் இழைத்து சிறுசோறு சமைத்து விளையாடி நிகழ்வு,

“தொடலை ஆயமொடு கடல் உடன் ஆடியும்,
சிற்றில் இழைத்தும், சிறு சோறு குவைஇயும்

.....
இருந்தன மாக” (அகம்-110)

என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

வண்டல் இழைத்தல்

வண்டல் இழைத்தல் என்பது மணலில் உருவங்களைச் செய்து அவற்றிற்குப் பூக்களை சூட்டி விளையாடுவதாகும். இன்றும் மிகச்சிறந்த சிற்பக்கலைஞர்கள் கடற்கரையில் மணற் சிற்பங்களை உருவாக்கித் தான் மகிழ்வதோடு பிறரையும் மகிழ்விப்பதைப் பார்க்கமுடியும். கடற்கரை சோலையில் பூக்களைப் பறித்தும், வரிவரியாகக் கிடக்கும் மணலில் வண்டற்பாவை செய்தும் தலைவன் தலைவியுடன் சேர்ந்து விளையாடினாள் என்று அகநானூறு தெரிவிக்கிறது. இதனை,

“கழிப்புக் குற்றும், கானல் அல்கியும்
வண்டற் பாவை வரிமணல் அயர்த்தும்” (அகம்-330)
என்கிறது. மேலும்

“கோதை ஆயமொடு குலவு மணல்ஏறி
வித்தை காணல் வண்டல் அயர்” (அகம்-180)
என்றும் மற்றொரு அகப்பாடல் சுட்டுகிறது.

ஊஞ்சல் விளையாட்டு

ஊஞ்சல் என்பது சங்கப் பாடல்களில் ஊசல் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பெரிய மரங்களின் கிளைகளில் கயிற்றில் ஊஞ்சல் கட்டி ஆடும் வழக்கம் இன்றும் உண்டு. சிறார்கள் பல சாகசங்களை நிகழ்த்திக் காட்டுவர். சிறார் முதல் பெரியவர் வரை விரும்பி விளையாடும் விளையாட்டு இது. அகநானூறு ஊஞ்சல் விளையாட்டு குறித்து (அகம்-20, 38,68, 368 372, 385) பல பாடல்களில் சுட்டியுள்ளது. திணைப்புனம் காக்கும் மகளிர் பரண்மீது ஊஞ்சல் கட்டியாடியதை அகநானூறு

“ஔந்தொடி மகளிர்க்கு ஊச லாக
ஆடுசினை ஒழித்த கோடுஇணர் களுலிய
குறும்பொறை அயலது நெடுந்தாள் வேங்கை”

(அகம்-368)

என்று தெரிவித்துள்ளது. இரு பனைமரங்களுக் கிடையில் கட்டப்பட்ட ஊஞ்சலில் பலர் ஒன்றாக அமர்ந்து ஆடியதை

“இரும்பனைத் தொடுத்த பலர் ஆடு ஊசல்
ஊர்ந்து இழி கயிற்றின், செலவர வருந்தி” (அகம்-372)

இவ்வகப் பாடலில் காணமுடிகிறது. செயலைக் கொடியில் மகளிர் ஊஞ்சல் கட்டி விளையாடியதை

“.....நம்படப்பை
ஊட்டி அன்ன ஔந்தளிர்ச் செயலை,
ஓங்குசினைத் தொடுத்த ஊசல், பாம்பு என,

(அகம்-68)

எனும் அகப்பாடல் சுட்டுகிறது.

பந்து விளையாட்டு

பந்து விளையாட்டு மட்டைப் பந்து, உதைபந்து, கைப்பந்து பூபந்து எனப் பல்வேறு பரிமாணங்களில் உலக அளவில் விரும்பி விளையாடப்படுகிறது. சங்ககால மக்களும்

குறிப்பாக மகளிர் பந்து விளையாடுவதை மிகவும் விரும்பியுள்ளனர் என்பதைச் சங்க இலக்கிய பாடல்கள் வழி அறியமுடிகிறது. பந்தினை வரிபந்து, வரிபுனை பந்து, வரியணி பந்து என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். தலைவி ஆயத்தாருடன் பந்து விளையாடியதை

“ஆயமொடு கெழீஇப் பந்துவழிப் படர்குவள்”
(அகம்-153)

என்றும்

“ஓரை ஆயமொடு பந்து சிறிது ணியினும்” (அகம்-219)

என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. பந்து விளையாடும்பொழுது உண்டாகும் சத்தம் குதிரையின் குளம்படிச் சத்தம் போல் இருந்தது என்பதை

“பந்து புடைப்பு அன்ன பாணிப்பல் அடிச் சில்பரிக் குதிரை”
(அகம்-105)

என்கிறது இப்பாடல். கிளிக்குப் பேசக்கற்றுத் தருவதையும் பந்து, கழங்கு விளையாடுவதை விரும்பும் தலைவியையும் (அகம்-49), சிறிது நேரம் பந்து விளையாடினாலும் என் உடல் வருந்துகிறது என்று கூறும் இயல்புடைய தலைவியையும் (அகம்-17), மணப்பருவம் அடைந்த பின்னும் வயலைக்கொடிப் பந்தரின் கீழ் பந்து விளையாடுவதை விரும்பிய தலைவியையும் (அகம்-275) அகநானூறு குறிப்பிட்டுள்ளது. இதன்மூலம் பந்து விளையாடுவதை சங்ககால மகளிர் மிகவும் விரும்பியுள்ளனர் என்பதை அறியமுடிகிறது.

கழங்கு விளையாட்டு

கழங்காடும் பழக்கம் இன்றும் இருக்கிறது. இன்று கூழாங்கல் விளையாட்டுக்கு முனைமழுங்கிய கற்களைப் பயன்படுத்துவதைக் காணலாம். ஐந்து, ஏழு கற்களை வைத்து இன்று கழங்காடுவர். கழங்காடும் பொழுது பாடிக்கொண்டே ஆடுவர். சங்க காலத்தில் முத்துகளையும், பொன்னால் செய்யப்பட்ட பொற்கழங்குகளையும், முத்து அளவில் மரக்கட்டைகளை உருண்டையாகக் கடைந்தெடுத்தும் பயன்படுத்தினர். கழங்காடுதல் பற்றி அகநானூறு பல இடங்களில் (அகம்-17,24,49,66,126,135,173,334) குறிப்பிட்டுள்ளது.

“வணங்குஇறை மகளிர் அயர்ந்தனர் ஆடும் கழங்குஉறழ் ஆலியொடு கதழ்உறை சிதறி, யெல்தொடங் கின்றால்”
(அகம்-334)

மகளிர் விளையாடும் கழங்கினைப் போல் பனிக்கட்டிகளைச் சிதறியபடி மழைப்பெய்தது என்கிறது இப்பாடல்.

வட்டுப்பந்து விளையாட்டு

வட்டு என்பதும் பந்து போன்ற உருண்டையான விளையாட்டு சாதனம். நெல்லிக்காய், ஆமையின் முட்டை, ஈங்கைப்பூவின் மொட்டு போன்றவை வட்டுக்காய்களுக்கு உவமையாக்கப்பட்டுள்ளன. (அகம்-5,108,160). இவ்விளையாட்டைச் சிறார்களும்

(நற்றிணை 3) முதியவர்களும் (புறம் 52) விளையாடினர் என்பதையும் அறியமுடிகிறது.

“பளிங்கத்து அன்ன பல் காய் நெல்லி மேட்டு இரும் பாறை, ஈட்டு வட்டு ஏய்ப்ப” (அகம்-5)

ஓமை மரங்கள் நிறைந்திருக்கும் பழங்காட்டில் பளிங்கு போன்ற நெல்லிக்காய்கள் உயர்ந்த பெரிய பாறைகளில் சிறார்கள் குவித்து வைத்திருக்கும் வட்டுக்களைப் போல உதிர்ந்து கிடந்தன என்று கூறும் அகநானூறு வட்டுக்காயைப் போல ஆமையின் முட்டை இருந்தது என்பதை,

“அடும்புடி கொடி சிதைய வாங்கி, கொடுங்கழிக் குப்பை வெண் மணற் பக்கம் சேர்த்தி, நிறைச் சூல் யாமை மறைத்து ஈன்று, புதைத்த கோட்டு வட்டு உருவின் புலவு நறு முட்டை புலர்ப்பு இடன் ஆகும்”
(அகம்-160)

என்று தெரிவித்துள்ளது.

புனல் விளையாட்டு

நீர்நிலைகளில் குதித்தும், நீச்சல் அடித்தும், மூழ்கியும் விளையாடித் திளைக்க விரும்பாத மனம் இருக்கமுடியாது. சங்க கால மக்கள் இவ்விளையாட்டில் விரும்பி ஈடுபட்டுள்ளனர் என்பதை அகநானூறு பல பாடல்களில் (5,38,228,246,3022இ 376) தெரிவிக்கின்றன.

“நல்வரை நாடனொடு அருவி ஆடியும் பல்இதழ் நீலம் படுகளைக் குற்றும், நறுவீ வேங்கை இனவண்டு ஆர்க்கும் வெறிகமழ் சோலை நயந்துவினை யாடலும்”
(அகம்302)

தலைவி தலைவனுடன் அருவியாடி மகிழ்ந்ததையும், சனையில் பூத்த பூக்களைப் பறித்து விளையாடி மகிழ்ந்ததையும் இப்பாடல் தெரிவிக்கிறது.

நெல்குற்றி விளையாடுதல்

மருத நிலத்துப் பேதைப் பருவத்து மகளிர் மெல்லிய சுரும்பை வெள்ளிய சிறந்த பூனையுடைய உலக்கையாகக் கொண்டு, மீனின் முட்டைகளைப் போன்ற வெள்ளிய மணலை வெண்ணெல்லாகக் குவித்துக்கொண்டு கொடி போலும் நுண்ணிடை அங்கும், இங்கும் வளையம்படி நெல்குற்றி விளையாடினர் என்பதை

“வெள்ளி விழுத்தொடி மென்கரும்பு உலக்கை, வள்ளி நுணஇடை வயின்வயின் நூடங்க மீன்சினை அன்ன வெண்மணல் குவைஇ, காஞ்சி நீழல் தமர்வளம் பாடி ஊர்க்குறு மகளிர் குறுவழி”
(அகம்-286)

என்று அகநானூறு குறிப்பிட்டுள்ளது.

இவ்வாறு அகநானூறு ஓரை, அளவன் ஆட்டி மகிழ்ந்தல் போன்ற விளையாட்டுகள் பற்றியும் சுட்டியுள்ளது. அவற்றுள் சில காலத்திற்கு ஏற்ப சில மாற்றங்களைப் பெற்றும், பல அருகியும் விளையாடப்படுவதைக் காணமுடிகிறது. ●

● அ.கா.பெருமாள்

அத்துவானக் காட்டில் நீலி

அந்த அத்துவானக் காட்டில் மரங்கள் செறிந்த ஒரு இடத்தில் நீலி ஆனந்தனை எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் அந்த வழிதான் வரவேண்டும். பழுவூருக்குச் செல்ல அது சுருக்கமான வழி. நீலி அடிக்கடி எட்டிப்பார்த்துக் கொண்டான். யாரும் அவளது பார்வையிலிருந்து தப்ப முடியாது. மோகினியின் எல்லா லட்சணமும் பொருந்தியவள் அவள். தூரத்தில் அவன் வருவதைப் பார்த்து விட்டான்.

இப்போது, நீலி ஒரு மரத்தின் பின்னே மறைந்து கொண்டாள். ஆனந்தன் தோளில் தொங்கிய பையுடன் வேகமாக வந்தான். அவள் மறைந்து நின்ற மரத்தின் அருகே வந்துவிட்டான். அவள் மான் போல் குதித்து அவன் முன்னே நின்றாள்.

ஆனந்தன் அவளைப் பார்த்தான். அவளை அழகி என்ற ஒரு சொல்லால் வர்ணிக்க முடியாது. அவ்வளவு பேரழகி. பதறிப் போனான். அவளை யார் என்றும் கண்டுபிடித்து விட்டான்.

முந்திய ஜென்மத்தில் இரவு பகலாக அனுபவித்த தேவதாசி லட்சுமிதான் அவள். அவளது எல்லா சுகங்களுக்கும் ஈடு கொடுத்தவள். அந்தக் காட்டில்தான் அவளது தலையில் கல்லை எறிந்து கொன்றான். அவனும் பாம்பு கடித்து இறந்தான். இரண்டு பேருக்கும் இப்போது மறு பிறவி.

மலையாள மந்திரவாதி சொன்னது சரி. பழுவூர் காட்டுவழி போகாதே. நீலி உனக்காகக் காத்திருப்பாள் என்று சொன்னானே. மாட்டிக்கொண்டோமே என்று சொல்லிக் கொண்டே ஓடினான். அவன் களைத்து நின்றபோது அவள், அவன் அருகில் நின்றாள்.

அங்கே நின்ற கள்ளியை ஓடித்தாள்; இடுப்பில் வைத்துக் கொண்டாள். அது அழகான ஆண் குழந்தையாக மாறியது. அவனைப் பார்த்துச் சிரித்தது. அவன் மேலும் பயந்தான். மறுபடியும் அவன் ஓடினான். இப்போது, குழந்தையுடன் ஓடினாள் அவள்.

அவர்கள் பழுவூருக்குள் போனார்கள். அவன் அந்த ஊர் பொது அம்பலத்துக்குப் போனான். அப்போது அங்கே ஊர்க்கூட்டம் நடந்து கொண்டிருந்தது. ஆனந்தன் அவர்களின் முன்னே போய் “அபயம் காப்பாற்றுங்கள்” என்றான். தலைவரும் மற்றவர்களும் இருவரையும் பார்த்தார்கள்.

ஆனந்தன் அவளைப் பார்த்து “இவள் மோகினிப் பிசாசு; என்னைத் துரத்துகிறாள்” என்றான். அவள், “ஐயன்மீர் இவர் சொல்வது பொய்; இவர் கபடதாரி; இது இவரது குழந்தை; இவர் தாசி வீடே கதி எனக் கிடக்கிறார்” என்றாள். குழந்தையைத் தரையில் இறக்கிவிட்டாள். அது ‘அப்பா’ என சொல்லிக் கொண்டு அவளைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டது.

அவர்கள் இருவரும் மாறி மாறிக் குற்றம் சாட்டிக் கொண்டதைப் பழுவூர் பிரதானிகள் கவனித்தார்கள் “எங்களுக்கு வேறு ஒரு வழக்கு இருக்கிறது. இன்று இரவு மட்டும் ஊர் பொது வீட்டில் தங்கியிருங்கள்” என்றார்கள் பிரதானிகள்.

அவர்கள் அந்த வீட்டில் தனியே விடப்பட்டனர். ஊர் அடங்கியது. நடுநிசி. குழந்தை கள்ளியாக மாறியது. அந்த அழகியும் இயக்கியாக மாறினாள். கோரப்பல்; நீண்ட நகம்; வட்டமான கண்கள்.

அவள் அவளைப் பார்த்தாள் “வணிகனே நீ முந்திய ஜென்மத்தில் என்னைக் கொன்றாய். இப்போது நான் பழிவாங்கப் போகிறேன். அது மட்டுமா? இந்த பழுவூர் பிரதானிகளையும் கொல்லப் போகிறேன். அதற்காகவே நான் வந்தேன்.

பழுவூர் பிரதானிகள் நானும் என் அண்ணன் நீலனும் தங்கிய காட்டை அழித்தவர்கள். குளிர்ந்த சூனையும் மரங்களையும் இல்லாமலாக்கினார்கள். அவர்கள் குலத்தைப் பூண்டோடு அழிக்கப் போகிறேன் என்று சொல்லிக் கொண்டே குரவையிட்டாள்.

**எற்றியவள் கழுத்தறுக்க ஏறினளே அவன் மாப்பில்
நெஞ்சதிலே பாய்ந்தேறி நிமலை அந்த இயக்கியம்மை
கீறிய நெஞ்சதிலே கள்ளிக்கொம்பை நட்ருவைத்தாள்
மறுபடியும் குரவையிட்டாள்”**

ஆனந்தனே, இந்த பழுவூர் பிரதானிகளையும் கொல்லப்போகிறேன் பார் என்றாள். பாலில் விஷங்கலந்து தந்திரமாக அவர்களைக் கொன்றாள்.

**“குளிர்ந்த சுனையளித்து குடியிருப்பை இல்லாதாக்கி
காவு களத்தை எல்லாம் அறவே அழகொழித்து
இல்லாமல் ஆக்கிய ஊர் பிரதானிகளைக் கொன்றாள்”.**

இது இயக்கியம்மன் வில் பாட்டின் கடைசி நிகழ்ச்சி.

தென்மாவட்டங்களில் காவுகளில் மரங்களில் இயக்கி தெய்வமாக இருக்கிறாள். பெரிய மார்பகங்களும் பருத்த பிரஷ்டங்களும் ஒரு கையில் குழந்தையை இடுக்கிக் கொண்டு கோரவடிவுடன் சுடுமண் சிற்பமாய் இவள் இருப்பாள்.

இயக்கி காவுகளில் தான் இருப்பாள். அதிலும் ஊரின் எல்லைப் பகுதிகளில் இருப்பாள். பழங்குடியினரை விரட்டிவிட்டு காடுகளை ஆக்கிரமித்தது மாதிரி காவுகளை அழித்து இயக்கிகளை விரட்டி விட்டனர். கொஞ்சம் மிச்சமுண்டு.

‘காவு’ என்பதற்குத் தமிழில் நாட்டார் தெய்வங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பலி என்பது பொருள். மந்திரமே என்ற பொருளும் உண்டு. ஈழத்துத் தமிழ் மக்கள் சமையைக் கழியில் தொங்கவிட்டு தூக்கிச் செல்லுவதைக் ‘காவு’ என்பர். பழைய தென்திருவிதாங்கூரான இன்றைய கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் காவு

என்பது நாட்டுப்புறத் தெய்வங்கள் குடியிருக்கும் பகுதியைக் குறிக்கும்.

‘காவு’ சிறிய சோலையாக காடாக ரம்மியமான சூழ்நிலையில் இருக்கும். இங்கு இயக்கி, நாகம், சாஸ்தா முதலாக உள்ள நாட்டுப்புறத் தெய்வங்கள் வழிபாடு பெறும். காவு தனிப்பட்டவருக்கோ குடும்பத்துக்கோ சொந்தமாய் இருக்கும்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இன்னும் நூற்றுக்குமேல் காவுகள் உள்ளன. குடும்பத்தின் அன்றாடச் சடங்குகள், வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகள், சமயச் சடங்குகளுக்கு காவு இடமளிக்கும். வாழ்க்கைக்கும் இயற்கைக்குமான உறவு இது. டாக்டர் லால்மோகன் என்பவர் இந்தக் காவுகளை விரிவாக கள ஆய்வு செய்து “100 Sacred Groves” என்ற நூலை வெளியிட்டிருக்கிறார் (2017). இந்தக் காவுகளில் இருக்கும் அபூர்வமான செடி கொடிகள் மரங்கள் உயிரினங்களைப் பட்டியலிட்டிருக்கிறார்.

இந்தக் காவுகளைக் காப்பாற்றுவதே இங்கு குடியிருக்கும் தெய்வங்கள் பற்றிய தொன்மங்கள்தாம். காடுகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதற்கான தனித்துறை உருவாகுமுன்பு காடுகளையும் மரங்களையும் இயற்கையையும் பாதுகாத்தது இங்கே குடிக்கொண்ட தெய்வங்கள் பற்றிய தொன்மங்கள்தாம்.

இப்போது அறிவியல் ரீதியாக சொன்ன விஷயங்களைத் தொன்மங்கள் கற்பனையுடன் வேறு வடிவில் விளக்கின. பழைய சங்கப்பாடல்களிலிருந்தே இந்தத் தகவல்களைத் தேட முடியும். தமிழகத்தில் உள்ள நாட்டுப்புறத் தெய்வங்களில் பெரும்பாலானவை பெண் தெய்வங்கள். இவற்றில் மிகப் பெரும்பாலானவை காடுகளுடன் தொடர்புடையவை அல்லது

வாழ்ந்தவை. உலகில் உள்ள நாட்டார் தெய்வங்களுக்கும் இது பொருந்தும்.

காலப்போக்கில் காடுகள் அழிக்கப்பட்டோ காடுகளிலிருந்து குடிபெயர்ந்தோ வழிபாட்டு முறைகள் மாறியதன் காரணமாகவோ தெய்வங்களுக்கும் காடுகளுக்கும் உள்ள உறவு அறுந்து விட்டது. தமிழகத்தின் நிலைவேறு.

இன்றும் சமூகக்காடுகள் சில அழியவில்லை. இவற்றில் வாழும் தெய்வங்களுடன் செழிப்பு, மழை, சூழல் பாதுகாப்பு, மரபு வேளாண் தொழில் பேணல், குடும்பத்தினர் ஒன்றாகச் சேருதல் என்பன போன்றவை இன்றும் தொடருகின்றன.

பண்டைத் தமிழகத்தின் பெண் தெய்வங்களுள் காடுகிழாள் முக்கியமானவள். இவள் பழையோள் எனவும் குறிப்பிடப்படுகிறாள். இவள் காட்டிலே உறைந்தவள். இவளே முதல் தெய்வம். திவாகர நிகண்டு காடு கிழாள் என்பதற்குப் பெண் தெய்வங்களின் பல்வேறு பெயர்களைக் கூறுகின்றன.

மரங்களில் தெய்வம் உறையும் என்ற நம்பிக்கை 2000 ஆண்டுகளாகத் தொடருகிறது. அரசு, ஆல், வேம்பு, கடம்பு போன்ற மரங்களில் பெண் தெய்வங்கள் உறையும் என்பதைப் பழம் பாடல்கள் கூறுகின்றன. சிவனை ஆலமர் செல்வன் (ஆலமரத்தில் உறைந்தவன்) எனப் புறநானூறு கூறும். அகநானூறு வேம்பைக் கடவுள் எனக் குறிப்பிடும். பெரும்பாணாற்றுப் படை காட்டுத் தெய்வங்கள் குழந்தைகளைக் காப்பாற்றும் எனக் கூறும்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் காடுகளில் உள்ள தெய்வங்களின் பின்னால் நீண்ட கதைகள் உண்டு. 1979ல் இங்கு ரயில்வே இருப்புப் பாதை அமைக்கப்பட்ட போது சில காவுகள் அழிக்கப்பட்டன. எஞ்சியவற்றில் இடநாட்டில் (கல்குளம், விளவங்கோடு வட்டம்) உள்ளவை நன்கு பேணப்பட்டும் வருகின்றன.

எல்லா காவுகளுக்கும் பின்னாலும் ஒரு கதை உண்டு. அது பெரும்பாலும் பெண்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதி தொடர்பானதாய் இருக்கும்.

ஒரு முறை வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டைத் தேடி நண்பர் வேத சகாயகுமாருடன் திங்கள் சந்தை ஊருக்குப் போன போதுதான் கொல்லா ஏலாவில் உள்ள காவு பற்றிக் கேட்டேன். அது தொடர்பான கதைக்காகவே அந்தக் காவைப் பார்க்க ஆசைப்பட்டேன்.

பொதுவாகக் காவுகள் 5 அல்லது 10 சென்ட் நிலத்தில் இருக்கும். மரங்கள் அடர்த்தியாகப் பாதுகாக்கப்பட்ட இடம் ஆனதால் செறிவு தெரியும். நான் பார்க்கப் போன காவு கொல்லா ஏலா வயல் வெளியின் நடுவில் இருந்தது. தெரிந்தவர் வந்ததால் காவுக்கு எளிதாகப் போய்விட்டோம்.

அந்தக்காவு சுமார் ஒரு ஏக்கர் பரப்பில் இருந்தது. சிறிய காடு மாதிரி; ஆல், அரசு, நாவல், பூவரசு, மூங்கில், மருதாணி, திருவோடு, வாராய்ச்சி, வாகை என மரம், செடி, கொடிகள் நிறைந்து இருளாய் இருந்தது. ராமச்சம் புல் பறிப்பாரின்றி பரந்துகிடந்தது. சின்னக்குட்டையில் நீர் நிரம்பி வழிந்தது.

அந்த யட்சியின் கோவில் நாலு தூண்கள் தாங்கிய ஓட்டுக் கட்டிடம் தான். யட்சி சுடுமண் உருவாய் நின்றாள். நேர்த்தியான உருவம்; கூரிய மூக்கு; மலையாளப் பெண் சாயல்; இடுப்பின் கீழ் ஆடை; யட்சிகளுக்கே உரிய விம்மிய மார்க்கங்கள்.

யட்சிக்கு வெள்ளி தோறும் பூசை. கோவிலருகே அஞ்சு ஆறு நேர்ச்சை சுடுமண் உருவங்கள் ஒரு அடி உயரம். ஒன்றை எடுத்து குட்டையில் கழுவினேன். திறமையான கலைஞனின் கைநேர்த்தி; முடிசரிந்த பாரம்; ஒரு கையில் சூலம்.

என்னுடன் வந்தவர் காவு பற்றிய கதையை விஸ்தாரமாகச் சொன்னார். திருவிதாங்கூர் ராஜ்யத்தை நிர்மாணித்த மார்த்தாண்டவர்மாதனக்கு எதிராகக் கலகம் செய்த ஆண்கள் எல்லோரையும் கொன்றார். அவர்களின் பெண்களை ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினரிடம் ஏலம் போட்டார். தப்பியவர்கள் பாண்டி நாட்டுக்கு ஓடினார்கள்.

பகை முடிந்து ஆட்சி நிலை பெற்றதும் ராஜாதன் பாவம் போக்க பெரிய யாகங்கள் செய்தார். கொல்லப்பட்டவர்களின் தரிசு நிலங்களிலும், தரைமட்டமாக்கப்பட்ட வீட்டு நிலங்களிலும் குளங்கள் தோண்டினார். இதனால் புண்ணியம் சம்பாதித்துக் கொண்டார்.

இந்தக் குளங்களின் கரையில் தற்கொலை செய்து கொண்ட கலகக்காரர்களின் குடும்பத்து இளம்பெண்கள் யட்சிகளாகக் குடியேறினர். யட்சிகள் காடுகளில் அமர்ந்தார்கள். இதெல்லாம் 18ஆம் நூற்றாண்டு ஆரம்பத்தில் நடந்தவை.

இது பற்றிய கதைகளும் வழக்காறுகளும் இன்றும் தொடருகின்றன. கேரள எல்லையில் உள்ள கன்னியாகுமரி மாவட்டக் கிராமங்களில் 'குளம் கோருதல்' என்ற வழக்காறு உண்டு. ஒருவனைப் பூண்டோடு அழித்து அவன் வீட்டை தரைமட்டமாக்கி அந்தப் பாவம் தீர அவனது நிலத்திலேயே சிறிய குளமோ குட்டையோ தோண்டுவது என்பது இதன் பொருள். இது தர்மகாரியமும் கூட; யாரையோ அழித்து வேறுயாருக்கோ நன்மை செய்வது குளம் கோருதல்.

இந்தக் குளங்களின் அருகே உள்ள திட்டிகள் காவுகள் ஆயின. இங்கே யட்சிகள் வழிபாடு பெறுகிறார்கள். அரசர் பாவம் தீர தோண்டிய குளங்களில் சில மூடப்பட்டு வீடுகள் முளைத்துவிட்டன. இந்தப் பாவம் யாருக்குச் சேரும் என்று தெரியவில்லை.

● ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்

மக்கள் கலைஞர் பொ. கைலாசமூர்த்தி

நதியக் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுப்பினராக இறுதிவரை வாழ்ந்த தோழர் பொ. கைலாசமூர்த்தி ஓர் அற்புதமான மக்கள் கலைஞர். காட்சிக்கு எளியராகவும், தற்புகழ்ச்சியால் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதில் ஆர்வம் கொள்ளாதவராகவும் கலையும் பொதுவுடமைச் சித்தாந்தமும் தன் மூச்சு என்றே கொண்டும் இறுதிவரை வாழ்ந்து மறைந்தவர். இவரது கலைப்பயணம், மேடைப்பாடகர், வீதி மற்றும் மேடை நாடகக் குழுவின் இயக்குநர் நடிகர், ஒயிலாட்டக்கலைஞர், இக்கலையில் பயிற்சி அளிக்கும் ஆசிரியர் எனப் பல படிநிலைகளைக் கொண்டது.

மேடைப்பாடகர்

மிருதங்கம் ஒன்றின் துணையுடன் இந்திய சோவியத் நட்புறவுக் கழகத்தின் கூட்ட நிகழ்வுகளில் பாரதியார், பாரதிதாசன் கவிதைகளைப் பாடும் மேடைப்பாடகராக அயம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அவருடனான முதற்சந்திப்பு அம்பாசமுத்திரம் நகரில் நிகழ்ந்தது. அன்று தொடங்கிய நட்பு அவர் மறைவுவரை தொடர்ந்தது. பின்னர் பேராசிரியர். நா.வா. உருவாக்கிய நெல்லை ஆய்வுக் குழுவின் கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டு ஒன்றிரண்டு பாடல்கள் பாடுவார். நல்ல வாசிப்பார்வம் கொண்டவர். அப்பொழுது அவர் காங்கிரஸ் கட்சி சார்பாளர். அவரது மனிதநேய உணர்வும் போராட்டகுணமும், இடதுசாரிகளுடனான அவரது உறவும், அரசுப்பணியாளர் சங்கத்தில் அவரது பங்கேற்பும் அவரை இந்தியக் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியுடன் நெருக்கமாக்கின. இப் புதிய உறவு அவரது மேடைப்பாடல்களில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. தேசியம், தமிழ், என்ற உள்ளடக்கத்தைக் கடந்து புதிய உள்ளடக்கம் கொண்ட பாடல்களைத் தேர்வு செய்து பாடலானார். சாதியம், தீண்டாமை, மாப்பிள்ளை விலை (வரதட்சிண) கொடுக்க இயலாமையால் திருமணமாகாத முதிர்கன்னியர், மின்சாரக் கட்டண உயர்வு, குடிநீர் கிடைக்காமல் படும்

துயரம், உணவுப்பொருள் வழங்கும், அரசமைப்பு அரிசிக்கு மாற்றாக மக்காச் சோளம் வழங்குதல், வேளாண்மைக்கான மின்சாரம் முறையாகக் கிடைக்காமை, வேலையின்மை, மத நல்லிணக்கம், வாக்குக் கேட்க ஊருக்குள் வந்த வேட்பாளர், வெற்றிபெற்ற பின்னர் ஊருக்குள் வந்து மக்கள் குறையைக் கேட்காமை, விலைவாசி உயர்வு என மக்கள் குறையைக் கலைநயத்தோடு தம் பாடல்கள் வாயிலாகப் பரப்புரை செய்தார். இம் முயற்சியில் பாரதி, பாரதிதாசன் கவிதைகளின் போதாமையை உணர்ந்தார். அவரது வாசிப்பார்வம், தோழமை உறவு என்பனவற்றின் துணையுடன் புதிதாகப் பல பாடல்களைத் தேர்வுசெய்து பாடலானார். நாட்டார் பாடல்களையும் பயன்படுத்தினார். தாமே சில பாடல்களை இயற்றவும் செய்தார். இம் முயற்சியில் கவிஞர்கள் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம், பரிணாமன், இன்குலாப், பரட்டை (ரெவரண்ட் தியாபுலஸ் அப்பாவு) பேராசிரியர் கே.ஏ. குணசேகரன், ஆதி.இராமமூர்த்தி (புதுச்சேரி) ஆகியோர் எழுதிய கவிதைகளைத் தம் குரல்வாயிலாக வெளிப்படுத்தினார்.

இக் கவிதைகளின் உள்ளடக்கம், அவரது தெளிவான உச்சரிப்பு, குரல்வளம், இசைக்கருவிகளின் ஆதிக்கமின்மை, என்பன கருத்துப் பரப்புரை என்ற எல்லையக் கடந்து ஓர் அழகியல் உணர்வைப் பார்வையாளர்களிடம், ஏற்படுத்தின.

நாடகக்கலைஞர்

அவரது கலைப்பயணத்தின் இரண்டாவது கட்டமாக நாடகக்கலைக்குள் அவர் நுழைந்தார்.பாதல்சர்கார் என்ற மேற்கு வங்க மாநிலத்தின் நாடகக் கலைஞர் வழக்கமான ஒப்பனைகள், பகட்டான ஆடை அணிகலன்கள், மெருகூட்டப்பட்ட உரையாடல்கள் ஆகியனவற்றுடன் பார்வையை ஈர்க்கும் தன்மைகொண்ட பகட்டான திரைச்சீலைகள் தொங்கும், கண்ணைக் கூசச் செய்யும்

மின் விளக்குகள் ஒளிரும் ஆடம்பரமான அரங்குகளைத் தவிர்ந்து, மேற்கூறிய எவையும் தேவைப்படாத நாடகங்களை உருவாக்கினார்.இந் நாடகங்கள் தெருக்கள், நாற்சந்தி முச்சந்திகள். விளையாட்டுத் திடல்கள் என்ற இடங்களில் நிகழ்ந்தன.பொதுக்கூட்ட மேடைகளில். நிகழ்ந்தாலும் அம்மேடை அலங்கரிக்கப் படுவதில்லை. இந் நாடகம் 'வீதி நாடகம்', 'நிஜ நாடகம்' என்ற பெயர்களில் தமிழில் அறிமுகமானபோது இந் நாடகவடிவத்தைத் தோழர் கைலாசமூர்த்தி பயன்படுத்தத் தொடங்கினார்.

சமூகச்சிக்கல்களை உணர்த்தும் சிந்திக்கத் தூண்டும் நாடகங்களை நடத்தலானார் இம் முயற்சியில் பேராசிரியர் மு.இராமசாமி, கோவில்பட்டி மனோ(நடிகர் சார்லி) ஆகியோருடன் நெருக்கமானார். கலை இலக்கியப் பெருமன்றம், தமிழ்நாடு விவசாய சங்கம், ஏஅய்டியூசி ஆகிய அமைப்புகள் மட்டுமின்றி நாட்டார் தெய்வக் கோவில்கள் சிலவும் இவரது நாடகங்களுக்கு ஆதரவளித்தன.இவரது நாடக நிகழ்வு இரண்டு அல்லது மூன்று மணி நேரம் நடந்தாலும் அது ஒரு தனி நாடக நிகழ்வாக அமையாது.தனித்தனி நாடகங்களின் கலவையாக இருக்கும். அத்துடன் இடையிடையே இவரது பாடல்களும் ஒலிக்கும். இவர் நடத்திய நாடகங்களில் காலஅளவு அதிகம் எடுத்துக்கொண்ட நாடகமாக, பரிட்சா ஞாநியின் நவீன குசேலர் நாடகம் அமைந்தது.

1981 மார்ச் மாதம் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தமிழ் மாநிலக் கிளையின் மாநில மாநாடு இராஜபாளையம் நகரில் நடைபெற்றது. இதையொட்டி நகரின் முக்கியப் பகுதிகளில் கலைநிகழ்ச்சிகள் இரவில் நிகழ்ந்தன. இது தொடர்பாக,தோழர்.அ.சீனிவாசன் சனவரி அல்லது பிப்ரவரியில் என்று நினைக்கிறேன் இலக்கிய அரங்கத்தில்செயல்படும் தோழர்களை வரவழைத்து விருதுநகரில் கலந்தாய்வுக் கூட்டம் ஒன்றை நடத்தினார்.

அதில் அவர், அறிவித்த இரு முக்கியச் செய்திகள் வருமாறு:

1) நிகழ்ச்சி நடத்தவரும் கலைஞர்களுக்குத் தங்கும் இடமும் உணவு, தேநீர் ஆகியனவும் மட்டுமே மாநாட்டில் வழங்கப்படும்.

2) கலைஞர்களுக்குப் பயணப்படி வழங்கப்படாது. அவர்கள் அழைத்துவரும் தொழில்முறை இசைக் கலைஞர்கள், ஒப்பனையாளர்களுக்கும் இவ் விதி பொருந்தும். அவர்களுக்கான ஊதியமும் அழைத்து வரும் கலைக்குழுவே வழங்கவேண்டும். இவ்விதி முறைகளுக்கு உடன்பட்டுச் சென்ற தோழர், பணநெருக்கடிக்கு ஆளானார். தன்னுடன் நாயனக்குழு ஒன்றையும் அழைத்து வந்திருந்தார். நான்கு உறுப்பினர்கள் கொண்ட அக்குழுவிற்குப் பேருந்துக் கட்டணம், ஊதியம் வழங்கவேண்டும். தவிலை (மேளம்) ஒரு பொருளாக வகைப்படுத்தி அதற்கு சுமைக்கட்டணம் பேருந்துகளில் வாங்கப்பட்டதால் அக்கட்டணத்தையும் அவர் தரவேண்டியதிருந்தது. நடிகர்களுக்கு ஊதியம் கிடையாது என்றாலும் அவர்களுடைய பயணச் செலவு கணிசமான அளவில் இருந்தது. இதைத் தவிர்க்க தோழர்கள் சிலர் மேடை ஏறி அவரது சட்டையில் ரூபாய்த்தாளைக் குத்தினார்கள். இதை முதலில் அவரது வகுப்புத் தோழர் கோவில்பட்டி கே.தர்மராஜன் தொடங்கிவைத்தார். பயணத்திற்கான பணம் சேர்ந்துவிட்டதாக, நாடகம் முடிந்தவுடன் அவர் மகிழ்ச்சியுடன் கூறினார். சில நாட்கள் கடந்த பின்னர்தான் அவர் எவ்வாறு ஊர் திரும்பினார் என்பது தெரியவந்தது.

தொழில்முறைக் கலைஞர்களுக்குரிய ஊதியமும் பயணச்செலவும் வழங்கிய பின்னர் எஞ்சியிருந்த பணத்தில் காலைநேர உணவுச் செலவு போக மீதமாகும் பணம் பேருந்துக் கட்டணத்திற்குப் போதுமானதல்ல என்பது அவருக்குப் புரிந்ததால் அதிகாலையில் தன் குழுவுடன் எழுந்து சென்று இராசபாளையத்தில் இருந்து திருவில்லிப்புத்தூர் செல்லும் நகர்ப்புறப் பேருந்தில் பயணத்தைத் தொடங்கினார். பின்னர் திருவில்லிப்புத்தூரில் இருந்து சிவகாசி நகருக்கு நகர்ப்புறப் பேருந்துப் பயணம், அங்கிருந்து சாத்தூருக்கு நகர்ப்புறப் பேருந்துப் பயணம் என்று நகர்ப்புறப் பேருந்துகளில் பயணித்தார். இதனால் பயணக் கட்டணச் செலவு குறைந்தது. சாத்தூர் அவருக்கு நன்கு அறிமுகமான ஊர் என்பதால் பேருந்து நிலையத்திற்குச் சென்றுத் தள்ளி உள்ள ஓர் எளிய உணவுவிடுதியைக் கண்டறிந்தார். அங்கு காலை உணவை முடித்துவிட்டு, தூத்துக்குடி மதுரை நெடுஞ் சாலையில் உள்ள வெம்பூர் என்ற ஊருக்குப் பயணமானார். நகரப்பேருந்து இவ்விரு ஊர்களுக்கும் இடையே அப்போது அறிமுகமாகவில்லை. எனவே வேறு வழியின்றி வெம்பூர் வழியாக அருப்புக்கோட்டை செல்லும் புறநகர்ப் பேருந்தில் ஏறிச் சென்றனர். வெம்பூரில் இருந்து ஏறத்தாழ அய்ந்து கி.மீ. தொலைவிலுள்ள புதூருக்குத் தம் குழுவினருடன் நடந்தே சென்றுள்ளார்.

இவ் வகையில் கள ஆய்வுகளுக்கு நான் செல்லும் போது வழிகாட்டியாகவும் அமைந்தார். இது போன்ற அனுபவங்களைப் பலமுறை அவர் எதிர்கொண்டுள்ளார். ஆனால் அவர் மனத்தளர்ச்சிக்கு ஆட்பட்டதே இல்லை. அவரது கலை ஆர்வமும் இயக்க உணர்வும் இதற்கு அடிப்படைக் காரணங்களாக அமைந்தன.

மேடைக்கலையின் நுட்பங்களை அறிவியல் அடிப்படையில் அறிந்து கொள்வதில் அவர் ஆர்வம்

காட்டிவந்தார். தமிழ் நாட்டின் நாடகக் கலை அறிஞர்களான பேராசிரியர்கள், இராமாணுஜம், சீனிவாசன், மு. இராமசாமி, கே. ஏ. குணசேகரன் ஆகியோரிடம் அவருக்கு நெருக்கமான உறவு இருந்தது. இவர்களில் முதல் மூவரையும் அழைத்துவந்து தூத்துக்குடி நகரக் கலை இலக்கியப் பெருமன்றதிற்காக, நாடகப்பயிற்சிப் பட்டறை ஒன்றை அய்ந்து நாட்கள் நடத்தினார்.

ஓயிலாட்டம்

தோழரின் கலைப்பயணத்தில் சிறப்பான ஒன்றாக அமைந்தது 'ஓயிலாட்டம்' என்ற நாட்டார் நிகழ்த்து கலையாகும். பணிமாற்றம் காரணமாக 16-09-1982 இல், தோழர். நெல்லை மாவட்டத்திலுள்ள களக்காடு என்ற சிறு நகருக்கு மாறுதலாகி வந்தார். இங்கு வந்தபிறகு அவருடன் பழகிய இளைஞர்களைக் கொண்டு கலைக்குழு ஒன்றை உருவாக்க விரும்பினார். இதனடிப்படையில் ஓயிலாட்ட ஆசானான தன் தாய்மாமா சிவசங்கரம் பிள்ளையை அழைத்து வந்து அந்த இளைஞர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்ததுடன் தாமும் அவர்களுடன் இணைந்து பயிற்சி பெற்றார். சில

மாதங்களில் இவர் தலைமையில் ஓயிலாட்டக்குழு ஒன்று உருவானது.

வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகளிலும் கோயில் திரு விழாக்களிலும் ஆடப்பட்டு வந்த ஓயிலாட்டத்தில் புராண இதிகாசக் கதை சார்ந்த பாடல்களே ஒலித்து வந்தது. இயக்கப் பாடல்பாடி வந்த இவர் அப்பாடல்களையே ஓயில் கும்மியில் இணைத்தார். இதற்கேற்ப ஆட்டக்காரர்களின் உடலசைவு அமைந்தது. களக்காடு பள்ளி ஒன்றில் பணியிடை நீக்கம் செய்யப்பட்ட தலைமை ஆசிரியர் ஒருவரை மீண்டும் பணியில் அமர்த்த நடந்த போராட்டத்தில் இக்கலையை அவர் பயன்படுத்திய பாங்கு குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். இது தொடர்பான விரிவான கட்டுரை 2015 சனவரித்திங்கள் காக்கைச்சிறகினிலே இதழில் வெளியாகியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

மக்கள் கலைஞர்

மக்களின் அவலங்களையும் எதிர்பார்ப்புகளையும் கண்டுணர்ந்து, அவர்களுக்குப் புரியும்மொழியில் எடுத்துரைத்து, அவர்களுக்காகப் போராடிய கலைஞன் தோழர். பொ. கைலாசமூர்த்தி. இக்கலைப் பயணம் தொடரும் வகையில் தம் மாணவர்களையும் விட்டுச் சென்றுள்ளார். இதுவே மக்கள் கலைஞர் என்ற பட்டத்திற்கு உரியவராக அவரை ஆக்கியுள்ளது.

● எம்.ஜி.இராஜமாணிக்கம்

பிளேக் கிராமம்:

தம் உயிரைப் பறிகொடுத்து பிறர் உயிரைப் பாதுகாத்த மக்கள்

கட்டுரையாளர், இந்திய ஆட்சிப்பணி அலுவலர். கேரள தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மேலாண்மை இயக்குநராக திருவனந்தபுரத்தில் பணி செய்கிறார். கஜா புயலின் போது பணியாட்களோடு தாமும் அரிசி மூட்டையைச் சுமந்து சென்ற எளிமையாளர்.

உலக வரலாற்றின் பக்கங்களை திருப்பிப் பார்த்தால் வரலாற்றைப் புரட்டிப் போட்டது இரத்தம் தோய்ந்த யுத்தங்கள் மட்டுமல்ல, மாறாக கொடிய தொற்று நோய்களும் கூடத்தான் என்பதை நாம் அறியலாம். ஆம். அவை உலக சரித்திரத்தைப் புரட்டியிருக்கின்றன. சாம்ராஜ்யங்களைத் தகர்த்திருக்கின்றன; சமூகத்தைச் சுழற்றியிருக்கின்றன; அரசாங்கங்களை அச்சுறுத்தியிருக்கின்றன; தலைமுறைகளை அவற்றின் வாழ்ந்த சுவடுகள் கூட இல்லாமல் அழித்திருக்கின்றன. அந்த கருப்புச்சரித்திரத்தின் எச்சங்களாகத்தான் இன்று 21ஆம் நூற்றாண்டில் உலகை உலுக்கிக்கொண்டிருக்கும் கொரோத் தொற்று நோயாக கொரோனா மாறியிருக்கிறது.

சீனாவில் உள்ள வுஹான் நகரில் கடந்த டிசம்பர் 2019இல் கண்டறியப்பட்ட கொரோனா நோய்த்தொற்று வெறும் நான்கே மாதங்களில் உலகின் எட்டுத்திக்கிலும் ஊடுருவிப் பரவி இன்று கொரோத் தண்டவமாடிக் கொண்டிருக்கிறது. இன்று வரை மருந்து ஏதும் கண்டறியப்படாத இந்நோய்க்கு இப்போதைய தீவிர தனிமைப்படுத்துதல் (Quarantine). சமூக விலகலைக் கடைப்பிடித்தல் (Social Distancing) மற்றும் முகக்கவசம் அணிதல் ஆகிய மூன்றையும் பிரதான உள்ளடக்கங்களாகக் கொண்ட தனிமனித சுகாதாரம் பேணுதல் மட்டுமே என்கிறார்கள்.

கொரோனாவுக்கு மட்டுமின்றி சரித்திரத்தில் நிகழ்ந்த அனைத்துத் தொற்றுநோய்களுக்குமே தனிமைப்படுத்துதல் (Quarantine) உட்பட்ட சுகாதார முறைகள் மட்டுமே தீவிரப் பயன்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது என்பது வரலாற்றுச் சான்றாகும். குறிப்பாக, தனிமைப்படுத்துதலை ஒரு தீவிரப் பயன்படுத்தத் தொடங்கிய நடைமுறை, ஐரோப்பாவை மிரட்டிய கருப்புச்சாவு (Black Death) என்ற கொடிய பிளேக் நோய் தாக்கிய காலத்திற்குப் பின்பு தொடங்கியதாகும்.

கருப்புச்சாவு

கருப்புச்சாவு என வரலாற்று ஏடுகளில் குறிக்கப்பட்ட பிளேக் நோய் மிகக் கொடுமான தொற்று நோயாக இருந்தது. கி.பி.1347 முதல் 1351 வரை சுமார் நான்கு ஆண்டுகளில் உலகைக் கொடுமையாக ஆட்டி வைத்த இந்தக் கொடிய நோய் உலக மக்கள் தொகையில் ஏறக்குறைய 10 கோடி பேரைப் பலி கொண்டது. ஐரோப்பாவில் மட்டுமே சுமார் மூன்று கோடி மக்களைக் காவு வாங்கியது. இக்கொரோ பிளேக் நோய் அந்த கண்டத்த மக்கள் தொகையில் 30% முதல் 50% வரை அன்று விழுங்கித் தீர்த்தது.

கிழக்கு ஆசியாவிலிருந்து பரவியதாகக் கூறப்படுகின்ற இந்தத் தொற்றுநோய், பட்டுப்பாதை (Silk Route) எனப் புகழ் பெற்ற வணிக வழியாக கிரியாமியா (Crema) தீபகற்பம் அடைந்து, பின்னர் அன்றைய சுதந்திர நாடான இன்றைய இத்தாலியின் ஜெனோவா (Genoa) துறைமுகத்தை வந்தடைந்தது. அதற்குப்பின் ஒட்டுமொத்த ஐரோப்பாவையும் வேட்டையாடி கருப்புச்சாவாக

(Black Death) சரித்திரத்தின் பக்கங்களில் பதிவாயிற்று. அன்றையக் காலகட்டத்தில் கடவுளையும் மறுவாழ்வையும் மட்டுமே சிந்தித்துக்கொண்டிருந்த ஐரோப்பிய மக்களையும் அறிவார்ந்த சமூகத்தையும், மனிதனைச் சுற்றியும் சிந்திக்க வைத்தது மறுமலர்ச்சி இயக்கம் (Renaissance Movement). இந்த இயக்கம் தொடங்குவதற்கு ஒரு காரணியாக இந்தக் கருப்புச்சாவு அமைந்ததாக வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் பின்னாளில் பதிவு செய்துள்ளனர்.

கி.பி.14ஆம் நூற்றாண்டில் இக் கொடிய நோய் தாக்கியபோது, இது பாக்கிரியாவால் பரவுகிறது என்ற அறிவியல் வளர்ச்சியுறாத காலகட்டத்திலும் இத்தொற்றுநோய் பரவலைத் தடுக்க தனிமைப் படுத்தலைக் குறித்த அனுபவ அறிவு சமூகத்தில் உண்டாயிருந்தது. கருப்புச்சாவில் கதிகலங்கியிருந்த ஐரோப்பா தங்கள் தேசங்களை நோயிலிருந்து பாதுகாத்துக்கொள்ள மேற்கொண்ட முயற்சியின் விளைவாக, கி.பி.1377இல் அன்றைய வெனிஸ் நகரின் அதிகாரப்பகுதிக்குட்பட்ட டுப்ரோவ்னிக் (Dudrovnik) (இன்றைய குரோசியா) நகரத்தில் தனிமைப்படுத்துதல் என்ற முறையே சட்டமாக பரிணாமம் பெற்று நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்த சட்ட நடைமுறைப்படி பிளேக் பாதித்த நாடுகளிலிருந்து வரும் கப்பல்கள் ரகுலா துறைமுகத்திற்குள் நுழைய தடை விதிக்கப்பட்டது. பயணிகளும், மாலுமிகளும் அருகில் உள்ள தனித்தீவில் 30 நாட்கள் தனிமைப்படுத்தப்பட்டனர். இதுவே Trentino விதிமுறை எனப்பட்டது. அதாவது Trentino 'டிரெண்டினோ' என்றால் வெனிஸிய மொழியில் 30 நாட்கள் என்பதாகும். இந்த விதிமுறையை மீறுபவர்களும் டிரெண்டினோ விதிமுறைக்கு உட்படுத்தப்பட்டனர்.

விரைவில் இந்த விதிமுறை ஐரோப்பாவின் மற்ற நகரங்களிலும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. இது பிளேக்கைக் கட்டுப்படுத்த உதவியது என்றாலும் இத்தொற்றுநோய் மீண்டும் மீண்டும் பரவத் தொடங்கியதைத் தொடர்ந்து கி.பி. 1448இல் வெனிஸியன் நகர நிர்வாகம் தனிமைப்படுத்துதலை 30லிருந்து 40 நாட்களாக நீட்டித்தது. இது வெனிஸிய மொழியில் (Quarantino). 40 நாட்கள் விடுமுறை எனப்பட்டது. இந்த சூழலிலிருந்து தான் தனிமைப்படுத்துதலைக் குறிக்கும் பொதுச் சொல்லாக (Quarantine) குவாரண்டைன் என்ற சொல்லும் பொருளும் ஆங்கில அகராதிக்குள் நுழைந்தது.

இந்தியக் கருப்புச் சாவு

உலகையே உலுக்கி எடுத்த கருப்புச்சாவு இந்தியாவையும் உலுக்கியெடுத்த வரலாறு உண்டு. ஆனால் அதற்கு நான்கு நூற்றாண்டுகள் தேவைப்பட்டது. அதாவது 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் சீனாவின் யுனான் மாகாணத்திலிருந்து ஹாங்காங் வழி பிரிட்டனின் ஒபியம் (Opium) வணிகக் கப்பல் மூலமாக பம்பாயின் மாண்ட்வி துறைமுகத்தை வந்தடைந்தது கொடிய பிளேக் தொற்று நோய். தொடக்கத்தில் ஒரு மர்ம நோய் மாண்ட்வி பகுதியில் பரவுவதாக மக்கள் நம்பினர். ஆனால் அதை பிளேக் (Bubonic Plague) என உறுதி செய்தவர் இந்திய மருத்துவர் டாக்டர் அகாசியே கேப்ரியல் விகாஸ் என்பவர் ஆவார். தொடக்கத்திலேயே அன்றைய ஆங்கிலேய நிர்வாகம் இதைக் கட்டுப்படுத்தும் முயற்சி மேற்கொண்டிருந்தால் அது ஒரு பேரழிவு நோயாக மாறாமல் தடுத்திருக்கலாம். ஆனால் துறைமுகங்களை மூடினால், அது வணிகத்தையும் பொருளாதாரச் சுரண்டலையும் பாதிக்கும் என்று எண்ணி

அன்றைய ஆங்கிலேய ஆட்சி, முயற்சி ஏதும் மேற்கொள்ளவில்லை. அதனால், நோய்ப்பரவல் பெருந்தொற்றாக மாறி பேரழிவைத் தந்தபோது வேறு வழியின்றி பிளேக்கை கட்டுப்படுத்தும் முயற்சியை முன் எடுத்துத்தனர்.

இதனடிப்படையில் பம்பாய் நகராட்சிச்சட்டம் 1888ஐ புனே, அஹமதாபாத் மற்றும் பிற நகரங்களில் நீட்டித்தும் பயனளிக்காததால், மேலும் கூடுதல் அதிகாரங்களைக் கொண்ட தொற்று நோய்ச்சட்டம் 1897 (*Epidemic Diseases Act 1897*) என்ற தேசிய அளவிலான சட்டத்தை அன்றைய கவர்னர் ஜெனரல் தலைமையிலான கவுன்சில் நிறைவேற்றியது. இந்தச் சட்டம், அதே ஆண்டில் நடந்த வெனிஸ் சுகாதார மாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட சட்டமாகும். கருப்புச்சாவின் தொடர்ச்சியாக வெனிஸில் தான் “Quarantino” சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தச் சட்டத்தான் முழு அடைப்பையும் (*Lock Down*) தனிமைப்படுத்துதலையும் பயணத்தடை, மதக்கூட்டங்களுக்கான கட்டுப்பாடு உள்ளிட்ட பல்வேறு வகையான அம்சங்களை உள்ளடக்கிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள அன்றைய ஆங்கிலேய அரசுக்கு அதிகாரம் அளித்தது.

இந்தச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதன் பேரில், பல கடுமையான விதிமுறைகளையும் நிர்வாகமாகப் பரிசோதித்தல் உள்ளிட்ட மிகக் கொடூரமான காட்டு மிராண்டித்தனத்தையும் அன்றைய ஆங்கிலேய அதிகாரி ராண்ட் (*Rand*) புனேயில் நடைமுறைப்படுத்தினார். இத்தகைய அடக்குமுறைகளை திலகர் தமது ‘கேசரி’ பத்திரிகையில் வன்மையாகக் கண்டித்து எழுதினார். அதைப்படித்து எழுச்சியுற்ற சப்பேகர் (*Chapekar*) சகோதரர்கள் மூவர், ராண்ட் எனும் ஆங்கிலேய அதிகாரியைக் கொலை செய்தனர். இவ்வாறு ஏறக்குறைய 10 லட்சம் பேரை பலி கொண்ட இந்த பிளேக் தொற்றுநோய் பின்னாளில், இந்தியா சுதந்திரப் போராட்டத்தின் எழுச்சிக்கும் காரணியாக அமைந்தது.

இன்றும் கொரோனாவைக் கட்டுப்படுத்த மத்திய மாநில அரசுகள் தொற்று நோய்ச்சட்டம் 1897 (*Epidemic Diseases Act*) ஐப் பின்பற்றியே பல்வேறு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கின்றன. இச்சட்டத்தின் பின்னணியிலேயே சென்னையில் சமீபத்தில் மறைந்த மருத்துவரின் உடலை புதைப்பதைத் தடுத்த சில விஷயங்களின் செயலைக் கட்டுப்படுத்தும் விதமாக புதிய திருத்தம் கொண்டு வந்து இணைக்கப்பட்டது அனைவரும் அறிந்ததே. ஆனால் அரசின் எந்தவகைக் கட்டுப்பாடோ சட்ட திட்டங்களோ இன்றி, மக்கள் சுயமாக முன்வந்து தங்களது தியாக உணர்வால் தொற்றுநோய் பரவாமல் தடுத்த தியாகத்தின் வெற்றிக்கதை ஒன்றும் உண்டு.

பிளேக் கிராமம்

இங்கிலாந்தில் இன்றளவும் ‘பிளேக் கிராமம்’ என அழைக்கப்படும் ‘இயாம்’ (*Eyam*) கிராமத்தில் இது நிகழ்ந்தது. கி.பி. 1665-66 இல் இலண்டன் மாநகர வரலாற்றில் மிகக் கொடிய பிளேக் நோயால் அது பாதிப்படைந்திருந்தது. இப்படி ‘Great Plague of London’ எனப் பிற்காலத்தில் அழைக்கப்பட்ட பிளேக் நோய் இங்கிலாந்தின் வடக்குப்பகுதியிலுள்ள டெர்பிசைர் (*Derbyshire*) மாவட்டத்தில் உள்ள ‘இயாம்’ கிராமத்திற்குள் நுழைந்தது. அக்கிராமத்தின் தையற்காரர் லண்டனிலிருந்து

வாங்கிய துணிகள் மூலமாக இந்த நோய் பரவியது. ஒரே வாரத்தில் அந்த தையற்காரரின் உதவியாளர் உட்பட 29 பேர் ‘இயாம்’ கிராமத்தில் உடனடியாகப் பலியாயினர். பெருவாரியான உயிரிழப்பைத் தொடர்ந்து கவலையுற்ற இயாம் கிராம தேவாலயப் பாதிரியார் ரெவ். வில்லியம் பொம்பெல்ஸ்னும் அந்த தேவாலயத்தின் முன்னாள் பாதிரியார் ரெவ். தாமஸ் ஸ்டான்லியும் சேர்ந்து கிராம முழுவதையும் தனிமைப்படுத்தி (*Quarantine*) எண்ணினர். அதற்கான கட்டாயத்தையும் இல்லையெனில் மிக அண்மை நகரங்களான மான்செஸ்டெர் மற்றும் ஷெஃபீல்டு முழுவதும் பிளேக் நோய் பரவி பெருவாரியான உயிரிழப்பு ஏற்படும் அபாயத்தையும் மக்களுக்கு விளக்கினர். நமது ஒட்டுமொத்த கிராமமே அழிந்தாலும் நமது ஆயிரக்கணக்கான சகோதர சகோதரிகளைக் காக்கும் சக்தி நம்மிடம் இருக்கிறது என்ற பாதிரியார்களின் எழுச்சியிடு உரைகளில் ஒட்டுமொத்த இயாம் கிராமமும் தங்களைத் தனிமைப்படுத்திக்கொள்ளத் தயாராயினர். இதையறிந்த, தொட்டடுத்த டெவோன்சைர் (*Devenshire*) பகுதி மக்கள், உணவு மற்றும் அவசியப் பொருட்களை தாங்கள் இயாம் மக்களுக்கு வழங்குவதாக வாக்களித்தனர்.

இதனையடுத்து இயாமைச் சுற்றி ஒரு கிலோமீட்டர் சுற்றளவில் எல்லைக் கற்களை அமைத்து தங்களைத் தாங்களே தனிமைப்படுத்திக் கொண்டனர். உறுதியளித்தது போல், டெவோன்சைர் மக்கள் உணவு மற்றும் அவசியப் பொருட்களை எல்லைக் கற்களில் கொண்டு வந்து வைத்தனர். அதற்கு ஈடாக இயாம் கிராம வாசிகள் தங்கக் காசுகளை விளக்கில் நனைத்து எல்லைக் கற்களில் வைத்தனர். என்றாலும், கொடூர பிளேக் தொற்றின் தாக்குதலுக்கு இயாம் கிராமத்தைச் சேர்ந்த பலர் செத்து மாண்டனர். தனிமைப்படுத்தத் தொடங்கிய எட்டே நாட்களில், எலிசபெத் ஹான்காக் என்ற பெண்மணி தன் 6 குழந்தைகளையும் கணவரையும் பறிகொடுத்தார். பொம்பெல்சன் பாதிரியார் தன் 27 வயது மனைவியை இழந்தார். இவ்வாறு பிளேக் இயாமைச் சுழற்றி அடித்தாலும் கொண்ட கொள்கையில் உறுதியாக கிராம வாசிகள் யாரும் எல்லைக் கல்லைத் தாண்டி புறத்து இறங்கவில்லை.

இப்படி மூன்று மாத காலம் கழிந்தது. பிளேக் நோய் தனது கோரத் தாண்டவத்தால் சுமார் 350 பேர் கொண்ட இயாம் மக்கள் தொகையில் வெறும் 83 பேரை மட்டும் சாட்சி வைத்து 260 பேரைக் கொள்ளை கொண்டது. தன்னலமற்ற அந்தக் கிராமவாசிகளின் தியாகத்தால் பிளேக் தனது அண்டை கிராமங்களைக் கூட எட்டிப்பார்க்கவில்லை. இன்றும் பிளேக் கிராமம் என்று இங்கிலாந்தில் அறியப்படும் “இயாம்” கிராமம், அக் கிராம மக்களின் தியாக உள்ளத்திற்கும் சமூக அக்கறைக்கும் வரலாற்றுச் சான்றாக விளங்குகிறது.

இங்கிலாந்தில் உள்ள ‘இயாம்’ மக்கள் மட்டுமல்ல... தங்களது சுக துக்கங்களை மறந்து கொரோனாவை எதிர்த்து அர்ப்பணிப்போடு தொண்டாற்றும் அனைவரும் அதுபோல சமூக அக்கறையோடு கடந்த 40 நாட்களுக்கும் மேலாக வீட்டிற்குள் முடங்கியிருந்த அனைத்து இந்தியக் குடிமக்களும் தன்னலமற்ற தியாக சீலர்கள்தான்.

தனிமையைப் பேணுவோம். தனிமனித இடைவெளி கடைபிடிப்போம். கொரோனா நோயை வெல்வோம்.

ஒரு சிறந்த பத்திரிகையானது சமூகத்தை உருவாக்கும் பணியைத் திறம்படச் செய்கிறது என்று அறிஞர்கள் கூறுவர். பாவேந்தர் பாரதிதாசன் இதுகுறித்து,

“அறிஞர் தம் இதய ஓடை
ஆழநீர் தன்னை மொண்டு
செறிதரும் மக்கள் எண்ணம்
செழித்திட ஊற்றி ஊற்றிக்
குறுகிய செயல்கள் தீர்த்துக்
குவலயம் ஒங்கச் செய்வாய்”

என்று குறிப்பிட்டார். இந்தப் பணியைக் ‘காக்கைச் சிறகினிலே’ இதழ் முழுமையாகச் செய்து வருவதாக நான் உணர்கிறேன். கடந்த பத்தாண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வெளிவரும் இந்த இதழ் அரிய செய்திகளைத் தாங்கி வருகிறது. நாளிதழ்கள் வாசிக்கும் பழக்கம்கூட குறைந்து வரும் இன்றைய சூழ்நிலையில் ஒரு இலக்கிய சமூக இதழைத் தொடர்ந்து வெளியிடுவது மிகவும் சவாலான பணி என்பதைக் கூற வேண்டியதில்லை. எனவே “காக்கைச் சிறகினிலே” இதழை நான் மனமுவந்து பாராட்டுகிறேன்.

‘காக்கைச் சிறகினிலே’ இதழின் உள்ளடக்கங்கள் மிகவும் நேர்த்தியாக தெரிவு செய்யப்பட்டு நெசவு செய்யப்பட்டுள்ளதைத் தெளிவாக உணர முடியும். ஒவ்வொரு இதழிலும் கலை, இலக்கியம், வரலாறு, சமூகவியல், இலக்கியக் கொள்கைகள், சமூக அரசியல் நிகழ்வுகள், அவற்றிற்கான விமரிசனங்கள், சமூக அக்கறை மிகுந்த செயற்பாட்டாளர்கள் பற்றிய அறிமுகங்கள் என்றவாறு இதழின் உள்ளடக்கத் தெரிவுகள் அமைந்திருப்பது மிகவும் சிறப்பு. இந்திய மறுமலர்ச்சியின் நாயகன் என்று போற்றப்படுகின்ற சுவாமி விவேகானந்தர் கல்விப் பாடத்திட்டங்களில் வரலாற்றின் தேவையை வற்புறுத்தினார். இளைஞர்கள் தத்தம் நாட்டின் வரலாறுகளை அறிவது மிகவும் இன்றியமையாதது என்றார். “காக்கைச் சிறகினிலே” இதழில் வரலாறு குறித்த கட்டுரைகள் மிகவும் குறிப்பிடத்தகுந்தவை. கீழடி அகழ்வாராய்ச்சி முடிவுகள் வெளிவரத் தொடங்கிய பின்னர் வரலாறு குறித்து ஏற்பட்டுள்ள விழிப்புணர்வு திகைப்பை ஏற்படுத்துவதாக உள்ளது. தமிழின் தொன்மை பற்றிப் பேசினாலே முகத்தில் நகைப்புக்குறி காட்டியவர்கள் இப்போது மிகுந்த அக்கறை காட்டுகிறார்கள் என்பது மகிழ்ச்சி தருகிறது. ‘காக்கைச் சிறகினிலே’ இதழில் அண்மைக்காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட கீழடி அகழ்வாராய்ச்சி பற்றிய கட்டுரைகள் மிகவும் அறிவுபூர்வமாகவும் உழைத்தும் எழுதப்பட்டவை; அவை வரலாற்று அறிவுக்கு ஆழம் கூட்டுபவை.

பின் நவீனத்துவத்தைப் பற்றிப் பேசாமல் இருந்தால் பெருந் தவறு என்று கருதப்படும் சூழல் தமிழ் ஆய்வுலகில் நிலவி வரும் நிலையில் தி.சு. நடராசன் பின் நவீனத்துவம் பற்றியும் அதன் வன்மை, மென்மைகள் பற்றியும் செறிவாக எழுதியுள்ள ஒரு சிறிய கட்டுரை குறிப்பிட்டுப் பேசத் தக்கதாக உள்ளது. ஒவ்வொரு ‘இசம்’ பற்றியும் அவரை எழுதுமாறு கேட்டுக்கொள்ளலாம் என்று கூறத்தோன்றுகிறது. பின் நவீனத்தின் மாற்றாக ஒரு புதிய கோட்பாட்டுக்காகக் காத்திருக்கலாம் என்று அவர் கூறுவது நியாயம் என்று என் மனத்தில் படுகிறது.

கடைசிப் பக்கக் கட்டுரையில் திரு எட்வின் என்பார் பாப்லோ நெருடாவின் கவிதை பற்றிக் கூறி அதன் உணர்வுகளை இன்றைய கொராணாச் சூழ்நிலையில் இந்தியத் தொழிலாளர்களின் நிலையுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறியுள்ள கருத்து மனத்தை நெகிழச் செய்கிறது. சட்டையில் அழுக்குப் படாத வேலைகளில் இருந்தவர் முதல் உடலுழைப்புத் தொழிலாளர் வரை அனைத்துப் பிரிவினரின் துயரங்களை அக்கறையுடன் எடுத்துக்காட்டும் சிறிய கட்டுரை.

முதுபெரும் இலக்கியப் படைப்பாளி கி.ராஜநாராயணனுக்கு ஏற்பட்ட சங்கடத்தை விவரிக்கும் கட்டுரையைப் படித்த போது இலக்கிய உலகின் அச்சுறுத்தும் அரசியலைப் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது; ஓர் எச்சரிக்கை உணர்வும் ஏற்பட்டது.

சமூகச் செயற்பாட்டாளரான பண்டிதை ராமாபாய் பற்றிய கட்டுரை, வாக் தேவி என்பதும் சரஸ்வதி பற்றிய முனைவர் தொ.பரமசிவனின் கட்டுரை என்றவாறு பல கட்டுரைகள் ஆர்வத்தினைத் தூண்டுகின்றன.

ஒட்டுமொத்தமாகக் கூறுவதானால் சமூக அக்கறை எனும் இழையின் கோர்க்கப்பட்ட எழுத்துக்கள் நிரம்பிய இதழ்.

- முனைவர் ம. திருமலை, முன்னாள் துணைவேந்தர், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்

86 பக்கமுள்ள நீங்கள் அனுப்பிய ‘காக்கைச் சிறகினிலே’ மேலிருந்து கீழாக ஒரு பார்வை பார்த்து விட்டேன். 53ஆம் பக்கத்தில் வந்துள்ள படைப்புத் துறைக்கு கொரோனா சொல்லும் பாடத்தைக் குறித்து வைத்துள்ளேன். இன்று இரவு ஊர் உறங்கிய பின்தான் படிக்க வேண்டும். 87 பக்கத்தையும் அனுப்பியிருக்கிறீர்கள். ரொம்ப ரொம்ப நன்றி சார். எனக்குத் தெரிய இப்படி ஆளைத் தட்டி எழுப்பும் லேஅவுட், சமூகப் பொறுப்பும் சமூக பிரக்ஞையும் உள்ள கட்டுரைகளும் உள்ள ஓர் இலக்கியப் பத்திரிகையைப் பார்த்தில்லை சமீபத்தில்.

- ஓவியர் மருதுவின் முகநூலிலிருந்து

காக்கை ஜூலை இதழில் டி.டி. கோசாம்பி குறித்த திரு. அப்பணசாமியின் கட்டுரையும், திரு. செந்தில் குமாரின் மொழி பெயர்ப்பின் தரம் குறித்த கட்டுரையும் சிறப்பாக இருந்தன. திரு. மோகன்ராஜனின் கோபமான கட்டுரை கோபத்தை எப்படி எழுத்தில் கையாள்வது என்று சொல்லித் தருவது போல் அமைந்திருந்தது மிகச் சிறப்பு.

-அமரந்தா

● நிகழ் அய்க்கண்

நுகர்வியம்

இந்தியா போன்ற வளர்ந்துவரும் நாடுகளை, அமெரிக்காவானது ஒரே நேரத்தில் இருவகையில் கொள்ளையடித்து வருவதை கவனித்திருக்க முடியும். அதாவது, முதலில் உலகநிதி நிறுவனங்களின் மூலம், கடன் அளிக்கிறது. பிறகு, வட்டி எனும் பெயரில் பணத்தை திரும்பவும் சுருட்டிக்கொண்டு மீண்டும் அந்த நாட்டை கடனுக்குள் தள்ளிவிடுகிறது. அடுத்து, கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களின் வழியாக அளவற்ற நுகர்வுப்பொருட்களை நாடு முழுக்க கவிழ்த்து, மக்களிடம் கைவசம் இருக்கும் பணத்தையும் கூட கொள்ளையடித்து அவர்களையும் கடனாளியாக்கிவிடுகிறது.

உலக நாடுகள் யாவுமே கொரோனா தொற்றின் காரணமாக, பொருளாதாரத்தின் விளைவுகளால் ஏற்பட்டுள்ள பாதிப்புக்களை சரிசெய்ய முயற்சி மேற்கொண்டு வருகின்றன. இருப்பினும் கொரோனா காலத்திலும் கூட உலக நிதி நிறுவனங்கள் முதல் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் வரையிலும் சுறுசுறுப்பாக இயங்கி தங்களது வியாபாரத்தை பெருக்கி லாபத்தை அதிகரித்துக்கொள்வதாக இருப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது. ஆயுத விற்பனையும் குறைந்த பாடில்லை. நுகர்வுப்பொருட்களின் விற்பனையும் அப்படியே. மக்கள் கொரோனாவினால் மடிகின்றனர். கார்ப்பரேட்டுகள் கொள்ளையடிக்கின்றனர்.

இன்றைய நவதாராளமய கொள்கைக்கு நுகர்வியமே மையமாக இருக்கின்றது. நுகர்வியமானது எப்போதுமே மாற்றத்திற்கும் புதுமைக்கும் முக்கியத்துவம் தந்து அதற்கேற்றவாறு தன்னை வளர்த்தெடுத்துக் கொள்வதாக உள்ளது. தொழில்நுட்ப கண்டுபிடிப்புகள் இதற்குப் பேருதவியாய் துணை நிற்கின்றன. நவீன உலகில், மக்களின் அன்றாட வாழ்வினை பாதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு வலிமை வாய்ந்ததாகவும் நுகர்வியம் இருக்கின்றது.

- தேசத்தின் எல்லை - இனம் - மொழி கடந்து பாய்கிறது.
- ஒவ்வொரு தனிநபரிடமும் அழையா விருந்தாளியாக ஒட்டிக்கொண்டுவிட்டது. நுகர்வோரை சூழ்ச்சித்திறனுடன் கையாள்கிறது. நுகர்வோரின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதாக கூறிக்கொள்ளும் அதேசமயம், தன்னுடைய தேவைகளையும் நிறைவேற்றிக்கொள்கிறது.
- நுகர்வோரின் விருப்பங்களை, அவர்களினது வாழ்முறைகளை கட்டுப்படுத்துவதாக இருக்கிறது.
- உலகளாவிய பார்வை, நாட்டுநடப்புகளில் பாதிப்பினை ஏற்படுத்துகிறது. அதுமட்டுமின்றி, நீடித்த தன்மையற்றதாகவும் இருக்கிறது.
- ஒரு மனிதனையும் நுகர்வையும் பிரித்தறியமுடியாதவாறு ஆக்கிவிடக்கூடியது.

உலகளவில் தற்போது மூன்று வகையான போக்குகள் அதிகரித்த வண்ணம் உள்ளன. அதுவானது, , நகரமயமாதல், நுகர்வியம். அடுத்து டிஜிட்டல் மயமாக்கம். இவையாவும் நுகர்வியத்தோடு உறுதியான பிணைப்பினைக் கொண்டுள்ளது.

முதலாளியத்தை அடிப்படையாகக்கொண்ட ஒரு நாடாக அமெரிக்கா விளங்குகிறது. இந்நாடானது, உலகளவில் இருக்கும் மொத்தமுள்ள, 25 சதவிகித வளங்களை பயன்படுத்துகிற இந்நாடு 26 சதவிகித எரிபொருளைச்

செலவழிக்கிறது. வெறும் மூன்று சதவிகித எண்ணெய் வளத்தை கொண்டிருக்கும் இந்நாடானது, 30 சதவிகித கழிவுகளை உருவாக்குகிறது. தனது தேவைக்காக பிற உலக நாடுகளையே நம்பியுள்ளதால் உலகிலுள்ள பிற எண்ணெய்வள நாடுகளை தன்கட்டுக்குள் வைக்கப் படாமல் படுத்திகிறது.

அமெரிக்காவானது, உலகின் பிற நாடுகளை தன்னுடைய இராணுவ பலம், பன்னாட்டு நிறுவனங்கள், உலக நிதிநிறுவனங்கள், மற்றும் நுகர்வியத்தின் மூலம் தனது ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்திக்கொள்வதாக இருக்கின்றது. இதில் நுகர்வியமானது மக்களின் அன்றாட வாழ்வோடு நெருக்கமாகத் தொடர்புடையது என்பதால். அதன் மூலமாக அந்தந்த நாட்டினது மக்களின் மீது செல்வாக்கு செலுத்தி அவர்களையும் கட்டுப்படுத்தி வைப்பதாக இருக்கின்றது.

இந்தியா போன்ற வளர்ந்துவரும் நாடுகளை, அமெரிக்காவானது ஒரே நேரத்தில் இருவகையில் கொள்ளையடித்து வருவதை கவனித்திருக்க முடியும். அதாவது, முதலில் உலகநிதி நிறுவனங்களின் மூலம், கடன் அளிக்கிறது. பிறகு, வட்டி எனும் பெயரில் பணத்தை திரும்பவும் சுருட்டிக்கொண்டு மீண்டும் அந்த நாட்டை கடனுக்குள் தள்ளிவிடுகிறது. அடுத்து, கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களின் வழியாக அளவற்ற நுகர்வுப்பொருட்களை நாடு முழுக்க கவிழ்த்து, மக்களிடம் கைவசம் இருக்கும் பணத்தையும் கூட கொள்ளையடித்து அவர்களையும் கடனாளியாக்கி விடுகிறது.

நுகர்வியத்தின் தோற்றுவாயாக அமெரிக்காவைக் கூறிட முடியும். இந்நாடு தனது அத்தே பேராசை மற்றும் சூழ்ச்சியின் மூலம் நவதாராளமயத்தினூடாக, சில கம்யூனிஸ நாடுகள், மத்திய கிழக்கிலுள்ள எண்ணெய் வளநாடுகளையும் கூட நுகர்வியம் எனும் வளையத்திற்குள் கொண்டு வந்துவிட்டது.

நவதாராளமயத்தின் இயக்கத்திற்கு அடிப்படையாக இருப்பவை, மூலவளம், எரிபொருள், பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் ஆகும். இயற்கைவளங்களை நுகர்வதைப்பொருத்தவரை, அது கம்யூனிஸ நாடுகளில் தேவைக்கேற்றவாறும், முதலாளித்துவ நாடுகளில் அளவற்றதாகவும் இருக்கிறது. அதாவது, அதிகளவு உற்பத்தி; அதிகளவு லாபம். இவற்றினது பிதாமகனாக இருப்பது அமெரிக்காதான்.

நுகர்வியமே அமெரிக்காவின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு முக்கிய உந்து சக்தியாக இருக்கிறது. அங்கே, பொருள் உற்பத்தி மற்றும் சேவையைக்காட்டிலும், நுகர்வு மற்றும் ஓய்விற்கே அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றனர். இதுவே அவர்களின் தாரக மந்திரம்.

ஓவ்வொரு முறையும் அந்நாட்டிற்கு நிதி நெருக்கடி ஏற்படும் போது, குறிப்பாக, இரண்டாம் உலகப்போருக்கு பிறகான காலம், அடுத்து, 9/11 உலக வர்த்தக மையத்தின் மீது தாக்குதல் நடந்த சமயம், அதன் பிறகான காலத்திலும் நுகர்வினை ஊக்குவிக்கும்படி நாட்டு மக்களுக்கு அறைகூவல் விடுக்கவும் செய்தது.

இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பிறகான காலத்தில், நுகர்வியமானது அமெரிக்காவின் அரசியல் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு முக்கியப் பங்காற்றி, அந்நாட்டு மக்களின் நலனுக்கு உதவியது. அப்போது, தொழிற்சாலைகள் பிற தேசங்களுக்கு இடம் பெயராத காலம். அங்கே, நிலையான வேலைவாய்ப்பும் இருந்தது. ஊழியர்கள் பெற்றுவந்த உண்மை ஊதியமும் அதிகரித்திருந்தது. அதன் பிறகான, நவதாராளமய காலத்தில் நிதி நிறுவனங்கள், பன்னாட்டு நிறுவனங்கள், தொழிற்சாலைகள் இடம் பெயருகின்றன. ஊடகங்கள் பல்கிப் பெருகுகிறது. பொது நபர் தனி நபராக்கப்படுகிறார். நுகர்வுப்பொருட்கள் தட்டுப்பாடின்றி கிடைக்க வழியேற்படுகிறது இப்போது. ஊழியர்கள் நிரந்தரமற்றப் பணியில் உண்மை ஊதிய அதிகரிப்பின்றி, குறைந்த ஊதியத்திற்கு அதிக நேரம் பணிபுரிய வேண்டியிருக்கிறது. இதன் விளைவு, நுகர்வியமானது கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களின். லாபத்திற்கு வித்திட்டு அதன் பெருக்கத்திற்கு வழிவகுப்பதாக ஆகிவிட்டது

உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலுள்ள விற்பனை நிறுவனங்கள் யாவும் , நுகர்வுப்பொருட்களை விற்பதற்கென்று, அடிக்கடி விழாக்கால தள்ளுபடி, விற்பனைத் திருவிழா, வட்டியில்லாக்கடன், தவணை முறை, கிரடிட்கார்டு, டெபிட் கார்டு, கேஷ்பேக் முறை இன்னும் எண்ணற்ற சலுகைகளை வழங்கியும், நூதன வழிமுறைகளை பின்பற்றியும் நுகர்வியத்தை ஊக்குவிப்பதாக இருக்கிறது.

குறைந்த ஊதியத்திற்கு அதிக நேரம் பணிபுரியும் ஒருதேசத்தின் குடிமகனை நுகர்வோராக்கிடும் நோக்கில், விற்பனை நிறுவனங்கள், தனியார் முதல் அரசு சார் வங்கிகள் வரை ஏகத்திற்கும் கடனளித்து, ஒரு தனி நபரை கடனாளியாக ஆக்கவும் செய்கிறது. கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் யாவும், தங்களது நுகர்வுப்பொருட்களை பல்வேறு நாடுகளில் நிறுவன முத்திரையிடப்பட்டு சந்தைப்படுத்துவதினால் உலகமே அவர்களினது காலனிமயமாகிவிட்டதைக் காணமுடிகிறது.

கொரோனா காலத்திற்கு முன்புவரை, அமெரிக்கர்களின் அபரிமித நுகர்வியத்தினைப்பால், ஐந்தில் ஒருவர் தன்னுடைய மாதாந்திர குடும்பச்செலவுகளைக்கூட முழுமையாக ஈடு செய்திட முடியவில்லை. அதேபோல நாற்பது சதவிகிதமானவர்கள் எதிர்பாராத செலவினங்களுக்காக தங்களது வங்கிக் கணக்கில் \$400 டாலர் கூட சேமித்து வைக்க முடியாத சூழலில் வாழ்ந்து

வருகின்றனர். நுகர்வியத்தின் விளைவு எத்தகையதாக இருக்கிறது என்பதனை இதிலிருந்தே புரிந்துகொள்ள முடியும்.

நுகர்வியமானது, புதிய சிந்தனை மற்றும் மேம்பாட்டுக்கானது என ஒருவரின் மூளைக்குள் வலிந்து கட்டமைக்கப்படுகிறது. இதுதவிர, ஒருவரது அடையாளத்தை உருவாக்குவதிலும் . முக்கியப் பங்காற்றுகிறது. ஒருவரது, நுகர்வின் அளவு அதிகரிக்க அதிகரிக்க அது அதிகாரமிக்கதாகவும் மாற்றம் பெற்றுவிடுவதுண்டு. புவி தப்பெவெட்ப மாறுபாடு, சுற்றுச்சூழல் கேட்டிற்கு முக்கிய காரணமாக நுகர்வியம் இருக்கிறது நுகர்வுக்காக, உலகம் முழுவதுமுள்ள இயற்கை வளங்களை அளவற்று அழிப்பதும் கொள்ளையடிப்பதும் சுற்றுச்சூழலுக்கு கடும் விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன. (உ.ம்) காடுகள் அழிப்பு, எண்ணெய் வளத்தை உறிஞ்சுவது, தாதுக்களை தோண்டியெடுப்பதாகும்.

கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களையாவும், இதுவரை இயற்கை வளங்களான தாதுப்பொருள் மற்றும் எண்ணெய்வளத்தினை முன்னுரிமையளித்து கொள்ளையடிப்பதிலிருந்து விலகி, பொருட்கள் மற்றும் சேவையை சார்ந்து நகரும் போதுதான் சுற்றுச்சூழல் பிரச்சனை வெகுவாகக் குறைவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது.

சமத்துவமின்மை, நிலையற்றதன்மை, இயற்கை வளங்களின் குறைவுக்கு காரணமாக நுகர்வியம் இருக்கின்றது. வேலைவாய்ப்பின்மையின் விளைவால் சமத்துவமின்மையின் எல்லை விரிவடைவது மட்டுமல்லாது, அதற்கேற்றவாறு நுகர்வினையும் பாதிக்கச்செய்கிறது, நுகர்வின் அளவு அதிகரிக்கும் போது, வளங்களின் அளவும் குறைந்து, உயிரினங்களின் வாழ்வாதாரத்தை கேள்விக்குறியாக்கிவிடுகிறது.

மக்களை ஒரே சமயத்தில், ஒருபடித்தான அல்லது ஒரே வகையினமாகவும் அதே சமயம் வேறுபடுத்தியும் காட்டும் தன்மை கொண்டதுதான் நுகர்வியம்.

நுகர்வியத்தின் உதவியோடு சமத்துவமின்மையிலிருந்து விடுபட விளிம்பில் இருக்கும் ஒரு நுகர்வோர் விரும்பினாலும், அதே சமத்துவமின்மையானது அந்த நுகர்வோரை அதற்குள்ளேயே மீளமுடியாமல் சாய்த்தும் விடுகிறது.

குடும்பம், கல்வி, நிறுவனம், கலாச்சாரமையம், அரசு நிறுவனம், நிதிநிறுவனம், கார்ப்பரேட் நிறுவனம், ஊடகங்கள் ஆகிய யாவும் நுகர்வியத்தை வளர்த்தெடுப்பதில் முக்கியப் பங்காற்றுவதாக இருக்கின்றன.

நுகர்வியமானது நுகர்வோரை, , அரசின் நடவடிக்கைகளுக்கு இணங்கிப்போகவே அதிகம் பழக்கப்படுத்திவிடுகின்றன. அது மட்டுமல்லாது, மதிப்பீட்டு ஆற்றலற்ற தன்மைக்கும் இழுத்துச்செல்வதாக இருக்கிறது.

நுகர்வியத்தின் காரணமாக, மக்கள் ஆடம்பர, அழகு சாதனப்பொருட்களுக்கு செலவு அளவற்று செய்வதைவிட, அடிப்படைத்தேவையான கல்வி -ஆரோக்கியம்-குடிநீர்- சத்துணவு ஆகியவற்றிற்கு மிகவும் குறைவாகவே செலவிடுகின்றனர்.

மதத்தைப்போலவே நுகர்வியமும் மக்களை ஆதிக்கம் செலுத்தும் வல்லமைகொண்டதாகும். வலது சாரி அரசியலை முன்னெடுத்து ஆட்சியிலிருப்பவர்கள் யாவரும் சந்தையத்தை தீவிரமாக அமல்படுத்துபவர்களாக இருக்கின்றனர். சந்தையமானது, குடிமகன்களின் உரிமைகள் மற்றும் நலன்களைவிட நுகர்வியத்திற்கே முன்னுரிமையளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது என்பதுதான் இதற்குக்காரணம். வலதுசாரிகளும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

நுகர்வியத்திற்குப்பின்னே புவி தப்பெவெட்ப நிலை மாற்றம், ஏழ்மை, வறுமை யிருந்தும் அவைகள் பெரிது படுத்தப்படுவதில்லை. உலகளவில் கோடிக்கணக்கானோர், நுகர்வியத்தின் சதிபின்னலுக்குள் மாட்டிக்கொண்டு வெளியே வரமுடியாமல் திணறுகின்றனர். அப்படியிருந்தும், நுகர்வியம்தான் இவற்றிற்கெல்லாம் காரணம் என்று பாதிக்கப்பட்டுள்ள நுகர்வோர் உணரத்தயாரில்லை. நவதாராளமயத்தையும், நவீன உலகம் பற்றி புரிந்து கொள்வதற்கும் நுகர்வியமே அடிப்படையாக இருக்கிறது.

கடந்த ஒரு நூற்றாண்டில், இரு பெரும் அதிர்வுகள் உலகத்தையே குலுக்கியிருக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்று பாஸிசத்திற்கு எதிராக நடந்த இரண்டாம் உலகப்போர். அடுத்தது 1980-களில் பெரும்பகுதி மக்களை புறக்கணித்துவிட்டு, அமல்படுத்தப்பட்ட நவதாராளமயக் கொள்கையாகும். முன்னதை பாஸிசத்திற்கு எதிராக கம்யூனிசமும் நேசநாடுகளும் உழைக்கும் மக்களின் ஆதரவுடன் போரிட்டு தோல்வியுறச் செய்தது என்பது வரலாறு. பின்னது நவதாராளமயத்துடன், பாஸிஸக்கருத்தியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட வலதுசாரி அரசியலும் கைகோர்த்து செயல்பட்டு சந்தையை முன்னிலைப்படுத்துவதாக இருக்கிறது.இவையிரண்டும் சேர்ந்து, நுகர்வியத்தை வளர்த்தெடுக்கிறது. தேசத்தை குடிமகனை கடனாளியாக்குகிறது. பெரும்பான்மை உழைக்கும் மக்களுக்கு சமூகநீதி ஜனநாயகம்வளப்பகிர்வினை மறுக்கிறது. .

மத அரசியலும் நுகர்வியமும் அமெரிக்காவின் இரு கண்களாகும். மதத்தைப் போலவே நுகர்விய கலாச்சாரமும் அங்கே வேரூன்றி நிலை பெற்றுவிட்டது. நுகர்வியத்தை வளர்த்தெடுக்கும் நவதாராள மயத்தையும், பாஸிஸத்தை முன்னிறுத்தும் வலதுசாரி அரசியலையும், எதிர்கொள்வதுதான் இன்றைய உழைக்கும் மக்களுக்கு பெரும் சவாலாக இருக்கின்றது. ●

65/66 காக்கைச் சிறுகினிலே...

கொரோனா உலகத்தை சகலவிதங்களிலும் சாய்த்துப் போட்டிருக்கிறது. ஏறத்தாழ எல்லா நாடுகளுமே பொருளாதாரத்தில் பெரும் சரிவையும் சவால்களையும் சந்தித்து வருகின்றன.

இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை இந்தியப் பொருளாதாரம் பெரும் வீழ்ச்சியைச் சந்தித்து இருக்கிறது. ஆனால் குறிப்பிட்ட சில இந்தியப் பெருமுதலாளிகளின் பொருளாதார நிலைமை முன்னெப்போதையும்விட கணிசமாக உயர்ந்திருக்கிறது. திரு அம்பாணி உலகின் பணக்கார மனிதர்களின் வரிசையில் இந்தக் கொரோனா காலத்திலும் தொடர்ந்து முன்னேறிக் கொண்டே இருக்கிறார்.

நாட்டு மக்களில் பெரும்பான்மையோர் வேலையற்று இருக்கின்றனர். நேற்றுவரை பொறியியல் கல்லூரியின் பேராசிரியராக இருந்தவர் இன்று கீரை விற்றுக் கொண்டு இருக்கிறார்.

“பசியால் யாரும் சாகவில்லை” என்று பிரதமர் சொல்கிறார். ஆனால் உண்மை வேறுவிதமாக இருக்கிறது.

இந்த நிலையில் மக்களுக்கான திட்டங்களை முன்னெடுத்து அவர்களைக் காப்பாற்ற கடன் பட்டிருக்கிறது இந்திய அரசாங்கம். பேரிடர் காலங்களில் தனது மக்களை தாய்க் கோழி தனது குஞ்சுகளை தன் செட்டையில் வைத்து காப்பதுபோல் காக்க வேண்டிய அரசின் கடமைகூட ஒரு அரசின் எழுதப்படாத இறையாண்மைகளுள் ஒன்றுதான்.

ஆனால் கிழக்கு லடாக்கில் தனது போர்த் தளவாடங்களை வேகமாக நகர்த்தி தனது எதிரியான சீனாவிற்கு ஒரு வலுவான செய்தியை இந்தியா அளித்திருப்பதன் மூலம் இந்தியா தனது இறையாண்மையை பாதுகாக்கிற முயற்சியில் இறங்கி இருப்பதாகவும் மாண்புமிகு பாதுகாப்புத்துறை அமைச்சர் ராஜ்நாத்சிங் அறிவித்திருக்கிறார்.

“இந்த படைகுவிப்பு நீண்ட நாட்களுக்கானது என்று தெரிகிறது. சீனாவிற்கு எதிரான படைகுவிப்பு வேட்கை தேசத்தை ஒரு அபாயகரமான சூழலுக்கு இட்டுச் செல்லும். இது தேசத்தின் பொருளாதாரத்தை வெகுவாக பலவீனமடைய செய்யும்”- என்று மிகச் சரியாக அறிவுறுத்தி இருக்கிறார் 2011 முதல் 2013 வரைக்கும் பதினான்காவது படைப்பிரிவின் தளவாடப் பிரிவிற்கு தலைமை தாங்கி ஓய்வுபெற்ற மேஜர் ஜெனரல் ஏ.பி.சிங்.

டெப்சாங், கால்வான், கோக்ரா போஸ்ட் போன்ற அனைத்து இடங்களும் 15000 அடிக்கு மேல் உள்ளது. மைனஸ் 20 டிகிரி செல்சியஸ் வரை வெப்பநிலை அங்கே கீழே போகும்.

எனவே வீரர்களுக்கு சிறப்பு பாதுகாப்பு கருவிகள் தேவைப்படும் இவை இந்தியப் பொருளாதாரத்தை வெகுவாகப் பாதிக்கும்.

மிக உயரமான இடத்தில், மிக மோசமான குளிரில் தங்குவது என்பது வீரர்களின் ஆரோக்கியத்தைப் பாதிக்கும் என்றும் அவர் கவலை தெரிவித்துள்ளார்

உலகம் பொருளாதாரச் சரிவை சந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் வேலையில் ஒவ்வொரு நாடும் தனது ராணுவ செலவினத்தைக் குறைப்பதும் அந்த நிதியை மக்களின் நலனுக்காக ஆக்கப்பூர்வமான திட்டங்களுக்காகப் பயன்படுத்த வேண்டியதும் அவசியமாகிறது

ஆனால் இத்தகைய சூழலில் சீனா நேபாளம் உள்ளிட்ட அண்டை நாடுகளோடு பகையை வளர்த்துக் கொள்வதும் படையைக் குவிப்பதும் நாட்டின் பொருளாதாரத்தையும் மக்களின் வாழ்வையும் பாதிக்கும்.

இதை ஓய்வுபெற்ற மேஜர் சொன்னாலே கேட்கமாட்டார்கள். நாம் சொல்லியா கேட்கப் போகிறார்கள். ஆகவேதான் இவர்கள் வணங்கிப் போற்றும் ராமனுக்கு வசிஷ்டர் கூறிய

அறிவுரையை இங்கு பகிரலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

வசிஷ்டர் மூலமாக படிசூறியின் அவசியத்தை, போரின் ஆபத்தை கம்பர் சொல்வார்,

“யாரொடும் பகை கொள்ளலன் என்ற பின் போர் ஒடுங்கும் புகழ் ஒடுங்காது தன் தார் ஒடுங்கல் செல்லாது அது தந்தபின் வேரொடும் கெடல் வேண்டல் உண்டாகுமோ?”

இதை இவ்வாறும் பொழிப்புரைக்கலாம்,

ஒரு நாடு தனது அண்டை நாடுகளோடு பகையொழித்து பழகுமாயின் அவர்களுக்கு இடையே போருக்கான தேவை இருக்காது.

போரும் வெற்றியும் தரும் புகழைவிட அன்பு பெற்றுத் தரும் புகழ் நிலைத்து நிற்கும்.

போர் இல்லாத நிலை இருப்பின் படைகளுக்கும் ஆயுதங்களுக்கும் சேதாரம் இருக்காது. போர்வீரர்கள் குறைவுபடாமல் இருப்பர்.

இது பகைவரிடத்திலே அச்சத்தைக் கொடுக்கும். ஆகவே அவர்கள் படைதொடுக்க அஞ்சுவர்.

போரிலே வீழ்த்தப்பட்ட நாடு எப்போதும் ஒருவித வெஞ்சினத்தோடு இருக்கும். நம்மை அழித்தொழிப்ப தற்கான நேரம் பார்த்து காத்திருக்கும்.

எனவே போரைத் தவிர்க்க வேண்டும் இவர்கள் வணங்கும் ராமர் வணங்கிய வசிஷ்டர் வாயிலாக கம்பர் தருகிறார் பல பாஜக தோழர்கள் இதைத் தொடர்ந்து வாசிக்கிறார்கள். பார்ப்போம்.

பெரும்பான்மையான அரசியல்வாதிகள் தங்களது தலைவர்களின் படங்களை அவர்களது சட்டைப் பைகளிலே வைத்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

படம் வெளியே தெரியவேண்டும் என்பதற்காகவே அவர்கள் வெள்ளை வெளேர் என்ற சட்டையை அணிகிறார்கள்.

கண்ணாடியில் தங்களது முக அழகை சீர்ப்படுத்து வதற்காக மட்டும் அல்ல அவர்கள் கண்ணாடி முன் நிற்பது, தலைவரின் படத்தை சரியாக வைத்திருக்கிறார்களா, தெளிவாகத் தெரிகிறதா என்பதையும் அறிந்து கொள்வதற்காகத்தான். இது மிக முக்கிய

மானதும் கூட. கவனக்குறைவாக தலைவரது படத்தை தலைகீழாக வைத்திருந்து அதை யாரேனும் தலைவரிடத்திலே போட்டுக் கொடுத்தால் இவரது நிலை கவலைக் குரியதாகிவிடும்

ஆனால் ஏறக்குறைய இதேமாதிரியானதொரு பழக்கம் பகத்திங்கிற்கும் இருந்ததாக “பகத்திங் விடுதலை வானில் ஜொலிக்கும் தாரகை” என்கிற தனது நூலில் கேரிவால் கூறுகிறார்.

பகத் முதல் லாகூர் சதி வழக்கிலே தூக்கிலிடப்பட்ட ஒருவரது படத்தை தனது சட்டைப் பையில் வைத்திருந்ததாக அவர் கூறுகிறார். ஆனால் அவன் வெளியே தெரியும்படியாக அந்தப் படத்தை வைத்திருக்கவில்லை. வைத்திருக்கவும் முடியாது மட்டுமல்ல, “நவஜுவான் பாரத் சபா” வின் முதல் நிகழ்ச்சி லாகூரில் உள்ள பிராட்லாப் மண்டபத்தில் நடந்ததாகவும் அங்கு பெரிதுபடுத்தப்பட்ட வெண்துணியால் மூடப்பட்ட அந்த மனிதரது படம் வைக்கப்பட்டிருந்ததாகவும் அந்த வெள்ளைத் துணியில் பகவதி சரணின் மனைவி தூர்காவும்சுசிலா தேவியும் தங்களது விரல்களைக் கிழித்து வழிந்த ரத்தத்தைத் தெளித்து திறந்து வைத்ததாகவும் யஷ்பாலை மேற்கோள் காட்டி தனது “பகத்திங்கும் இந்திய தேசிய அரசியலும்” என்கிற நூலில் சுப. வீரபாண்டியன் கூறுகிறார்

அந்த மனிதன் சரபா என்றழைக்கப்படும் கர்தாசிங் சரபா. இவரது படத்தை ஏன் பகத்திங் தனது சட்டைப் பையிலே வைத்திருந்தார்?

முதல் லாகூர் சதி வழக்கிலே சரபா தூக்கிலிடப்படும்போது அவரது வயது வெறும் பதினேழு அல்லது பதினெட்டு. அவர் தூக்கிலிடப்படும்போது பகத் பள்ளி மாணவர் சரபாவின் தியாகம் இயல்பாகவே பகத்தை ஈர்க்கிறது

ஆனால் அதுமட்டும் அல்ல. அவர் சரபாவின் புகைப்படத்தை தனது சட்டைப் பையிலேயே எப்போதும் சுமந்து திரிந்ததற்கும் ‘நவஜுவான் பாரத் சபா’வின் முதல் நிகழ்ச்சியில் அவரது படத்தைத் திறந்து வைத்து கௌரவப் படுத்தியதற்கும் ஒருமுறை சரபா சொன்னார், “நமது மக்களின் செல்வ வளங்களையும், தொழிலாளர்களையும் தனியாகவோ பிறருடன் இணைந்தோ, சுரண்டுபவர்களில், அன்னியரோ நம் தேசத்தவரோ, ஒருவர்கூட இல்லாத நிலை உருவாகின்ற வரையில் நம்முடைய போராட்டம் தொடர்ந்துகொண்டேதான் இருக்க வேண்டும். நம்முடைய பாதையின் குறுக்கே வேறு எதுவும் நிற்க முடியாது”

பதினேழு வயதான ஒரு பிள்ளை எவ்வளவு தீர்க்கமாய் சிந்தித்திருக்கிறான்.

விடுதலைச் சாவியை வாங்கினால் போதாது. தெளிவற்று திட்டமிட்டால் இந்தியாவின் சாவி அம்பாணி மாதிரி ஆட்கள் கைகளிலே போய்விடும் என்ற தெளிவு அவனிடம் அப்போதே இருந்திருக்கிறது.

அன்னியர் மட்டுமல்ல நம்மவரும் சுரண்ட அனுமதிக்கக் கூடாது. அப்படி ஒரு நிலை ஏற்படும்வரை போராட்டம் தொடர வேண்டும் என்றிருக்கிறான்.

இவர்களும் தங்களது தலைவர்களின் படங்களை தங்களது சட்டைப் பைகளிலே வைத்திருக்கிறார்கள். பகத்தும் வைத்திருந்திருக்கிறான். காரணங்கள்தான் வேறு வேறு.

காக்கைச் சிறகினிலே மாத இதழ் முன்னெடுக்கும் ஆறாவது ஆண்டு கவிஞர் கி பி அரவிந்தன் நினைவு இலக்கியப் பரிசு உலகத்தமிழ் அறிவியல் புனைவு சிறுகதைப் போட்டி 2021

வள்ளுவராண்டு 2052

- 2050களில் புவியில் தமிழர் வாழ்வு என்பது சிறுகதையின் மையக்கருவாக இருக்க வேண்டும்.
- போட்டிக்கான கால எல்லை: 03.01.2021
- போட்டி முடிவு: மார்ச்சு 2021இல் வெளிவரும்
- காக்கைச் சிறகினிலே இதழின் தொடக்க நெறியாளராகப் பணியாற்றி மறைந்த இலக்கியவாதி 'கி பி அரவிந்தன்' கனவின் மீதியில் எழும் புதிய தடமாக அமைகிறது இந்தப் போட்டி.
- பாரதி கண்ட "சென்றிடுவீர் எட்டுத் திக்கும், கலைச் செல்வங்கள் யாவுங் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்!" என்ற கனவை நனவாக்கும் முயற்சிகளில் ஒன்று. உலகெங்கும் வியாபித்தவர்களாகி தொடரும் வாழ்வில் அடுத்தடுத்த தலைமுறையினர் எண்ணங்களைக் கொண்ட எழுத்துகளையும் படைப்புகளையும் ஊக்குவிக்கும் முகமாக இப் போட்டி அமைகிறது.
- 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என வாழும் தமிழ் மக்களின் பூர்வீகம் - புலப்பெயர்வு அதன் நீட்சியென வாழத் தலைப்பட்ட வாழ்வினரது எதிர்காலக் கதைகளை பரவலாக எதிர்பார்க்கிறோம்.

நெறியாளர்

- மதிப்புக்குரிய பத்மநாப ஜயர் (இங்கிலாந்து)

நடுவர் குழு

- மதிப்புக்குரிய பேராசிரியர் சு. இராமசுப்பிரமணியன் (இந்தியா)
- மதிப்புக்குரிய பேராசிரியர் ச. சுகிர்தராஜா (இங்கிலாந்து)
- மதிப்புக்குரிய எழுத்தாளர் திரு ரஞ்சகுமார் (ஆஸ்திரேலியா)
- மதிப்புக்குரிய பேராசிரியர் சு. ஸ்ரீதரன் (அமெரிக்கா)
- மதிப்புக்குரிய எழுத்தாளர் திருமதி கீதா மதி (ஆஸ்திரேலியா)

படைப்பு அனுப்ப வேண்டிய மின்னஞ்சல் முகவரி: kipian2021kaakkaicirakinile@gmail.com

படைப்பு அனுப்பவேண்டிய கடைசி நாள்: 03.01.2021

போட்டியின் விதிமுறைகள் :

- முதல் பரிசு :
10000
இந்திய ரூபாய்கள்
மற்றும் சான்றிதழ்
- இரண்டாவது பரிசு :
7500
இந்திய ரூபாய்கள்
மற்றும் சான்றிதழ்
- மூன்றாவது பரிசு :
5000
இந்திய ரூபாய்கள்
மற்றும் சான்றிதழ்
- நான்கு
ஆறுதல் பரிசுகள் :
தலா 2000
இந்திய ரூபாய்கள்
மற்றும் சான்றிதழ்
- ஊக்கப் பரிசு :
சான்றிதழ்

1. அறிவியல் புனைவுச் சிறுகதைப் போட்டியில் பங்கேற்கும் போட்டியாளர் தனது மின்னஞ்சலூடாக மட்டும் தனியாக இணைக்கப்பட்ட தனது சுயவிபரக் கோவையுடன் முழுப் பெயர், புனைவுப் பெயர், முகவரி, தொலைபேசி, செல்பேசி உள்ளிட்ட விவரங்களுடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும். போட்டியில் பங்கேற்கும் சிறுகதைகள் எழுத்தாளரின் சொந்தக் கற்பனை என்றும் இந்தப் போட்டிக்காகவே எழுதப்பட்டது என்றும் மின்னஞ்சலில் உறுதிப்படுத்தல் வேண்டும்.
2. போட்டியில் இடம்பெறும் சிறுகதை ஊடகங்களிலோ போட்டிகளிலோ பங்கேற்கவில்லை எனும் உறுதிமொழியை மின்னஞ்சலில் வழங்க வேண்டும். போட்டி முடிவுகள் அறிவிக்கப்படும் வரையில் எந்த ஊடகங்களிலோ இணைய தொலைத் தொடர்பு சாதன வலைகளிலோ வெளியிடக் கூடாது.
3. ஒருவர் ஒரு படைப்பு மட்டுமே அனுப்ப வேண்டும்.
4. கதைக் கரு மற்றும் களம்-காலம் அறிவியல் தகுநல் தகையையுடன் அமைதல். சிறுகதைக்கான தலைப்பு எழுத்தாளரது தெரிவு.
5. வார்த்தைகள் 1200 சொற்களுக்கு மேற்படாதிருத்தல் (காக்கை இதழில் 5 பக்கங்கள்). யூனிகோட் எழுத்துருவில் ஆக்கங்கள் அமைதல். சிறுகதை இணைக்கப்படும் மின்னஞ்சல் தலைப்பில் கவிஞர் கிபி அரவிந்தன் நினைவு இலக்கியப் பரிசு 2021-உலகத் தமிழ் அறிவியல் புனைவுச் சிறுகதைப் போட்டி' எனக் குறிப்பிடல்.
6. பரிசுக்குரிய கதைகளை நடுவர் குழு பரிசீலித்துத் தேர்ந்தெடுக்கும். நடுவர்களின் தீர்ப்பே இறுதியானது.
7. பங்கேற்கும் போட்டியாளர்களுடன் அஞ்சல், தொலைபேசி, மின்னஞ்சல் விசாரிப்புகள் நடைபெறாது. முடிவுகள் அறிவிக்கப்பட்ட பிறகே உரிய தொடர்பாடல்கள் நடைபெறும்.
8. போட்டி முடிவு 2021 மார்ச்சு மாத இறுதியில் காக்கை குழுமத்தினால் முறைப்படி அறிவிக்கப்படும்.
9. போட்டி நிறைவு நாள்- 2021 சனவரி 03.
10. பரிசுக்குத் தெரிவாகும் சிறுகதைகளை காக்கை இதழ்க் குழுமம் உரிய முறைமையில் வெளியிடும்
11. இந்தப் போட்டிக்கான மின்னஞ்சல் முகவரி kipian2021kaakkaicirakinile@gmail.com

காக்கைச் சினிமா

இதழ்க் குழுமம்

► kaakkaicirakinile@gmail.com ► www.facebook.com/kakkai.cirakinile ► kaakkai.in

(நன்றி : இப்போட்டிக்கான பணப் பரிசினை வழங்கும் கிபி அரவிந்தன் குடும்பம் சார்பாக திருமதி சுமதி மற்றும் இலண்டன் துளிர் நண்பர்கள்)